

پهیکه‌ری فەرهاد

رۆمان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسیار: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

عەباس مەعرووفی

پەیکەری فەرھاد

رۆمان

وەرگیڕانی: توانا ئەمین

ئەم وەرگىرانە پېشكىشە بە:

- تۆ.. "تۆيەك كە ئىتر ھى ئەم دنيا نزم و درندەيە نيت.. نا..
ناتوانم ناوت بلكىنم بەشتەكانى سەر ئەم زەمىنەوہ"

ناوى كىتەب: پەيكەرى فەرھاد - رۆمان

نووسىنى: عەباس مەعرووفى

وەرگىرانى: تۈننا ئەمىن

پىداچۈنەوہى: مەسعوود ئەحمەد- عەتا نەھايى

بلاوكراوہى ئاراس- ژمارە: ۸۶۸

ھەلەگىرى: بۆكان نوورى

دەرھىنانى ھونەرىيى ناوہوہ: ئاراس ئەكرەم

بەرگ: لالۆ

چاپى يەكەم: ۲۰۰۹

لە بەرپۆۋەبەرايەتتى گىشتىيى كىتەبخانە گىشتىيەكان لە ھەولېر ژمارە ۶۲۲ى

سالى ۲۰۰۹ى دراوہتى

قسه يه كي پيويست بهر له رومانه كه

سالی ۱۹۹۸ که رومانی "توارهی پروانه"ی کاک بهختیار علی درچوو، دوستیک پیی وتم که که سیک له زانکوی سلیمان خه ریکی نووسینه وهی ئەو رومانیه! به لام ئەمجاره له زمانی خەندانی بچکوله وه نا، به لگو له زمانی فهتانه وه.. پیکه نیم "خۆ خه یال قاتی نه بووه..!" وا بزانه شتیکی لهو شیوهیه م وت، که چی دواي ههشت سال و له کاتی خویندنه وهی ئەم روماندا؛ تیگه یه شتم که ده کړی و نویتکاریه کی ته کنیکشه، تو هه مان رومان له چاوی کاراکته ریکی تره وه بگيریته وه، «ئەم ئەزموونه نمونە له دنیا ی چیرۆک و رومانی جیهانیدا کهم نییه.» هه لبه ته لهو شیوه نووسینه وه یه دا مادام چاوه کانه مان شوینگۆرکی پی کردوه، که واته ماجه را و رووداوه کانه هه مان ماجه را و روودا و نابن، که کهسی پيشوو گيرا ویتیه وه! با شوینکات و بابته یه کیک بن.

ئەم رومانە ی بهر ده ست کاریکی لهو شیوه یه وه و رومانه له ناو روماندا، که دایکه راسته قیه نه که ی "کوونه په پووی کویر"ی سادق هیدایه ته. واتا بۆ خویندنه ریک که ئەو رومانە ی سه ره وه ی نه خویندبیته وه، زهحمه ته په ی به روحی ئەم رومانه ببات. من هاوړا له گه ل کاک عه تا نه هاییدا، وای داده نيم که خویندنه وه ی کوونه په پووی کویر، پيش مه رجی تیگه یه شتم له م رومانه، که چی رهخنه گریکی ئیرانی وه ک سه یه ره زای شکرئلاه ی، پیی وایه "تستنا ناکریت به بی په یکه ری فه ره اد، کوونه په پووی کویر بخوینریته وه" به م شیوه یه به یه کدا چوون و

تەقلەھەقبوونىكى چى و قزقۇز لە نىوان ئەم دوو رۆمانەدا ھەيە. نووسەر خۆى دەئیت: «لە رۆمانى پەیکەرى فەرھاددا ویستومه فروغى فەرھاد رووبەر و سادقى ھىدايەت بکەمەو، رۆمانىک یەکیکیان دەيچنى و یەکی تریان دەیکردەو».

عەباس مەعروفى، شانۆنامەنووس و چىرۆکنووس و رۆماننووس، لە ناو ھەرە ديارەکانى ئەدەبیات و رۆژنامەگەرى ھاوچەرخى ئىرانىيە و بەخۆشحالیشەو لەلای خوينەرى کورد ناویکی نامۆ نییە، ئەو لە سالی ۱۹۵۷ لە تاران لە دایک بوو و دەرچووی بەشى درامایە لە زانستگەى ھونەرەجوانەکان، یەکەمین کۆمەلە چىرۆکی بەناوی "بەرامبەر خۆر" لە سالی ۱۹۸۰ دا بلاو کردووتەو.

عەباس مەعروفى بە بلاوکردنەو یەکەمین رۆمانى "سەمفونىای مردووەکان" ناوی خۆى وەکو رۆماننووسىک تۆمار کرد. ئەم نووسەرە لە سالی ۱۹۹۰ دا کۆوارى "گەردوون" دەرەکات و بەشپۆھەکی جدى روو دەکاتە رۆژنامەگەرى ئەدەبىي، دواتریش ھەر بەھۆى جىابىرى و شىوازى کارکردنىيەو کۆوارى "گەردوون" دادەخریت و ناچار دەکریت ئىران بەجى ھىلەت. لە تاراوگە لە ولاتى ئەلمانیا دەگىرسیتەو و بۆ ماوھەیک لە خانەى "ھاینریش بىل" دا کار دەکات، پاش ماوھەیک لە کارى قورس و دژوار "مالى ھونەر و ئەدەبیاتى ھىدايەت" لە بەرلین بنیات دەنیت و ئىستاش ھەر لەوئى دەژى.

عەباس مەعروفى جگە لە ۴ دەقى شانۆیى و ۵ کۆمەلە چىرۆک، تا ئىستا ۵ رۆمانىشى بە ناوھکانى:

۱- سەمفونىای مردووەکان.

۲- سالی ئاشوب.

۳- په يکەری فه رهاد.

۴- فه رهیدون سی کوری بوو. «که تا ئیستا بلاوکردنه وی له ئیراندا
قه ده غه یه»

۵- ته و او تایبهت. «که نویتترین کاریتی و هیشتا بلاو نه کراوه ته وه»

چاپ و بلاو کردووه ته وه و له سالی ۲۰۰۱ دا خه لاتی «ده زگای چاپ و
په خشی ئه ده بی- فه لسه فیی سورکامپ» ی و هرگرتووه و ئیستا سه رۆکی
مالی هیدایه ته له به رلین.

عه باس مه عرفی به دانپیدانانی خوئی؛ په يکەری فه رهادی له ژیر
کاریگه رییه کی توندی ئه و رۆمانه ی سادق هیدیه تدا نووسیوو، به لام
ناشکریت وهک رۆمانیکی سه ره به خو ته ماشا نه کرئ، و اتا له یهک کاتدا
ئه م رۆمانه به شیکه له کوونه په پووی کویر و له هه مان کاتیشدا
رۆمانیکی سه ره به خو یه. له باره ی نووسینییه وه نووسه ده لیت: «من قهت
بو هیچ رۆمانیک، به رنامه یه کی پیشوه خت ئاماده کراو و دارئژراوم
نه بووه، ئه م رۆمانه ش له شیتتیه کی یهک رۆژهدا، که سه رتاسه ری
جوگرافیای زهینمی داگیر کرد و بو ماوه ی چوارده مانگ له ژیر
رکئفیدابووم، نووسراوه».

ئه م رۆمانه به ستایلیکی میژووگه رانه ی مؤدیرن نووسراوه و خوینه ر
ده خاته جیهانکی تار و لیل و سامناکه وه، دروست ئه و جیهانه ی ئه م رۆ
ئیمه تیدا ده ژین. سالانی نووسینی رۆمانه که ده گه ریته وه بو ۱۹۹۱-
۱۹۹۲، وه یه که م جار له سالی ۱۹۹۵ له ئیران چاپ ده کریت، به لام له
سه رووبه ندی چاپکردنی ئه م وهرگیرانه ییدا و له سه ره تاه ی مانگی پینجی

۲۰۰۹ و دواى چوارده سال له دەرچوونى، "به پړيوه به رايه تى كتيب" له تاران، مؤلّەتى چاپكردنى له م رۆمانه و چەند شانۆنامەيه كى لۆركا و هەندىك كتيبى تر، سەندهوه.

ئەم كارە لەلای من هيجگار جوان و جيگەى چيژبوو، دوو سال و نيوه له گەلیدا دەژيم، به شيويههك مرؤف زۆر جار له گەل كارەكتەرى رۆمانىكدا پيوه ندى دروست دەكات و دەبیتە دوست يا هاوړپى، لى من زياتر رۆشتبووم و بووبوومه عاشقى.. رۆماننووسيش له باره پيوه ندىه كى وه هاوه هەر له گەل ئەم رۆمانه دا، دهنوسيت: «بووبووم به پردىك له نيوان عاشق و مه عشوقدا، بړوا بكن گويم له دهنكى ئەو ژنه بووه. دهنكى هەناسه كانيشيم دەبيست، دهنكى نازارەكانى، حەپەحەپى سەگەكان له بیدەنگى شهودا، ئەگەر ئیستا ليم بپرسن له نيوان هەموو دهنگەكاندا دهنكى دهناسیتەوه؟ به لى تۆنى دهنكى دهناسمهوه كه پاش ئەو هەموو نازار و گريانه دهیگوت: «أيا ده توانم سەرم بخمه سەر شانەكانت و....».

په كەرى فەرهاد له سالى ۲۰۰۲ خه لاتی "ئەرنۆلد تسوايگ"ى وەرگرتووه و بۆ سەرزمانى ئەلمانيش وەرگيرراوه. رهخنه گرانی ئيرانى خويان كتيبەكه به يه كتيك له باشترين رۆمانه كانى دهيهى نه وه ده كانى ئەدهبىاتى ئيران دەژميرن. له م رۆمانه دا بنىاتى گيرانه وه له هەموو رهگه زه كانى تر پتر ئالۆزتره؛ راوى جاريك كچه كيه و جاريك نيگار كيشه كه و چەندان جاريش راوى بى شوناس و نه ناسرا و ديت و پاژيک ده گيريتەوه و دەرپوات، ئەمه جگه له راوى گورهى هەموو شتران، كه به ردهوام سيبەرى له سەر دهقه كه ئامادهيه، نووسەر له بارهى گيرانه وه له م رۆمانه دا، ده لیت: «گيرەره وه ده توانيت به ناو خه يالى

بهرامبهرهكهيدا بروت بۆ ژووانى دولبهرهكهى، لهم كارهدا ده‌مويست به‌شيوه‌يه‌كى روونتر بكه‌ومه‌ جهنگى ئه‌وانه‌ى كه ده‌لێن ته‌نيا هه‌شت گۆشه‌ى بينين بوونى هه‌يه. له سه‌مفۆنپاى مردووه‌كاندا گۆشه‌نيگاي كامپرا؛ جووت زهينى يان تېكه‌لاوى هه‌بوو. به‌لام له په‌يكه‌رى فه‌هادا كامپراكه بوو به‌چوار زهينى؛ (١- گپره‌ره‌وه)، (٢- تو)، (٣- ئه‌و) كه دپنه ناو خه‌ونى به‌رامبهرهكه‌تانه‌وه و (٤- به‌رامبهرهكه‌ت)، ده‌مويست بزانه چۆن ده‌توانرێت له‌سه‌ر بنه‌ماى ئه‌و شيوه‌كارپيه‌ كۆنه، وه‌لامى زهينى مروڤه ئالۆزه‌كاني ئه‌مروڤ بدرپته‌وه؟ ئامانه‌م شكاندنى سه‌هۆلى هه‌زه‌كه بوو».

زمانى ئه‌م رۆمانه شيعرپيه‌تېكى گه‌وره‌ى له‌گه‌ل خۆيدا هه‌لگرتووه، هه‌ميشه كاك عه‌تانه‌هاى بۆى ده‌نووسيم «وه‌رگپرانى ئه‌م رۆمانه ريسكه... ريسكا» وا بزانه جارپك وتبووى كه خۆشيان ده‌ستيان داوه‌تتى وه‌رى بگپرن، ديسان له‌به‌ر ئه‌م هۆيه ده‌ستيان لى هه‌لگرتووه. هه‌لبه‌ت روونه كه جه‌نابيان ئه‌زموونيان له ئيمه‌ زياتر و فراوانتره و خۆشيان كارپكى له‌م شيوه "ريسك ئاسا"يان هه‌يه، كه وه‌رگپرانى "شازاده‌ى ئيحتياج"ى هۆشه‌نگى گولشيريپه. هه‌ر ئه‌و خويندنه‌وه به‌راوردكارپيه‌ى ئه‌وان بۆ ئه‌م رۆمانه‌يان كردووه و له كۆتايپى ئه‌م كتپبه‌دا چاپ بووه، ده‌ليلتېكى باشى خوينه‌ره بۆ به‌رچاوردوونى و چونه ناو ئه‌م رۆمانه و تپگه‌يشتن له‌و پپوه‌نديپه توخ و سه‌مپمپيه‌ى په‌يكه‌رى فه‌هاد له‌گه‌ل كوونه‌په‌پووى كوپردا هه‌يه‌تى.

ئيمه‌ لپره، دواى دوو سال و نپو توانپمان ئه‌م كتپبه بكه‌ينه كوردى، من بۆ خۆم هه‌ميشه رقم له‌و رۆمان و چپروكانه‌يه كه پپشه‌كى و په‌راويزيان هه‌يه، له‌و پپوه‌ده‌ستكورتى و نارهنگپنى نووسه‌ره‌كه‌يم بۆ

روون دهبېته وه، كه چي ليرهدا ناچار به هه ردووكيان بووم، له بهر نه وهی:

۱- ئه مه وهر گيرانه نه ك نووسين.

۲- كار كه ساده نييه و تا راده به كيش قورسه.

وه ههروه ها بو روونكردنه وهی هه نديك وشه و دهسته واژهي نامۆيان كه م بيستراو، له كويدا زانيبېتم پيويستي كردووه، په راويزم داناوه. ئه م پيشه كييه هيچ نياز يكي له باره ي گيرانه وه يان باسكردني چيرؤكي رۆمانه كه وه نييه، بو يه ئيره خالي ليك جيا بوونه وهی ئيمه و ويستگه ي پيوهندي گرتنتانه له گه ل په يكه ري فه رهاد، له كه موكوورپي، كه بېه شنين لتي، ئوميدمان هه ر عه فووه.

توانا ئه مين

سليمانی-۲۰۰۹

نازانم ئايا دەتوانم سەربخەمە سەرشانەكانت و فرميسك بريژم؟
بەدوو دەستی شل و شوڤر و ماندویتییهکی خەوهینه رهوه، که پاش ئەو
هەموو هیلاکییه دینه سوڤراخی مروڤ، بو تو پهنا بهینم، له کاتیکدا
توند باوهشت پیدایا کردووم و گەرمایی لەشی خۆتم پی دەبهخشیت،
جاریک بە دوو پهنجەهی ناوهراستی هەردوو دەستهكانت بملاوینیتەوه و
پەراسووهکانم بژمیریت تا بزانیته کامهیاکهیان کهمه و جاریکیش که
دیتەوه هۆش خۆت بەئارامی بهبهری دەستت به پشتمدا بکیشیت. بی
ئەوهی قسهیهک بکهیت، یان بهزەینتدا ختوره بکات که من بو دهگریم و
چ مه‌رگمه؟ بی ئەوهی بیرسی من کیم و له کوپوه هاتووم و بو وهک
چۆلهکهیهکی خووساوی ژیر باران، بیقه‌رار و درپۆنگم؟
نا ئیتر نه‌مه‌توانی.

دوای ئەم هەموو سەفەرە دوورودریژە، پاش ئەم هەموو سالا ته‌نیایی

و دووری له چاوانیکی رهش و درهخشان، که به نیگایهکی ئه و دیو ده لاقه‌ی ماله‌که‌یه‌وه ناگری له ژبانی من بهردابوو. ئیتر نه‌مده‌توانی سه‌رگردان بمینمه‌وه.

ئه‌وه‌ی که ده‌بوو له‌ده‌ستم بدایه له‌ده‌ستم دابوو، خۆم فه‌نای چاوانیک کردبوو که له‌وه‌ده‌چوو له‌وه‌پیشیش ژبانی من ژه‌راوی کردبیت، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی هاتبیتمه دنیاوه تا له‌هیجری چاوانیکی رهش و دره‌خشاندا بسوتیم. به‌دوای ئه‌و چاوانه‌دا که‌وتمه‌گه‌رداوئیکه‌وه و باجیکی وام دا، که ره‌نگه له‌توانای مندا نه‌بووبیت.

بئ‌ئوه‌ی به‌ده‌ست خۆم بیت له‌کاروانیک له‌قه‌له‌م و ره‌نگدا، له‌ناو ته‌پوتۆزی گلی نۆخرا و سه‌وزینه و لاجه‌وه‌رد^(*) و ره‌نگی هه‌ناردا شار به‌شار ده‌رۆیشتم، تا وینه‌م له‌سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانیک بکیشیت.

سه‌ره‌نجام له‌شوینیک که هه‌ر بیرم لی نه‌ده‌کرده‌وه، گیرۆده‌ی نیگای وه‌حشی و بیگونا‌هانه‌ی پیاویک بووم که له‌وه‌ده‌چوو پیشتر نه‌مدیبیت. ئه‌مه ئیتر خراب بووبیت یان نا، رووداوئیک بوو که ده‌بوو روو بدات.

جلیکی ئاودامه‌نی ره‌شم له‌به‌ردابوو، چرچ و لۆج وه‌ک هیلی مینیاتۆر. ئه‌و پیره‌قه‌مبووره‌ش که‌وا شوێ له‌سه‌ر شان، میزه‌ری به‌ستبوو و وه‌ک مه‌ه‌اراتا هیندییه‌کان پتیه‌کانی له‌یه‌کتر گری دابوو، دانیشتبوو به‌جۆرتیک خۆی کوور کردبووه‌وه که وینه‌کیشه‌که زۆر ماتل نه‌کات. په‌نجه‌ی شایه‌تومانی ده‌ستی چه‌پی به‌حالی له‌فکرپۆچوون نابوو سه‌رلۆوی و چاوی بریوووه‌عه‌رده‌که، ئیستا ئیتر خه‌یالی رویشتبوو.

(*) لاجه‌وه‌رد - لاجورد: به‌ردیکی ره‌نگ شینه که ده‌کریت به‌نقیمی مستیله، له‌گه‌ل "پیرۆزه‌دا" جیاوازی هه‌یه. و

من به گولی نیلۆفه‌ری شینه‌وه به لای ئه‌ودا چه‌میوومه‌وه. وینه‌کیشه‌که خه‌ریکبوو له ژیر سێبه‌ری دیواری ئه‌و ماله‌ کۆنه‌دا، نیگاری ئیمه‌ی له‌سه‌ر قه‌له‌مدان ده‌کیشا. به‌رامبه‌رمان مالتکی گلی بچووک هه‌بوو دوور له‌ شار، ته‌ریک و غه‌ریب. ئه‌و ساته‌ی که من ئه‌مپێ و ئه‌ویتم ده‌کرد که گۆله‌ نیلۆفه‌رکه‌ بده‌مه‌ پیره‌مێرده‌ قه‌مبووره‌که، له‌ ناکاو چاوم به‌ پیاویک که‌وت که له‌ ده‌لاقه‌ی بچووکێ ئه‌و خانووه‌ گله‌وه‌ لیم رامابوو. لێ‌رامان نا، هه‌په‌ساو و باوه‌رنه‌کرده، زاری داچه‌قابوو، وه‌ها که ده‌ترسام به‌جۆری نیگامی تی بگرمه‌وه.

دلم که‌وته ته‌په‌ته‌پ، شتی که له‌ ناخمه‌وه بلێسه‌ی سه‌ند و قیژه‌ کیش له‌ سه‌رمه‌وه ده‌رچوو، ده‌تگوت روحمه‌ و به‌ره‌و ئاسمان ده‌فریت. دلم داکه‌وت، هه‌ستم کرد ئه‌گه‌ر جله‌وی خۆم نه‌گرم ئه‌وا به‌سه‌ردا ده‌که‌ومه‌ جۆگه‌ ئاوه‌که‌وه، له‌به‌رئه‌وه به‌خۆمدا هاتمه‌وه و هه‌رتاونا تاویک نیگایه‌کم تی ده‌گرد، بێ ئه‌وه‌ی سه‌یرم کردبیت.

کی بوو؟ له‌ کوێوه ئه‌مناسی و له‌ کوێ ونم کردبوو؟ ئایا ئه‌ویش منی ده‌ناسی یان بیری ده‌که‌وته‌وه؟ ئایا سالانی که به‌دوامدا رای کردبوو، خۆی به‌ئاو و ئاگردا داوو، که چی ئیستا برۆی نه‌ده‌کرد؟ یان ئه‌وه‌ی له‌خۆوه چاوی ئه‌مه‌ی به‌سه‌ره‌ینابوو و نه‌یده‌زانی چی بکات؟ رهنه‌گه‌ ئه‌ویش وه‌ک من بیر بکاته‌وه. خوايه‌ چه‌ند ئاشنایه‌ له‌ پیش چاوم!

له‌ خۆشیدا چاوه‌کانم بریسکانه‌وه و بریقه‌ی ده‌هات. ئیتر چ جیاوازیبوو که ده‌یناسم یان نا، گرینگ ئه‌وه‌بوو ئه‌و بیر له‌ من بکاته‌وه و ئیستاش خه‌ریکبوو بیری لێ ده‌کردمه‌وه. به‌ جلی ره‌شی چینه‌داری کۆنمه‌وه، به‌ سه‌روقه‌ژی نارێکه‌مه‌وه که هه‌روا به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه گرمۆله‌بووه و چه‌ند تالێکی به‌ناوچه‌وانمه‌وه نووساوه، به‌ گولی نیلۆفه‌ر

شینەوہ کہ لە دەستی راستمدا بوو یان چەپ، ئەسلەن چ جیاوازییەکی
هەبوو؟ هەولم دا بەر بە لەرزینی دەستەکانم بگرم و ئەو هەموو توانای
لە چاوەکانیدا کۆکردبوووە تا تێر سەیری من بکات. وەک سوژن منی
بەجینگەییەکیە لە هەوادا دادوریبوو که نەتوانم جوولەییەکی بکەم، ئیتر
تەنانت توانای پیلۆو ترووکاندنیشم نەبوو.

دەبویست بەچاوەکانی بەجاریک قوتم بدات و هەناسەیی ئاسوودەیی
هەلکیشیت، بیری کردووە؛ رەنگە من کهوتبیتمە یادی کهسیکی غایبەوہ.
بەباشی که وردبووہوہ زانی لە تابلۆیەکی دەروانیت، لەوانەییە بە رەنگی
پەریو و ژاکاومدا هەستی کردبیت زۆر خەمگینم، تەنانت خەندە
مەدھۆشانەکم "ئەو واتەنی" ئەوہندە خەمگین لە پیش چاویدا جیلوہی
کرد، کہ تەواو دنیای بوو وینەیی بەرامبەری تابلۆی سەر پەردەییەکی کۆنە
سالە.

جاریکی تر بە بالامدا هەلی روانی و کہ نیگامان گریی خوارد، دلم
دەستی پی کرد، رەنگم پەری و دەمم سەھۆلی گرت، هەستم کرد
خەریکم ساتمە دەدم، خۆم گرتەوہ و لی نەگەرام چاوم بکەویتە
هەلخولان، وەلی کار لە کار ترازابوو.

قاچی راستم پیشخست تا بەسەردا نەکەومە جوگەئاوہکە، تابلۆکە
تیکچوو بەسەریەکدا. ئەو کاتە پیرەمێردە قەمبوروہکە کہوتە پیکەنین،
پیکەنینیکی سارد و ئازاردەر کہ تەنانت قەلەپەشەکانی سەر لقی
درختە دوورە دەستەکانیشی هەلفراندا. من لە زەینی ئەودا وتم
پیکەنینیکی سارد و ئازاردەر، بەلام ئەو وتی پیکەنینیکی وشک و
قیزەون کہ مووی بونیام گرژ دەکات، پیکەنینیکی گری و رەقی
گالتەجارانەیی کرد، بی ئەوہی دەموچاوی بگۆریت.

قنچ بوومه وه تا روونتر بیبینم، به لآم ده لاقه که هی داخستبوو و رویشتبوو. پیره میرده که هیشتا پی ده که نی، نیگار کیشه که فلچه که هی دانا و وتی مه سخه ره به، من هه ولّم دا بۆ حالّه تی به که م جارم بگه ریتمه وه، به لآم گوئی نیلۆفه ر له دهستم که وتبووه ئاوه که و رویشتبوو. هه راسان بووم، نازانم بۆ ده له رزیم، ده تگوت له خه ویکی دوورودریژ رابه ریوم و هیچم بیر نه ده هات.

پیره میرده قه مبووره که چاوه کانی ده رتۆقیبوون و قزمی له نیو په نجه کانیدا ده گووشی، نازانم چهند ئاوا مامه وه؟ ته نیا له یادمه دنیا تاریک بوو، من هیشتا له یادی ئەو دابووم. به وچاوه رهش و کاریگه رانه ی که خه مۆکی و ماندوویه تی تیاندا شه پۆلی دها، نیشانی دها که ئەو له هه موو که سیک جیاوازتره. روانینه کانی ئەو چاوتیبرین نه بوو، به لکو وای ده گه یاند به دوا ی شتیکیدا ده گه ریّت که رهنکه له بوونی مندا هه بیّت.

یارمه تی لی ده خواستم، به بهرگ، به قز، به چاو و هه موو ئەندامی من موحتاج بوو. وهک ئەوه ی بیه ویّت بۆ جحیلّی، مندالی، ساوایه تی بگه ریتمه وه. من له میهری دایکانه ی خۆمه وه له پیویستی ئەو تی ده گه ییشتم، وهک ئەوه ی بیه ویّت بگه ریتمه وه ناوسکم، ناو ناخی من، بۆ گه رمایی رهحمم... جتییهک که مرۆف تیتیدا گرمۆله ده بیّت و له خوینی خۆیدا باز نه یی ده خولیته وه، ئەم سورانه وه بی سه ره نه نجامه ی ژیان له م خواسته ی ئەودا کورت ده بووه وه.

به هه ر دوو ده ست مشتومالی ده کرد تا وینه که روونتر بیینیت، که چی هه رچرکه یهک که تی ده پهری وینه که تاریکتر ده بوو، ئەویش سه ختگیر و بی توانتر زیده تر راده ما. من ده متوانی چی بکه م؟

له شاریکدا دهژباين که خانووهکانی گلپوون، بهدیواری نزمی کورتهوه که دهشیا لهم سهربانهوه بچی بو ئه و سهربان. بهیارییهکانی مندالیمانوه که یهکیک دهبووه پاشا و یهکیک به مندالی بهرگدروو، منیش کچی پاشا بووم و مندالی بهرگدروو دهیویست کچی پاشا بهدهست بهینیت. ههوساری جوانووهکهی له دهسته بچوکهکانییهوه ئالاندبوو، جوانووهکش سرهوتی نهبوو.

پاشا وتی "منالی بهرگدروو، ئهستیرهکانی ئاسمان چهندن؟"

منالی بهرگدروو وتی "قیبله‌ی عالهم، مووهکانی ئهسپی من چهندن؟"
پاشا پهنجه‌ی شایه‌تومانی ئاراسته‌ی ئه و کرد و وتی "منالی بهرگدروو، ناوه‌راستی عهرد کوئییه؟"

کوربه به‌دوای بهردیکدا گه‌را، من بهردیکم له‌ودیو تهختی پاشاوه هه‌لگرت و دامی، ئه و هه‌وساری جوانووهکه‌ی به‌زه‌ویدا داکوتی، شه‌رواله‌که‌ی هه‌لکیشا و ریک و راست له به‌ردهم پاشادا وهستا، لی جوانووهکه‌ی هه‌لی ده‌خسته‌وه و سرهوتی نه‌بوو. له‌لایه‌کی تری ئه و مه‌یدانه‌ی ئیمه‌ی لی‌بووین؛ نیگارکیشیک نیگاری پیره‌میردیکي قه‌مبوری ده‌کیشا، فلچه‌که‌ی له‌رنگ هه‌لده‌کیشا و گه‌لای وشکه‌ه‌لاتووی سه‌رووه‌که‌ی سه‌وز ده‌کرد. خۆر ئه‌وه‌نده گه‌رم بوو که ئیمه عاره‌ق به‌سه‌ر و رووماندا ده‌تکا.

جوانوو هه‌لبه‌ز و دابه‌زی ده‌کرد و ده‌نگیک له‌ دلی زه‌وییه‌وه هه‌والی رووداویکی شومی دها، که نه‌مانده‌زانی چیه. پاشا وتی "ئافه‌رین منالی بهرگدروو، له‌مه‌شریقه‌وه تا مه‌غریب که‌سیکم به‌زانایی تو نه‌دیوووه.. ئافه‌رین ئه‌وا نیوه‌ی تهخت و تاجم به‌تۆ به‌خشی، قه‌لم‌ره‌وی خۆم..."

له پړ كۆمه لیک شمشیر به دست مهیدانه که بیان گرت و چی به لایو به سهر خه لکیاندا هینا، من که گوره تربووم هه لاهتم، کۆلان به کۆلان رام دهکرد و ئه و تینوانه به شوینمه وه بوون، به دست مه که کانم گرتبوو تا نه که ون، هه رچه ندیم کرد نه متوانی هی لیک له غوبار له دوی خۆمه وه جی بهیلم، ئه وه ئاسک چۆن له دهشتا ئه و هیله خواروخیچانه له دوی خوی جی ده هیلت؟

بیرم نییه چهند رام کرد، به لام ده زانم کاتیک پیم خسته وه مهیدانه چکۆله که ئیتر هیزی رویشتم نه بوو. کهس له وی نه بوو، من نه مده زانی چی بکه م، به کام کۆلانا ده بوو برۆیشتمایه و لوتم نه ته قیبايه به یه کیک له واندای؟ نایا ده بوو شادیه منالانه کانم فه رامۆش بگردایه و له و سالانی پیگین و گهنجییه تییه دا به پرتا و خۆم بکه م به دنیای و محشی گوره کاندا و به رده وام دهسته کانم به شیوه ی زه ریک له سهر سینهم دابنیم و قاچه کانم کۆ بکه مه وه و خۆم گرمۆله بکه م؟ بۆ من چهندم کات هه ییه؟

بۆ عه رد شه قی نه ده برد، تا من قووت بدات؟

زه من وه ستا و خۆر له ناوه راستی ئاسماندا میخ کوتبوو. نه مده ویست دلم بووه ستیت، له ساتیکدا بریاری خۆم دا، پیم نایه ناو نیگاره که و گولی نیلۆفه ری شینم له قه راخ جۆگه که چنی و له به رده م پیره مێرده قه مبوو ره که دا چه مامه وه تا گوله که ی پیشکیش بکه م.

سه رم هه لبری له وی هه تا و که وتبووه لایه ک، جار جار نه سیمیکی فینک هه لی ده کرد، قه له ره شه کان خه ریکبوون بۆ هیلانه کانیان ده گه رانه وه. له و کاتدا تینوه کان گه یشتن، هانکه هانک و په ریشان به دوی کچی پاشاوه بوون. شمشیره کانیان چه قانده زه وییه که و تیماو و دهسته وه ستان به چۆکداهاتن.

له ژیر چاوهوه سهیرم کردن سی که سبوون، به بهرگی خوری و سه به ندهوه که دریژ بوو بووهوه بۆ یه خهیان، نازانم چۆن له و گهرمایه دا هه وه سه له ی بهرگی رهنگ تۆخی خوریان هه بوو؟ به دهره دامانی زیرهی رهنگه وه بی ئه وهی هیچیان له پیدایه بیت، هه ناسه برکیان بوو، بۆنی تیژی عارهقی له شیان عه زیه تی دهادام، به لام نه مده توانی جو له بکه م. مندالی به گدروو و پاشا بۆ کوئی چوو بوون؟ کامیان زیاتر منیان خووش دهویست؟ وه کامیان ئیستا زیندوو بوو؟ ئه و پیره میرده قه مبورره چۆن هه له اتبوو؟ بۆ نیگار کی شه که نیگاره نیوه ناچله که ی له گه له خوئی نه بر دبوو؟

پۆلیک قه له رهش به قیغه قیغ له دووری دووری ناو تابلۆکه وه تی پهرین، وهک ئه وهی بیان هویت من ئاشکرا بکه ن، ئه و سی پیاوه سهیریکی سه ره سه ربانه کانیان کرد، هه تاو وه کورم له چاویان ده چهقی و زیکه زیکی سیسرکه کان له هه وادا شه پۆلی دها.

نیگار کی شه که رویشتبوو پیره میرده قه مبورره کهش دهستی له کوته کاریم هه لگرتبوو. هه ره له ویدا دانیشتم و له ده لاقه ی بچوکی ئه و خانوو هه گله م رووانی، ئایا جاریکی تر ئه و ده هات؟ ئایا ده لاقه که ی ده کرده وه و سه رنجی دهادام؟ هه ره ئه وه نده ی ده لاقه که ی بکر دایه ته وه سه حه ری به سه ره شه وی تارمدا ده هیتا. چه ند دنیا تاریک ده بوو، هیتده دیواره که زیاتر له زولمه تدا رۆ ده چوو. چه ند دلم هه زی ده کرد ئه و ده موچاوه ئیسقانی و نه حیفه بکه مه کوشم و له با وه شمدا دایکانه بیلاوینم، بی ئه وهی که خو م چا و لیکنینم، لیگه ریم تا سو بچی ئه به د بنوینت. دنیا بووم ده لاقه که ده کرایه وه و من جاریکی تر ئه و چاوانه ده بینم.

وهك ئهوهى ئهوه قه مېبوره بېرمى خوښدېته وه هات بۆم و په نجه كانى خسته قژمه وه، منى به دواى خوښا كېش كرد ناچار هه ستامه وه و به دوايدا رېكه وتم. لهو زه مانه وه نه رۆژيک و نه دووان، به لكو سى مانگ.. نا رېك دوو مانگ و چوار رۆژ، من وهك مريشكى سه برېاو له فېراقى ئه ودا هه لده پېريم و له تايه كى سه ير دا ده سوتام. دوو مانگ و چوار رۆژ ئيمه له م جيوه بۆ ئه و جى ده رويشتين، له سه ر ئه م قه له مدانه وه بۆ سه ر ئه و قه له مدان.

ئيتړ نه مده توانى.

ده مويست هه لېيم، به لام تا ئه و رۆژه بېرم له مه نه كړدېووه وه، رهنه هېچ كوښم شك نه برديت يان پالنه رى له ئارادا نه بوو بيت. ئيستا ئايا ده متوانى؟ ئايا كه سيك بړوا ده كات؟ هه موو ده رده كه ئه وه بوو كه ده يانويست مرؤف دايوشن و بېشارنه وه يان هه ولىان ددا جله كانى له بهر دادرن، ئيمه فيربووين كه رابكه ين به لام بۆ كوښ؟ سنوورى نيوان ئه م دووانه كوښ بوو؟ ده بوو له كوښا بوه ستاينايه كه نه دىلى جارچيه كانى ئه خلاق بين و نه په رپه رى ده ستى درنده بى ئه خلاقه كان. منيک كه تا ئه و رۆژه جگه له كارى دوو باره ي به وينه بوون له سه ر به رگى قه له مدان به هېچ كاريكى تر ئاشنا نه بووم، ئيستا فيربووبوم له په رده ي تابلؤ يان به رگى قه له مدان بيمه ده رى و سه رم سوږ بمنيى له كارى دنيا، بۆ گه ران به دواى چاوانتيكدا رېكه م كه مانايان دابوويه ژيانى من. كه س هه ولىكى ئه وى نه ده زانى، هېچ ناوونيشانتيكى نه بوو، ديوارېك نه بوو، په نجه ره به ك نه بوو، چاويك نه بوو. دارسه روپك هه بوو، جوگه ئاويك، پيره ميږديكى قه مېبور و من هه بووم. ته نانه ت گوله نيلؤفه ره كشم ئاو بر دبووى، به بهر لايه كدا ده مروانى زه وى شه قار شه قار و تينوم

دههاته پيش چاو، كه ئاماژه يه كي ژيان يان جيگه پتیه كي مرؤقی تیدا نه ده كه وته بهر چاو. خوژگا كه سیک له و دیو په نجه ره یه كه وه سهیری ده کردم، ئایا ئه مه ئاره زویه کی مه حال بوو؟

هینده شه وان چاوم برییه ئه سستیره کان، كه رهنه گه ئه ویش ئه گهرچی کورت و تپیه بو بیت، له ئاسمانی روانیجی. هینده سهیری بالنده کانم کرد به و خه یاله ی به سهر مالی ئه ودا فریبیتن، هینده سلوم له نه سیم کرد به شکم دهنگم بگه یه نیته گوئی، كه چی بچوو کترین سهره داویکم له باره ی ئه وه وه چنگ نه كه وت. ئه و رهنه گه هه مان ئه و ماسییه ئالتوونییه ئه فسانه یییه بیت، كه یه ک جار.. ته نیا یه ک جار بو بوو به توژی کوره بچوو کی پاشاوه. ئه گهر به رببوایه پاشا دهمرد و ئه گهر له داوا بمایا به وه ماسیانی دهریا دهمردن.

پاشا تووشی نه خو شیه کی خراب بو بوو، هه کیمه کان گو تبوویان ماسی ئالتوونی راو بکن، روئی می شکی ئه م ماسییه هه توانیکی به په له ی دهردی پاشایه، کوره گهره ی پاشا له شگری کو کرده وه و نیوه ی خه زینه ی داوا کرد، كه شتیگه لی دروست کردوو چارۆکه ی هه ئدا، ئاوی دهریای ته ی کرد و سه رو ژیر گه را به لام ماسی ئالتوونی چنگ نه كه وت، ماندوو و بی ئومید گه رایه وه.

کوره ناوهنجی پاشا وتی با من برۆم، نیوه که ی تری خه زینه ی داوا کرد و به توژ و كه شتیگه ل و به پداخ و ئالاره چوو دهریا، دهریای ژیره و ژورر کرد و ماسی ئالتوونی نه دۆزییه وه. کوره بچوو کی پاشا وتی بامنیس برۆم رهنه گه به خت یاوهرم بیت، وتیان پیویست ناکات، براگه وهره کانت هه موو خه زینه که یان برد و نه یاندۆزییه وه ئیتر تو دلپی چی؟ کوره بچوو که هه ندیک پاره ی په پدا کرد و توژی هه لگرت و له گه ل

چهند كه سڀڪدا چووه دهرياهه، توڙي فرڇي دا و هه ريه كه م جار ماسيه نالتونيهه كه راي راو كرد، هه موو ماسيهه كاني دهريا به شين و شه پور له ناو هاتنه دهر و كه وتن به سهر پيئي كوره چووكي پاشادا، وتيان كور كه باش گوڇ بگره! نه گهر شامان بهيت نهوه هه موومان له دهريا دڀينه دهر و له وشكانيدا هه لده به زينه وه، نه وڪات دهريا له ماسي خالي دهبيت. ياري به چاره نووسي خوٽ و نيمه ش مه كه. نه ي نه تبستوهه كاتيك ماسي نالتونوي دهرياي نورميهه يان راو كرد، ماسيهه كان په رينه سهر وشكاني و هيچ گيانه وه ريك له دهريادا نه ما و ناوه كه ي تال بوو.

كور ه تيامابوو، نه گهر ماسيهه نالتونيهه كه ي به رله لا بكر دايه ته وه پاشا دهمرد و نه گهر له گه ل خوښي بهيڻايه ماسيهه كاني دهريا دهمردن. ماسيهه كه ي هه لدايه وه ناو ناوه كه و چاوه رتي كرد تا هه موو ماسيهه كان گه رانه وه دهريا.

دهرياي ناسمان پر نه ستي ره بوو، من چاوم دهخته سهر هه ريهه كيكيان نه وه بوو. آيا راويان كردبوو يان من ديلي په رده ي تابلو بووم؟ بو ديلي قه مبور بووم؟ خو شم نازانم.. رهنه چاره نووسي من له خهوني توڊا ديارى كرابيت و نه شتانه پتوهنديان بهو خه وه هه بي كه تو ديوته. ريك له وه شه وه يان روژدها كه من بووم به زني مته وه لي (*) نيمامزاده يه كي گومناو.

تو له پيش دهر گه ي مالي نيمه وه ستا بوويت و له ژوره كه ي نيمه ت دهر واني، مالي نيمه تاكه هوه ديهه ك و هه وزيكي ناو و هه وشه يه كه بوو،

(*) مته وه لي: نه وه كه سه يه كه سهر په رشتي و خزمه تي مه رقه ديكي يان مزگه وتيكي يان جيگه يه كي ناييني دهكات، نزيك له مجپوهر يان خاديم. و

من له كه ناری حه وزه كه دا جلم ده شوژد و هه و لم دهدا سهیری تو نه كه هم، به لام ده مبینی كه چاوم لی ناترووكینی. خیرا خیرا جلم دهشت و ده مگوشی و هه لم ده خست به ته نافه كه دا. چرا كه پرته پرتی ده كرد و قه مبوور قسه ی ده كرد، ئه و نده ی وتیوو ده می كه فی كر دیوو، به سه رو قژیکی ئالۆسكاو و جلیکی كوّن و دهنگیکی زهنگداری گپه وه قسه كه لیکی ده كرد، هیچ كه سیک له واتا كه ی تی نه ده كه پشت، رهنگیوو به زمانیکی تر قسه بكات.

ده لاین له دار و نه داری دنیا هه ر ئه م قنگه گورگه ی هه یه؛ هۆدهیهك و حه وشه یه كه، نه میراتییه و نه پاره شی پی داوه، به لام چونكه نه وه ی مه وه لی ئیمامزاده بوو، هه روا ملی كه چ كر دووه و وه ری گرتوو. برایه کیشی هه بوو وهك مندالیکی چه قساوه سوو له سه ر عه رزه كه پان بووبوو وه و ده گریا، نیوه ی ئه م مولك و ماله ی ده ویست، هه ر له به ر ئه مه یه خو ی شین و مو ر كر دووه ته وه. تو كه سه یرت كرد من چوو م بو ی و دوو شه پازله ی مزرم سه روانده بنا گو یی، كه چی هه ر بیده نگ نه بوو.

ئهو شه وه یان ئهو روژه دنیا هه ور و هه لا و سارد بوو، من خو م گه یانده تو، یان رهنگه تو خو ت گه یان دبیتته من و وتت ئه مه بوو؟ وتم ئیتر نا کرئ هیچ بکه ین، من شوم كر دووه و پابه ندبووم، وتت ئه مه هه مووی بوو؟ عه شق هه ر ئه مه بوو؟ وتم لیگه ری با هه ر له یادگاریدا بمینیتته وه. تو گه رایته وه، ده لاین پاسه کانی ئهو ته نیا گه راژه ی ئه م کویره دییه رویشتبوو و تو ناچار بوویت به پی بو شار بگه ریته وه. وینه ی شار له دووره وه له تاریک و رووندا ون ده بوو په یدا ده بووه وه.

تو كه له خه و راپه ریت نیگار کیشه كه تابلوک ه ی کو كر دووه وه و ئیمه شار به شار ده ریشتین، له سه ر ئه م قه له مدانه وه بو سه ر ئهو قه له مدان.

دهنگی پیکه نینی پیره میژد نازاردەر بوو، من له ته وای ئەو ماوه یەدا که گۆلی نیلۆفەری شینم پێشکێش بە ئەو دەکرد، بیرم لەو دەکردووه؛ ئایا کەسێک لە ویدیو پەنجەرە یە کەووه له من دەروانیت؟ ئایا دووبارە دەبینمەوه؟ سێ مانگ، نا.. دوو مانگ و چوار رۆژ له حەسرهت دیداری ئەودا سووتام، سەیری هەر شتێکم دەکرد بە ئومێدی دیداری ئەو سەیرم دەکرد. سەرەنجام تێگەیشتم که دیداری ئەو مه حاله و هه ولای من بیهوده، هه له ته خه ونێک، خه یالێک بووه و رویشتووه. ئاخو بۆ ناییت کچیک له ناو تابلۆیه که وه عاشقی پیاویک بوو بێت، که شه و تا سه حه ر نیگاری سه ر به رگی قه له مدان ده کیشیت؟ مه گه ر ناییت بونیا م ئه سیری تابلۆیه که بێت که خۆی کیشاویه تی و هینده به کچی ناو تابلۆکه دل بدات تا ئه ویش عاشقی خۆی ده کات؟ مه گه ر خوا عاشقی مه خلوقه کانی خۆی نییه و دوا جار ئه وان بۆ ستایشی خۆی هه لئانی؟ به لام خۆ که س بپروا ده کات؟

ئیمه یه کترمان ون کردبوو، وهک ئه وهی که سێک دیوارێکی له نیوانماندا هه لچنیه بێت تا یه کتر نه بینین. من له تایی دووری ئەودا ده سوتم و ئەو له تایی دووری مندا، چونکه نیگا ناگرینه کانی ئەوه یان نیشاندەدا؛ که ئەو هۆگری من نییه، به لکو شیتی من، وهمن ئەم خواسته م له و چاوانه دا ده خوینده وه. هینده له سه یرکردنی مندا کاتی به سه ر بردبوو که زهمه نی ون کردبوو، سه عاتیک، سالیک، چه ند سال؟

کاتی من له شوینی خۆم جولامه وه تابلۆکه تیکچوو به سه ر یه کدا، له و کاته وه پیکه نینه وشک و ترسناکه ی قه مبوور خه ویان له و حه رام کرد، دیوارێک له نیوان ئیمه دا هه لچنرا و ئیمه یه کتریمان ون کرد، به لام خۆ من ده مزانی ئەو بیر له من ده کاته وه، له گۆلی نیلۆفەری شین که ئیستا

ئاوى جۆگەكە بردبووى، لە قژى رهشى شانە نهكراوم، لە زهردهخه نهپهك
كه له سههر لىوم نهخشى بهستبوو، لە رهنگى تريفه ئاسام، لە جلى
رهشى چيندارم كه ئىستا وا به له شمه وه نووساوه، لە عه شق، عه شق،
عه شق.. كه له دهستى ئه و دهرچووبوو، لە زه مه نى له دهستچووى، لە
قه ده رىك كه فرسه تى نه دا بوو.

له برى مه شروب و تريا كه كهى خۆى زياد ده كرد، لە به يانييه وه تا
ئىوارى نىگارى له سههر به رگى قه له مدان ده كيشا و هه روا منيش شار
به شار دهر و ئىستم، لەم قه له مدان وه بۆ ئه و قه له مدان. هه رچه ند زياترى
ده كيشا، من دوور تر ده كه وتمه وه، خۆم دوور ده كه وتمه وه، به لام خه يالم
خۆى ده سه پاند به سه ريدا. بۆ هه ر جىيه ك ده چوو، لە خه و، لە بيدارىدا،
من له زه ينيدا بووم. لە كو نجى ژوره كه يدا، لە كوچه و كو لان، لە
كه لاهه كاندا، لە هه موو جىيه ك بووم و نه بووم.

له هه ر جىيه ك ژنىكى ده بينى واى ده زانى منم، ده وه ستا، لىيى ورد
ده بووه وه، نا ئه مه نىيه. ژنىكى ترى ده بينى، گو مانى ده كرد منم، دواى
ده كه وت، به هه ناسه بر كى وه پىشى لى ده گرت، تىي ده روانى، نا ئه مه
نىيه. هه ميشه له به رچا ويا بووم، به لام ئه و نه يده توانى بمى نىت، منيش
نه مده توانى.

به لام ئىتر نه مده توانى.

له زه ينيدا وتم ئارام لى هه لگىراوه، ئه و وتى ئارام لى هه لگىراوه،
چۆن ده توانم ئارام بگرم؟

جارى كيان له سه ر تا شخانه يه كدا هه روا كه له ئا وى نه كه وه چاوى
برى بووه شه قامه كه و چا ودىرى گالىسكه و رىبواره كانى ده كرد، لە ناكاو
منى بينى، لە شوينى خۆى هه ستا و به روانه كهى فرىدايه سه

کورسییه که و په‌رییه دهره‌وه. هه‌تا هی‌زی تیدا بوو به‌دوای گالیسکه‌یه‌کدا رای کرد و پیتیدا هه‌ل‌زنا، سه‌یری منی کرد، نا ئه‌مه نییه. خه‌جاله‌ت و په‌شیمان له گالیسکه‌که هاته خواری و گه‌رایه‌وه سه‌رتاشخانه‌که، سه‌رتاشه‌که تیغ به‌دهست و سه‌راسیمه له‌و کاره‌ی ئه‌و، له به‌رده‌م دوو‌کانه‌که‌یدا وه‌ستابوو، به‌لام ئه‌و گوئی نه‌دایه و دووباره چوووه شوینی خوئی دانیشت، به‌رکو‌شه‌که‌ی به‌سته‌وه و چاوی پرییه سه‌رتاشه‌که که تیغه‌که‌ی به‌سه‌ر پارچه چه‌رمیکدا بو پیشه‌وه و دواوه ئه‌وه‌نده به‌خیرایی ده‌هیناو ده‌برد، که نه‌د‌زانرا تیغ کامه‌یه و چه‌رم کامه، پاشان تیغه‌که‌ی به‌سه‌ر ئاگری ئیسپه‌رتۆکه‌دا گرت و به‌ره‌و رووی ئه‌و هات و وتی دهموچاوت وه‌ک دوگ لی ده‌که‌م.

له‌رزگرتی به‌لام دانی به‌خۆدا گرت، تفی قوت دا و بیده‌نگ مایه‌وه، که روانییه خوئی له ئاوینه‌که‌دا کچی‌کی ره‌شپۆش له‌ویدا دانیشتبوو، من بووم به‌لئوی خونچه ئاسا و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک که له ته‌واوی سیمامدا نه‌خشی به‌ستبوو، به‌قژی‌کی ئالۆسکاوی ره‌شه‌وه، له‌ودیو په‌رده‌یه‌کی شینه‌وه سه‌رم کیشابوووه دهر و چاوم لی هه‌ل‌نه‌ده‌گرت.. وتم ئه‌مه منم. به‌جۆریک هه‌ستی پی نه‌کرئ، سه‌ری بو له‌قاندم.

ئه‌و که تا ئه‌وکاته به‌په‌نجه‌ی شایه‌تومان و په‌نجه‌گه‌وره‌ی یاریی به‌نوکی سمیلی ده‌کرد، ئاگای له‌خوئی نه‌مابوو، له‌په‌ر به‌خۆدا هاته‌وه، کلاره‌که‌ی له سه‌ری دا‌که‌ند و که‌میک له شوینی خوئی به‌رزبووه‌وه و ریژی به‌رامه‌ر خوئی نواند له ئاوینه‌که‌دا. کابرای سه‌رتاش پاشه‌وپاش چوووه دواوه و وتی "تۆ حاله‌ت باش نییه" له هه‌مان کاتدا گالیسکه‌یه‌ک له به‌رده‌م دوو‌کانه‌که‌دا وه‌ستا، گالیسکه‌چی واته هه‌مان پیره‌مێردی قه‌م‌بوور، هاته دوو‌کانه‌که‌ و به‌رام‌به‌ر ئه‌و ته‌عزیمی نواند و

وتی "ئەمریكتان ھەبوو.. قوربان؟"

ئاماژەى بۆ خۆى كرد و سەراسیمە وتى "من؟"

"بەلى قوربان.. ئەگەر ئافرەت دەوتت خۆ ئەو من لە خزمەتتدام.. ئەو ژنەى لە گالیسكەدا دانىشتوو و جەنابت بینیت، تازەكارە خۆ"

ئاورپكى دایەو و سەیرىكى ژنى ناو گالیسكەكەى كرد و سەیرىكى من، دەموچاوى داگیرسا، لە نیوان ھیزی راکیشانى دوو جەمسەردا گرفتاریوو، سووك و ھەلواسراو ماووو. ھەرچەندى كرد نەیتوانى منى بىر بکەوئتەو، دووبارە سەیرىكى ژنى ناو گالیسكەكەى كردەو، سەیرى چاوه رەشەكانى كە زۆر لە چاوهكانى من دەچوون، لىوى خونچە ئاسا و قزى رەشى شانەنەكراوى كە حالتىكى قەرەج ئاسای بەو دەدا. لە زەینیدا وتم چەند لە من دەچیت و ئەو لە دایا قسەكەى منى پشتراست كردەو و درودى نارد بۆ خالقى ھەردووكمان.

پیرەمێردە قەمبوروکە وتى "دوودل مەبە.. دلەكەت بخۆم.."

من لە ئاوینەكەدا دەموچاوم دا بەیەكدا، ئەو بەویقاریكى تاییەتەو ھەسەر كورسییەكە ھەستا و پشت لە من وا ھەستا كە من لە ئاوینەكەدا نەبینریم، رووھو گالیسكەچیەكە وتى "نەخیر.. ھەلە لىكتیگەپشتنێك بوو"

سەرتاشەكە پێكەنى و قاقای لى دا، گالیسكەچى وتى "تەماشاكە خۆ.. بەدەست پەردە مووروینەكەى لادا و ئاماژەى بۆ ژنى ناو گالیسكەكە كرد "چۆنت ھەز لى بیت لەخزمەتتدایە ەرزىم كردى خۆ.. دووقران و چوار ەباسى ھەقەكەیتى، دەزانیت باخى سەلاحەدینى ئەیبوى لە كوئیدایە؟ موتریبیشى لىبە خۆ.. مەشروب و تریاكیش ھەبە ئەگەر ھەزتان لى بیت"

سهرتاشه که که حایر مابوو پیکه نییه وه، به دهنگیکی ژنانه ی وا پی دهکهنی که وا دههاته بهرگوئی پیریزنیک بگری. وهلی ئه وه وهلی ددها له سه رخوی بیت، سهیریکی ئاوینه که ی کرد داخو بزانی من له ویم؟ من سهرم داخستبوو، به ناوچه وانی ترشاوه وه دهمروانییه جوگه ئاوه که. ئاوری لیدایه وه و به پیداکرییه کی پیاوانه وه وتی "نه خیر". چاوی به و ژنه که وته وه و دلی له رزی، ژنیک له گالیسکه که دا سهری داخستبوو، به ناوچه وانی ترشاوه وه دهیروانییه جوگه ئاوه که و پی بهیه که ریتم دهکوتا به گالیسکه که دا.

بو ئه وهی دنیاییت که خهون نابینیت، به هر دوو دست بهرکوشه که ی راکتیشا و لپی کرده وه، به توندی پی کوتا به عه رده که دا و وتی "هیچ ومختیک نه متوانیوه تی بگم حقیقه ت له کوپیه" پیشی خواردبووه وه، دهتگوت خهریکه لئوی دهکرؤژیت.

گالیسکه چی شاله که ی سهری ریک کرده وه و عه با خوری و شترییه که ی دایه وه به شانیا، به زمانه لووسه که ی وتی "راستییه که ی.. خو له و کاته وهی شوین گالسکه که م که وتی و سهیری ئه م شته نازهنینه ت کرد، گومانی ئیوه تیگه ی شتم.. قوریان جه نابتان دیاره به حهیا و حورمه تن، به لام هه موو حهیا و مهیا و بیر دهچیته وه.. دوودلمه به، من خو خوم شه خسییه ن دهتبه م و دهتهینمه وه"

به بیانووی بهرکوشه که وه رووه و کورسییه که گه رایه وه و له ژیر چاوه وه نیگایه کی گرته ئاوینه که، من سهرم راوه شاندا، یانی به داخه وه م، به راستی به داخه وه م. به هه مان ویقاره وه هه ولی دا به سهر دوودلییه که ی دا زال بیت، له سهر کورسییه که دانیشه وه وتی "نه خیر من ئه هلی ئه و شتانه نیم"

گالیسکه چی چاوی دهرتوقاند "پیاوی حسابی! که ئه هلی ئه و
شتانه نیت، زۆر بیجییت کرد شوین گالیسکه که که وتیت.. که پیاونیت
بوچی حاشی لی دهکهیت، هیچ له بارا نه بوو".

سهرتاشه که پیکه نییه وه و ئه و له ئاوینه که وه سهیری کرد "ئه گهر چاکم
ناکهیت دهرۆم" سهرتاشه که یه کسه به خویدا هاته وه و وتی "به لی؟"
خیرا خوئی گه یانده کورسییه که ی ئه و به روانکه که ی له گهردنییه وه
ئالانده وه و دستنی به کاره که ی کرد. گالیسکه چی بلمه بلمیکی کرد و
چووهره وه، دهنگی قامچییه که ی له هه وادا هات "هیتی".

"هیتی.. ئه ملا و لای سمیلمت بیر نه چی" سهیریکی خوئی کرد، من
به زهرده خه نه یه که وه له و سهری دنیا دهروانی، یانی خو هه قناس نیم..
به لام من ژنم و نازم هه یه، خو ناز عه یب نییه.

وتی "هیتی.. روئیکیش بده له قژم" و کلاوه که ی له سهری داکه هند،
قژیکی رهشی بریقه داری هه بوو، که سهرتاشه که روئی لی دا زیده تر
بریقه ی دها، من سهیریکی خیرا و راگوزهری قژیم کرد، به لام له چاویم
نه پروانی. یانی چی؟ هه رچه نده بییری کرده وه نه یزانی، هه ستا پاره
ورده یه کی له سهر میزه که دانا و سهرتاشخانه که ی به چی هیشت، که
په رده مووروینه که ی به ده ست لادا، گه رایه وه و بو دوا یه مین جار،
سهیریکی ئاوینه که ی کرد، من له ژیر چاوه وه لیم دهروانی و ده ست
به هیتواشی راوه شاندا.. یانی خوات له گه ل. ئه و جاریکی تر له به رده م
ئاوینه که دا ریژی بو خوئی نواند و چووهره وه.

من له کوئی بووم؟ ئه و له کوئی بوو؟ ئایا ده کرا ئاوینه که بشکینری و پی
بخریته ناو سهرتاشخانه که وه؟ ئایا ده بوو په رده ی تابلو و به رگی
قه له مدان بقلیشایه و بیته دهره وه؟ بوچی دهنگی من، دهنگی یارمه تی

خواستنی من، فریادی یه کبه دوا یه کی من، له پشت ئەم هه موو زه مانه وه نه ده گه یه شته گوئی ئەو، که من ناچار بووم په نا بۆ په رده ی تابلۆ ببه م و خوّم به م شیوه یه دیل بکه م؟ بۆ نه یه توانی من له دهستی ئەم تینووه په ریشان و سمیلّ بابرا نه رزگار بکات، که هانکه هانکیان بوو شمشیریان له دژی من له خاک ده چه قاند؟ چ کاریک له دهست ده هات؟ ئایا ده بوو زه مه ن به سه ر یه کدا تیک بدریت و مروّقه کان به دلّی خو یان له چه ند چیگه یه که ی تر دا دا بنرین؟

من له ناچاریدا له په رده یه کدا ده کیشرام و ئەو هه رچی یه کی ده کیشا نه یه توانی من به دهست به یینیت، به یانی تا ئیواره فلّچه ی له رنگ هه لده کیشیت و به رگی قه له مدان دهنه خشینیت. من له م دووباره و دووباره و دووباره وه که رده وه یه دا، دهست به دهست و شار به شار ده ریشتم و له و دوور ده که و ته وه.

حه زی ده کرد هه موو جاریک گواره یه که له سه ده ف یا پیروژه به گویم دا هه لبواسیت، به لّام ئەوه ی نه ده کرد، حه زی ده کرد له سه ر یه کی که له و قه له مدانانه نیشه انه یه که جی به ییلّی و دوا ی بکه ویت تا بزانیّت من ده که ومه دهست کی، به لّام ئەوه ی نه ده کرد، حه زی ده کرد یه که جار لانی که م جاریک، له بری ئەوه ی گوئی نیلۆفه ر بخاته ده ستمه وه، دهست به دامینی کراسه که مه وه بگریّت و به توندی هه لی داته وه تا پوز و رانم ببینیت، به لّام ئەوه ی نه ده کرد. وا راهاتبوو جلیکی ره شی ئاودامه نیم له بهر بکات و لیوم سوور بکات، وا راهاتبوو هه رخۆر بگه یبایه زه رده په ر ده چوو ه سوړانه وه.

که له نیگار کیشانی سه ره رگی قه له مدانه کان ته وا و ده بوو، کلاوه که ی ده کرده سه ری و ملپّچه که ی له ملییه وه ده ئالاند و ده که و ته ری.

شوینهایه کی خوش دهویست که جوگهی ئاو، درهختی سهروو و، گولی نیلۆفه ری هه بوايه، به لام ئایا له ههر شوینیک ئهوانه هه بوايه، منیش هه بووم؟ مه گهر شوینیکی وها ئه سلهن پهیدا ده بوو؟

به خه یالی ئه وهی سهرووه، له ژیر درهختیکدا داده نیشته، به خه یالی خوئی مه حووی ناو چه مه نزاریک ده بوو له گول و گولزار، به لام جگه له خاشاک و ملی گهرم و په راسووی ئه سپ که وهک سه به ته یه که به یه کدا شکاوی حه سیری چوو بوون به یه کدا و سه گه خویری به کان به سه زبله کانه وه لموزیان تی نابوو، هیچی تری نه ده بینی.

به دواي مندا ویل بوو و چنگی نه ده خستم، وهمن ئه وم دهویست و نه مه توانی. بو به م شیویه بوو؟ ئایا ئیمه یه کترمان ده ناسی؟ یان بهر له م ژیا نه یه کترمان دیووو؟ رهنگه ئیوه له خه و نتاندا منتان بینیبیت، به لام ئه ی ئه و چی؟ ئه ویش منی ده ناسی یان ته نیا به دزییه وه و به په نهانی له کونیکه وه، له کلاوړۆژنه ی سهرو تا قیکه وه سهیری کرد بووم؟ ئه م هه موو بگره و بهردهیه، ئه م هه موو ترس و ئومیده، ئه م هه موو حه سه ره تکیشانه، دوو مانگ و چوار رۆژ درێژه ی کیشا، تا سه ره نجام رۆژیک که ئه و سه رقالی نیگاری بهرگی سه ره قه له مدان بوو، من وتم بارانه، برۆ ئه فکاری تاریکت بشۆره وه.

وهک هه ره شه ویکی تر خوئی گوژی، پالتۆکه ی کرده بهری و ملیپچه که ی ئالاند له ملییه وه و کلاوه که ی له سه ره نا، چوو بو گه پاران. دهنگه لی سهیر و غه رب ده هات، مه لیکي نه ناس له جیکه یه که وه ده بخویند و سه گه کان حه په حه پیا نه ده کرد، دنیا ته م و تار بوو، تار نا، غه مگین. ئه و له هه ره شوینیکی دهروانی، من بوی پیده که نیم.

ته م به پرویدا هه لده گزا و ئه و وای ده زانی من ده مه ویت شه ونم له

تەوئىلى بىسىم. دەخولايەوۈە و لە بىدەنگىدا بىرى لە من دەكردەوۈە، لە قسەكرىدىم، لە پىكەنىنىم، لە پەنچە شىمشالى و بارىكەكانم كە دەياننوقىنىم دەلىلى خۇنچە گۈلن، لە رى رۇشىنىم، من چۈن بەرىگەدا دەپۇم؟ نەيدەزانى. تەنىيا وئىنەيەكى بى جىوۈلە و مردوو لە زەينىدا نەخشى بەستبوو، بەزەردەخەنەيەكى لالەوۈە لە تەواوى روخسارمدا، لىوئىكى خۇنچە ئاسا كە ئەو واى خەيال دەكرد ھەر ئىستا لە ماچىكى گەرم ھەلگىراوۈە و ھىشتا تىر نەبوو، بەگەردنى بەرز و گۈلى نىلۇفەرى دەستىم و چەماوۈە لە بەردەم پىرەمىردىكى قەمبورددا .

سەرەنجام گۈلم كەوتە جۇگە و ئاۋ بردى، ئىستا من تەنىيا دەمتوانى قامكەكانم بەرەو سەر بنوقىنىم و خۇنچەيى بگەم، رىك وەك نىگارى سەر قەلمدان.

شەو لە نىوۈە تى پەرىبوو، تەم نىشتبووۈە سەر ھەموو شتىك، وەك ئەوۈى كەسىك بەھەردوو دەست چاۋى گرتبىت تا بەتەواۋى بەرپى خۇى نەبىنىت، بەلام ھەرچۇنئىكبوو لە روۋى حىس و غەرىزەوۈە خۇى گەياندەوۈە بەردەرگەكەى و رىك لەو كاتەدا كە دەيوۈىست كلىلەكەى دەربەھىنىت، بەبىنىنى من داچلەكى، وەك چۈن منىشى داچلەكاند.

لەوۈى لەپىر قىيافەيەكى رەشىپۇش بەكلآو و ملپچەوۈە لە ناوجەرگەى تەمەكەوۈە ھەلتۇقى داچالەكىم، وەك ئەوۈى ئەسلەن چاۋەرىنى نەبوۈىم و لەسەر پلىكانەكانى مالەكەى دانەنىشتىتىم. ددانەكانم توند لەسەر يەك كىركرد و بۇساتىك چاۋەكانم داخست.

شقارتەى لى دا تا شوئىنى كلىلەكە لەسەر دەرگەكە بدۇرئىتەوۈە، لە رووناكى كزى شقارتەكەدا بەدواى دەموچاۋى منددا دەگەرا و دۇزىيەوۈە، وەك مرقۇئىك روۋبەرۋوۈى جەستەى پارچە پارچە كراۋى خۇى بوۈىتەوۈە،

وهها تيم پاما كه بۆ ساتيگ وام زاني هيچم له بهردا نيبه، دهستم به شيوهي زه رب خسته سه مه مكه كانم، ئه ژنۆكانم جووت كرد و كه ميگ چومه وه خۆم. وهها له شويني خويدا وشكبوو كه وام زاني له خهوني تۆدا نيگاريگ له وه دهبينم.

شقارته كه تا كۆتايي سووتا و ئه وه به خويدا هاته وه، دهسته كليله كه ي دهستيا هه لسورا ند و بي ئه وه ي سهيري بكات، به ههستي بهر كه وتن كليله كه ي دۆزيبه وه و ده رگه كه ي كرده وه. به ريزيكي بي گه رده وه وهك شازاده يه ك يان پيا وه ئه فسانه ييبه كان، به ريزانه خوي بۆ من خسته لا وه و كلا وه كه ي له سه ري داگرت و به دهسته كه ي تري ناما ژه ي كرد كه بفه رموم.

منيش به خوشحالييه كي ته وا وه وه وهك ژنيكي زهحه ته ديده، كه په ناي دهسته كه وتببت، پيشكه وتم و له دا لانه تاريكه كه وه تيبه ريم، ده رگه ي ژوره كه يم كرده وه و وهك ئه وه ي پيشتر ئه م شوينه م بينيببت، له تاريكايي ژوره كه دا تا داگيرساني شقارته يه ك را وه ستام. پاشان له رووناكي نووري چرا كه دا، به خيرا يي چاو يكم به ژوره كه دا گيرا، له هه موو رهنگيگ و تۆزيگ، چه ند فلچه يه ك و چه ند قه له مدانيكي ته وا وه نه كرا وه ژير تا قتيكي به رزدا په راگه ندا كه وتبوون.

مي زيكي بچووك و كورسيه ك له نا وه راس تي ژوره كه دا بو، هه زار پيشه يه كي (*) كۆن له سووچيكي تره وه بو كه دوو مؤمداني له سه ر

(*) هه زار پيشه: سندوقتيكي داريني تاقتاقه، كه بۆ هه لگرتني قوري و پيا له و هه نديگ وه رده والهي مال سوودي لي وه رده گيري، تا ئيستاش له هه ورامان به كار ديت و هه مان ناوي هه يه. و

بوو، له تەنیشت هەزاربیشە کەوێ چرپایە ک بە پێخەفێکی چلکە سوووهوه
منی بۆ لای خۆی رادەکێشا. له ماندوویتیدا خۆم گەیانده چرپاکه و
راکشام. سالانیک بەپێوه بووم، چه ماوه بەگۆلی نیلۆفەر هوه، بهو شیوهیه
مابوومهوه، تا ئهوه لهسهه قه لهمدان نهخشم بکات.

پێویستییهکی زۆرم به راکشان ههبوو، ههزم دهکرد بنووم، چاوهکانم
دابخهه و خهویکی ئه بهدی بنوم. هه موو زه ره ی وجودم له ئازاردا
هاواری دهکرد و ژوره که ی، به تایبتهت به ئاماده بوونی ئه وه وه،
ئارامیه کی سهیری پێ ده دام، گه رمایه چرپاکه ی ئه فسوناوی بوو..
ئا ه.. خوا ی من چه ند ماندوو بووم.

سهیریکی ئه وم کرد که له ناو خه رمانه یه که له نووری چرا که دا، له سهه
کورسییه تهخته که دانیشتبوو و چاوی بری بووه من، ئایا بری وای نه ده کرد
که من ئیستا له به رامبه ری، له ده ستیا، له سهه چرپاکه ی درێژ راکشوام،
وا سهه راسیمه و حایر ماوه؟ ئایا هه موو ئیراده ی له ده ست دابوو؟ له
زهینیا وتم له ناخۆشیا په نام بۆ تۆ هیناوه، نا ریم ون کردوو، ده زانی
من خه وگه ریم؟ شه وان له خه ودا ری ده که م، بۆ لایه که ده رۆم، ئه مشه وم
هی تۆیه.

ناوچه وانی گرژ کرد و ددانه کانی لیک گیر کرد، وتم نا ئازیم.. من
له ئاسمانه وه هاتووم، له بهر تۆ هاتووم، مه گه ر هه ر ئه مه ت نه ده ویست؟
باوه ر بکه نه خه وه و نه خه یال، بری وانه؛ سه یبه ری تاقه که تان له سهه
ناوچه وانم به لگه ی ئه وه یه که من له خه ودا بۆ لای تۆ نه هاتووم، ئه ی
حه په ی ئه و سه گانه نایستیت؟ ئه و مه له سهه رگه ردا نه گومنا وانه چی
ده خوین؟ هیه له زمانیان ناگه یته؟ کی بانگ ده که ن؟ پیت خۆشه ههستم

و سه‌مات بۆ بکه‌م؟ یه‌ک سه‌مای ئاینی ساسانی؟ یان به‌لانی که‌مه‌وه
بیم دانیم و چه‌ند هه‌نگاوێک برۆم.. بچوئیم؟.. ده‌ته‌وئیت؟.. نا ئه‌مه‌م لئ
داوا مه‌که‌ه.. هه‌نده مان دووم که ئاماده‌م بۆ سه‌لمانندی خۆم و
عه‌شقه‌که‌م.. ته‌نیا بمرم.. داوام لئ مه‌که بچوئیم.

له زه‌ینیدا به‌خۆم وت، ئه‌مه یانی ژيانی ئه‌به‌دی، تۆ ئارام بنویت و
من لیت بروانم. من نووستم و جه‌سته‌م دووری به‌ چرپاکه‌یدا و له
قوولایی بۆنی پیاوانه‌یدا نوقوم بووم، هه‌نده رۆچووم که ئه‌و ناچار بوو
داوای کۆمه‌ک له بینایی بکات له پشت کاسه‌ی چاوه‌کانیه‌وه و وه‌کو
سوژن جه‌سته‌م به‌چرپاکه‌وه بدوریت، له دڵما وتم ئازیزی دڵم به‌نیگات
دام دوره، به‌هر شوئینیک دلت ده‌یخوازی، به‌ ژیان.. به‌مه‌رگ..
به‌عه‌شق.. به‌ هه‌رچیه‌ک خۆشت ده‌وئیت.. له به‌رامبه‌ر نیگاتدا ده‌بمه
هه‌ور.. ده‌بمه دووکه‌ل.. تابتوانیت وه‌ک با یاریم پێ بکه‌یت، هه‌ناسه‌ی
گهرمت بکه به‌سه‌ر جه‌سته‌مدا سه‌یر بکه چۆن ون ده‌بم.

له‌پی ده‌سته‌کانم نووساندبوو به‌یه‌که‌وه و له ژیر روومه‌تم نابوو،
به‌قاجی تیکه‌لۆپیکه‌ل و قژی به‌ردراوه‌وه به‌سه‌ر بالیفی سپیدا،
نه‌مه‌زانی ده‌مویست چ شیوه‌یه‌ک بۆ ئه‌و بنوینم. ته‌نیا به‌خاتری بینینی
ده‌موچاوی، حاله‌تی شه‌یتانی و بیگوناها‌نه‌ی چاوه‌کانی، هه‌ولم ده‌دا
پێلوه‌کانم دانه‌خریت، که چی نه‌ده‌کرا. دڵم ده‌یویست قسه‌یه‌ک بکات، لئ
نازانم بۆچی بێده‌نگ بوو؟ ده‌یویست تا که‌ی بێده‌نگ بمینیته‌وه؟ چی
ئه‌وی ده‌هینایه‌ قسه‌؟

ته‌وئیلی عاره‌قی کردبووه‌وه، به‌سه‌رقوولی کراسه‌که‌ی سړیی و بۆ ئه‌وه‌ی
شتیکی له‌ده‌ست ده‌رنه‌چی به‌ردوام بوو له نیگاکردن. نه‌مه‌زانی له

شتیک نارمهت بوو یان بیدهنگ چوو بووه ناو مالخولیاکهی(*)؟ چاوی له من هه لئه دهگرت نهکا رابکه م یان به جاریک وهک ته م له به رامبه ریدا بره ویمه وه. ئایا شیوهی مه رگ بوو؟ شیوهی ژیان؟ یان تیکه له یهک له هه ردووکیان؟ به چاوانی رهش و گه وره و لووتی تیر ئاسا و برۆی هیمن و لیبوی بچووک و نه و ده موچاوه سیگۆشه یه ی که بریار بوو شتیکی گرینگ، وهک قه تره بهک ئاو له چه ناگه ی باریکییه وه بتکی و پیگه ی مرؤفایه تی دیاری بکات، شیوهی بالنده بهک بوو نزیک له مرؤف. نه مه رگ بوو، نه ژیان، پیاویک بوو وهک خه یال ناسک، هه م هه بوو، هه م نه بوو. وهک جیوه، وهک ته م، یان هه لم که له ده می بونیا مه وه له رۆژی ساردا دیته ده ری و نامینی، نامینی و هه ر که ده مت ترازان دیته وه.

به هه رحال هه له اتوو بهک بوو که هیچ کات نه تده توانی خۆتی له گه ل یه کلای بکه یته وه، من له ماوه ی داخستنی چه ندجاره ی چاوه کانم، هه روا که سه یرم ده کرد هتور هتور ماندویتی سه ختی سالان وهک داروپه ردوو رژا به سه ر پیلوو هکاندا.

قاچه کانم به ته واوی راکیشا، په نجه ی شایه تومانی ده ستی چه پم خسته ژیر ددانم و ده ستم کرد به جوینی. ده مو یست له به رامبه ر خه ونیکدا که وهک سیلاویک رای ده مالم به رگری بکه م، ده مزانی که

(*) مالخولیا-Melancholia: مالخولیا یان ماخولیا جوړیک نه خو شیی ده روونیه، که خاونه که ی خۆی له شیوه ی خوا یان پیغه مبه ر یان ناژهلک یان هه ر شتیکی نائاسایدا ده بینیت. زۆر تر نه م نه خو شیه لای خه لکانیک سه ره له ده ات که زۆر بیر ده که نه وه وهک پیاوانی زانست و نه هلی ته سه وف، یه کتیک له نیشانه کانی نه وه یه که سه که هه میشه هه ز به ته نیایی ده کات، وهک نه م نیگار کیشه ی پاله وانی رۆمانه که. و

نیگا ناگراوییه کانی به منوه ددوری، به هموو جهسته مدا دهیگری، له جیگه یه که وه بۆ جیگه یه کی تر، له تاله موویه که وه بۆ تالکی تر، له نینۆکی په نجه یه که وه به ره و بازوو هکانم وه که ئه وهی شتیکی گرانبه های زۆر بچووک له جهسته مدا ونبوویت و ئه و ده بیت بیدۆزیته وه.

ئه و کاته ی که ده چه مایه وه و چاوی له روخسارم ده بریت، چاوه کانی ده هینیته وه یه که و ده ی کاته وه، سه ری ده هینیته پیش و ده بیرده داوه، بۆنی به له شمه وه ده کرد، هه ناسه ی له سنگیا چه پس ده کرد. باش ده مزانی ئیستا که چاوه کانی داخراوو، ده یتوانی له نیوان دودلی و دلنیا ییدا؛ له شوینتیکی ناشویندا هه لی واسی، ئا؟ یان نا؟ له نه شنه یه کی روحانی پر ئاسایشدا که دوا یه مین خالی سکی دایکانه ی من بوو، یان باوه شی ژنانه م، کامیان؟ گه رمای له شی وه که هه ناسه ی ئه ژدیه ا شی جله کان و قژمی هه لده مژی و جهسته می گه رم ده کرده وه، هه ناسه ی ده لهرزی و دلی وه که ته پیل لی ددا، ته پلگه لیکی گه وره و بچووک.. ناهاورپتم..

دواتر گویم لی بوو ته پله کان ورده ورده بیدهنگ ده بوون.. له نگه ری سه عاته که جیا ده بووه و زایه له ی گه وره ی زه مان له مؤسیقای دووباره وه ده هاته ده ری و به هه موو پیچه کاندای ده په ری.

ده مبینی که کوره بچووکی پاشا ماسی ئالتونیی ددایه وه به ده ریا، بی ئه وی بیر له ئه نجامی خراپی ئه و کاره ی بکاته وه. هه رچی خواردن و شمه کی ناو هه مبانه کانی هه بوو به سه ر ماسیگر و هاوه له کانی دابه ش کرد، به لام که سیک سکه یه کی که متری به رده که وت. به زمه که لیره وه دهستی پی کرد، هه میشه هه ر واده بوو، کاتی دابه شکردن نوتفه کانی ش کۆ ده بوونه وه و له رهحمیکی گه رمدا گه رمۆله ده بوون. ئه و شوینه خالی

دهسپیک بوو که یه کیک بهردیکی هله دگرت و نه وهنده دهیکوتا به که له یی نهوی تردا، که نه ستیره بهک دهکشاو دهسوتا، له یاری دهچووه دهری.

من روون دهمبینی که که سیک سکه یه کی که متری بهرده که وت، سه ربورده که یان گه یانده وه گوئی پاشا و پاشای نه خوش له سه ر جیگه بریاری مهرگی کوره که یی دهر کرد و ده ستوری دا کوره ببه نه هه مان جی و له وی بیکوژن. دهسته یه ک لاجاک و شوژه سواران کوره یان هه لگرت و بردیان بۆ که نار دهریا، به لام نه یان توانی یان نه یانویست بیکوژن، فیتنه که یان له بری نه و کوشت و کوره یان سپارد به خوا و نازادیان کرد.

کوره که ناری دهریای گرت و نه وهنده ری کرد و رویش، که له ماندوویتیدا له سیبه ری گابه ردیکدا خه بریدییه وه، له خه ویدا بینی لاجاک و شوژه سواره کان گیرفانی فیتنه کوژراوه که خالی ده که ن و شاباشه که یی به سه ر خویناندا دابه ش کرد، به لام روون نه بوو که نایا جاریکی تر که سیک سکه یه کی که متری بهرده که وت یان نا؟ وه نایا که سیک بۆ سکه یه ک دهمرد؟

نازانم چه ندیک له خه ودا بوو، که وا خه واو خه و بوو بووم. بۆ ساتیک ههستم کرد که ته راییه کی مزر و شیرین له دهمدایه و به گه روومدا تیپه ری، بۆنی منالییه کانم له "به یهه ق" (*هوه کرد. شه راب بوو، به لام شه رابی چند ساله که هینده مزر و شیرین بوو تا نوکی پیمی گهرم کرده وه، ژیانمییه وه. تۆ تا ئیستا نۆشیوته؟ خوین له دهماردا فواره پی دهکات، دهیفرینی، وهک شه مه نه فره ریک که له تونلیکی تاریک و

(* به یهه ق: له شاره هره دیرینه کانی ئیرانه و پیگه یی جوگرافای ده که ویتته ته نیششت شاری نیشابور و ئیستا شاره که ناو نراوه سه بزه وار، دانیشتوانی زیاد له شه سه د هزار که سن. و

نه ناسراودا دم به دم خیرا ده بیت و دواتر دنیا له چه رخانه شیتانه که ی
خوی ده خات، نارام.. نارام.. چند سووران هوه یه کی دلگیره.

ناز انم کی نه و شه رابه ی رژاند بووه زارمه وه؟ نایا که سیک له خه ودا
مهستی ده کردم؟ یان له خه ونی تودا له گهل که سیکدا هاوینک بووم؟ یان
ته نانه ت له گهل تودا؟ نایا که سیک له دوایه مین چرکه ی ژیانمدا
ویستبووی نه م هه نگویناوه نه رخنه وانیه به من بنوشیت؟ تا به لکه
په شیمان ببه موه و به موی دووباره بؤ دنیا بگه ریمه وه؟ ناز انم کی دابینی
کردبوو، به لام من، بؤ خالق ی نه و که سه دروودم نارد.

له دلوه حه زم کرد پاکوته مین خوم به م فه راموشیه ره هاییه
بسپیترم، رابردو له بیر خوم ببه موه و جؤلانه له نیوان رۆژگاری
نه خش و نیگار اندا بکه م. نا نه م مه ستیه کی ناسایی نه بوو، نه مه وه ک
نه وه و ابوو که سیک فلچه ی له شه راب هه لکیشابی و منی کیشابیت.

دهنگی نامؤ ده هاته گویم، دهنگی تایه و گالیسکه و زهنگ، دهنگی پی
مه ردومانیک که به خیرایی ده رۆیشتن، دهنگی ژنان و کچانیک
گولفرۆش، که زه میلیه ی پر له گولیان له قؤلیان کردووه و له نیوان
خه لکانی شاریکی دووردا، له ناو نه و هه موو هه راهوریا یه دا.. نارام..
نارام.. بؤ دل ی خویان گۆرانیه کیان دهگوت، که من به پرونی ده مبیست،
به لام له زمانیان نه ده گه یستم. دهنگی ناسنکوتین.. غه لبه غه لبی خه لک..
له نیو نه و هه موو هه راهه رایه دا دهگوت که سیک، که سیک بانگ دهکات،
نایا که س منی ده خوینده وه؟ نه ی نه مانه م له کوپوه گوئی لی ده بوو؟
بوچی هه میشه هه ست ده که م کاروان رۆیشتووه و من جیماوم؟

دهنگی پیوانه ی پیوانیک ده بیستم که له ناخی دل یه وه قسه ی ده کرد و
هه ول ده دات ژنیک بؤ ژیان بگه ریمه وه که دو مانگ و چوار رۆژ له گه لی

ژیا بوو. ژنیک به چاوانی رهشی ئه فسونگه ره وه هه موو وجودی پیاوه که ی
 بو خوی راده کیشا. به لیوکی خونچه ئاسای نیوه کراوه ی، که ده تگوت
 ئیستا له ماچکی گهرم و دریز لی بووه ته وه و هیشتا تیر نه بووه.
 به قزی رهش و ئالۆژاو که ده وری روخساره مانگ ئاساکه ی دابوو،
 به گه زیه که وه که له ناوچه وانیه وه هاتووه ته خواری، به کراسیکی
 ئاودامه نی ره شه وه، به رۆشتنیک قورس و سه نگین به لیواری پردی
 روو باریکه وه ری ده کات.

پیاویک رووه روو باره که به سه ر پرده که دا چه ما بووه وه و له و
 کو ریز که یه ی ده روانی که هه رچه ند سه ولی لی ده دا قه یاخه که ی
 نه ده بزوا. دنیا ته م بوو، پیاوه که به ته واوی ئیحساسیه وه قسه ی ده کرد،
 لی ژنه که گوپی نه ده دایه و من دهنگی دوور که وتنه وه ی پیم له پرده که
 هاته گوئی.

دهنگی ئاه.. ی پیاوه که م گوئی لی بوو، دوا ی دهنگی که وتنه ناو
 ئاویکه وه. ئه و کاته بوو به گه ره لاوژی، نه متوانی بزانه چی بووه، ئه م
 شتانه.. ئه م دهنگانه من بی تاقهت ده کات، ده مگه یه نیته سه ر رازی
 ئه فسانه یه که که له په ی پی بردنیا دامام.

له کاروانی له رهنگ و قه له مدا، له نیوان نیگار و نیگارخانه کاند
 دهست به دهست و شار به شار ده گه رام، له شوینیک؛ پیاویک تابلوکانی
 یه که یه که هه لده گرت و له ولاتر دهیخستنه سه ر یه کتر، ئه و پیاوه باوکم
 بوو. ده مزانی ئه وه باوکی من نییه، لی باوه ریم هی نا بوو باوکم بیت.
 وه ره وه ری سه گیک ده بیستم.

پیره میرده قه مبووره که قاچه کانی کو کردووه ته وه و له عه با خورییه
 وشترییه که یدا گرمۆله بووه، شالیک ی له سه ری ئالاندووه و بیبه ر

دهخوات. به چاوی حیزه وه سهیری نیگار هکان دهکات و به ناماژهی دهست رتهی دهکات. من له ژیر درهختیکی سهروو، له کهناری جوگه ئاویدا وهستا بووم و باقلم نینۆکی پهنجهی شایه تومانم دهگهست.. بیرم نایات.

ئهم جاره قه مبووره که تابلۆکهی رته نه کرده وه و وهستا.. سهری هینایه پیشی و هینایه پیشی و به هه مان شیوه چاوی برییه من. ئهو پیاوهی که باو کم بوو، نیگار هکهی بهرز کرده وه، عارهقی کرد بووه و به روویهکی سوور هه لگه راوه وه، چاوهکانی دهرتۆقیبوون و ئهم پی و ئهو پی دهکرد. قه مبووره که دهستی بهرز کرده وه تا تابلۆکه رته کاته وه، کهچی وهک ئه وهی په شیمان بوویته وه دهستی هینایه خواریی، باو کم مۆر هیهکی لی کردم و وتی "گولی بچنه و پیشکیشی جهنابی ناغای بکه" من دهموچاوم له قه مبوور دابووبه یه کدا، باو کم داگیرسابوو دانه کی ره ی دهکرد، دهتگوت ددانی له زمانی گیر دهکا، دلۆپی گه وره ی عارهق له ملا و لای دهموچاوییه سهریان درده هینا و سه ره و ژیر دهخلیسکان. له ترسا چه میمه وه و نیلۆفه ریکی شینم چنی و دامه قه مبوور، ئهو پهنجهی حیرهتی له زار نابوو، نه یده توانی چاو له من هه لگرت، شه پۆلیک له ههستی رازیبوون له روخساریدا نه خشی بهست، دهستی به باخه لی دا کرد و چه ند سکه یه کی سه رده می دهقیانوسی دهرهینا و دای به باو کم.

باو کم ته عزیمی کرد، بیره میرد بی ئه وهی شتیک بلی تابلۆکه ی راپسکاند و پیکه نی، پیکه نینیکی وه حشه تناک که خه ونی له بونیام حه رام دهکرد، وه لی من گویم نه ده دایه، به ریکه وتین و بو ناو خه ونی تو هاتین. ئهو شه وه یان ئهو روژه ته م و بارانییه، له وه هۆده و هه یوانه دا بووینه ژن و میرد، چرپامان رووی عه ردی ژووریکی کوئبوو. برای

قه‌مبورو پپی له عەرد دەکوئا و هاواری دەکرد، که تو سه‌یرت کرد، من دەچووم بوی و دوو شه‌پاز لەم سره‌وانده بناگویتی، به‌لام خو بیدەنگ نەبوو. ئیمە چەندیک شتی چلکنمان هەبوو، هەرچەند دەمشۆرد تەواو نەدەبوون، دەمشۆرد و دەمچۆرانده‌وه.

پاشتر که تو له خو رابوویت، که سیک فلچەیی له شه‌راب هەلکیشا و منی کیشا، چاوه‌کانمی ره‌شتر کرد، وه‌ها له هەرچییه‌ک پروانم ناگری تی به‌رده‌م، پیل‌وو‌ه‌کانم قورس‌تر و وه‌ک داروپه‌ردوویه‌کی ژیر باران داچەکی بوو. دواتر ده‌ستت هینرا به‌قژمدا و به‌هی‌واشی ئەگریجه‌می نه‌وازش کرد، په‌نجە‌گه‌لیکی له‌رزوو به‌قژمدا رویشت و خەونمی قولتر کرد، تەنیا بۆ ساتیک توانیم تی بگه‌م که زه‌من رویشتوو.

زه‌من رویشتوو و من هیشتا له ژووره‌که‌یدا، له ه‌یجگار ماندوویتیمدا به‌ناو جیگه‌گه‌رمه‌که‌یدا دادوو‌راوم. دەنگی هەناسه‌م هەست پی دەکرد، دەمزانی که به‌سه‌رمدا چه‌میوه‌ته‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی به‌نیگای جه‌سته‌م بکاته خو‌له‌میش و به‌هەناسه‌کانی روحم بداتی.

هەموو توانامی لی زه‌وت کردبووم و منی به‌چرپاکه‌وه دادووری بوو، ده‌ستی برده‌ی هه‌خه‌مه‌وه، په‌نجە‌کانی سه‌یر گه‌رمبوون و من ده‌سووتام، بی ئەوه‌ی هه‌ستی کاردانه‌وه‌یه‌کم هه‌بیت، تەنیا دەنگی هەناسه‌ له‌رزوو‌ه‌کانیم ده‌ژنه‌فت، خو‌م دابوو به‌ده‌سته‌وه، به‌لام بۆ ئارامی زه‌نیم به‌دوای دەنگیک ئاشنا له‌ سالانی دواتردا ده‌گه‌پام، دەنگیک که بتوانیت خه‌یالم له‌ جیگه‌یه‌که‌وه هه‌لبگریت و بیبات بۆ جیگه‌یه‌کی تر، کوپیک بلی: په‌روانه! و من له شه‌قه‌ی بال بده‌م و به‌ره‌و رووی بفرم.

هەمیشه‌ عاشقی دەنگی گارمانی (*) روسی بووم، ئی‌واره‌یه‌ک

(*) گارمان: ئامیژیکی مؤسیقییه‌ له‌ شیوه‌ی ئۆکۆردیۆن‌دایه. و

زهرده‌پەر، چوممه به‌هارستان، له ریگه له‌ودیوو شووشه‌کانی قاوه‌خانه‌ی "له‌قانته" چاویکم گیرا، دهموچاوی ئاشنایه‌کم تیدا نه‌بینی، به‌پیتی خۆمدا رویشتم، له به‌رده‌م چایخانه‌یه‌کدا که کورسییه‌کانی له‌سه‌ر شوسته‌که دانا‌بوو وه‌ستام، چایچییه‌که قه‌لایه‌ک پیالهی له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌لچنی بوو، به‌نیوان میزه‌کاندا ده‌سووراپه‌وه و یه‌ک یه‌ک دای ده‌نان، هه‌زار پیالهی وه‌ک په‌ری تاوسی مه‌ست.

له دلی خۆمدا وتم ئه‌گه‌ر هه‌لنو‌تا؟ به‌لام ئه‌و چایچییه‌یه‌ک چاوه‌ له کاتی‌کدا بنیشتی کوردی ده‌جوو، که‌مه‌ری که‌می قه‌وس کردبووه‌وه و خۆی وه‌ک پیالهی که‌مه‌ر باریک خوار ده‌کرده‌وه و به‌نیوان میزه‌کاندا ده‌هات و ده‌چوو. ویستم دانیشم و چایه‌ک بخۆمه‌وه جی نه‌بوو، رویشتم.. به‌ده‌وری مه‌یدانه‌که‌دا سوورامه‌وه و چاویکم به‌گوزهری "شادومانی" دا گیرا. چه‌ردا‌گی دوو‌کانه‌کان په‌رده‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگ بوو. له به‌رده‌م نووسینگه‌ی "شادومانی چه‌شم نازه‌ر" دا وه‌ستام، له دوا‌ی خه‌لکه‌که‌وه سه‌ریکم کیشا تا بۆ ژهنیاران‌ی ئه‌و ئاوازه‌ خه‌مگینه‌ درود بنی‌رم.

دوو ژهنیار به‌جلی نو‌یوه، که‌ دیار‌بوو تازه‌ کری‌بوویان و له‌به‌ریاندا هاواری ده‌کرد، له به‌رده‌م دوو‌کانه‌که‌دا وه‌ستابوون و ئه‌و ئاوازه‌ شاده‌یان ده‌ژهند، که‌ زۆر خه‌مگین بوو. یه‌کیکیان گارمانی ده‌ژهنی و جار‌جاریش به‌ویقاره‌وه که‌مه‌ری بۆ با‌ده‌دا و ئه‌وی تریشیان باله‌بانی فوو ده‌دا.

نه‌وایه‌ک بوو دا‌لغه‌ی قوول ده‌بردم، هه‌ستم ده‌کرد پ‌یشت‌ر بیست‌ی‌تیم، ئایا ئه‌وه وه‌ک لایله‌یه‌کانی دایکم بوو؟ یان له‌ عاشقه‌ را‌گوزهره‌که‌انه‌وه بیست‌بووم؟ ئایا ئه‌وه هه‌مان ئاوازی بوو که‌ له‌ روژی زهما‌ونده‌که‌ماندا ل‌ی‌یان ده‌دا؟ له‌په‌ر هه‌ستم کرد سالانیک دواتر پیاویکی نابینا له‌ به‌رده‌م

قاوه‌خانه‌ی "فیردهوسی" ئەم ئاوازه ده‌ژهنیت؛ ئە‌ی رۆژگاری نه‌خش و نیکاران!

ئارامبووم و گویم شل کرد، چه‌زم ده‌کرد دانیشم که‌چی ئە‌وه‌نده به‌پێوه وه‌ستام شه‌و داها‌ت. ناچاربووم بگه‌ریمه‌وه و خۆم ته‌سلیمی هه‌ناسه له‌رزیه‌کانی ئە‌و بگه‌م.

له‌ باخه‌لمدا نوستبوو، ده‌یویست له‌ وجودی مندا په‌نای ده‌ست بگه‌ویت.. ره‌فتاری ناشیانه بوو ره‌نگه سه‌ری لێ شی‌وابیت، له‌ خۆیدا گرمۆله‌ بوویوو، بۆنی قژی ده‌کردم، ده‌ستی ده‌خسته ناو ده‌ستمه‌وه و دیسانه‌وه ده‌ستی به‌ره‌للا ده‌کرد، نه‌یده‌زانی چی بکات. ده‌می تامی سه‌که‌ی سه‌رده‌می ده‌قیانووسی ده‌دا، تامی وه‌ک کافور سارد بوو، هه‌رچه‌ندی ده‌کرد نه‌یده‌توانی به‌ر به‌و له‌رزینه مه‌سخه‌ره ئامپه‌زه‌ی بگریت.

له‌رزنه‌بوو، گرژبوونیک بوو له‌ نووکی پێیه‌وه تا ته‌وقی سه‌ری گرتبوو، نازانم بۆ نه‌یده‌توانی به‌سه‌رخۆیدا زال بیت. وه‌ک که‌سیک که‌ نیازی نابوو درنی خۆی هه‌بیت، وه‌ک ئە‌و فیداییانه‌ی خۆیان له‌ قه‌لاکانه‌وه بۆ بنکی هه‌ل‌دیره‌کان فری ده‌دن، وه‌ک پێشمه‌رگه‌یه‌ک که‌ ئە‌لقه‌ی نارنجۆکه‌که‌ی راده‌کیشیت و کورکوپ خۆی هه‌ل‌ده‌داته باوه‌شی قوربانیه‌که‌ی، وه‌ک هه‌نگیک که‌ جزو ده‌وه‌شینیت و خۆی ده‌مریت. ته‌واوی خۆینی ره‌گه‌کانی له‌ یه‌ک خالدا فواره‌ی کرد و مرد. به‌لێ مرد.

ئێتر درۆ نه‌بوو، ئە‌وه‌ی که‌ فلچه‌ی له‌ شه‌راب هه‌ل‌ده‌کیشا و منی ده‌کیشا، ئە‌وه‌ی منی له‌م قه‌له‌مدانه‌وه بۆ ئە‌و قه‌له‌مدان کۆچ پێ ده‌کرد،

ئەوھى كە دىلى تابلۆيەكى خۆى بووبوو، ئىستا منى عاشقى خۆى
كردبوو خۆى مردبوو، لە باوھشى مندا مردبوو.

دەستم لە روخسارى دا، تا ئەو كاتە كەسم وھا سارد نەديبوو،
دەتگوت لە تەرزە دروستيان كردوو، ويرانكەر و سارد و بىرھەم.
دەمتوانى چى بكەم؟ دەستى كە بەسینەى رووتییەو بوو، بەرزم كردوو
و بەرمدا، دووبارە كەوتەو سەر سنگى. خۆم خستە لاوھ و لە دلەوھ
قىزاندم، بەلام دەنگىكم لىوھ دەرنەھات، لە چرپاكە ھاتمە خوارى و
سەيرىكى دەوروبەرم كرد، شتىك كە بەمن ئاشنابى، نەبوو، جگە لە
چەند قەلمدانىك كە نىگارى شىواوبوون و نەخشى سەربەرگەكانيان بە
نيوھ ناچلى مابووھو.

چراكەم خستە سەر كورسى تەنیشت چرپاكە و لەوم روانى،
مردوويەك لە رووناكى چراكەدا پەرش دەبووھو و من نەمدەتوانى بەر بە
رۆيشتنى كات بگرم. ئەو رۆيشتبوو من مابوومەوھ؛ مرقۇئىكى بەدبەخت
و سەرگەردان كە نەيدەزانى دەبىت چى بكات.. بەدبەخت.. بەدبەخت..
بەدبەختییە. ئايا ئەگەر من عاشقى نىگار كىشىكى تىرمامايە رۆژم بەم
رۆژە دەگەيشت؟ بۆ ئەنجامى عەشق ئەم ھەموو نەگبەتى و ويرانى و
بەدبەختییە؟ دەبوو پەنام بۆ كوئى بردبا؟ بەكى بلىم؟ خۆ من كەسم نىيە.

شەويش لە نيوھ تى پەريبوو، جگە لە ھەپەھەپى دوورى سەگەكان،
ھىچ دەنگىكى تر نەدەھات، سەرگەردان لە ناوھپراستى ئەو ژوررە
نەناسراوھدا ھەستابووم، رىك بەو جۆرەى كە منت لە خەونتا دى.
ھەمووان سەرگەردان بوون، نە تىشقەھەك، نە ئەسپىك، نە ماشىنىك،
ھىچ.. ھىچ.. خەلكىكى نەناس، ئاپۆرەھەكى مەزن، سەرگەردان روو
بەلاپەك كە نەياندەزانى كوئىھ، ھەيران بووبوون.

ئەو كاتە يەككەك لە مامەكانى من كە سالانئىك لەو ووبەر لە
 جەنگەلەكانى هيندستاندا بەتيرى ژەهراوى خىلەكيبەكان بەدرمختىكدا
 هەلۆاسرابوو، گەنجانە و گوستاغ بەرەو رووم هات و منى بەسەر
 پردهكەدا پەراندهوه كە هەردوو لای سەر شار بوو لە مردووكانى
 مېژوو. منى قەلادۆشكان كردبوو، وەكو با بەنيوان مردووكاندا بازى
 دەدا، دواتر چوینە گۆرستانىكى پر گول و درەختەوه. لە هەموو جىيەك
 گولئىك، درەختىك، گىيايەك خۆرسكانە روابوون و رووى گۆرەكانيان
 داپۆشى بوو، شوينئىك بوو كە ئەسلەن لە گۆرستانى نەدەكرد، زۆرتر لە
 مەرقەدى ئىمامزادەيەكى پيرۆز دەچوو.

چوینە ژىرخانىكەوه كە پەيكەريكيان لە ناوهراسندا لەسەر تەختى
 بەردى دانابوو، شمشىريكيان كردبوو بەسكىدا و پەردەيەكيان پيدا
 دابوو، وتم "ئىمە سەردەمىك پەيكەريشمان هەبوو؟" دەنگى لەرزىوم لەو
 ژىرخانەدا شەپۆلى دا و گەرايەوه بۆ خۆم، سەرم خستە ناو دەستەكانم
 و لە لەرزى دەنگى خۆم كە وتمە لەرزىن. دەنگى سامناكى پىكەنينى
 قەمبوروو بوو، دواتر كە پىكەنينەكە نەما دەنگى من وتى "ئەمە پەيكەر
 نىيە، ئەمە لاويتى تۆيە" ديسانەوه دەنگدانەوهى دەنگى خۆم گەرايەوه لام
 و قەمبوروو پىكەنى.. وا پى دەكەنى كە من ددانەكانم هەلۆهەرين، دەستم
 بەدەممەوه گرت و ددانەكانم هەلپرشته دەرەوه.

سەرم هەلبىرى، تۆ لە بەردەم پەنجەرەكەدا وەستا بووى، من هەولم دا
 وەها لىت برونم وەك ئەوهى نەمىدىبى، ئاورم دايەوه دەرگەيەك
 جىرپەيەكى وشكى لى هاتوو كرايەوه، چەند كەسىك لەوى بوون،
 هەستام و رام كرد، ژىرخانىكى تروبو هەلمى ئاوى گەرم تىيدا شەپۆلى
 دەدا. لەسەر تەختى بەردىك لە ناوهراستى ژىرخانەكەدا، ژنىكى گەزى

رهش نوستبوو، له خهوی تۆدا هه مووان ناوی ئه و ژنه مان ده زانی، به لام
کهس ئه مه ی به ئیمه نه وتبوو، ده می کبوو ده مان زانی.

چاوانیکی گه و ره، لیوانیکی گۆشتن و خونچه یی، دوو گۆنای
ده رپه ریوی هه بوو. چ گهنج و تازه بوو، ده تگوت ئه سلن ئه مه نه مردووه،
خه وتووه. ژنیکی لوسیان له سه ر ئه و به رده خه وان دبوو ده یانشۆری، ته ر
و تازه و نه رم. هیه چ که سی کم له و ئی نه ده ناسی، سه رگه ردان بووم، ریک
له و کاته دا تۆ شیتانه له خه و راپه ریت و وت "سه رمامه" و زاره تره ک و
تۆقیو له چواره دوری خۆت روانی. من سه یرم کرد ئه و له ژیر رووناک
چراکه دا به خه و نی هه زاران ساله ی مه رگدا رۆچوو بوو، ژووره که بۆنی
ورگیکی غه رقبووی ئاوساوی لی ده هات. له چرپاکه وه سه رمای مه رگ
به رز ده بووه وه، سه رمایه ک که هی هه و نه بوو، سه رمایه ک بوو له روحی
ئهم ژوورده ا هیلانه ی کردبوو، ده یویست بۆ ده روه ته شه نه بکات، وه ک
ئه وه ی هیزیک منی هیشته بته وه که له ناوه راستی ئه و ژوورده ا بووه ستم
و گه رده گه رده سه هۆل بکه م.

باوه شم به خۆمدا کرد و له رووناکي چراکه رامام، تۆ تینوت بوو..
ئاو.. ئاو.. لیه کان وشک بوو، به لام له ترسا نه تده توانی جووله بکه یت..
ترسیک زیاتر له هه راسانی له مه رگ، یان له له تبوون. گلۆپیک پرته
پرتی ده کرد، گلۆپیکي سوورپهنگی نیۆن، شار له نیۆنی
پروپاگه نده کانداه لده بوو ده کوژایه وه، له دوورده ستیش سه گئی
ده وهری، ئه مانه رهنکه نیشانه یه کی باش نه بووی، له رز که وته جه ستت
و هه ناسه له سنگتا چه پس بوو. به زه ینتا هات "من سه رمامه" ئیتر
هیچی ترت بیر نه که وته وه، ده ستت برد بۆ تاقه بچووکي ته نیشت
چرپاکه، په رداخیکی نیوه مه شرویت هه لگرت، له بۆنی تیژی ئه لکه هول

سَلْمِيته وه، لِي به سه رته وه نا و له رز گرتيتي.. سارد و تال بوو.. تامي
گۆشتي مردوويهك له زارتدا مايه وه كه يهك چار كه سيك له خه ودا
خستبويه زارته وه.

به كۆلاني ئاوايييه كدا ده رۆشتي كه دووكانداره كاني مردووه كانيان
وهك جل به تهنيشت يه كه وه به قولابدا كردبوو، پارچه يه كي سبييان دابوو
به سه رياندا و به هه ريه كه يانه وه ژماره يه كيان چه سپ كردبوو، سه يري
هه ر دووكانيتك ده كرد، دووكانداره كان له پشتي ميژه كانيانه وه له
چاوهرواني كرياردا دانيشتبوون.

گه يشتته دووكانتيكي گه وره و دلگيري دوو ده رگه كه هي مامت بوو،
هه مان ئه و مامه ي له بيست و يهك سالي دا جوانه مرگ بوويوو، هه نوكه
پيرتر ده هاته پيش چاو، بي بازاري برستي لي بريبوو، چوويته
دووكانه كه وه و خه ريكبوي سه يري ژماره ي سه ر مردووه كانت ده كرد،
كه كه سيك به كي رديكي گه وره پارچه يهك گۆشتي له بازووي مردوويهك
لي كرده وه و خستيه ده مه ته وه.

ده ستت كرد به جوويني پله گۆشته كه و له وي هاتيه ده ري، گه يشتته
مه يدانتيك كه گۆري له ناوه راستيا بوو، گۆريكي هه لتؤقيو له زه وي،
گۆريك كه ده رگه يه كي ئاسن له لاي راستيه وه بوو چه ند قفليكي پتوه
هه لواسرابوو، كه لي وه ي ده توانرا كۆنترؤلي هاتوچؤ بكرت.

له گۆره كه وه دووكل هه لده ستا و كه س له و ناوه نه بوو، سه گييك له
دوره ده ست ده وه ري، ده نكي ئاسنگه ري ده هات، وهك ئه وه ي كه سيك
به يهك ريتم ئاسنيك به سندانتيكدا بكو تيت، له خه وه كه دا ئه و شاره ناوي
"به يهه ق" بوو، شاريك كه نه تده زاني له كو يي نه خشه ي جوگرافيايه.

گۆشته تالەكەت دەجۈۈى و قوتت دا ، بۆى گەننن چووبوۈ سەرتەۋە ، نەتدەزانى چى بكەيت ، ناچار لە خەو راپەرىت و تا چەند رۆژىك ئەم تامە تال و بۆگەنە لە دەمتا بوو . دووبارە پەرداخەكەت بەرز كردهۋە و دوا قەترەيت خستە سەر زمانت ، زمانىكت هينا بەلپوتنا و خۆت هەلخوراند .

لە پەنجەرەۋە رووناكییەكى كز دەهات و گلۆپە نیۆنەكان بەشپۆهیهكى نارىك هەلدهبوون و دەكوژانەۋە ، ئاۋرت دایەۋە روخسارى ژنەت لەسەر چرپاكەى تەنىشت خۆتەۋە بىنى ، چاۋانى چەماۋە و هەلئاوسابوو ، برژانگى درىژ ، گۆناكانى پر و ناچەۋانى بەرز ، برۆى پپۆهست و بارىك ، لىۋى گۆشتن و نىۋەبان ، قژى رهشى ئالۆزاۋى دەورى رووى بەسەر سەرىنەكەدا پەخش بووبوو ، سەرچەفئىكى سىپى دابوو بەخۆیدا و دەتگوت لەسەر زەمىنى جەمسەرەۋە هاتوو و هىچ سەرمايەك كارىگەرى تى ناكات ، ئارام نوستبوو ، بەحالهتئىكى خەمگىن و شاد ، شادىيەكى خەم ئەنگىز ، تىكەلەپەك لە خۆشپىيەكى سەرکەشانه و دلتهنگىيەكى پر لە گەمژەپى .

بە حەوت قەلەم ئارايشى كرد و بى ئەۋەى هىچ گرینگىيەكت پى بدات ، دەهات بۆ سۆراخت . ئايا فرىشتەپەك بوو رەفتارى قەحبەكانى دەنواند يان قەحبەپەك بوو كە جارجار دەبوۋە فرىشتە؟ وەختىك لەسور ستاندهكە سەرقالى نىگاركتىشان بوويت ، دەهات بەسەرتهۋە دەۋەستا و ئەملا و لای دەكرد ، سەرەنجام دەيگوت "باش فىرى فىلەكەى بووى .. هەر من ديمە ئىره ، تۆ نىگاركتىشان دەكەيتە بەهانەپەك و خۆتى پپۆه سەرقال دەكەيت .. ئاخىر ئەم نەگبەتە چى هەپە و من نيمە؟"

ۋىنەكەى منى دەوت ، ۋىنەكەمى لەسەر و گۆشەى ستاندهكەۋە

هه لپروچاند و دراندی "نه گبهت.. ئەمه ئەگەر زیندوو بووایه ئیستا له تهمەنی نه نکما ده بوو.. ئەم هه موو توحفانهت کیشا چی و کرد به چی؟! "

وتت "لاچۆ.. سهر مه خه ره سه رم، تۆ نه ده بیت به مۆدیل دانیشتیت تابلۆیه کت بکیشم و نه ئیش ده گه ری ئی تابلۆی خه لکی تر بکیشم.. ئەری من چی بکه م؟". له لیواری چرپاکه دانیشت، سه ری به لای شانی چه پیدایا لار کرده وه "باش.. وه ره من بکیشه"

تۆش ئەوه ت له خوا ده ویست، به لām وه ک هه میشه تا تۆ هاتی قه لām به په رده دا بخشیت، ئەو ملی نابوو رۆشتیوو.

له به رچاوی بیگانه کان، له پیش چاوی ئەوانی تر وه ها ره فتاری ده کرد، که وایان ده زانی یه کتیک له فیداییه کانی تۆیه که ئاماده یه گیانی له ریتا به خشیت، بی ئەوه ی خۆی به لاوه گرینگ بیت. که سیکه ریزی تۆ و به های هونه ره که ت ده زانی، هاتوو تا لی نه گه ری تۆ خۆت بیربچیته وه، چی ده خۆیت؟ چی ده خۆیته وه؟ چی ده پۆشی؟ ئایا که س خه می تۆی هه یه؟ به لām ئەو فریشته قه شه نگه ده به نگیکی ته وا و عه یار بوو، ده به نگیک که هه یچ به هایه کی بۆ خۆتان و هونه ره که تان دانه ده نا؛ قه شه ره یی پی ده کردی، ئازاری ده دایت و کاتیکیش تۆ له ئازاردا لوول ده بوویت و له گۆشه یه کدا داده که وتی، ئەو گۆل گۆل شکۆفه ی ده کرد و به خۆشحالییه وه جیی ده هیشتی. وه ک موعتادیک که له وه پیری پیووستیدا به دوای تلیاکدا راده کات و له کاتی نه شه وه که یفیشدا، پاش مژی قوول و دریژ لی ئی هه موو نه فره ته کۆنه کانی ده مرن و ئنجا نه فره ت ده نیریت بۆ دنیای که یف و نه شه شه.

ره نگه هه موو شته کان بگه ریته وه بۆ ئەو واقیعه تاله ی که قه مبووره کان تلیاکیی بوون و ئیمه ی قه لمدانی هه موو عاره قخۆر. به لām

زۆرى نەخايدان كە ئىمەش تەزرىقىيى (*) بووين، رومان كرده ھىرۆين و مۆرفين و ۋەك بەكمان لى ھاتەۋە.

پرسىم: "ئەو بىدەنگىيە چەند سالەيە تۆ، جولەيەكى سىياسى بو؟"
لە خەنتا وتت "چەندىن تابلۆي تەۋاونەكراوم ھەيە، ئەگەر ئەۋەندە بوارم..."

نەمدەزانى چۆن دەتوانى بەرگەي ئەۋ حالە بگريت، ئەۋ ھەموو نىگارە تەۋاونەكراۋ، ئەۋ ھەموو سوكايتىيە، ئەۋ ھەموو گۆشەگىرىيە.. تەنانەت بىرت چوۋبوۋو ھە سەرىك لە كۆر و كۆمەلىك بەدەيت و قسانىكىيان بۆ بگەيت، كە ھەندىكىيان لە تاۋ ئازار پىچ بخۆن. گاهى لە مال دەچويتە دەر، چەن تابلۆيەكى كۆپىت دەخستە ژىر بآلت و رادەستى دوۋكانىكت دەكرد لە شەقامى "مەنۇچەھرى" پارەيەكى نانەسكىانەت ۋەردەگرت و بەھەمان رىگەدا دەگەپرايتەۋە.

شەھايەكت كۆپى دەكرد كە تاقەتى دوۋبارە سەيركردنى ئەۋانىشت نەمابوو؛ پۆترىتىك، چەمەنزاريك، گولنىك، ئەسپىك. لەم كۆپى كارييەدابوو كە من تۆم بىنى. كاتىك پۆترىتى منت دەكىشا، لە تەۋاۋى ئەۋ كاتەدا بىرت لەۋە دەكردەۋە كە ئىمە يەكترىمان لە شوئىنىك بىنيۋە، رەنگە پىش ئەم ژيانە ئىمە يادەۋەرىيەكمان لەگەل يەك ھەبىت و ئىستا كەسمان بىرمان نەمابىت.. خۋايە لە كام چەرخى مېژوۋدا يەكترمان خۆش ويستوۋە كە ھەرچەند سەيرت دەكەم تىر نابم.

ۋتم "ھەموۋان ۋا دەزانن تۆ مردوۋىت، منىش ھەندى جار ۋا گومان

(*) تەزرىق: بەماناى دەرزی لىدان دىت، تەزرىقىيش بەۋ كەسە ئالۇدەبوۋانە دەۋترىت كە لە رىگەي دەرزیيەۋە مادە ھۆشبەرەكان بەكار دەھين. و

دهكەم.. بەرپاست تۆ مردوویت؟"

وتت "ئیمە قەدری خۆمان لە دەست داوه.. ئیمە کە وتوین"

"دەنگۆی ئەوه بەلاوه لە سێدارە دراویت.."

"ناوی ئەم شەقامانە گۆراوه.. لەو دەجێت شەڕ بوو بێت.. چووزانم"

سەر و قەرزت سەپى بوو، چەند تالێكیش كەوتبوو ئەو سەمیلە قینجەتەوه، ئیتر شەكەت بوو بوو و مەرگی ئەوت بە ئاوات دەخواست، من بیرم لە ژيانى پیاویك دەكردەوه كە لە باوەشما گیانی سپاردبوو، تۆش لە مەرگی ژنێك كە بوو بوو فێگەری كارەكانت، بەهەمان شیوه من عاشقی هەنگیک بوو بووم و تۆ عاشقی قەحبەیهك؛ ژنێك كە دەهاتە بەردەم ستاندهكەت و دادەنیشت، كە چی بواری وینەكیشانی نە دەدایت. سیوێك دەدایە دەستی و بەشۆڕ و شەوقە مندا لانیكەتەوه دەستت پێ دەكرد، كە چی پاش چەند چركەیهك دەتبینی سیوێكهێ خواردوو و خەوتوو.

"ئەى من چی بكیشم؟"

"زۆر باشە.. بكیشە؛ سیوێكى خوراو و ژنێكى جوان، كە خەریكە

پشوو دەدا"

"بڕوانە؛ تەكا دەكەم ئەزێتم مەدە، پێنج دەقیقە بەو شیوێهێ كە وتم لەسەر لێواری چرپاكە دانیشە، تا من سەكێچە گشتییهكەت بكیشم دوایی پشوو بەدە، وەرە ئەم سیوێ بگرە، بەس مەیحۆ"

ئەو سیوێهێ كە دا بووتە دەستی فریى دا و بەنیگایهێكى خەمگینانەوه جێی هێشتیت: "بەغیل.. تۆ حەقت چیه من سیوێ دەخۆم.. حەز دەكەم خروخۆل بم. چاوه بۆقەكانتم لێ دەكەیت بە بەچوار چاوه؟"

"باشه بيخۆ، بهس دوايي.. ئۇستا بهيلّه ئەم تابلۆيه بکيشم"

نهيشت. وتت بيت له تهنیشت په نجره که وه بووه ستيّت و به دست
په رده که بگريّت به شيّويه که واده که ويّت خه ريکه زۆر
به تامه زروييه وه له دهره وه دهرواني، شانی هه لته کاند، لچيکی
هه لفورچاند و به بيّ مهيلييه وه چوو هه راغ په نجره که.. تياما بويت له
کويوه دست پي بکيت، بۆ ستيبر و رووناکي دمووچاوي له چ رهنگيک
سوود وهر بگريت.

قه له مت له رهنگ هه لکيشا و هيلي بناگوويت کيشا، قزي رهش و پر،
برژانگي دريژ و هه لگه راوه، بوسته.. بوسته.. نه يه يشت. ساتي دواتر
په نجره که ي کردبووه وه و له گه ل ريوار يکدا سوعه تي ده کرد "هبي
خاله.. ئەستيره کانی ئاسمان چەند دانەن؟"

ئو خوي شوڤر کردبووه وه و توش له سهر کورسييه کی بچووک
به خوتدا رۆچوو بوويت و بيرت له و چهنده يله بي مانايه ي سهر تابلۆکه
ده کرده وه. دواتر که ماندوو يوو گه رايه وه سهر ته خته که و راکشا و وتي
"بمبه خشه، هوشم نه بوو.. وهره هه رجوريک دهنه ويّت بکيشه"

به لام تو ئيتر تا قهت و هه وسه لت نه ما بوو، رهنگه کان له ناو
رهنگانه که دا وشک بوونه وه و سهرت زۆر ده يشا، له سهر عه رده که
دانيشتي و سهرت خسته ناو ده سته کانه وه، چاي بۆ هيناييت و هه و لي
دا ئاشتت بکاته وه، وه لي نه يتواني، وتي "پياو ده بيت جوش و خروشيکی
هه بيت، يانی چی دانيشي و بگري؟ به توش ده لين پياو؟ هه سته
قايشه که ت بکه ره وه و بکه وهره گيانم، شين و مؤرم بکه ره وه.. ليم ده و
ليم ده.. جوانم که"

بۆ ئەوەندە سوربوو كە لىيى بدهيت؟ ريشهى ئەم خۆئازاردانه له كوێوه هاتبوو كە بەر قايشت دەدا قاقای دەكيشا و دواتر وردەورده ئارام و دەستەمۆ دەبوو؟ چى واى دەكرد روحت ئەشكەنجه بدات و ناخۆشترين قسه له زارى بىته دەرەوه و كاتىكيش كە زۆر ماندووى كردى، كوتەككارييهكى باش بەخۆى بگهيه نيت و سزای رۆژىكى تال و رهش وەربگریت، ئەلەقەيش وەرى دەگرت. هەر كە دەستت بۆ قايشه كەت دەبرد، ئاهى دەكيشا و وەكو مار تىتەوه دەنالاً، ئەژدیهايهكى سووتينهەر و خۆلەميشكەر بوو.

ئەوەندە تابلۆى تەواونەكراوت هەبوو كە نەتدەزانی چىيان لى بكهيت، وەك خواردنە نيوه خوراوهكان، جارجار بىرت دەكردهوه هەموويان فرى بدەيت و خواردنى نوى دروست بكهيت، نا ئەسلەن هەر دروستى نەكهيت. يەك نان و پەنير و سەوزەى سادە، هەموو ئەو خواردنە تەواونەكراوانهى دەهينا .

ئایا دەشيا تۆ بەدواى كەسيكه وەبیت، كچىكى سادە و لادىي كە تەنيا بليت: بەسەرچاؤ؟

"سەيركە ئازىزم.. ئيتەر حەز ناكەم بىيتەوه ئيره، ئەمەش حەقى مانگانەكەت و برۆ"

"تۆ برۆ.. من كویم هەيه بۆى برۆم؟ حالم له مالى خۆمان شىواوه.. من ئيره زۆر خۆش دەووت"

"ئەى كەواته بۆ چەند دەقیقه يەك دانانىشى، تا كارىكى هونەريت لى بسازينم"

"نىگار كيشى مەكە.. مەگەر ئەو هەموو خەلكهى نىگار كيشى ناكەن"

مردوون؟ مه‌گەر ئه‌وانه‌ی هونه‌رمه‌ند نین ناژین؟" قایش، قیزه، قاقا،
ئاھ... دەسبازییه‌کی ئاگرین، دوایی خه‌ویکی قوول بۆ ئه‌و و کابوسیکی
پچرپچریش بۆ تۆ.

مانگانه‌که‌ی وهرده‌گرت، ماکیاژیکێ تۆخی ده‌کرد و ملی ریی ده‌گرت،
له سوچیکی مه‌یدانی "فیرده‌وسی" دا ده‌وستا، هینده له‌ملا و لای
ده‌روانی تا ماشینه‌کان له به‌رده‌مییدا ریزیان ده‌به‌ست و ئه‌ویش
یه‌کیکیانی هه‌لده‌بژارد و له‌گه‌لی ده‌رۆی، داخی خۆی ده‌کرد به‌ دلی
ئه‌وانی تردا، یان نا داخی ده‌کرد به‌ دلی تۆدا که له پشت دیواری
که‌لاهیه‌که‌وه چاودیریت ده‌کرد و ده‌ست و پیت که‌وتبووه له‌رزه.

ئایا جادووی لی کردبوویت وا هه‌رکاتیک ده‌تبینی هه‌م له دلته‌نگی
هه‌م له ترسدا گیانت ده‌که‌وته له‌رزین و دلته‌ وه‌ک ته‌پلی گه‌وره و بچووک
لیی ده‌دا؟ رهنکه که‌سیک له‌م حاله‌ تۆ نه‌گات و باوه‌ر نه‌کات؛ که
پارچه‌یه‌کی سپیت به‌سه‌ر ستانده‌که‌وه دادنا، رهنکه‌کانت به‌سه‌ر
شووشه‌کاندا پان ده‌کرده‌وه، فلچه‌کانت ریز ده‌کرد و له‌ودیو
په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌ره‌تاتکیت ده‌کرد و چه‌ندین سه‌عات چاوه‌روانیت
ده‌کیشا تا بپیت. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌هات داری ده‌دا به‌روحتا و
کارتی ته‌واو ده‌کرد و جگه له چه‌ند په‌له‌یه‌کی پیسی سه‌رپه‌رده‌ی سپی
ستانده‌که‌ی تۆ، هیچ نه‌ده‌مایه‌وه.

وتی "دیت پیکه‌وه زه‌ماوه‌ند بکه‌ین"

وتت "ئا ئیستا یه‌ک تابلۆی ته‌واوم نه‌کیشاوی، تۆ ئه‌سله‌ن بو‌ار به‌من
ناده‌ی که‌."

برۆی هینایه‌وه‌یه‌ک، لیه‌وه گۆشته‌نه بچووکه‌که‌ی بۆ شیتکردنی تۆ ورد

ورد دەجولاند، نىگايەكى عاشق كوژانەى دەكرد و دەگوت "بۆ دەبى
بىمە ئىرە؟ خوا بەنەفرەتت بكات كە وا منت گرفتار كرد"
"بەلام من زۆرم خوشدەوييت"
"دردۇ دەكەيت وەك سەگ"

ئاخ.. تۆچ سەبرىكى عەجىبت ھەبوو؟ چۆن دەتوانى بەرگەى ئەو
بگريت؛ كەسىك بىت روحي ناسكت بگوشىت و فرىتداتە گۆشەيەكەو،
دوايىش لە رووى بەزەيىيەو ە چايەكت بۆ بىنى تا دەرخواردى
جەنازەكەتى بدات؟ چۆن بەرگەت دەگرت كە ھەرزەيەكى دەبەنگ وا
بزانىت خۆى ھەموو دنيايە و ئەوھى ئەو بىرى لى دەكاتەو ە راستە و تۆ
دەبىت ملکہچى بىرە كەرانەكانى ئەو بىت؟ ئەگەر قايش نەبايە چى؟
چۆن دات دەمركاندەو؟

وتى "دەتوانىت بەدارىش لىم بدەيت، بەلام ھىواش نەكا جىيەكم
بشكىنى"

راى دەبوارد، جوینی پى دەداى، تۆمەتى دەدايە پالت، بۆ ئەوھى بۆى
ھەستى، ھەزى دەكرد كاتىك قايش دەكىشىت بەگيانىا سەرى لە
ھەوادا راوەشىنىت و رەھا بىت، بەجۆرىك بە ھەر لىدانىك قژە پەش و
دريژەكەى بەسەر چاويدا پەرش بىتەو، بەلام خۆ ھەمىشە چىرۆكەكە
بەم شىوھىە كۆتابى نەدەھات!

جارتىكان بۆياخە رۆنىيەكانى تۆى خستبوو ە سەر مۆزەكە و جەختى
لەسەر ئەو دەكرد كە تۆ دەبىت ديوارى مالەكە رەنگ بکەيت،
ھەرچىتكرد دەست لەو دەبەنگىيە ھەلگىت ھەلى نەگرت. وتى "وا
دەزانى نىگاركىشىكى زۆر گەورەى! ھىچ لەبارا نەبوو، چوار ديوارت پى

بۆيە ناکریت.. گوو خوارد خۆت به هونەر مەند بزانی"

به و سادەیییەوه ناشرینترین وشەى خۆى بەکار دەهێنا، به هەمان ئەو سادەیییەوه تۆى دەکوشت. رەنگە خەلکى بلین چ تاوانباریکى گەورە بوویت کە زەر دەخەنە کانت بۆ دەسەندەوه و هەموو گوناھەکانیت دەبەخشی. وهلێ من لە بیرى ئەفسانەیه کەدا بووم کە کچی پاشا نەخۆشبوو، ئەژدیھایەک لە سکی دابوو، هەموو کازیوه و زەر دەپەرێک دەهاتە دەری و هەمووانى ئازار دەدا، تەنانەت رەحمى بەخاوەنەکەى خۆشى نەدەکرد، پاشا بۆ بەشوودانى کچەکەى بیرى لە پەر جوویەک دەکردەوه، بەلام رەنگە ئەو پەر جووه نەبووبیت تا پاشا بتوانیت بەئاسوودەى خواستەکەى بەجى بهینیت.

هەر کاتیک سەیرى ئەو تابلۆیەم دەکرد دەکەوتەمە بیرى ئەوهى چۆن دەکریت مرقۆیک ئەژدیھایەکى خوار دیت؟ کچیكى جوان کە لە دەست ئەژدیھاکەى ناوخۆى گیرى خوار دووه. تابلۆکە زۆرتر بە تابلۆى سەحراى مەحشەر دەچوو، بەماری جەھەنەم، رۆژى سەد هەزار سالى، خۆرگەلیكى سوتینەر کە گر پەخش دەکەن و سێبەرێک کە نییه.

وتى "لە دەست خۆم ماندوو بووم"

چووە چیش تەخانەکە، قاپەکانى چەند رۆژ لە مەوپێشى شت، کاشییەکانى زۆر جوان سڕییەوه، ژوورەکانى میوان و نووستنى کرد بەگول، چایەکى بۆ تۆ هێنا، سێویکى گرت بە دەستییه وه و لەسەر لیواری چرپاکە دانیشت، وتى "بکێشە"

زەر دەخەنەیهکى گالته جارانهت کرد، یەک لە دواى یەک فلتەرى جگەرەکەت بە زەوییه کەدا پان دەکردەوه.

وتی "کیشہ نییہ، دواى گسكى دہدم.. بکیشہ نازیزم"

سہرت خستہ ناو دہستہ کانت و ھوئلت دا بہر بہ و تھقینہ و ھیہی
کہلہ سہری گہرمد اگہ راوت بگریت کہ بہدہوری زھویدا دھخولایہ و،
دھتگوت مسی تواوہ دہریژنہ ناو سنگتہ و ھہرچی لھویدا بوو، دھبوو بہ
ھہلم، جاریکی تر ئو ھہلمہ گہرمہ لھکاسہی سہرتدا دھسوورایہ و
قہتیس دھما، بی ئوی توانای نارازیبوونیکت ھہبیت، دلت بہوہ
خوشبوو کہ دووبارہ، ئو دھبینیتہ و.. ماچی دھکھیت.. دواچار رازی
دھکھیت چیژى بہر ھہمیکی بی گہرد بچیژیت و بہلایہنی کہ مہوہ بۆ
جاریک پی بخاتہ پەردہی تابلویہ کہوہ.

رہنگہ ئوان بہ گہمژت بزنان، بہ لام من کہ بوونی خۆم دابوو
بہ نیگاہیک، دھمتوانی چی بلیم؟ وھک ئو شاعیرہی عاشق بوو بوو، لہ
شوینی خۆی نہد بزوا و ھندی جاریش لہ بہر خۆیہوہ شتیکی دھچری،
ھہمووان دھیانزانی دھبوو دوو جووت پیلاوی ژنانہ لہ بہردہر گہی
ژورہ کہیدا لہ پیش چاویدا بیت، تا بکھویتہ داد و بیدادکردن، ئویش
شیت دھبوو، ماھوری دھخویند، شوپری دھخویند، ھہرچاوی دھکھوت بہو
پیلاوہ ژنانہ چ شینیکی دھگیڑا.

لہ پەنجەرہ کہوہ رووناکییہ کی کز دھہات و گلۆپہ نیوئہکان
بہ شیوہیہ کی ناریک ھہلدہ بوون و دھکوژانہوہ، ئاوپرت بۆ دواوہ دایہوہ و
سہیرت کرد، لہ دلی خۆتا وت "شتہ پیس.. شتہ پیسی ھہرزہ.. خوشم
دھویت" ویستت ھہلیسیڈنیت و بہسہریدا ھاوار بکھیت، ھاواریکی
دریژی بی وھستان کہ وھک دھمی ئہژدیا بیسووتینى و خۆلہ میشى
بکات و دووبارہ دروستی بکاتہوہ، وھک جگہری ئو مروؤفہ زیندانیانہی
کیوہکانی قہفقاز.

چ دەستیکی جوانی هه‌بوو، په‌نجه‌ی رێک و باریک، ئەنگوستیله‌ی
 نقیمدار، دەستانیکی بێ ئازار، ناسک، میهره‌بان، ته‌نانه‌ت ئەو
 کاتانه‌شی ناجنسی ده‌کرد و ده‌بویست چاوت له‌ کالانه‌ ده‌ره‌ینیت،
 ئەگه‌ر سه‌رتی له‌ ته‌نیشته‌ خۆته‌وه‌ بدیبا نه‌وازشی ده‌کرد. نه‌ شتی
 ده‌شکاند، نه‌ شتی ده‌دری. له‌ خۆشی ماندوو بووبوو، به‌رگه‌ی ئەو
 ئەخلاقه‌ سه‌گانه‌یه‌ی خۆی نه‌ده‌گرت، ده‌ستی ده‌دایه‌وه‌ میهره‌بانی، ئەو
 ده‌سته‌ ده‌سته‌مۆ و ئارامانه‌ی گواره‌یه‌کی نه‌شازبوو به‌جه‌سته‌یه‌کی بێ
 قه‌راره‌وه‌، که‌ بۆ که‌س رام نه‌ده‌بوو، ته‌نیا سه‌رگه‌رمی بیره‌وکه
 پرۆبووچه‌کانی خۆی بوو، دلێک و زه‌ینیک که‌ کورنووشیان بۆ خۆی
 ده‌برد، به‌ئاسانی پێی له‌ هه‌موو شتیک ده‌نا.

ئەو ده‌ستانه‌.. چه‌ند جار ئەو ده‌ستانه‌ت ماچ کردبوو، چه‌ند جار
 گونا‌هه‌کانیت به‌خشیبوووه‌ به‌ده‌سته‌کانی، جاریکی تریش؟ ویستت
 دووباره‌ بنویت، لێ هه‌ستیکی ئاوێته‌ له‌ عه‌شق و نه‌فهره‌ت ته‌په‌ ته‌پی دلتی
 خێرا کردبوو، خه‌میکی ئەزله‌ی و ئەبه‌دی دلتی له‌ مشتیدا ده‌گوشی،
 وه‌ها که‌ فرمیسی له‌ چاوته‌وه‌ ده‌خلیسکاند، رق هه‌ناسه‌تی قه‌پات
 کردبوو، چه‌زت له‌ جگه‌ره‌ ده‌کرد، له‌سه‌ر ره‌فه‌که‌ بوو. دانه‌یه‌کت گپدا و
 بیرت له‌ من کرده‌وه‌؛ کاتیک پێ ده‌که‌نم گۆنای چه‌پم چال ده‌بیت و سه‌رم
 ده‌خه‌م به‌پیشدا و ده‌نوشتی‌مه‌وه‌، بیرت له‌و قژه‌ ره‌ش‌م کرده‌وه‌، که
 هه‌رچه‌ندیک رێکی ده‌خه‌م تیک ده‌چیته‌وه‌، یه‌ک ده‌سته‌ له‌سه‌ر سه‌رم
 تۆپه‌ل بووبوو، له‌ملا و لاوه‌ تاله‌کانی ده‌رژانه‌ خواره‌وه‌.

وه‌ک هه‌لمی دم یا وه‌ک دووکه‌لی جگه‌ره‌؟ من مه‌حوبووم و ئەو نه‌هات،
 مه‌یدانی "فیرده‌وسی" دروست بوو، تاکوته‌را ماشینی‌ک که‌ تی ده‌په‌ری،
 رووناکی زه‌ردی فسفۆر ئەوقا و ئەوقی مه‌یدانه‌که‌ی رو‌شن کردبووه‌وه‌،

فواره‌کان خورپه‌خورپان ده‌کرد و "فیرده‌وسی" هه‌لبه‌ت له‌سه‌ر ئه‌و تاشه‌به‌رده گه‌وره‌به بووبوو به‌به‌رد، ماشینه‌کی پۆلیسیش به‌ه‌ی‌واشی دوور ده‌که‌وته‌وه، دلت وه‌ک ته‌پل زرمه‌ی ده‌هات، نه‌تده‌ویست بیر له‌م شتانه‌بکه‌پته‌وه.

به‌لام من روشتبووم و ئه‌و هاتبووه زهینته‌وه، له سووچیکی مه‌یدانی فیرده‌وسییدا وه‌ستابوو، قایشه‌گه‌وره‌ی جانناکه‌ی له شانی دا و به‌له‌پی ده‌ست و که‌له‌په‌نجه‌ی گرتبووی، م‌ل‌چه م‌ل‌چ بنیشتی ده‌جوو، سه‌یری ماشینه‌کانی ده‌کرد، نیگا‌کانی حاله‌تی چاوه‌روانییان هه‌بوو، ماشینه‌کان له به‌رده‌میدا ریزیان به‌ستبوو، یه‌ک یه‌ک چاویکی خیرا و سه‌رپی پیاندا ده‌خشاندا، سه‌ره‌نجام سواری یه‌کیکیان بوو رو‌یی، بۆ کو‌ی رو‌یی؟

تۆ له پشت دیواری که‌لاوه‌ی ئه‌و ته‌لاره به‌رزهی به‌بۆم ته‌قیبووه‌وه، له بۆسه‌دا بووی، چاوت له دیمه‌نیکی تال بوو، که ده‌بوو ده‌ستت به‌دیواره‌که‌وه بگری تا نه‌که‌ویت، یان وه‌کو من هه‌لنه‌نوتی و گو‌لی نیلۆفهرت ئاو نه‌ییا.

وه‌ک چۆله‌که‌ی ده‌ستی مندا‌لیکی بی‌رحم، زاره‌تره‌ک و تۆقیو نه‌تده‌توانی هیچ شتی‌ک بکه‌یت. ئه‌گه‌ر شه‌هامه‌تت خه‌رج بدایه و له نیوان ئه‌و هه‌موو ماشینه‌دا بچوویتایه‌ته به‌رده‌می، تا به‌خه‌یالی خۆت له‌ده‌ست دێوی پۆلاین رزگاری بکه‌یت. ئه‌وا خۆت له قه‌لای به‌ردباراندا سه‌نگه‌سار ده‌بوویت و دێوه‌که ده‌ینه‌راند "جیت ده‌ویت موزاحیم؟"

یه‌ک دانته‌ کیشا به‌ ده‌موچاویدا "تۆ ده‌زانی چی له من ده‌که‌یت؟"
"تۆ کی‌یت؟ ناتناسم" به‌ بنیشته‌که‌ی م‌ل‌چه م‌ل‌چی ده‌کرد "لیگه‌رێ"

خه‌ریکی کاسبیه‌که‌مان بین" قوئیت گرت که بیگه‌پینیته‌وه سه‌ر شوسته‌که، ماشینه‌کان ده‌ستیان کرد به‌هوژپین لیدان، ئه‌و خوئی له‌ده‌ستت راپسکاند و به‌ره‌و ئه‌و به‌ری جاده‌که ملی نا، باخچه‌ی نیوان هه‌ردوو شه‌قامه‌که‌ی پیشیل کرد و له‌سایدی پچه‌وانه‌ی تو، ده‌ستی له‌ماشینیکی سپۆرت راگرت و له‌گه‌لیدا روئی.

تۆ قاچه‌کانت ده‌له‌رزی و ئیستا له‌ودیدو دیواریکی روخواوه‌وه ده‌ستت گرتبوو به‌جیگه‌یه‌که‌وه تا نه‌که‌ویت. نا ئیتر گومانت نه‌ما که قه‌حه‌یه‌که‌ی سووکه، له‌و شه‌وه به‌دواوه ئیتر نه‌تویرا بجیته سه‌ر ری. به‌لام بۆ به‌دزییه‌وه ده‌هاتیت بۆ ئه‌م شوینه؟ ئایا ئه‌و ده‌یزانی خه‌ریکی سه‌یری ده‌که‌یت.

جگه‌ره‌که‌ت خامۆش کرد، بۆنی توندی ته‌پله‌ک ئازاره‌پن بوو، خسته‌ه ژیر چرپاکه و خه‌وتی، به‌لام خه‌وت نه‌ده‌هات، ده‌سته میهره‌بانه‌کانی ئه‌و به‌تانیه‌که‌ی پیدایه‌ت، تا سه‌ر که‌مه‌رتی هی‌نا، شانی راست و گه‌ردنتی داپۆشی، له‌سه‌ر به‌تانیه‌که‌وه ده‌ستی به‌سنگتا ده‌هینا، راپه‌ریت ئاوپت دایه‌وه، سه‌یرت کرد خه‌ویوو. برژانگه کلرپژه‌کانی به‌یه‌کدا نووسابوون، هه‌تا به‌یانی هه‌زار جار به‌تانیه‌که‌ی پیدایه‌ت ده‌هات و نه‌بادا سه‌رمات بیت، به‌یانی به‌سینییه‌که‌ی نانی به‌یانیه‌وه ده‌هات و هه‌لیده‌سانی، که‌ی هه‌لده‌ستا و ده‌وری چاوه‌کانی، برژانگ و گۆنا و لیوه‌کانی به‌م شیوه‌یه‌ ده‌نه‌خشانده‌؟

میناتۆری ده‌کیشا و به‌بزه‌وه له‌به‌رده‌متدا داده‌نیشته‌ت، که چاوت هه‌لبه‌ری بینیت؛ بووک.. هیچ شتیک به‌قه‌د خۆرازانده‌وه چیرۆکی به‌وه‌دا و له‌هیچ کاریکدا نه‌وه‌نده وردیوونه‌وه‌ی نه‌بوو، چ‌ه‌وسه‌له‌یه‌که‌ی هه‌بوو! بریا بیتوانیبا فکریشی به‌و شیوه‌یه ئارایشته‌ت بدابا، خۆزیا

له جیئی ئهوهی خامه و ههنگوین بساویت بهناندا و لهسه سینی بیخاته بهردهمی تو، ببوایه به بنیادهمی که بیزانیایه چی له ژیان دهویت و مروقهکان چ بههایهکیان ههیه.

جاریکی تر من هاتمهوه ناو زهینت، راوهستاو له نیوان ژوور و سهرگهردانیدا، پیاویک لهسه چرپاکه مردبوو و چراکه پرته پرتی دهکرد. وتم سهرامه. کورسییهکه له رهفهکه نزیکه کردهوه و چوومه سهری، لهویدا بتلیک شهراپ له پارچهیهکه مقهبادا له تویتلیک تهپوتوژدا بهفهرامووشی سپیردرابوو. پارچه مقهباکه م دری و بتلهشهراپهکه هه لگرت، هه که ویستم بیمه خواری، چاوم بهدهلاقهیهکه کهوت، سهیربوو، له بهرچاومدا غهریب نهبوو، هیتزیکی نادیار له دیوو ئهوه دهلاقهیهوه منی بۆ لای خوئی کیش دهکرد.

دهستم بهرهوه دهلاقهکه رویشته و کردمهوه، بیابانیک بوو تریفههی مانگ وهک کهف، هه موو شوینهکانی شین و سپی کردبوو، بی ئهوهی نیشانهی مروقه یا ژیانی تیدا بیت. تهنیا چهپه چهپی سهگیکه له دوورهدهست دههات، یان نا پیره میردیکی قه مبوور قاقای دهکیشا، چ جیاوازییهکی ههبوو؟

دهنگهکه هینده دووربوو که دیاری نهدهکرا، دهبا زیاتر دیقهتم کردبا، یا چاوهروانی سپیده بمامایهوه تا له رووناکیدا بزانه کوئی بهکوئییه؟ هه رچوئیک بوو دهلاقهکه م داخست و لهسه کورسییهکه هاتمه خواری، بهلام هیشتا په شوکابووم، نه مه زانی بۆ لهوئی بووم. بتلهشهراپهکه به پارچه په روئییه که لای فلچهکانهوه که وتبوو سیری و ده رچه کهیم راکیشا. چ بوئیکی ئارامبه خشی هه بوو، بوئی بیستانهکانی "نیشاپور" بوو له وهزی به هاردا، یان بوئی نانی گهرم له کوئلانهکانی مندالیم دا،

نەمزانى.. رەنگە بۆنى شەرابخانەكانى بەيھەق بېت.. رەنگە.. رەنگە.

وەك بلىت پەرستگا دروست بكن، عەرديان شەق دەكرد، ژورپىكى
ھىلكەيىيان دروست دەكرد و بەگلى روس ديوارەكانيان سواخ دەدا،
پاشان كۆتەرەى وشكيان تى دەھاوى و گريان دەدا، دەبوو دەزەختىك
كە نەمدەتوانى لىتى نزيك بىمەو. دواى چەند رۇژىك چل پلەيان لە
تەنىشتىيەو دەروست دەكرد، لە ژىر پلەى چلەم بەلوعەى ئەم
پەرستگايەيان خستە كار، مەراسىمىكى ھەبوو. جۆگەى سازگارى
"بەيھەق" چەندىن رۇژ دەرژايە ناو پەرستگاگە و ئاوى رەش
بەلوعەكەدا دەھات، ئەوئەندە دەرژىشت تا ئاوەكە سازگار دەبوو،
ئىنجا ئاوەكەيان دەشكانەو و ترى رەزەكانيان ھەلدەپرشتە ناو
پەرستگاگەو بۆ ئەوئەى ھەتاوى ھاوين بىترشىنى.

يەكەمىن بەفرىك كە دەبارى، باوكم گۆزەيەكى پى دەدام و من لەو
سەرمايەدا بەپى پىادە، كۆلانەكانم تەى دەكرد و چل پلە دەچووومە
خوارەو و گۆزەم پر دەكرد، لە رىگە لە ھەر كويىك ماندوو دەبووم،
گۆزەكەم دادەنا و دەمنا بەسەرمەو، بۆنى شىرى داىكمى لى دەھات،
يان نا، بۆنى بارانى جەژنى نەورۇز.. نەمدەزانى.

لىوى شووشەكەم بەلەپى دەست پاك كەردەو و يەك بىنە نام
بەسەرمەو، ئاگرپىكى تواوئەى رژانە سىنەم و دەمارە
سەھۆلكردووەكانى مېشكىمى خستە سوورانەو، چراكەم كز كرد و دوو
مۆمى ناو مؤمداە كۆنەكەى سەرچرپاكەم داگرساند، پيالەيەك شەرابم
لە درزى دادەنا داخراوەكانى ئەوئەو رۆكردە خوارى و چاوەرپىم كرد.
وەك بلىتى پىلوى چاوى چەپى بەئەستەم جوولا و دووبارە ئارامى گرت،
ھىلپىكى وەك خوئىن لە گۆشەى لىويىو رژايە دەرەو و بەسەر

دهموچاويدا خلیسکا .

لهسه ر لئواری چرپاکه دانیشتم و سهیرم کرد، نا، بههلهدا نهچوو بووم، ئەو مردبوو و بوئی ساردی مهرگ له مووه راسته و هبووه کانییه وه بهرز دهبووه وه، وهک ئەوهی چهند رۆژیک بیت مردبیت.. یان رهنکه چهند سالیک. ههتا زیندوو بوو ئارامی لی بری بووم، ئیستاش که مردووه سهرمی کردووه بهسههۆل، سهرمایهک که له بهرامبهر ئاگری ئەم شهرا به کۆنهدا، له پرتهی کزی رووناکی مۆمهکهدا حالتیکی نهینی نامیز لهخۆ دهگریت.

وا دههاته پیش چاو که کهسیک له مهرگدا، له دنیای خهودا ری بکا.. ئیستا له مردوو نهدهچوو.. نا.. ئەو نه مردبوو به لکو چوو بووه خهویکی شیرینه وه.. وهک ههر شهویکی دوا ی نیگار کردنی قهلمدان که له کهنهفتیدا خوی دهخزانده چرپاکه وه و تا سهری دهرووی، دهروشت. وهک روح قیژهکیشانه سهری له دنیای خهون دهدا، دنیای خهون؛ ئەو جییهی که من تیدا بو دیداری تو دههاتم.

له سوچیکه وه دادهنیشتم کلاوه شاپواکهی تا لئواری بروکانی دادهکیشایه خواری و بهپهنجه گهوره و پهنجهی شایهتومانی یاری بهسوچی سمیلی دهکرد، چاوه ره شهکانی دهبریه من و له ویدیو پهردهی ناسکی خهوه وه بو دیدارم دههات. دهتگوت که سیکیان له خوکوشتن رزگار کردووه و دووباره چاوی ئهویان بهرووی ژياندا کردووه ته وه.

دهنگی سهول لیدانی کوریتی دهژنهفت که له جیگهیهکی ترهوه دهرویشتم، ژنیک له زهینیدا دهیقیژاند، ئایا ئەو ژنه من بووم؟ خیشی کردبوو، قهشمهیری بهژیان دههات، بی ئەوهی هیوایهک له سهری دابیت، دهچوو بری تلیاک و مهشروبه کهی زیاد بکات، ههچهنده

نەتلىياك و نەمەشروب ھىچيان ئۇخۇنئىكيان بە نەدەدا. ژيان بى مانا بووبوو، ئەم كۈلەمەرگىيە دووبارە بوو. ژيان ۋەك دەسمالى دەستى كاروانىك، بووبوو بەمەسخەرە شەو و رۇژىك، زنجىكراو و دوابەدوای يەك دەرۋىشت و دەرۋىشت، بەلام ھىچ كاتىك تەواو نەدەبوو.

رانىك گاگەل و مىگەليان دەبەردە قەسابخانەيەك و جۆگەي خويىن، يان نا، رووبارى خويىيان دەرۋىشتە خاكەو، تا زەوى گىيانى تىبىت. ھەمو ئەمە لەبەر ئەو بوو كە كەسىك كەمىك زياتر بژى، تا بەلكو لە باقى تەمەنىدا گايەك زياتر بخوات.

مەرگ چەند دەستەكەوتە و دور و غەرىب دەھات.

رۇژانئىكىش بوو بىرى ھەتاو و سىبەرى كەنار شەقامەكانى دەكرد، رەنگى ھەمو شتىك لە جىي خۇيدا بوو، سەوزى گەلا، شىنى ئاسمان، قاوھىي قاوھ. ئەرك نەبىت قاوھىيەك، شەيتانكارى دەكرد، بى زەمەت چەند دۇپىك عارەقى تى بكە، ئىمە لىرە عارەقمان نىيە، باشە دروستى بكە، پارەيەكى وردەى خستە ژىر قاپەكە و لە ژىر لىوھو وتى سەگخۇر.. چەند دۇپ؟ دۇپ نا جورعە، چەند جورعە؟ ئىستا بشىي بەدوو سى جورعە بابىت. قاوھخانەى "فیردەوسى" بوو يان جىگەيەكى تر چ جياوازيەكى ھەيە؟ تەنیا بەسەلامىك دەچەمايەو و كلاًو شاپواكەى لە سەرى دادەكەند و رىزى دەنواند، ئەوھندە دەوھستا تا بزائىت من لە بەردەم دەرگە ھەوايىيەكەو بۆ كاملا دەرۋم. دەست و پىي خۆم ون دەكرد، لە حالى خۆم نەدەگەيشتم، بى ئەوى بتوانم چاوى لەسەر ھەلبىگرم، لە دلەو و تم بۆنى قاوھىي چاكەت و پانتۇلكەت حالىك بەحالم دەكات نەبىتەو...! دەسكردى فەرەنگىيە، باوەر ناكەم كە دەسكردى لای خۆمان بىت. دىسانەو زەردەخەنەيەكى كرد و دانىشت، ئەم جارەش

درهنگ جوو لآبووم، پئو بستبوو ئه وهنده باوه رپم به خوّم هه بئت كه هه لى
دانىشتنى نه دۆزئته وه، يان نا روخسه ت نه دم چاوم له سه ر هه لگرئى.

رۆژى دواتر يارييه كه م برده وه، هه ر كه چوومه ژوورئى سلّوم كرد و
يه كراست به ره و ميّزه كه ي چووم، به رزه پئى له به رم هه لسا، قوچيه ي
چا كه ته كه ي داخست، بۆنى قاوه نه ده هات.. خو له ميّشى پۆشيبوو، له
ژير ئه و چا كه ت و پانتو له شيك و ئوتو كرا وه يه وه گولله يه كه ي گر دار
پئكا بووى، كه ده بوو خو له ميّشى به سه ردا بكات تا هور و ژمى ئه و ئاگره
بدا ته ده ره وه. وتم بۆ نه فره ت له چاوى پيس، له زه ينمدا ئه سپه ندم*) بۆ
دووكه ل داوى، كنير و گولپه ريشم تئى كردووه، بۆنيكى خو شى هه يه، چ
دووكه لئىكا!

سئى پياو له ده ورى ميّزه كه ي دانىشتبوون، هه رسئىكيان جگه ره يان
ده كئيشا، دووباره سلّوم لئى كرد و ده ستم خسته نيؤ ده ستييه وه، بئى
خه يال و ره ها وهك ئه وه ي ته واوى وجودم خسته نيّته ده ستييه وه.. نيّستا
حه زم ده كرد له نيؤ ده ستيدا بنووم، نووستم.. ئه و به ده سته كه ي ترى
به ژنمى پۆشى و يهك دوو جار كئيشاى به پشتى ده ستم دا، چاوه كانى
دووكه لاوى بوو، ره گه هه لگه را وه كانى لاجانگى ئه و جنيوه سووره يان
دووباره ده كردووه "سلّو"

"سلّو"

وتم "ده توانم دواتر بيّمه وه خزمه ت جه نابت؟" و به چا و ئاماژم بۆ سئى
پياوه كه كرد، يانى با ئه وانى لئى نه بن.

(*) ئه سپه نند: دانه ي گيايه كه كه ده سووتينريت بۆ خو پاريزى له چاوى پيس.

و.

وتی "بۆ ناتوانی؟"

وتم "کە ی؟"

وتی "کە ی کاری شەیتانە"

خۆشم لای هات، بەتەواوی وجودم پێکەنیم و بەچاو دەمویست بیهۆم. دەستمی گووشی و بەری نەدا، من تەپە ی دلیم لە دەستی دا دەژنەفت، تێپەڕینی زەمەنم ون کردبوو، نەم دەزانی چی بکەم. چوو مە لای پەنجەرە کە وە لە پشت میزە هەمیشە ییە کە مە وە دانیشتم. وەختیک هاتە وە سەر خۆم هەستم کرد هەروا بە پێو هیه، بە سەر سوپاسم کرد، دانیشتم، چە مییە وە و دووبارە دانیشتم، فنجانی قاو هە کە ی بە ئا مازە ی پێشکی شکر دن بەرەو رووم گرت و یە ک قوم سەری پێو هەنا. . رەنگە وتی تێتی بە خۆ شیت.

ئە ی خاک بە سەرم، بۆ بەرۆژیک گەیشتبوو م کە حالی خۆم نە دەزانی، لە خۆ وە هەموو هیزی جوانی خۆم لە دەست دا بوو، نەم دەزانی زەمەن بۆ داوای دەگەر پێتە وە یان بۆ پێشە وە دەروا ت، جەستە م هاواری دە کرد، کو ترا بووم، برووسکە بە ئیسقانه کانمدا دە هات و کونا و دەری دە کرد و ئە و نە م چە نە دا بوو لێ وە کانم گریی خوار دبوو، سەرم قورس دە بوو، دەنگوت بەر دییان خستوو تە سەر، دە یویست دا بکە و ئی. من هەموو هە و ئم کۆ دە کە مە وە کە بە لای ئە وە وە ئاسایی بنوینم، حەزم دە کرد بە قەدار مە کاندا بچمە خوار ئی و خۆم لە و فە لاکە تە رزگار بکە م، دلم دە یویست تێ بگم کە سەیری دە کە م، بە و پەری ئا گایییە وە، بە و پەری حە و اسە وە کە هەموو گەردیلە یە کی وجودم ئە و بیت. . حەزم دە کرد، بە لام پێش ئە وە ی گارسۆنە کە بیت و بزانی ت چی دە خۆم.

مه‌گەر ده‌کرا چووێته ده‌سشویی؟ چاوه‌ڕێم کرد، ناوچه‌وان و سه‌رله‌یوم عاره‌قی کردبووه‌وه، ده‌سه‌رێکم له‌ جانتاکه‌م ده‌ره‌ینا و ده‌موچاوم سه‌ری. گارسۆنه‌که‌ له‌ ته‌نیشته‌ می‌زه‌که‌مه‌وه‌ وه‌ستابوو، من نه‌مه‌وه‌یست بزانم شیوه‌ی چۆنه‌، ده‌ترسام ده‌موچاوی ئه‌وم له‌ به‌رچاوی بروت.

وتم قاوه، که قاوه‌ی خسته سه‌رمی‌زه‌که‌م، جانتاکه‌م هه‌لگرت و چوومه ده‌سشویی، که‌سی لێ نه‌بوو. سه‌رنجم ده‌ره‌ینا و پرم کرد و به‌ده‌ماری قۆلمدا چه‌قاند، خوێنکی نوێ له‌ له‌شما ده‌ستی به‌گه‌ران کرد، بۆنی شیرینی ده‌هات، رهنگی چیمه‌نتۆی دیوار و رهنگی کایی ده‌رگه‌ی ده‌سشویییه‌که‌م ناسی، بۆ ساتیک هه‌ستم کرد که‌سیک ده‌رگه‌که‌ی کرده‌وه.. پیاویکی چوارشانه‌.. بێ ئه‌وه‌ی فره‌به‌له‌یی بکات یان ریگه‌ بدات من قسه‌ بکه‌م، وتی "ئیمه‌ش لێره‌ین"

"یانی چی ناغا؟"

له‌ توره‌یییدا ده‌له‌رزیم، ئه‌ویش ده‌له‌رزی و رهنگی په‌ریبوو، ویستم ده‌رگه‌که‌ داخه‌م، به‌لام نه‌متوانی، ده‌ستی به‌لیواری ده‌رگه‌که‌وه‌ گرتبوو سه‌ری هینابوو ئه‌مدیو، عاره‌ق له‌ لووتییه‌وه‌ ده‌چۆرا و پێستی ده‌موچاوی می‌رووله‌ی ده‌کرد، ئیستیکی کرد و وتی "یانی ئه‌وه‌ی.. یه‌کیکی له‌وانه‌ له‌ ئیمه‌ بده"

"ئه‌وه‌ هیچ نییه"

"سه‌یرکه‌ کچی.. ده‌لێ ئیسقانه‌کانم له‌یه‌ک جیا ده‌بنه‌وه‌.. یه‌کیکی له‌من بده.. حه‌قم نییه‌ به‌سه‌رته‌وه"

نیوه‌ی سه‌رنجم له‌ قۆلم راکی‌شایه‌وه‌ و به‌ره‌و رووی رویشتم، قۆلی

هه‌لمالی بوو، چاوه‌پێ بوو، به‌یه‌ک جار ئه‌وه‌ی مابوو هه‌و هه‌رۆم کرده
ده‌ماری هه‌لماسیوی و تیاما خالی کرد. هه‌ناسه‌یه‌کی نوێی هه‌لکێشا و
قۆلی کراسه‌که‌ی دادایه‌وه.

وتی "مه‌منوون"

وتم "شایه‌نی نییه"

ده‌رگه‌ی ده‌سشویم داخست، ده‌موچاوم خسته نیو ده‌سمه‌وه و بۆ
ساتیکی کورت هه‌لم هه‌بوو بگرم و به‌وه‌سته جوانه بگه‌م که ئه‌و
پیاوه کلاو شاپوا به‌پێزه، ئه‌و پیاوه مۆنه قه‌له‌مدانییه‌م خۆش ده‌وێت، دلم
بۆی ته‌نگ بوو، به‌لام من بۆ ئه‌وه‌نده به‌ده‌ختبووم؟ ئایا من
به‌ده‌ختبووم؟

ده‌م وشک بوویو، هه‌رچه‌ند ئاوی به‌لوعه‌که‌م ده‌خواردوه، تونیتیم
نه‌ده‌شکا. بۆنی شیرینی ده‌هات، هه‌زم له‌کانادا (*) بوو، رهنکه چاوه‌پێ
باوکیشم بووین، پیاویک که سه‌عات پینجی عه‌سر ده‌هاته‌وه. دایکم
عه‌بایه‌کی ده‌دا به‌خویدا و له‌ به‌رده‌م پانکه‌که‌دا ده‌نووست، من
چاوه‌روانیم ده‌کێشا، ده‌رگه‌ی ده‌ره‌وه‌م ده‌کرده‌وه و له‌ سێبه‌ری ئه‌و تاچه
خشتیاندا له‌سه‌ر یه‌که‌م قادرمه‌ داده‌نیستم، هه‌زم ده‌کرد له‌ سوچی
هه‌رچوار په‌یه‌که‌دا گولدانیکی مۆمدانی دابنیم بۆ جوانی، باوکم وتبووی
دز ده‌بیات، رۆژنامه‌نووس بوو، چاویلکه له‌ چاو، سه‌بیل به‌ده‌ست.

په‌پوهله‌ی سه‌ردیواری پرگولی ماله‌کانی به‌رامبه‌ر ده‌فرین و
ده‌نیشتنه‌وه، ده‌نگی رادیۆ له‌ جیگه‌یه‌کی دووره‌وه ده‌گه‌یییه‌ گوی، کۆلان
له‌ گه‌رمای کۆتاییی به‌هارداد درێژتر ده‌بوو، من تیشکی سه‌ماکرده‌وی

(*) کانادا: چۆریک خواردنه‌وه‌ی گازییه‌ وه‌ک پیبسی. و

ههتاوم ددهی له عهردی کۆلانا بێ رنگ و شووشهیی سه رهوژوور دهچوو، دواتر سه روسه کوتی هاو ده می ته نیا ییم ده ده که وت، "باسی" .. ئەو کورپه سه ره شهی به رام به رم ده وه ستا و ته نیا لیمی ده روانی، چوو زانیت من چ حالیکم هه یه و له کوپوه ها تووم. به دلنیا یییه وه وای خه یال ده کرد که پیش ئەم ژیا نه به کترمان ناسیوه، یان من زوو ها تووم و هیشتا نه رۆشتووم، یان رنگه رۆشتبیتم و ته نیا خه یالم مابیته وه.

بیدهنگ و بێ سهنگ له سی به ردا داده نیشتم و درزی خشته کام ده ژمارد، هه زم نه ده کرد مال م هه بیت، به لام ئایا ده متوانی هه می شه له سه ر قاده رمان دانیشم و هه سرهت بۆ کانا دا هه لیکیشم؟ ده مویست ئەوهنده بخۆمه وه که زمانم قاژ قاژ ببیت و چاوم ئاو بکات، دایکم پرسی "ئهمه چهندهم بوو؟"

نۆ به ره بووم، رنگه پاشه به رهش بوو بیتم. هه یچ خوار دنیکم نه ده خوارد، تیکم نه ده جووی، ئەوهنده کانا دام ده مژی و له خالیک راده مام که باوکم ده خسته گریان، نه به خاتری هه تاو، نه به خاتری هه یچ شتیک، دایکم سه ری له باوکم نزیک ده کرده وه و ده یوت "ئهی به خاتری چی؟"

"به خاتری دهسته بچو که کانی"

هه مان شهو، عانی خه له هه یوان، وه ختیک سه یری ئەستیره کانی ئاسمانی ده کرد، وتی "چاوی داده چه قینیت به سوچتکی ژوره که دا و بیر له شتیک ده کاته وه .. بیر له به ده ختی من؟ ئەویش ده زانیت ئیمه خه سار بووین؟! لوقمه یه که نان وهک زه هری مار ده خاته زاری و ناتوانیت قوتی بدات .."

من مه یلم له خواردن نه بوو، پاروو له قورگم نه ده چوو خواره وه، هه زم

له كانادا بوو، كه بههر تيكهيه كه وه قومتيك بخوم، حهزم له بوئه پرته قالييه كه هي بوو، جاريك باوكم كړي و من چاوه پرواني هاتنيم دهكيشا، هه تا دواي مه رگيش هر چاوه پريم.. چاوه پرواني شتيكي خراب نييه؛ كلاور و ژنه هي نوم يديكه له نائوميدييه كي ره هادا.. من چاوه پروانيم له هه والي بهد پي باشتره.

كه هه وا گهرم ده بوو، دايكم له بهر پانكه كه دا راده كشا و من له سهه ر قادمه خسته كاني بهر درگه داده نيشتم و حهزم له كانادا ده كړد، حه سره تم بو ده خوارد، رهنكه چاوه پري باوكه بهد به خسته كه شم بوويم، هيچم نه ده زاني.

دايكم وتي "رؤژنامه نووسبوو.. نايمان به سينه ي ديواره وه"

له بهر دم نائوپنه كه دا سهه رو قزم چاك كړد، به قادمه كاندا سهه ركه وتم و دووباره له سهه ر مي زه كه دم دانيشتمه وه، ده مويست كاتيكي شه كرم كړده ناو قاوه كه مه وه، نيگايه كي توندي تي بگرم، تا بزائم به هه مان تاسه وه هر سهه ريم ده كات. كه سهه رم بهر ز كړده وه بينيم شوينه كه ي خالييه، نهو حسابي مي زه كه ي نابووه ژير قاپه كه يه وه و رو شتې بوو. من له دهنگي نوكورديوني ژه نياره نابينا كه ي بهر درگه وه هه ستم كړد دنيا هه وره، ديسان په شوكام؛ چهند نه فهري چاويان تي بري بووم.

نا، نيتر نه مده ويست.

هيچ يه كيك له و چاوانه م ناويت؛ چاوانتيك كه وهك چاوي مهري بهر دم سهه رو پيخانه كان دره پري بوون و بونياميان له ژيان بيزار ده كړد، چاوانتيك كه خالي بوون له مانا و ته نيا وهك شووشه يه كي خراب بريقه يان ده دايه وه، هه ريه كه يان به رهنكي، وهك گلپوه كاني شار له

شهوڊا ڪه نازاني ڪامه رووناڪي هي ڪامه ماله، له ڪامياندا عه شق
دهڪري و له ڪامياندا بونيام دهڪوژن؟ نه مدهزاني بؤ له وئ بووم؟ ئايا
پيشتر دهمزاني ڪه ئه و دهبنم؟ ئايا ئه سلهن ئه وم دهناسي؟

تهنيا دهزانم له بهر خاتري ئه و له وئ بووم و هيچ نيگايه ڪي تر
نه يده خسته و مده دهه، ئيتر هه ز ناکه م هيچ ڪه سيڪ به چاوي جوانييه وه
بمڪاته نيشانه، دل م تهنيا ئه وي دهويست، ئه و ڪه هيئده دلناسڪ بوو
بچو وڪترين جو له مني به ههند و هرده گرت. حه زم ده ڪرد له دنيا ي
خه وندا بؤ سو راضي من بهاتايه، ئه وهش ڪاتيڪ ڪه من ده هاتم بؤ
ديداري تو، ئه و بيته خه وني تو له گو شهيه ڪدا دانيشي و ڪلاوه
شاپواڪهي تا ليواري بروڪاني بهيئته خوراي، به هه ردو و په نجهي
گه وره و شاهيه توماني ياري به نووڪي سميلي بڪات، يان ده ستيان تي
بخات و چاوه ره ڪاني به مندا دادوري و له وديو په رده ناسڪه ڪاني
خه ونه وه بؤ ته ماشا ڪردني من بوه ستيت.

ڪه زنگي مالي ئي وه م لي دا، بي وهستان ده رگه ڪه ڪرايه وه و وه ژور
ڪه وتم، بهر له وهي ده رگه ڪه دابخه مه وه له سه ر پليڪانه ڪان قاجم ته ڪاند و
به فري پيلاوه ڪانم لي ڪرده وه، قاجه ڪانم له سه رمادا له گو ڪه و تپوون،
پيلاوه ڪانم درابوون و نه مده ويست تو به وه بزاني، بلوزيڪي خوري سوور
و ته نووره يه ڪي مؤرم له به ردا بوو، بؤ فريوي تو قزي ره شم له سه ر ته وقي
سه رم به گيره يه ڪي سوور ڪو ڪرد بو وه.

"سلاو"

سه رم به رز ڪرده وه و له شويني خوم وه ستام ڪه دوو سي پله بيته
خواره وه و دهستم بگريت، به خيرا يي پله ڪانم ژمارد، حه قده پله بوو،
جاننا ڪه م دانا و خوم به ديواره ڪه وه نووساند، ڪه ياني ئاي.. ئه و هه موو

قادرمه‌یه چیه له مالى ئىودا!

"سه‌رامه"

چووینه لای زۆپاکه‌وه، بیرته؟ په‌رداخه چاکه‌م له ده‌ست‌مدا
هه‌لده‌سوران‌د و که‌یفم به‌هه‌لمه‌که‌ی ده‌هات، ته‌نیا له‌به‌ر خاتری ره‌نگه
په‌رته‌قالییه‌که‌ی هه‌زم لای بوو.

تۆ وتت "ئه‌م "ساردی" یه‌ بێ له‌زته‌ ده‌لێی؟"

"کۆنه‌کانیت له‌ بیره؟ زۆر خو‌ش بوو.. باوکمت بیره‌ دێ؟"

"من خو‌ عه‌رز‌م کردی.. تۆ مینا‌تۆری.."

"باوه‌ر بفه‌رموون نامه‌وێت باسی خو‌م که‌م.. له‌ سالانی مندا‌لیما له‌و
گه‌رمایه‌ی هه‌موو شتیکی ده‌کشاند و هه‌وای پانکه‌ بونیامی نه‌خو‌ش
ده‌خست، له‌سه‌ر قادرمه‌کانی به‌رده‌رگه‌ هه‌میشه‌ له‌بیری ئه‌وه‌دا‌بووم که
هه‌موویان درۆ ده‌که‌ن، هه‌ر ئیستا باوکم دیته‌وه به‌دوو شووشه‌ کانا‌دا و
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی که‌می‌ک لاره‌وه‌ که‌ به‌لایه‌کی ده‌موچاوییه‌وه‌ ده‌مایه‌وه.
جا‌ریک لای پر‌سی‌م منت زیاتر خو‌ش ده‌وێت یان کانا‌دا؟ وتم
هه‌ردووکتان. باوه‌ر بکه‌ درۆم نه‌ده‌کرد، من شیتی کانا‌دام، ره‌نگه‌ هه‌ر
له‌به‌رئه‌وه‌ بێ بیری باوکم ده‌که‌م"

"ئه‌ی هاوار!.. لینگه‌ری ببنم"

چووێته‌ چیشحانه‌که‌ و په‌رداخیکی پر کانا‌دا و سه‌هۆلت بۆ هینام، له
به‌رده‌مدا له‌سه‌ر ئه‌زۆ دانیشتی و به‌شه‌وقیکی بێ سنووره‌وه‌ وت
"روخسه‌ت ده‌ده‌یت ماچیکت بکه‌م؟" وتم به‌لێ و ماچت کردم. په‌رده‌که‌ت
لادا و پالت دایه‌وه‌ به‌دیواری نیوان هه‌ردوو په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ و روو به‌من
وه‌ستایت، ناوچاوت هینابووه‌ یه‌ک و زه‌رده‌ت ده‌هاتی، یانی جوانی من

حاشا ھەلنەگرە، باشە دەتوانم چى بکەم؟ خەجالەتتەم دەكىتسا و لە ژېر نىگای گەرمتا خەرىكبووم وەك سەھۆل دەتوامەوہ. لەو رابردووہوہ رووناكیيەكى بەھێز پەخش دەبوو، بەفرى سەر لقەكان خۆيان نمایش دەکرد و سامالتيك لە نيوان گەوالە ھەورەكاندا دەرکەوت، خۆريش خۆى نیشان دەدا.. چوزانم.

پەردەيەكى سپى بەستاندەكەوہ بوو، رەنگەكانت لەسەر مێزەكەى بەردەستت بەريز و فلچەكانت سەر بەھەوا لە پەرداخيتكى سەوزى سىرامىكدا دانابوو، پۆترىتيتيكي منت بەديوارى بەرامبەرەوہ ھەلواسىبوو، تابلويەك كە لە وینەيەكى كۆنى منوہ دروست كرابوو، بىرتە؟ وتم "ئەو وینەيەم بۆ ناوھندى گرتووہ، بىرتە؟ لە "ژندارك" دەمخويند، رووپۆشيتيكي سورمەيم دەپۆشى بەيەخەى سپى موشەبەكەوہ، قردیلەيەكى ئەرخەوانيم لە پشتەوہ دەدا لە قژم، چ روژانىك بوو! مالى ئيمە لە شەقامى "كاشفل سەلتەنە" بوو، پياويك كە نازانم بۆچى چوووو بۆ ھىندستان، لەو سەرەوہ شەتليك چاى كەردبووہ چارۆكەكەى و ھەلى واسىبوو بەگۆچانەكەيدا و لەگەل خۆى ھىنابوويەوہ بۆ ئيران، شەقاميكي جەنجال و قەرەبالەغ بوو، ھىچ شەقامتيك لە تاران بازنەيى نىيە وا نىيە؟"

ئايا بىر باربوو تۆ بىدەنگ بووہ سستىت و لە من بىروانىت؟ من چىم دەزانى؟.. ھەر قسەيەكم دەرکرد بۆ ئەوہوو بىدەنگى بشكىتم، بەلام ئىستا ھىچ تى نەگەيشتم چەند پىربووم.. من چەند سالم؟ چەند گۆراوم لەچاو جارانا؟ ماندوو بووم، دەزانى دەلئى ھەزار سال ژياوم و تاقەتى خۆم نەماوہ، لە ريگە كە دەھاتم ژنيك پيشى لى گرتم و وتى سەرت داپۆشە، وتم خۆ من نيم، ويستم بۆ روژگاريكى تر بگەرئيمەوہ، بەلام

نەمتوانى لە چاوەروانیدا رات گەرم.

تۆ وت "ئێستا سەرپۆشەكەت لادە و لەویا دانیشە.. تا من دەست بەئێشەكەم بكەم"

لەسەر كورسى بەرامبەر دانیشتم و قاچم لەسەر قاچ دانا، بەلێوێه خۆنچەیییەكانم كە وەك ئەوێه وابوو بەمەوت فیکه بكیشم، واقم بەگۆشەپهكی ژووڕهكەدا راما و لە زهینی تۆدا جیگیر بووم. جار جار قومێكم لەو خواردنهوه خۆشه دەخوارد و بەدەستی چهپم یاریم بەگوارەى گویى راستم دەکرد، هەمان ئەو گوارەپهكی كە سالانێك دواتر لە تابلۆكەدا كرتبووتە گویم. رەنگیشە بەستەپهك لە قژم گرتبیت و داپێتمە بەرەهەوا تا بگاتە كۆتایی و جارێكى تر سەرلەنوێ.. بیرم نییە. بلوزیكى خورى سوور و تەنوورەى مۆرم لەبەر كەردبوو لەگەڵ پیللوی رەشدا، كەچى تۆ ئەرخەیان بوویت كە كراسیكى رەشى ئاودامانیم لەبەردایە، كاتیك دادەنیشتم قاچ لەسەر قاچ، تۆ ئەژنۆ سپییهكانم دەبینى، كتیبێكیش لەسەر كۆشم كراوئەتەوه و پەنجەم لەسەر لاپەرەپهك وەك نیشانە داناوه، رەنگى جلۆبەگ و جووری دانیشتن و ئەم شتانە گرینگ نەبوو، تەنانەت ئەو ئەنگوستیلە خاچییە جوانەش كە نقیمێكى سەوزى بەسەرەوه بوو تۆ سالانێك دواتر لە تابلۆكەتدا كەردتە دەستم.

هەستام رووهو تابلۆكە وەستام و لە نیگارى خۆم دەروانى، سەبیربوو تا ئەمڕۆ نەمزانیبوو چاویلکە هێلە رەشەكانى چاوم بەرجەستەتر دەكات، بۆ تا ئێستا نەچوووبووم چاویلکەپهك بۆ خۆم بەدروستكردن بەدم؟ لەسەر گۆنای راستم خالێكى رەشى بچووك خۆى نمایش دەکرد، لە بەردەم ئاویئەكەدا وەستام، پەنجەم دا لە زمانمەوه و بەخالەكەمدا هێنا، سەراپەوه، تۆ سەرت هێنایە پێشەوه و پرسیت "ئالێردا خالێك

نه‌بوو؟.. وهك شتئ هه‌بوو"

وتم "با.. ده‌زانی تاكئك له گواره‌كه‌م ون كردوه"

قژم به‌لایه‌كی شانمدا هاتبووه خواری و لئوه سووره‌كانم ته‌پته‌ی بوو.

"ئه‌وه منم؟"

له تابلۆی دواتردا نیمچه رووت له‌سه‌ر چریا‌كه راكشام، قاچه‌كانم كۆ
كرده‌وه و ده‌سته‌كانم به‌سه‌ر لئفه سپییه‌كه‌وه ره‌هابوو، تۆ ده‌ستی
راستمت له‌ته‌نیش‌ت خۆمه‌وه درئژ كرد و ده‌ستی چه‌پیش‌مت له‌بازووه‌وه
هینایه‌ لئواری چریا‌كه، نه‌مزانی كئیش‌ات یان نا؟ شه‌یتانی بوون..
شه‌یتانی بوون.. شه‌یتانی بوون.. ئاو‌رم دایه‌وه و له‌په‌نجه‌ره‌ی ته‌نیش‌ت
چریا‌كه‌وه له‌قه‌له‌ره‌شه‌كانی سه‌ر لقی درخته‌كه‌م ده‌روانی، كه‌ هئیش‌تا
ره‌نگیان نه‌گۆرا‌بوو، به‌ زستانان ده‌گه‌رانه‌وه، زستانانئك كه‌ خاوه‌ن
ماله‌كه‌ی ئیمه‌ ده‌یوست خانووه‌كه‌ پرۆوخینئ و بى‌كاته‌ سئ نه‌وم.

دایكم هئنده‌ نه‌خۆش‌بوو وهك ئه‌وه‌ی بلئى پئستیان
به‌ئئسقانه‌كانییه‌وه نوساندووه به‌س بۆ ئه‌وه‌ی به‌رزئیت، توشی‌ له‌رز
بوویوو.. من چووم بۆ مالئ خاوه‌ن ماله‌كه‌مان پئى بلئم تا به‌هار
چاوهرئ بكات و خانووه‌كه‌ نه‌پرۆوخینئ، وه‌لئ ئه‌و پئى له‌كلاش نابوو
لئمان كه‌ هئچ چاره‌یه‌كی تری نییه‌. بئری كوله‌فرئ(*) و وه‌رزئرم كه‌وته‌وه،
ئه‌و رۆژانه‌ له‌ناوه‌ندی "ژاندارك" ده‌مخوئند، روپۆشئكی سورمه‌یم
ده‌پۆشی به‌یه‌خه‌ی سپی موشه‌به‌ك و ته‌س‌ریحه‌یه‌كی ئه‌رخه‌وانییه‌وه،
قردبئه‌یه‌كیشم ده‌دا له‌ قژم كه‌ خۆم چنیبووم. وهك شتئك ده‌ستئكیشم

(*) كوله‌فرئ: بائنده‌یه‌كی ده‌نووك كورتی بال‌ خ‌ری ده‌نگ به‌رزه‌، له‌ ناو‌گه‌نم و
جۆدا هئیلانه‌ ده‌كات و له‌كاتی دوورئنه‌دا ئه‌و هئلكه‌ داده‌نئت. و

بەدەوروبەرى چاوما ھېنابوو، لە فۆتۆ "تھامى" شەشە وینەم گرت بۆ خویندنگە، تا يەكەيكيان بەدەن لە پروانامەى دەرچوونم لەو ناوھندييە و ئەوانى تریشى بمینیت بۆ دۆسییەكەم. لە رینگە چووم بۆ مالى خاوەن مالەكەمان پىي بلیم تا بەھار چاوەرى بکات و خانووەكە نەرووخینى.

وتى "ئەى چى لە پرۆژەكەم بكەم؟"

ژوورەكەى بۆنى نەعنای سووتاوى لى دەھات، رەنگە ئەم بۆنە ھى پاشماوھى جگەرەكەشى بوويیت، نەمزانى.

وتم "يەك سال.. خۆ ھەزار سال نالیم"

وتى "باش.. ئەوھش قسە" پیکەنى و چاوەكانى درەوشانەوھ بەچینەكانى دەورى چەناگە و روومەتیشییەوھ.

وتم "باوەر بكە حالى داىكم زۆر خراپە، ئیمە..."

وتى "كە ئیستا لەو رینگە دوورەوھ ھاتووى.. دانیشە"

وتم "پەلەمە.. زۆریش درەنگ كەوتووم" لە بەردەم دەرگەى ژوورەكەدا ریک و راست وەستام، دواى ماوھییەكى درێژ چاوى بریيە چاوم و دیسانەوھ پیکەنى، من لە زەینمدا یادى دەنگى پیکەنینى وشك و ترسناكى پیرەمیردیکم كەوتەوھ كە رۆژگارێك لە شوینێك بیستبووم، لە كوێ بیستبووم؟ لەرز كەوتە گیانم و خۆنەویستانە ھەردوو دەستم گرت بەگوێچكەمەوھ، كتیبەكانى باوھشم كەوتنە خوارەوھ و من سووربوومەوھ، ئەوكات لەودیو میزەكەییەوھ ھەستا و بەرەو پرووم ھات، لە تەنیشتمەوھ لەسەر عەردەكە چیچكەى كرد، پیرەمیردیکى قەلەوبوو، دەنگى ھەناسە و ھانكەھانكیم بەروونى دەبیست، وتم "مەمنونم ئاغا.. خۆم كۆیان دەكەمەوھ"

وتی "چەند سالیټ، کچە گیان؟" و دەستی هیټا بەقژمدا، هەرچەندیکیبم.. لە ژێر چاوهوه سهیرم کرد، دلَم له سینەمدا دەیویست بێتەدر، که دوايهمین کتیبم هه‌لگرتەوه دەستی گرتم و جاریکی تر به‌پیکه‌نینیکی بێ ماناوه وتی "باشه.. ئەمەش قسەیه" من خێرا هه‌ستام و ویستم برۆمه دەرەوه که بینیم هیشتا دەستمی بەرنه‌داوه وتم "هەر ئەمرۆ خانووکه چۆل ده‌که‌ین.. هەر ئەمرۆ خانووکه چۆل ده‌که‌ین"

"کەس زۆرتان لێ ناکات.. ئێستا دەتوانن بمیننەوه، ئێمه بیریک له خۆمان ده‌که‌ینهوه" نه‌متوانی بهر بهو خۆشحالییه‌م بگرم، له‌سه‌ر پاژنه پێ سورامه‌وه و پیکه‌نیم، وتی "هه‌لبه‌ت تا یه‌ک مانگ" و توند منی بۆ لای خۆی راکێشا و ماچی کردم، هه‌مان کات بیرم له سالانی دواتر ده‌کرده‌وه که تۆ کانا‌دات بۆ من هیټا و ماچت کردم، بیرته؟

بیرمه تا چاومان لیکنا و چاومان کرده‌وه مانگیک رویشتبوو، من جاریکی تر بۆ لای خاوه‌ن ماله‌که رویشتمه‌وه، هەر جگه‌ره‌ی ده‌کیشا، وتی ئیتر ناکریت، ده‌یویست سی نهۆمی لێ دروست بکات، من بێ نه‌وابووم، بیرم ده‌کرده‌وه ئەگەر ئەوئ چۆل بکه‌ین ده‌بێ بکه‌وینه سه‌ر جاده، دایکم ده‌له‌رزى و به‌رده‌وام لاواز ده‌بوو، به‌فر هه‌موو شوینیکی سپی کردبوو، سه‌رما هه‌شرى ده‌کرد.

وتم "ئەى ئێمه چى بکه‌ین؟"

وتی "هه‌لبه‌ت تا مانگیکی تر مۆله‌تتان ده‌ده‌م" و توند منی بۆ لای خۆی راکێشا و ماچی کردم. مانگیک وه‌کو به‌رق ده‌رۆشت، که چى ئەو سه‌عاته‌ی من له ژووره‌که‌ی ئەودا وه‌ستابوووم و ئەم پێ و ئەو پێم ده‌کرد سالانیک درێزه‌ی ده‌کیشا. پاره‌که‌م ده‌خسته سه‌ر میزه‌که‌ی و ده‌مگوت

"روخسەت دەدەھیت ئىمە بىمىننەو؟"

قسەى دەکرد.. قسەى دەکرد.. قسەى دەکرد.. باسى خۆى دەکرد..
پرسىارى لە من کرد.. كە كى قۆى بۆ کردووم بەپرچ، چ قۆىكى رەش و
پرم ھەيە، چ بەژنىك، لەچا و ھاوسالەكانى خۆمدا زۆر بالابەرترم،
كراسى رەشم زۆر لى دىت، وىقارم دەداتى، رەش رەنگى سالارىيە،
ھەلبەتە روپۆشى سورمەيى خويندنگە...

زەمەن بەھىواشى دەھات و من بەيادى رابردوومەو بەتەواوى
مىژوودا تى دەپەرم، تونيم بوو، بىرى باوكم دەكەوتەو، دووبارە
دەچوومەو بۆ ئەوى تا لەبەر دەرگەى ژوورەكەيدا قنج و قىت بوەستم و
گووى بۆ قسەكانى بگرم، تەنانەت ھەلم ھەبوو بىر لە سالانى دواتریش
بكەمەو، ئەو ھەر قسەى دەکرد، ئەوئەندە كە من ھەستم كرد مانگىك
تییەريو و من وەكو خەيالنىك لە مانگىكى تردام.

سەرى مانگ پىش ئەوھى ئەو كەسىك بنىریتە سەرمان، خۆم دەچووم
بۆ ئەوى و لى دەگەرام ماچم بكات، ئەمە دووبارە و دووبارە دەبووھو و
تا سالنىك بەردەوام بوو، بەلام لە دەنگى ھانكەھانك و سىخە سىخى
بىزاربووم، رقم لە بۆنى تووندى جگەرەكەى دەبووھو.. رقم لە خۆم
دەبووھو.. رقم لەو دەبووھو.. نازانم چۆن ئەم بارە نەدەگۆرا!

رۆژنىك خاوەن مالىكە و تى "بەم شىوھىە نابىت.. بارەكە دەبىت
بگۆریت"

بەفردەبارى و ئىمە بۆ نانى شىومان موحتاج بووين، بى ئەوھى
بشتوانىن سوال بەكەين، مووچەى مامۆستا بەتییەكەى دايكم تەنانەت
كاتىكىش كە دەبتوانى بچىتە سەركار بەشى بژىوى خۆمانى نەدەکرد،

خاوهن مال سهرتاپامی بهچاوپشکنی و وتی "ماشه لالا.. هه زار ماشه لالا
بو خوت پینگه یوی.. ها؟.. له گهل ئه وه دا که نامه ویت ماله که پرووخیتم،
به لام چاره نییه"

کووشم هه لدا یه وه و به هه مان شیوه له سه ره نه فه که راکشابووم و
سهیری کلوی گهره ی به فرم ده کرد که له و دیو په نجه ره که وه له هه لدا
ون ده بوو، سه رما حه شری ده کرد و ئاسمان به فریکی وای ده کرده سه ر
زهوی که هیچ دهنکه توویک له دلی زه ویدا به زیندووی نه مینیت ته وه،
ره گه کان وشک بن و سپیتی بی کوتایی ته وای دنیا داپوشیت.

دواتر که جله کانم کرده وه به رم، روانیم شه وه و من له ژووره که ی تو دا
وه ستاوم، چراکانم روشن کرد و کوومه لیک خه لکم له وئی دی، کوومه لیک
خه لک که نه مده ناسین، له کوپوه هات بوون؟ ئایا ته وای ئه و دیمه نه یان
بینیبوو؟ چون ته سه ور یکیان له سه ره من هه بوو، ئایا من ژنیکی
به دکاریووم؟ ئایا قزم زور تیک چوو بوو؟

خوم له بهر ئاوینه که دا چاک کرد و قوپچه کانم داخست و هاتمه پیش،
پیره میزدیک ده کوکی و هیچ دهنگی لیوه نه ده هات، کوریکی گهنج له
سه رتاپامی هه لده روانی و چاوی له سه رم هه لنه ده گرت، گرم گرت بوو
ده تگوت ده موچاوم ئاگری لی ده بیت ته وه، وتم "کوریه گیان.. چهنه سالیته؟"
وتی "چوارده سالی ته و اوام"

پیریژنیکی پاکوته میز له سه ره موبیلک دانیشتبوو، ده یانگوت پوری
باوکمه، به لام من له خهوی تووه ده مزانی که باوکم پوری نییه،
به هه رحال ئه و پوری باوکم بوو، له ژیر لیوه وه شتیکی ده گوت که تیی
نه ده گه یشتم، رهنگه ویردی خویندی، چوومه به رده می و وتم "پوری

گیان.. ئەوہ دوعا دەکەیت؟"

وتی "نا پورئ گیان.. من له بهیانییهوه تا ئیواره دەلیم
دینهله دینبۆ. دینهله دینبۆ، ئەگەر تۆش هەرت کرد بیلئ"
وتم "دینهله دینبۆ"

وتی "جاریکی تریش بیلئ.. بهیانی که له خەو هەستایت هەتا ئیواره
ئەوہ بلی، عەیبی نییه"

تۆ تریقایتهوه و له پیکه نینی خۆت خەبەرت بووهوه، به لام ئەو هیچ
جوولەیهکی نه کرد، من دەنگی پیکه نینی ترسناکی قه مبوورم ده بیست،
سەرم له ناو دەسته کانا گرت و له تاو ئازار گرمۆله بووم، ئایا خەونم
دەدی؟ ئایا ئەسلەن هەبووم؟ بۆ ساتیک بیرم کردوه که من ئەسلەن
وجودم نییه و ئەو خەیاڵی منه له رووی فزولییەوه پیاسه دەکات،
دەستدەهێت بە شتەکاندا، له مرۆفەکان دەروانی و بەلام نییه و خەیاڵ
دەکات که ههیه. دەستم هینا بە دەموچاومدا، بالیفه کانم دەست دەدا و
تەنانهت جووری قوماشه کهم دەناسییهوه، قەمیس بوو. پیاویک که ژیانی
منی ژهراوی کردبوو، یان نا، جهسته یهک که دارونه داری خۆی له
قوماردا دۆراندبوو، له بهرامبەر مندا ئارام نوستبوو. بۆ ئەوه چووم که
ئەو نه مردوو و بۆ راوی من ئەم داوهی ناوتهوه، سەرم خسته سەر
دلی، هەولم دا لیدانه کانی بژمیترم، به لام هیچ تهپه یهک نه هات، وهک
ئەوهی هەزار سالبیت مردبیت و منیان هینابیت تا بیرتک له تهرمه کهی
بکه مه وه. له وهها تاقیکردنه وانه یه کدا مرۆف چی له جهسته ی
مه عشوقه کهی دهکات؟ ئایا دهیخوات؟ یان دای دهنی؟ یان به خاکی
دهسپیریت؟ یان رهنگه ریگهی تر هه بیت.. چوزانم!

به لām من خوادای مردووه کان نه بووم، من هاتبووم پیاوان فریو بدهم و په نجهی حیرهتی ژیر ددانه برسیره کانیان بجووم، دهمویست ئەگەر کرا په نجهکانی تریشیان دەر خواردی خوځیان بدهم و نه مده توانی.

نه مده زانی سه عات چهندی شه و بوو، ئە سلهن من له کوئی بووم؟ له تهنیشت جه ستهیه که وه دانیشتبووم، وهک بلایت سه عاتیک پیش یان چه ند دهقیقهیهک پیش ئیستا سهختترین کاری دنیای ئەنجام دابی و له ماندوویتیدا بی هۆش بوویت، یا که سیک که قورسترین باری به شان کیشابی.. بۆ له پر دهموچاوی ژاکاو و ئەو چاوه رهش و بریقه دارانهی وهک دوو مۆمی بهر با، کوزانه وه؟ بۆ له وئی بووم؟ ئایا له وئی بووم بۆ ئەوهی فیشه کی به زهیی بنیم به ناوچه وانی له خاچدراویک یا سته ملیکراویکه وه و وهکو په پوو له یه کی وشک، که پسی بکه م به دیواره وه؟ که سیک که تهنانهت نازانم ناویشی چییه؟ ئایا کهس برپا دهکات؟!

له نیوان لیوه نیوه کراوه کانیه وه ددانهکانی دهرکه وتن، وهک ئەوهی ئەو سهرما سامناکه له هه مان جیوه هه لی کردبیت، له رزی دهخسته ئیسقانه کانمه وه. دهنگی هاوار و پیکه نینی خوّم له سالانی تردا ده بیست، که نازانم هی سالانی رابردووه یان هی سالانی داهاتوو؟

دهنگی گریان و فیغانی ژنانیکم ده بیست که له کوّشکی کوّله که داری به ردینی گه وره و گومه زه به رزه کانه وه ده ئالا، ئەم دهنکه مووی به یه نمی راست ده کرده وه، دلّمی هه لده قهرچاند. رق قورگمی گرتبوو، له په شوکاویمدا به وهحشهت که وتبووم، مردوویهک له سه ر دهستم بوو که دهر ئەنجامی رووداویک بوو، لی من نه مده توانی له هیچ دادگایه کدا بیسه لیم که من که سم نه کوشتوو. بۆ قه فه زه ی سنگم نه ده شکا و دلّم نه ده فری و ئاسوده م کا؟

چاویکم بەددا نەکانی، دەموچاوی لاوازی، ئەو برۆ ئارامانەیدا گێرا و لە ترسا قیژاندم، کەچی هیچ دەنگیکم لێو نەهاتەدەر، دەنگەکە لە پێچاوی پێچەکانی کەلەمدا پێچی خوارد و سوڕایەو، ئینجا چین چین بەستی و بوو بەسەهۆڵ، سەرم لە لاشەم گەورەتر بوویوو، ئیتر من توانای هەلگرتنی ئەم بارە قورسەم نەما بوو، دەنگەهایەکم دەبیست کە هیچیانم نەدەناسی، دەنگەهایەک کە وەک شەپۆل هەلەدەکشان و لەپڕ دادەکشانەو، چەند کەسێک هاوکات قسەیان دەکرد و نەدەتوانرا تێ بگەیچی دەلێن. پەنجەمی دۆشاومژەمی دەستی راستم تا ئاستی روخسارم بەرز کردەو و وتم "وس!.. بێدەنگ بن"

بەسەر دەموچاویدا چەمامەووە تا بزەنم کامە دەنگیان هی ئەو، سەرگەردان و گێژ لە چوار دەوری خۆمم روانی و وتم "وس!.. بوەستن" گوێم هەلخست، نا دەنگ لەووە نەدەهات، لە کۆشکەکانی کەلەمدا کۆمەلێک دەڕۆشتن و دەگەران و بێ ئۆقرەبوون، کۆمەلێک کە لە ژیان و مەرگ تەنیا راکردن و هاوارکردیان بەمیرات بۆ ما بوووەو، بەدەست منیان نیشانی یەکتەر دەدا، من ئەوانم بەروونی دەبینی. بەلام هیچ کەسێک لەو ژوورەدا نەبوو، بەرامبەرم مردوویەک لەسەر چرپایەک لە ساتی لەتبوندا بوو، کە نەمدەزانی دەبوو من چی بکەم؟ بۆ کەسێک نەبوو کە خەمی پێ بلێم؟ خویا بۆ منت وا جی هیشت؟ نازانم ئایا ئێوە تا ئیستا بەم رۆژە گەشتوون کە جەستەمی مەعشوقەکەتان لەسەر دەستان مایبێتەو؟

گریان ئارامی لێ بریبووم، رق هەناسەمی دەگرت و فرمیسک هەروا دەهاتە خوارێ، من هەرگیز کەسم نەکوشتبوو، بەلام پیاویک کە خۆشم دەویست و لە ئارەزووی دیداریدا دەسووتام، لە باوەشی مندا مردبوو،

سهیری دهسته له‌رزیه‌کانم کرد، ئایا نیشانه‌یه‌کی له کوشتن تیدا بوو که من ئاگام لێ نه‌بوویت؟

هه‌ستام و پاشه‌وپاش تا نزیک قه‌لمدان و ره‌نگه‌کانم رویشتم، نیگاره‌کان نیوه‌کاره‌ بوون و ئیستا تابلۆیه‌ک له ئارادا نه‌بوو که بتوانم پێ بخه‌مه ناوییه‌وه، نه‌پیره‌مێردی قه‌مبوور، نه‌ دره‌ختی سه‌روو، نه‌ جوگه‌ ئاو. ژوو‌ره‌که‌م ته‌قا وته‌قدا، لێ هه‌یچ شتیکی تیدا نه‌بوو بونیام خوی پێوه بگرێ، دووباره‌ چاوم که‌وته‌وه سه‌ر مردوو‌ه‌که‌ و مووی جه‌سته‌م راست بووه‌وه، خه‌یرا خووم که‌یانه‌ دالانه‌که‌ و به‌خه‌یراییه‌کی باوه‌ر نه‌کرده‌ ده‌رگه‌ی ماله‌که‌م کرده‌وه و یه‌ستم هه‌موو ترسم به‌جاری بقیژێتم.

ترووسکایی ماله‌کانی به‌رامبه‌ر سه‌رنجی بۆ خووی راده‌کێشا، ته‌مێکی ناسک له‌ هه‌وادا داده‌کشا، هه‌وا پاک و سارد بوو، له‌سه‌ر قادرمه‌ی یه‌که‌م وه‌ستام و له‌په‌ر چاوم به‌عه‌ره‌بانیه‌کی تریشقه‌که‌وت، رێک له‌ به‌رده‌م ده‌رگه‌که‌دا وه‌ستابوو، له‌ لووتی ئه‌سپه‌کانییه‌وه هه‌لم ده‌هاته‌ ده‌رێ، ده‌تگوت بۆ ئه‌وه هه‌ناسه‌ دهن، تا دنیا بکه‌نه‌ ته‌م. پیره‌مێردی قه‌مبوور له‌سه‌ر عه‌رده‌که‌ دانیشتبوو پالێ دابوو به‌پێچکه‌ی عه‌ره‌بانیه‌که‌یه‌وه، قاچیکی درێژ کردبوو، قاچه‌که‌ی تری کردبوو به‌ستونی ئه‌نیشکی بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ری له‌سه‌ر دانێ، که‌ منی بینی راست هه‌ستایه سه‌رپێ، خووی ته‌کاند و ریزی نواند، وتی "کاتی زۆرت نییه‌.. هااا.. شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ تا سه‌عاتیکی تر ده‌روات.. نه‌کا خوانه‌خواست هه‌جێ بمینی، ئه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بوویته‌وه بجولێ.. هااا؟.. خو تا ویسه‌که‌ هه‌ر ده‌تبه‌م" و یه‌ستم بلێم من موسافیر نیم، تو هه‌له‌ هاتووی، ئه‌سه‌لن نازانم تو کێیت و لێره‌ چی ده‌که‌یت، به‌لام ئه‌و فرسه‌تی نه‌دامی قسه‌ بکه‌م و وتی "ئیشه‌که‌تان ته‌واو کردوو؟ هااا.. ئه‌گه‌ر ته‌واو نه‌بووه.. ئه‌وه

من له خزمه تتان دام.. ئیوه ئەسلەن زەحمەت مەکیشن، چەمە دانییە که بهیڤننه ئیره، ئهوی تری له سهەر من، خووم بووت دهبەم تا ناو شه مەنە فەرەکه.. بەس بیرتان نه چی که درەنگه.. هااا؟"

هاورا له گهڵ تەمە که دا، جار جار له ههوادا بوونیکی که سکونی سووتاو بی خەست دەهات، که حالی لی تیک دابووم و دەماری لی پر کردبووم، بوونی گوشت و چهوری سووتاو بوو، وهک بلای لی له نزیکانه قاورمه دروست بکەن. من له یادمه که له شوونیک له سالانی زوودا، کهی بوو؟ له کوئی بوو؟ هیچم یاد نییه، تهنیا یادمه که مەریکی لاواز و نهخوشیان سهردهبری و بو ئهوهی له گەرما دا بوگن نه کات، لهت له تیان کرد و کولاندیان و له مەنجەلی مسیان هاوی، بوونی قاورمه و بوونی گوشت و چهوری سووتاو دههات. ئیستاش ئهو بونه دیت، دوو سی جار ههناسهی قولم هه لکیشا و سهیری دهو روبه رم کرد، پیره مپرده قه مبووره که پیکه نینیکی وشک پیکه نی که مووی له جهسته ما راست کردهوه، ددانه کانم خسته سهریهک و زۆرم له خووم کرد که دهنگی نه بیستم، یان ههول بدهم بهرگه ی بگرم، به لام له پر پیکه نینه که ی بری و وتی "ده لای حه زتان له بوونی گوشت نییه؟.. هااا؟ ده زانی له م نزیکانه.. له م نزیکانه نا.. ریک له ژیر ئه و شاخه جییهک ههیه، بونیامی لی دهکولین" موچرکه یه که م پیدا هات و شتی له میشکما چه که ره ی کرد، پیره مپرده که وتی "هه لبه ته له خووه و بی هو ئه م کاره ناکنه.. هااا.. له چه ورپی بونیام، سابوون دروست دهکن.. چ سابوونیک!.. هه ر ئه وه نه دی دات له دهست و دهموچاوت که ف دهکات وهکو چی؟.. وهکو ئه وه ی پیستیکت فری داییت.. ئه وه من سابوونیک ی وام هه یه، حه ز دهکایت بته ده می دهست و دهموچاوی پی بشوی؟"

دهستی به گیرفانی چاکه ته که پیدا کرد و ههنگاوێک هاته پێشی، من دهستم به گریژنه‌ی ده‌رگه‌که‌وه گرتیوو تا نه‌که‌وم و هه‌واسم بوو که ئاگام له ده‌رگه‌که‌هه‌ بیت، تا ئه‌گه‌ر شتی‌ک رووی دا خیرا ده‌رگه‌که‌ داخه‌م و پشته‌ پێوه‌بنیم و هه‌ناسه‌برکی بکه‌م. به‌لام ئه‌وه‌ نه‌هاته‌ پێشتر، له هه‌مان جی‌ که وه‌ستابوو، له گیرفانی هه‌له‌که‌که‌یدا سه‌عاتیکی زنجیرداری ده‌ره‌ینا و سه‌رقاپه‌که‌ی هه‌لدایه‌وه و وتی "ماتلی چین؟ هااا.. من هه‌موو رۆژیک مردوو‌ه‌کان ده‌به‌مه‌ شاعه‌بدولعه‌زیم" (*) یان ویستگه‌ی شه‌مه‌نه‌فه‌ر، له‌خۆری خۆراییی له‌ من ده‌ترسیت.. هااا.. ئه‌گه‌ر یارمه‌تیشته‌ ده‌وێت ئه‌وه‌ من له‌ خزمه‌تدایم.. هااا؟"

هه‌نگاوێکی تر هاته‌ پێشه‌وه‌، من له‌ ترسا وه‌خته‌بوو بزریکینم، خۆم گرت و به‌نیوه‌ هاواریکه‌وه‌ گوتم "نا" تووند ده‌رگه‌که‌م داخست و چوومه ژووره‌وه‌، که‌ چاو‌م به‌جه‌سته‌که‌ که‌وت له‌ سه‌رسورماندا قیژاندم و وشک بووم، مه‌گه‌ر ده‌بیت مردووێک چاکه‌ت و پانتۆل بکاته‌ به‌ری و بۆینباخ به‌سته‌ی؟! به‌و کلاوه‌ شاپوا و پیللاوانه‌وه‌ حاله‌تی بیاویکی وه‌رگرتیت که‌ دوو سی ده‌قیقه‌ راکشایی، تا بێن به‌دوایدا و بیه‌ن بۆ میوانی؟ چه‌مه‌دانیه‌کی گه‌وره‌ش له‌سه‌ر چرپاکه‌ بوو، وه‌ک بلی‌ی که‌سیک هه‌ر ئیستا ئه‌وه‌ی هه‌ینابیت و له‌ویدا دای نابیت. مه‌گه‌ر ده‌بوو؟

ئهم شتانه‌ له‌ بێ‌داریدا روو ناده‌ن، یان ئه‌گه‌ر رووش بده‌ن، سه‌روبه‌ریان به‌ناسانی لێک نادرینه‌وه‌، ته‌نیا له‌ خه‌وندان زنجیره‌ی روودا و به‌نه‌زمیکی نه‌زانراو، بونیام یه‌خسیری خۆی ده‌کات و له‌ دنیا‌ی بێ‌داری دووری ده‌خاته‌وه‌. به‌لام خو‌ من نه‌خه‌وتبووم، هه‌موو ئه‌وه‌

(*) شاعه‌بدولعه‌زیم: ناوی مه‌رقه‌د و گۆرستانیکه‌ له‌ شاری "ره‌ی" له‌

باشووری تاران. و

رووداوانه له بیداریدا دهگوزهران؛ من بهرپکه و تیک گه‌یشتبوم که نه‌دهبا دست و پښ بجوولینم، بهرپکه و تیک... که هرچی هه‌ولم ددا قوتاریم زیاتر تیوهی ده‌گلام، دیلی گیزه‌لوکه‌یه‌ک بووم که ده‌بوو خوومی بدم به‌دهسته‌وه پیش نه‌وهی نازار بکیشم. ده‌بووا خووم گرمۆله بگردایه تا له‌م گیزه‌لوکه‌یه‌دا بخولیمه‌وه، دیلی له‌م چهرخی قه‌ده‌ردا، به‌و بیرۆکه‌یه‌ی گه‌یاندیم که ده‌بیت نه‌م جه‌سته‌یه له‌و ناوه هه‌لبگرم تا بزنام چی ده‌بیت.

چوومه په‌ستوی ژووره‌که‌وه، کیردیک‌ی گه‌وره له‌سه‌ر تاقه‌که بوو هه‌لم گرت و گه‌رامه‌وه ژووره‌که، له‌ لیواری چرپاکه دانیشم و بۆ دوا‌یه‌مین جار چاوم برییه روخساری، ژیر چاوه‌کانی به‌ته‌واوی چال بووبون، به‌لام پیلوه‌کانی به‌برژانگه دریژ و ره‌شه‌کانییه‌وه هیشتا وه‌کو جاران واپون، که نه‌گه‌ر هه‌لی به‌ینانایه دوو چاوی ره‌شی بریقه‌دار له‌ بونامیان ده‌روانی، بی نه‌وی هیچ بلین لومه‌یان ده‌کردم که من هه‌میشه ده‌ستوپیم ون ده‌که‌م و سه‌رم داده‌خه‌م. قژی زۆر چاک شان‌ه‌کرا‌بوو، کلای شاپوای تاسه‌ر ناوچه‌وانی هاتبووه خواری. ئیتر نه‌مه‌دتوانی.

بۆینباخه‌که‌یم کرده‌وه، چاکه‌ته‌که‌یم له‌به‌ر دا‌که‌ند، قوچه‌کانی کراسه‌که‌یم یه‌ک یه‌ک کرده‌وه، به‌لام ناو‌زوونه‌ی قایشه‌که‌ی نه‌ده‌کرایه‌وه، به‌کیرده‌که قایشه‌که‌یم پچراند و پانتۆله‌که‌یم له‌پیتی دا‌که‌ند، ته‌نانه‌ت گۆره‌وییه‌کانیشیم له‌پیتی دا‌که‌ند، به‌لام نه‌متوانی یان نه‌مویست ده‌ریپکوره‌ته‌که‌ی دابکه‌نم. پاشان ئارام و له‌سه‌رخۆ وه‌ک یه‌ک‌یک بیه‌و‌یت گۆشتی قوربانی به‌ش بکات، کیرده‌که‌م خسته‌سه‌ر ملی و سه‌ریم له‌ له‌شی جیا کرده‌وه، چه‌ند قه‌تره‌خوینیکی مه‌یو رژایه‌سه‌ر سه‌رچه‌فه‌که.

دهسته‌کانیم له شانی جیا کرده‌وه، دواتر قاچه‌کانیم کرد به سی
 که‌رته‌وه، هه‌موو جه‌سته‌یم له‌ت له‌ت کرد و له چه‌مه‌دانیم نا.. چه‌ند
 له‌رولواو بوو، مشتیک ئیسفان بوو بۆخۆی، چه‌رچه‌فه خویناوییه‌که‌م کۆ
 کرده‌وه و له چه‌مه‌دانیه‌که‌دا له‌سه‌ر لاشه‌که‌ دام نا، قفلَم دا و کلیله‌که‌یم
 خسته به‌ینی مه‌مکه‌وه، که‌میک له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانیشتم و عاره‌قی
 ناوچه‌وانم به‌سه‌رقۆلی کراسه‌که‌م سرې و هه‌ستام برۆم، به‌لام جله
 هه‌لرژاوه‌کانی سه‌ر چرپاکه‌ شیوه‌یه‌کی ناشرینیان هه‌بوو، دانه دانه
 کردمن به‌عه‌لاگه‌وه، خه‌تی ئوتوی پانتۆله‌که‌م له‌سه‌ر یه‌ک دانا و قویچه‌ی
 کراس و چاکه‌ته‌که‌یم داخست و بۆینباخه‌که‌یم کرد به‌سه‌ریدا،
 به‌بزماریکی گه‌وره‌ی چه‌قیو له دیواری سه‌رو چرپاکه‌وه هه‌لمواسین.

کلاوه‌که‌شم کرد به‌سه‌ری بزماره‌که‌دا، قه‌ده‌ریک لیم روانی، یه‌ک
 پیای ته‌واو سه‌لار، سه‌ری داخستبوو کتیبی ده‌خوینده‌وه، هه‌مان
 شیوه‌ی که‌ سالانی دواتر له خه‌یالدا ئه‌وم له قاوه‌خانه‌ی فیرده‌وسی
 بینیبوو، ته‌نانه‌ت سه‌ری هه‌لنه‌بری سه‌یریکی من بکات.. چه‌ند له تۆ
 ده‌چوو؟

من له‌سه‌ر میزیک دانیشتم و قاوه‌م بانگ کرد، ئه‌و له‌سه‌ر میزی
 به‌رامبه‌رم به‌سه‌ری په‌نجه‌ یاری به‌سمیڵی ده‌کرد و چاودیتری هه‌موو
 شتیکی ده‌کرد، وه‌ک سیخوړیکی وریا به‌ئاگا بوو، بئ ئه‌وه‌ی که‌س
 بزانیته‌ کتیه‌ و په‌یامی چیه‌.. بیرته؟ له ته‌واوی ئه‌و کاتانه‌دا سه‌یری
 یه‌کترمان ده‌کرد و له‌یه‌کترمان ده‌روانی. ئایا هیچ کاتیک هاتبوو قسه
 له‌گه‌ل مندا بکات؟ بۆ نمونه‌ بێته سه‌ر میزه‌که‌م و شتیکم لی پرسیته؟
 یان به‌ده‌ست ئاماژه‌م بۆ بکات و بانگیشتم بکاته سه‌رمیزه‌که‌ی و
 بییه‌ویته‌ بزانیته‌ که‌ من کی‌م و ته‌مه‌نم چه‌نده؟ ئایا ئه‌سه‌لن هه‌م؟

نه‌هیدو پیرا یان به‌لکو ریڅ نه‌که‌وتیوو؟ ناشی منی خوښنه‌ویستبیت؟ ئەوی
بۆ وا لیتی دهروانیم؟ ئاخ له‌ده‌ست تو.

جاریکیان به‌لای میزنه‌که‌یدا تیپه‌پریم و وتم "سلوو" ئەو وه‌ک هه‌میشه
کلوه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و خووی نوشتانه‌وه، بی ئەوی ته‌نانه‌ت بلتیت
"سلوو". سه‌ره‌رای ئەوه‌ی تا راده‌یه‌ک حاله‌م باشبوو خووم گه‌یانه
میزنه‌که‌م و ده‌واو سرنجم له‌ جانتاکه‌م دهره‌ینا و له‌گه‌ل خوومدا بردم،
خستمه‌ لاستیکی دامه‌نه‌که‌مه‌وه، پیش ئەوه‌ی قاوه‌ داوا بکه‌م
به‌قادرمه‌کاندا چووومه‌ خواره‌وه، خووم خسته‌ نا و ده‌سشوییه‌کان و
سرنجم پر کرد و و چه‌قاندیم به‌ده‌مارمدا .. نه‌فره‌تی خوی لای بیت.

سه‌رم به‌رز کرده‌وه و له‌ ئاوینه‌که‌دا چاویکم کرد له‌ روخسارم، بۆ پیر
نه‌ده‌بووم بۆ پیستم چرچ و لۆچ و قژم سپی نه‌ده‌بوو؟ من چه‌ند سال
بووم، تو له‌ بیرته؟ ئەسپه‌کان ده‌یانحیلاند و من ده‌بوو خیرا بکه‌م،
چه‌مه‌دانیه‌که‌م هه‌لگرت، هه‌ستم کرد زۆر قورسه، که‌سپک که‌ له‌ باوه‌شی
مندا وه‌ک چۆله‌که‌ی خوساو ده‌له‌رزی و وه‌ک کا سووک بوو، ئیستا
ئوه‌نده‌ قورسبووه‌ که‌ باوه‌ر ناکه‌م بتوانم به‌ ئاسانی هه‌لی بگرم، ویستم
داوای یارمه‌تی له‌ قه‌مبوور بکه‌م، به‌لام ترسام بیته‌ ژوره‌وه و ری و
جیی ماله‌که‌ هه‌لگرت و بۆنی شتیک بکات، رهنه‌گه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ بووبیت که‌
غه‌ریبه‌بوو حه‌زم نه‌ده‌کرد بیته‌ ژوره‌وه، به‌هه‌ر زه‌حمه‌تیک بوو
چه‌مه‌دانیه‌که‌م گه‌یانه‌ به‌رده‌رگه‌که‌ و ده‌رگه‌که‌م کرده‌وه، به‌رله‌وه‌ی هه‌چ
بلتیم، پیره‌مێرده‌که‌ به‌ره‌و رووم هات، چه‌مه‌دانیه‌که‌م تا سه‌ر قادرمه‌ی
یه‌که‌م پیش خووم دا و ده‌رگه‌که‌م داخست، له‌پر هه‌ستم کرد کلیلی
ماله‌که‌م پێ نییه‌، بیرم چوووبوو له‌ گیرفانی چاکه‌ته‌که‌یدا ده‌ری به‌ینم،
وتم ئاخ و په‌نجه‌ی خووم گه‌ست، قه‌مبوور وتی "ئه‌سله‌ن گویشی

مهدهرئ..هاا.. گرینگ نییه.. من کلیلی مالهکه م پییه، ئه وه تا.. " دهستی کرد به گیرفانی چاکه ته که هیدا و دایمی، کرابوو به زنجیریکی ژهنگاوییه وه.

چه مه دانییه که ی هه لگرت و به خیرایی گه یاندییه لای گالیسکه که و به جوولیه که هه لی دایه ناو عه ره بانه که، سه رم سو رمابوو که ئه م قه مبووره دووچل ئیسقانه ئه م هیزه ی له کوئ بوو؟ ده تگوت هیژیکی شاراو هی هیه، وه ها ده جو لایه وه که ده ور به ری وه ستابیت و ئه و له جوولیه دا بیت، هه ول م دا به سه ر خو م دا زال بېم و سه یری چوارده ورم بکه م، دنیا هیشتا ته م بوو، بارانی به رپوه بوو. قوچه کانی مانتوکه م، که سالانیک دواتر له خه ونی تو دا پو شیبوو م، داخست سه رپوشه ماشی رهنگه که که تو دواتر له تابلویه کدا کرد بووته سه رم، له ژپر چه ناگه مه وه گریم دا و سواری گالیسکه بووم.

دهنگی قامچی هات و ئه سپه کان له شوینی خو یان جو لان، گالیسکه که وهک له لویئ (*) مندا لان ده که وت به مدیو و به ویدیوا، پیچکه کانی جیره جیریان ده کرد، وهک ئه وه ی یه کیک له پیچه که کانی گوپی دابیت، له هه ر سو رانه وه یه کدا جار یک ئیمه ی هه لده ته کاند، لیگه رام که له هه موو سو رانه وه یه کدا جار یک هه لته کیکمان پی بکات، ئه سلن ئه مه که ی گرینگ بوو؟ گرینگ ئه وه بوو که ئایا ده رپوشتم له ژیرباری قورسی ئه م ته رمه دا نابوود بېم؟ یان ئه م ته رمه چاره نووسی منی به جپیه که ده گه یاند که بتوانم ئه م خه مه به سه ر دلمه وه لابه مه؟ ریگه که خو ل و خراب بوو، لی به هه رگیانکیتشانیک بوو به که ناری رووبار

(*) له لویئ: به و جو لانه هه لو اسراوه ده وتریت که هه ر سه ریکی به درهختیکه وه

ده به ستریت و مرؤف به شیوه یه کی ئاسوی تیدا راده کشیت. و

و شاخ و دهشتا دەرۆی. قوقه قوقی که له شیرهکان دههات که نیشانهی بهیان بوو، به لām من ههستم پێ نه دهکرد، رهنکه که له شیره ناوهختهکانی شهو بووین، گاهێ ئهستیرهیهک له جینگهیهکی دوورهوه دهکشا و نهدهما، گاهێ مهلیک به دهنگیکی غهریب دهیخویند و دلمی دههینایه له رزه. دواتر گالیسکه که گهپشته جادهیهکی ساف و خووش، دلنیا بووم که پێچکهی لای چهپ گوپی داوه.

تا کوتهرا ریتوارانیککی کلاو بهسهر یان بێ کلاو تێ دهپین، کۆمهلیک سهرباز له بهرامبهر ئیمهدا سی ههنگاویان ههلههینایهوه و چوارهمیان بهتوندی ههدها بهعهرددا، دهنگی پیکهوهیی مانۆری سهربازهکان ناخی دلمی دهخسته له رزه، تهمیکی زۆر ناسک له ههوادا شهپۆلی ههدها و بارانیش نم نم دهستی پێ کردبوو.

گالیسکه که له سوچی مهیدانیککی چوارگۆشهدا له ژیر دارتیلی گلۆپه کارهبااییهکاندا وهستا، گالیسکهچی وتی "ئیره ویستگهی شهمهنهفهره.. ئهمهش بلیتهکهی تۆیه، ئهگهه خاوهخاو بکهیت بهجێ دهمیینیت و دوایی ئهم چهمهدانیهمان لێ دهبیئت بهتوق.. هاللا؟" دابهزیم، گالیسکهچی خیرا خۆی فری دا، چهمهدانیهکهی هه لگرت و پێشم کهوت، منیش دوای که وتم، چوینه سالۆنیککی زۆر گهورهوه که هه مووی کاشی گهورهی چوارگۆشهیی بوو، بهچهند ده رگهیهکی ههواپی بهرز گهیشتهن که دهکرانهوه و دادهخرا، که سێک دههات یان که سێک دهرۆیشت، ژنیک بهخیرایی به رهو رووم هات و وتی "خوشکی.. خۆت داپۆشه"

وتم "من؟"

وتی "به لای، تو"

وتم "خۆ من.. نیم!" و سهرپۆشه ماشی رهنگه کهم ههندیگ هینایه پێشی، بهلام تو پیت خووش نه بوو، بهنووکی قهلم تالهکانی پهچه ممت دههینا. قه مبوور به ناماژهی دهست ده رگه گه وره کهی کرده وه و به سهر ناماژهی کرد دوای بکهوم، قادرمهیهکی بی کووتایی له بهرده مماندا بوو که ده بوو پیدایه بچینه خواری، من له دلی خوودا ژماردم، هه زار پله بوو، کاتیک دوایه مین پلهم ژمارد، قه مبوور وتی "هه لهت کرد.. نو سه د و نه وه و نو پلهیه"

ویستم بگه ریمه وه دووباره بییان ژمیرمه وه، نه مزانی بو به لامه وه هینده جیی گرینگیم بوو، به لام هه ولم دا به دوای قه مبووردا برۆم و ونی نه کهم، له وه دهترسام چه مه دانیه که ون بکهم، نه مه دزانی بو و ههستم کرد هه موو سهر وهت و سامانی من لهم چه مه دانیه دایه. فیکه ی ناژیری شه مه نه فهر هات، هه وا سارد بوو، چه ند گه دایه ک له ملا ولا کزه له یان کرد بوو وه کو مه هارا هیندییه کان چوو بوونه ناو خو یان، مشکی به سهر، عه با به شان که دهستیکیان لئوه هینا بووه ده ر. که نزیک شه مه نه فهره که بوومه وه خه لکه که زیاتر بوون، تا ئه و کاته ئه و هه موو بونیا مه نه دیوو، خه لکانیک که زۆرتریان گه دا بوون و وا ده هاتنه پیش چاو له ژیر لئوه وه وێرد بخوین، وێردیکی جادویی که ئه گه ر پارهیان پی نه دهیت ده بیته بهرد، یان لال یان کوێر ده بیت. پاشتر زانیم که هه موویان به یه ک دهنگ شتییک ده خوین که من ره وانه ده کهن، لی جگه له دهنگی هاتن و روشتنی خه لک و عه ره بانه کان و هاو رپتمی ویسگه یه کی قه ره بالغ، دهنگی تر نه ده هات.

من له کاتیکدا چاو یکم له سهر چه مه دانیه که بوو به ناو هه شاماته که دا تی ده پهریم، قه مبوور به پلهکانی شه مه نه فهره که دا سه رکه وت و بو

ساتیک هه‌لۆیسته‌یه‌کی کرد، که‌رایه‌وه به‌ده‌ست ئاماژه‌یه‌کی بۆ کردم و مه‌سخره ئامێزانه چاویکی لێ داگرتم که دوا‌ی بکه‌وم.

سه‌رپۆشه‌که‌م توند گرێدا و سه‌رکه‌وتم، به‌چه‌ند راره‌وینکدا رۆشیتین تا له‌ فارگۆنیکدا گه‌یشتین به‌ کابینه‌ی ژماره‌ بیست و چوار. قه‌مبوور چه‌مه‌دانیه‌که‌ی خسته‌ سه‌رکورسییه‌کان و عاره‌قی ده‌موچاوی به‌سه‌رقۆلی کراسه‌که‌ی سه‌ری، به‌بزه‌یه‌کی بێ ماناوه‌ وتی "خواحافیز" ده‌ستم کرد به‌گیرفانی کراسه‌که‌مدا، دوو قرانی و یه‌ک عه‌باسی زیاتری تێدا نه‌بوو، ئه‌وه‌م به‌ره‌و رووی قه‌مبوور درێژ کرد، خۆی کێشایه‌ دواوه‌ و وتی "شایه‌نی نییه‌.. هه‌اا.. لێگه‌ڕێ دواتر حساب ده‌که‌ین"

وتم "ره‌نگه‌ من ئیتر ئێوه‌ نه‌بینمه‌وه"

وتی "مه‌یلی خۆته‌.. ئه‌گه‌ر له‌ ئاینده‌شدا یه‌کتر نه‌بینینه‌وه‌ من شوینی ئێوه‌ باش ده‌زانم"

کام ئاینده‌؟ کام شوین؟ مه‌گه‌ر ده‌رۆم که‌ بگه‌رێمه‌وه‌؟ مه‌به‌ستم کوێ بوو؟ بۆ دلم نه‌یده‌ویست بزانم؟ وتم "وا‌ز له‌ موجه‌مه‌له‌ بینه"

سه‌ری دانه‌واند و به‌بچووکه‌ردنه‌وه‌ی چاوه‌کانی حاله‌تیکه‌ پێکه‌نیناوی گرت، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلێی ده‌گری، وتی "شایه‌نی نییه‌.. که‌ هاتم پێکه‌وه‌ حساب ده‌که‌ین" ریزی نواند و به‌خێرایه‌ی له‌ کابینه‌که‌ چوو ده‌ره‌وه‌.

کورسی و دیواری کابینه‌که‌ داربوو، جێگه‌ی سی نه‌فه‌ر له‌مبه‌ر بوو، جێگه‌ی سی نه‌فه‌ر له‌وبه‌ر، به‌لای سه‌رووی هه‌ر نه‌فه‌رێکه‌وه‌ ژماره‌یه‌کی ئینگلیزی له‌سه‌ر پلێتیکه‌ی شین نووسرابوو، من لای په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ له‌ ژێر ژماره‌ پانزه‌ دانیشتم و چه‌مه‌دانیه‌که‌ش ریک به‌ژوور سه‌رمه‌وه‌ بوو. زۆرم هه‌ز ده‌کرد که‌ ببینم له‌ کابینه‌کانی پێشتردا کێ له‌سه‌ر کورسی ژماره‌ یه‌ک دانیشتوو، وتم که‌ دوا‌ی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ که‌وته‌ ری ده‌چم

بزانم کئی له وږییه، بلیته کهم له نیوان په نجه کاندما گرت و چاوم برییه
دهره وه .

ویستگه که پرېوو مه هارای شال به سهر و عبا به شان، که هه ریه که بیان
له شوینیکدا مژولئی سوا لکردن بوو، خه لکه که له وان دور ده که وتنه وه،
به لام هه موو شوینیک دهستی پانکراوه و درېژبوو؛ سوا لکه رانیک بوون
به سهر و پرووی پیس و زمانیک که دم و لیویان پی ده لیسته وه و
چاوه حیزه کانیان که به ملا ولادا دهیانگیرا . له ولاتره وه مه پیک سه ری
نابوو ته نه که خو لیکه وه و مانگایه کیش له و ناوه ده خولایه وه، له ژیر هر
گلؤپیکدا که سیک سه رقائی کاسبی خوئی بوو، کؤمه لیک ده وریان لی
دابوو، پاقله .. جگه ره .. چا .. حال م باش نه بوو و سه رم قورسبوو،
ناوچه وانم به شووشه که وه نوساند و سه یری خه لکه کهم ده کرد .

سی پیاو له دوری قاپیک خرېو بوونه وه و شتیکیان ده خوارد، وه ک
ئه وهی له دهسته و سانیدا شمشیریان چه قانددیته عرد و هیلاک و
ماندوو بیر له کچیک بکه نه وه؛ که ئاسان خوئی نادات به دهسته وه و
ده توانیت له حاله تی چه مینه ودها هزار سال، گولیکی نیلوفه ری شین
پیشکیش به پیره مېردیکی قه مېوور بکات، کچیک که له ناچاریدا یان له
بهخت ره شیدا سرنج پر دهکات و دهیچه قینیت به ده ماره تونییه کانیدا،
قاچه له رزیوه کانی له کاتی رو کردنی دهرزیدا ده جولئی و دلؤپه خوین
ده که ویتنه سهر ده ستشوری ده ستشوییه که ی قاوه خانه ی فیردهوسی؟

چاوه کانم جاریکی تر له جول هجول وه ستا، سه رم به رز کرده وه،
جاریکی تر ئه و پیاوهم له به رده رگه ی ده سشوییه که دا بینی،
به دم موچاوی عاره قاوی و چاوی ماندوو و په ریشانییه وه ده لهرزی،
ته نانه ت هه ناسه شی ده لهرزی، وتی "بیده له منیش"

وتم "دیسانہ وہ تو؟!"

وتی "دہ لپی ئیسقانه کانمیان له یهک جیا کردووہ تہ وہ .. تاکا دہکەم .. دہزانی؟ من شاعیرم .. نازانم دەمناسیت یان نا؟ .. ھەرچۆنیک بیت شاعیریکی باشیشم .."

وتم "نەخێر ناتناسم"

بزهیهکی سارد و ماناداری کرد و وتی "زۆر سهیره!" له کاتی کدا که قۆلی ھەلکردبوو، ھەولێ دەدا بیتە ژووڕەو، من نەمدەھیتشت، قاچی راستم نا بەدەرگەکەو و خۆم نوساند بەدەستشۆرەکانەو، سرنجەکەم له دەست کەوتە خوارەو، دەرگەکەم بەردا و بەرقیکەو کە ھەموو وجودمی دەلەرزاند، سەرتاپای ئێوم چەند جارێک له تەوقی سەرییەو تا نووکی پێی و له نووکی پێیەو تا تەوقی سەری بەوردی سەرنج دا، بەلام ئێو زۆر میھرەبان بوو.

وتی "عەیبی نییە .. بەشی من کەوتووہ تە سەر عەردەکە"

وتم "تەواو؟"

وتی "مەزەھێ شەلاتی، خۆلە"

وتم تازە بیس بوو، نوشتامەو و سرنجەکەم ھەلگرت، ویستم فرپیی بدەمە تەنەکە خۆلەکە ی پشت دەستشۆرەکانەو، بەلام ئێو مەچەکی له ئاسماندا گرتمەو و وتی "بیدەلیم" دەستی چەپی ھینایە پیش و دەرگە ی دەستشویەکە ی بەردا، نازانم بۆ نەمتوانی؟ ھیچ جارێک له ھیچ کاریکدا ئێو ھندە دودل نەبووم. بونیامانیک کە لەجومجومی مندا دەرۆشتن، دەستیان کردەو بە دەرسخویندن، بیرم کەوتەو کە له شەمەنەفرەکە شدا تووشی ھەمان حالەت بووم، کە ی بوو؟ چەند سال پیش ئیستا؟ خواہی، بۆ ناتوام.

که می‌ک سهری هینایه پیش و به پیکه نینه وه له کاتیکدا عارهق له چه‌ناگه‌ی ده‌تکا وتی "لیمی بده.. گولم" سرنج پیس بوو، دهمده‌زانی ئە‌گەر لپی بدهم، هیچ به‌کار نایه‌ت و فیلی لی ده‌که‌م، ئە‌وه‌شم ده‌زانی ئە‌گەر لیشی نه‌ده‌م ئە‌وه ده‌بوو تا قهره‌ی قیامه‌ت له‌ویدا بووه‌ستم، سرنجم چه‌قانده ده‌ماره هه‌لماوساوه‌کانی و تا دواچۆریم تیا خالی کرد، وتم "من ئە‌هلی شیعەر نیم.. ئە‌هلی سه‌ره‌رگی قه‌له‌مدانم" و له‌ چاوه‌کانیم روانی که هیواش هیواش رو‌شن ده‌بووه و نووری تی ده‌که‌وت.

له ژیر لیوه‌وه وتی "ده‌زانم"

که ته‌واو بووم وتم "زۆر باشه.. به‌لام تکا ده‌که‌م که ئیتر موزاحیم نه‌بیت"

وتی "به‌لی.. مه‌نونم"

به‌خیرایی به‌قادرمه‌کاندا سه‌رکه‌وت، چاودیریم کرد تا دلنیا‌بووم که رو‌یشتووه، ده‌مویست ده‌رگه‌که له‌ ناوه‌وه دابخه‌م و به‌حالی خۆم پی بکه‌نم، یان قژم تال تال بکه‌م، یان بۆن له‌خۆم بده‌م، یان بۆ نموونه‌ ماکیارژکه‌م تۆخ بکه‌مه‌وه، یان پشت چاوم ته‌ریب به‌ پیلوو‌ه‌کانم ره‌شتر بکه‌م.

نازانم بۆ هه‌میشه بیرم ده‌چوو ده‌رگه‌ی ده‌سشوی له‌ ناوه‌وه دابخه‌م؟ بۆ ئە‌وه‌نده گێژبووم؟ هینده ده‌زانم که که‌سیکی چاره ره‌شبووم، هه‌ر له‌ چاره ره‌شیمه‌وه بوو که له‌پر چاوم به‌و که‌وت، له‌سه‌ر قادرمه‌کان وه‌ستا‌بوو، یه‌ک له‌دوای یه‌ک مژی له‌ جگه‌ره‌که‌ی ده‌دا، له‌ ژیر چاوه‌وه هه‌م چاودیری منی کردبوو هه‌م ئە‌و شاعیره‌ بالابه‌رزه.

فلته‌ری جگه‌ره‌که‌ی به‌ژیر پیی پان کرده‌وه و به‌هه‌مان شکۆی هه‌میشه‌یییه‌وه به‌چاوانیک که بونیام له‌ شوینی خۆی وشک ده‌کات،

ئىستا ئىتر بىرم نايەت كە دەستى لە گىرفانىدا بوو يان يارى بەسمىئى
دەكرد، وتى "زەكى سە" و ناوچاوى دابەيەكدا و رۆيشت.

دەنگى ئۆكۆردىۋىنى نابىنا بەويقارەكەى بەردەم دەرگەى قاومخانىكە،
كە ئاھەنگى رۆژگارى نەخش و نىگارانى دەژەند، لەگەل بادا دەھات و
دەچوو، كە دەنگەكەم بىست تىگەيشتم دەرگەى قاومخانىكە كراوتەو،
كەسىك ھات يان كەسىك رۆيشت، خوايە ئەو نەرۆشتىبى. خىرا
دەستىك ھىنا بەسەر و قژمدا و بەقادر مەكاندا سەر كەوتم، بەو
خەيالەى يەك راست بۆ لای ئەو بىرۆم، كورسىيەك لەسەر مېزەكەى
رابكىشتم و كاتىك دانىشتم بلىم بەيارمەتى خۆت و سەرى قسە
دامەزىنم و بى پىشەكى، بى ئەو كە غرورى ژنانەم لە بەرچا و بگرم،
يەك راست بچمە سەر ئەسلى مەسەلەكە و بلىم موعجىبم تۆ، يان نا،
رەنگىشە عاشقت بوويتم، خۆ عەيب نىيە؟ بۆ ئەوئەندە بى ئارامى، چى
تۆى نارەھەت كىردوو، بۆ بەردەوام توورەيت؟ ھەز دەكەيت كىرمە
ئاورىشمىنەكانى من بىنى؟ دەبىت بچىنەو سالاىنى مندالىم، سالاىنىك
كە من تىيدا ھەزم لە كانادا بوو، لە بەھارا ئەھلى كرمى ئاورىشم بووم،
وھلى ئىستا ئەھلى نىگارى سەر بەرگى قەلمدانم. ھەز دەكەيت بچىنە
سەر جادە و پىاسەيەك بكەين، ئەوئەندە بىرۆين تا دەگەينە پردى "رۆمى"
سالا و لە سەربازە كانزايىيەكان بكەين، بى ئەوھى چاوەرپى وەلام بىن؟
دەتوانىن بچىنە باخىكەو، ئىستا باخىش نەبوو.. نەبوو.

باخچەى كۆلانەكانى ئەو ناوھ جوانن، لەسەرى ھەرگوزەرىكدا
سەربازىكى كانزايى ئىشك دەگرىت، دۆستىك ھەيە لەوئى - من باش
شارەزانىم - باخى پەروانەى ھەيە، باخى پەروانە نا، باخىك پىر لە
پەروانەى رەنگاۋرەنگ، شارادە خانمىكە لە سى سالىدا بىوئەن كەوت و

ئېستا له تهنيا باخه كهيدا په روانه به خپو دهكات، وشكيان دهكات و دهياننوسينځت به ناوښنه وه، خه لكي خوځى ههيه، دوو ماشينى مؤديل كوځنى ههيه كه خستوونيه ته ژير كه پرى ميوه كه په وه. ئه م ژنه عاشقى گورانبيژيځك بوو، قورگيكي ئالتوونى هه بوو، گورانبيژيځك كه خوځى عاشقى كچى حاجيه كى دهوار رهشى بوو بوو، هه رچى كرد نه يتوانى پيى بگات، ئاخريه كه هى ديقى كرد و مرد، مه رگ شتيكى خه مگينه، وا نيبه؟

كه گه يشتمه سالونه كه سه یرم كرد له وځى نيبه، به سه رخومدا نه هينا، چوومه سه رميزه كه هى خوم دانيشتم، به لام كه ويستم قاوه سارده وه بووه كه م بخومه وه له په نجه ره كه وه بينيم، به پيچه وانهى عاده تى خوځيه وه چاكه ته كه هى دهره ناپوو، خيرا خيرا مژى له جگه ره كه هى ددها، چهند كه سيك به لايدا تپه رين و سلاويان لى كرد، به لام ئه و ده تگوت ئاگاي له دهور به رى خوځى نيبه، وهك چاوه رځ بيت جگه ره كه هى ته واو بكات و به گور بروات سه ربنيټ به لايه كى بازاره كه وه. من له سه ر لا ده ميني و هه ستم ده كرد ئيتر به رگه ناگرځت، له توور هيدا له حالى ته قينه وه دا بوو، به لام تيامابوو، هيچى له ده ست نه ده هات، كه سيك كه ده يو يست ته كانځك به كوځمه لگه بدات، به لام يوځى نه ده كرا، ده يو يست حه قيقه ت بلئ، به لام گوځيه ك نه بوو ئه مه ببيستت، هه موو ريگه كانى لى به سترابوو، كه چى وهك قومار چيبه كى دوځراو يان مه ردځكى كوته ك خوار دووش نه يده توانى باوه ر به خوځى به ينى كه لى بووه ته وه.

له هه مان كاتدا گه نجځكى پوښته و په رداخ كه چاكه ت و پانتو لځكى سورمه يى پوښيبوو، به روويه كى سوور هه لگه راوه وه له به رامبه ريدا وه ستا، سه رى كه ميك دانه واند و به ريزى كه سه ر بارځك بو سه رو خوځى

دای بنی، ریک له بهردهمیدا وهستا، پاشان چهند کتیبیکي که له رۆژنامهوه پیتچابوو دایه دهستی و دووباره پتهو و خۆراگر وهستایهوه. چاوئیکي گهوره و برۆیهکی هیلالی جوانی ههبوو، ریشیکي تهراشکراو بهسمیلی باریک و ریکهوه، قژی بهلای چهپدا داهینابوو، مووه لولهکانی سهرناوچهوانی بهدهم باوه یارییان دهکرد، بۆ ساتیک تیگهیشتم که ئەم گهنجه هەر پۆشتهوپهرداخ نییه، ئینسانیکي چاکیشه، له چاکیتی ئەو هیچ گومانم نهما، بهلام له ژیر گوشاری ئەو ههموو نیگایه دا ههستم دهکرد رووتم و نهمدتوانی خۆم لهوئێ رزگار بکه، بهشوکا بووم.. فیکهی ئازوانی شهمنهفه هات.

کارمهندا شینپۆشهکانی هیللی ئاسن دهرکهوتن، دهرگهکانیان بهدنگیکي وشک داخزان و شهمنهفه کهوته ری، خهلهکهکانی دهرهوه بۆ شهمنهفه رهکه دهستیان رادهوهشان، کلاو بهسهه و بی کلا و، پالتۆ له بهر و عبا بهشان، خهندهیهک لهسهه روویان نهخشی بهستبوو، زۆر گالتهبازارانه دهینواند. کارمهندهکانی ریگهی ئاسن پالیان پتوه دهنان و شهمنهفه ره له بهرامبهه دیواریک له بونیامدا تی دهپهپی. چاوم کهوت بهپیره میردی گالیسکهچی له ژیر دوایهمین گلپدا وهستاوو و بۆ من دهستی رادهوهشان، ههزم کرد بۆی پی بکهنم کهچی نهمتوانی، شهمنهفه رهکه له تاریکیدا دهپۆی و من بهشوینهایهکی نهزانراوا. له ترووسکایی ناو دلێ تهمهکهه روانی، دواتر هپور هپور ترووسکاییهکان رهوینهوه و شهمنهفه رهکه وهک ئەوهی بهتونیلکی رهشی بی کوتاییدا برها، بهرهو پیش دهیئاژۆ.

من که ههبووم بۆ کوئێ دهپۆیشتم؟ بۆ کهس بهمنی نهدهوت؟ بۆ ساتیک بیرم لهوه کردهوه که رنگه له تابلۆیهکی تۆدا من سواری

شەمەنەفەر بوویەتم بەمەبەستیکی نەزانراو، تابلۆی ژنیکی که لهپەنجەرەوه سەیری تاریکی دەکات و هیچ حالەتیک جگە له سەرگردانی له دەموچاویدا نییه، بەلێوکی خونچەیییهوه که دەتگوت ئیستا له ماچیکی درێژ هەلگیراوه و هیشتا تیر نەبووه، قژی رهش و ئالۆزکا و، کراسی ئاودامانی رهش، که له تابلۆکهی تۆدا مانتۆی رهش و سەرپۆشی ماشی رهنگیشی بەسەرەوهبوو. گریی سەرپۆشهکه م که میک شل کردەوه، یان نا، من له خەوی تۆدا موسافیریوم و بەسواری شەمەنەفەریکی سەوز که بزۆینەرەکهی دەدرەوشایەوه و ئەو ئەژدیها زللهی بەدوای خۆیدا رادهکیشا. ئایا ئەگەر بتوانیبا پیشت بەو شەمەنەفەرە دەگرت؟.. بۆ کوی دەچوو؟

دایکم گوتی "دەچوووه رۆژنامه.. بەیانی بەشەوقەوه دەچوووه رۆژنامه و عەسرەکهی دەگەراپەوه له ماندوویتیدا رەنگ بەروویەوه نەبوو، بزەیهک بەحال و نەحال لەسەر لیوی بوو، بریقەیهکی له چاوییهوه دەهاوی، بەلام حەیف.. نەک بەخاتری ئەوهی میتردم بوو.. نا.. بەخاتری یادەوهریههکانم، بەخاتری ئینسانییەتی له بارەي ئەوهوه قسە دەکەم.. رۆژیک نایان بەسینەي دیوارەوه، دواتر چەندین شاعیری ناسرا و شیعریان بۆ نووسی. ئاخر شەو له زیندان ویستبووی یەک دووانیک لەو نووسەرانه بینیت، بەیهکیکیانی وتبوو «ئیمە ژیاومان لەدەست چوو، ئیوه قەدری بزانی، هەول بەدن نەچنە ناو یارییهکانی سیاسەتەوه، چونکە...» ئیتر نەیان هیشتبوو قسەکهی تەواو بکات، چونکە کاتەکهی تەواو بوویوو، ئەو کاتە ئەویان دەبرد دواپەمین وینەي بگرن.. بڕوانە تەنیا چاوهکانی لهخۆی دەچیت.."

ئەم شتانەم پیشتەر دەزانی هەربۆیه هەمیشە بەرگی سەرتاپا رەشم

دهپوښی، بیرم له تۆ دهکردهوه که سالانی دواتر، تابلویهکت له من دهکیشا؛ مانتوییهکت له بهر دهکردم و سه‌رپوښتیکی سه‌وزت ددها به‌سه‌رمدا، توره‌ییهک به‌سه‌ر ناوچه‌وانمه‌وه هاتبووه خواره‌وه.

ژنیک وتی "خوشکی.. قژت داپۆشه"

وتم "من؟"

وتی "ئا.. تۆ"

وتم "من.. خو نیم"

به‌لام هه‌بووم، ده‌هاتم تۆ ببینم، سه‌رخه‌مه سه‌رشانه‌کانت و فرمی‌سکه‌کانم بشارمه‌وه، به‌دهسته شل و شه‌ویره‌کانم... ده‌مویست به‌په‌نجه‌کانت په‌راسوه‌کانم بژمیریت، تا بزانیته کامیان که‌مه.

شه‌مه‌نه‌فه‌ر به‌خیرایی ده‌پووی و من له تاریکی بی کۆتایی شه‌ودا سه‌راسیمه‌بووم، گرینگ نه‌بوو که له دیواری تونلی دووسه‌ره ده‌پوانم یان له دنیا‌یه‌ک که نه‌مه‌زانی عه‌ردی کامه‌یه و ئاسمانی کامه، رووه‌و روژه‌ه‌لات ده‌روات یان رووه و روژئاوا؟ گرینگ نه‌وه‌بوو له زه‌ینی تۆدا بۆ سه‌فه‌ریکی درێژ ده‌پۆیشتم. له‌خۆوه هه‌زت ده‌کرد بۆ جیه‌ک برۆم که پیره‌چناری لی بیت، قه‌له‌په‌شگه‌لیک به‌سه‌رله‌کانیانه‌وه قیغه قیغه بکه‌ن، هاوړی له‌گه‌ل گه‌لای زه‌رد و نارنجی نه‌و ناوه‌دا، وه‌ختیک له ناخی ده‌وه ئاه بکیشی هه‌ناسه‌ت له هه‌وادا نیگار ببیت بۆ میژوو!

ماوه‌یه‌ک بوو شتی‌ک وه‌ک خۆره روحتی ده‌خوارد، نه‌وه ئازاری ده‌دا‌یت که ده‌بوو پشت به‌کی بی‌هستیت، ده‌ستی چ که‌سه‌یک به‌خاتری ئینسان‌بوون ده‌کرا ماچ بکری؟ ده‌توانرا بۆ کووی په‌نا‌بیری؟ ئایا ره‌سه‌نایه‌تی ده‌وری کاریگه‌ری ده‌گی‌را؟ یان پێش نه‌وه‌ی بونیام له‌گه‌ل که‌سه‌یک قسه‌ بکات، ده‌کری له‌و بپرسی نه‌سل و نه‌سه‌بی کییه؟ به‌تایه‌ت

له بابەتییکی نیگارکێشیدا که رهنگه گۆزه یان گۆلدان یان قاپتیک سیو
بیت؟

چهند ماندوو بوویت، خۆزگا پهنجهره کهت بکردایه تهوه و سههت
ببردایه دهرهوه و هاوارت بکردایه؛ له ههموو شتیکی ماندوو بوویت.. یان
دهرده دلی خۆت بکردایه تا دلت رحهت دهبوو، خۆ هیچ نه بی من گویم
لی دهبوو.

بونیا مانیکی بی شوناس چ بابەتی نیگارکێشان، ژنانی بی شایان چ
به ژنبوون. ژنبوون خۆی له خۆیدا شانازییه، ده بیت پیاو دروست بکهن،
تا جلی پاسه وانیمان له بهر دهکرد یان شاپوایان دهکرده سهه و
له سهه ری کۆلانه کاندایاج و سهه رانه یان دهسه ند، یان نا، ده بنه قه ساب و
مه پیک ده کهن به قولابی بهردهم دوو کانه که یاندا و چرایه که له سهه
دوگه کهی داده گیرسین. چاویان به ملو لادا دهگێرن له ژیر عه بای ئهم
ژنه وه بۆ سنگی ئه و ژن، یان ده یان توانی خه نه بگره ریشیان و به رهمل و
ئو صتورلاب (*) و قاپ و کاسه و ئاو و ئیسقانه وه، له گۆشه یه کدا
داده نیشتن نوشته نووسی بکهن، کتیبی دوعا که یان له سهه به رمالیکی
یه زدانی بکه نه وه و تالعی گه راوه کان ببینن. چ گالته جار یه که بونیا م له
به ختره شی ئه وانی تره وه نان بخوات و هیچیشی له دهست نه یهت بۆیان،

(*) ئو صتورلاب: ئهم وشه یه له بنه رته دا یۆنانییه و به مانای ته رازووی
ئه ستیره کان دیت، به و ئامیره دهوتریت که له سه دهکانی پدشو و
سه رهتای فه له کناسیدا بۆ پخوانی دووری هه ساره کان و دیاریکردنی ده می
سپیده و خۆرئاوا بوون و ده یان کاری تری ئه ستیره ناسی به کار دههات،
دواتر به هاوکاری هه ندیک که رهسته ی تر جادووگه ر و نوشته نووسه کان
بۆ مه به سته ی تابه ته ی خۆیان به کاریان ده هینا. و

نا ئۇوان نەياندەتوانى كەسى تر بن جگە لەوہى كە ھەن، مرۆڤگەلئىكى
بى نرڭ كە بۆ ھەر ھاوجىگەبىيەك تاوانئىكيان لەدەست دىت.

وہك ئەوہى عەشقت لەگەل مردوويەكدا كەردبىت، يان تاوانئىكت
كەردبىت، سزايەكى سەختى دەدايتەوہ، دىلى بوويت، دلت خەرىكبوو
پەرى دەردەكرد بۆى، ھەر كە بىرت دەكەوتەوہ، مەرگىت ئارەزوو دەكرد.

وتت " چ سەرپۆشئىكى ناسكە.. جوان بووى

"جوان؟ مەگەر جوان نىم؟ گىلە پىاو نازانىت قسە بكەيت"

"من خۆ ھىچم نەوتووہ.. ويستم بلئيم...."

"زۆر باشە.. كە نازانى قسە بكەيت، دەمت مەكەرەوہ.. بلئى مندالتەر

دىارى.."

"داواى لىبووردن دەكەم"

"بۆ ئىنسان شتى قۆر دەلئت و دواىى داواى لىبووردن دەكات؟"

"حەوسەلەتم نىيە.. ھەستە برۆ دەرەوہ"

"تۆ برۆرە دەرەوہ، من حەوسەلەتم نىيە.. ئىستا مىوانم دىت، شوپن

نىيە دەمەوئت بىھىنمە ئىرە"

"مەبەستت پىاوى ترە؟"

"ئا.. لەسەرى مەرۆ"

دەستىت گرت بەزۆر ھەلئىسئىت و بىكەيتە دەرەوہ، بەلام بى سوود

بوو، سەپىرئىكى كەردىت و ئەوہندە جوپن و قسەى ناخوشى پى وتى كە

بەرتدا.

وتت "تۆ چىت لە گىانى من دەوئت؟"

"ھیچ"

"کەواتە برۆ"

"شوینم نییە"

"بچۆ بۆ گۆرستانیکی تر .. چوزانم .. برۆ بۆ جەهەنەم"

"کەس وەک تۆ میهرەبان نییە، بۆ هەركوێ دەروم، دلم مەیلی تۆ دەکات، رێ دەگرم و دیمەوه لای تۆ، بەلام هیچ کاتیک خۆشم نەویستوویت، ئەمەم بە راستییە و بیر دەکەمەوه کە

"بەلام من خۆشم دەوویت"

"دەبمەینە .. بەلین دەدەم هەرچی بلیی بەگویت دەکەم، قاچەکانت لە تەشتیک ئاوی گەرم دەنیم و مەسائییان دەکەم .. دەتسۆرم و وشکت دەکەمەوه، چیشتت بۆ لای دەنیم .. دەبم بەمۆدیل کە هەرچۆنیک حەز دەکەیت وینەم بکیشی، تەنانەت ئامادەم بەیانی هەتا ئیوارێ وەک پەیکەرێک لە بەردەمتدا بکەومە سەرچۆک، بەس لەم دەربەدەرییە رزگارم بکە، ماندوو بووم ئەوەندە لە باوەشی پیاوی جۆراوجۆردا کینگلم دا، هەریەکەیان بۆنیکیان هەیه، هەریەکەیان ئەخلاقیک سەیری هەیه، بەلام تۆ میهرەبانی، لە هەموویان جیاوازی. حەز دەکەم میتردم هەبیت، مندالم ببیت، ئەوجا مەمکم لە دەمی بنیم و بە دەستەکانم هێواش هێواش نەوازشی بکەم تا دەنووت و پاشان بێم بۆ لای تۆ"

بەپەنجە میهرەبانهکانی بناگوویی تۆی نەوازش دەکرد، سەرتی دەخستە سەر پانی و هیندە ناوچەوان و ژێر چاوتی نەوازش دەکرد، کە بیرت چوووه چرچی کەوتوووتە ناوچەوان و ژێر چاو و دەوری لێوانت .. لاجانگ و چەند تالێک لە سمیلت سپی بووبوو ئیتر کارت تەواو .. هەموو

روژنیک بری تلیاک و مهشروبه که ی خۆت زیاد دهکهیت، ئەو کۆپیکارییه ی که دهیکهیت هەر بهشی تلیاک و مهشروبه کهت دهکات. هێور هێور دهچیته خه و کاتیک چاوت کردهوه شه و بوو من رویشتبووم، لهسه رانی ئەو نوستیوویت و سهیری چاوه رهشه بریقه دارهکانیت دهکرد منت له بیر چوو بووهوه؟

نا ... من چوو بوومه سواری شهمندهفر، سهرم به جامه کهیهوه نوساندبوو له زولمهتی بێ کۆتاییم دهروانی، چه مه دانیه که به لای سهرمه وه بوو که دلمی دهگوشی .. پیاویک؛ کاتیک که من خۆم ته سلیم کردبوو، ئەو دارونه داری خۆی دۆراندبوو، به لام ئایا ئەمه قومار بوو؟ ئایا ئەو قومارچی بوو؟ وه من براوه ی ئەم یارییه بووم؟ بونیامیکی به ختیرهش که تهرمی پارچه پارچه کراوی مه عشوقه که ی له چه مه دانیه نابیت و بێ ئەوه ی که خۆی بیهویت یان بزانت، بۆ شوینیکی نادیا ری دهبرد، ئەمهش ته نیا له بهرئه وه ی که شه هامة تی خۆکوشتنی نه بوو، خۆی دابوو دهست ئەم حاله. تو ئەمه ناو دهنی ژیان؟ که هه ریه که له ئیمه تهرمی که سه ی کمان ناوه به شانمانه وه و به شه مه نه فره ی که به ره شوینیکی نادیا ر دهروین که نه سه ره تای ده زانین و نه کۆتایه ...؟ دلمان به وه خۆشه که زیندووین.

چهند په ربیه که له بهرچاومدا ئازادانه سه ما ده که ن بێ خه یالم و وا هه ست ده که م که هه ر نایان بینم، چهند به لای شتهایه کی گرینگدا تی ده په رم و وا ده زانم هه ر هیه چ نه بووه، چهند له تیشه که ئالتوونیه کانی خۆر نیگا ده که م که چی وایه بیر ده که مه وه که خۆر هه رگیز تیشه کی ئالتوونی په خش نه کردوو. چهند به بوون بێ باکم، ئیمه توانای دیا رکردنمان نییه، نازانین هه لبرترین .. نا ئیمه هه لئا بزترین، ئیمه

ههلبژیراوین، ههلبژیراوین که تهرمی ئازیزیک بنیین به شانمانهوه و له پرسهیدا ئارهق و فرمیسک بریژین، ئهگه رنا بۆ کاتیک په نام بۆ مائی ئه و بردوو له بهرامبه ریدا، له حزریدا له سهه چرپاکه ی راکشام، دیواری سهنگین و سیای خه و نهیده هیشته ئه و ببینم؟ بۆ کاتیک له باوه شمدا بوو جهسته ی له رزیوی به گه رانیکی مندا لانه، به گه رانیکی سوژاوی دایکانه ی من، خۆی له مندا گرمۆله ده کردوو ده یویست بۆ رحمی من، بۆ سکی من؛ شوینیک که لیوه ی هاتبوو بگه ریته وه. دللی له لیدان وهستا؟ ئایا ئه و مندا للی من بوو؟ ئایا ده یویست له خوینی رحمی مندا دایم رکیته وه و له په نای ئارامی مندا خۆی له سهختی و زبری روژگار بشاریته وه؟

هه موو دلتهنگی و مه یله کانی من بۆ ئه و تازه بوو، وهکو دایکیک که ههنگونی خوینی خۆی به کۆرپه له که ی بدات، وهکو مهرگ که به هه موو توانایه وه ده چپته و پژه ی ئینسان و فاتیحانه هه موو کلاروژنه کانی ئومید داده خات، وهکو عه شقه ی مهرگ له منه وه ئالابوو. رهنکه له به ره ئه وه بووی که له ده ست سهختی و زبری ژیان خۆی بشاریته وه، نازانم.

ته نیا ئه وه ده زانم که ئه و نیازه ئه زه لی و ئه به دییه هه مووانی جادوو کردوو، ئه و خۆشی جادوو کرابوو، چ رهنجیکی ده کیتشا! دوو مانگ و چوار روژ بی منی، به منه وه گوزهراندبوو. له هیجرانیکی شادی هینهر و ویسالیکی خه مئه نگیزدا، له ته نیایی خۆیدا، له گه ل ئازیزیک که من بووم، گاه ی بووم و گاه ی نه بووم.

تۆش ئاشق بوویوویت و من باش ده مزانی، خۆت ده تویست که ئه مه وا نیشان نه ده یته، به لام تازه کار له کار ترازابوو، هه موو گه ردیله ی وجودت ئه وی بانگ ده کرد، هه میشه شتیکت لی که م بوو، خه یالت ده کرد

که دهبی بری تلیاک و مهشروبه کهت زیاد بکهیت، چ بی سوود بوو، هرچه ند زیاتر ئەم ئەفیونە دەچووہ گیانتهوہ ئەوہندەش نەشئەى کهف هینەر، لۆچی زەحمەتى له سیاما و دەرونتا زیاتر نمایش دەکرد.

له دوریانیکدا تیا مابوویت، نەدەتتوانی بەرگەى بگری، نە عەشقیشت بیر دەچووہوہ. تیکەلەیهک بوو له عەشق و نەفرەت، هەرچی له تۆدا هەبوو وەک بەرق و با هەلہاتبوو، بەلام دلێشتی لەگەل خۆى بردبوو، و نکردهکت هەبوو، ئەوت چنگ نەدەخست. ئەوکاتەى که دەتدۆزییەوہ پەشیمان و گۆل خواردوو له جوولەى کیسەل ناسای خۆرت دەپوانی و رۆژ ناوا نەدەبوو، شەوان چاوت لەسەر مانگ بوو، که لەودیو پەنجەرەوہ له شوینی خۆى نەدەجما بەیان بدات. هەر رێیک دەپۆیشتی بەو کۆتایی دەهات، لەگەل ئەوہى که بەبیرت بی ئەگەر بەدریژایی ژیانست سووکایەتیەکت بیستبی، لەوت بیستووہ، ئەگەر گریابیتیت هەلبەت هەر ئەو گریانویتی، ئەگەر سألہایەک کۆپیکاریت کردبیت و نەتوانییت کاریکی هونەرى دروست بکهیت، رەنگە لەبەرئەوہ بوویت؛ که روخساری مەعشوق لەلات تەجەللا نەبوو، هەرچیت دەکرد نەتدەتوانی تابلۆیەکی بکیشی.

ئازاری هەبوو، ئارامی نەبوو، له رێوہ که دەگەیی وەکو کاغەزینکی سپی گرمۆلەى دەکردیت و پاشان دەپۆشت، هیندە له گیلینتی خۆت بەردەوام بوویت که ناچار بوویت ئەو بکوژیت، بەلکو خۆتى لی پاک بکهیتەوہ، سەرئەنجام بەو کۆتاییە گەیشتیت که پارچە پارچەى بکهیت و له دەستی رزگارت ببی. بەلام تیگەیشتیت له راستیدا زنجیری گەردنت توندتر کردووہتەوہ. که سەریت لی کردوہ، برۆ تیکە لاوہکانی و چاوہ کراوہکانی دەیانخواست هەلیکی تریان بەهیتى، بە لیوانیک که له

نیوان گریان و پیکه‌نیندا تیامابوو وهک بلّی ده‌بویست قسه بکات، یان به گونا‌هه‌کانی خوئی پی بکه‌نیت، وهک ئه‌وهی خوئی له‌و ژبانه بی مانایه‌ی خوئی ماندوو بوو‌بیت، به‌مه‌رگ پی ده‌که‌نی، به‌لام له ترس و ئازاردا به‌هه‌ناسه‌برک‌تیه ده‌ل‌ل‌ایه‌وه و هه‌موو چه‌که ژنانه‌کانی خوئی خستبووه کار تا پیش به‌م کوشتنه بگریت.

تۆ ئیتر نه‌تده‌بینی، ته‌نیا ده‌نگی سووکایه‌تی پیکردنیت ده‌بیست، له دلّنا وت "له‌به‌رئه‌وهی خویشم ده‌و‌بیت، ده‌تکوژم" به‌لام سه‌یر دوچارى دوودلییه‌کی فه‌لسه‌فی بوو‌یت، که ده‌بوو رسته‌که‌ی خوئی تیدا راست بکه‌یته‌وه که؛ "نا.. له‌به‌ر ئه‌وه ده‌تکوژم، خویشم ده‌و‌بیت" ئیتر جیا‌وازی چی بوو؟ ریئی ناشتی نه‌کرا بووه‌وه تا ده‌ست له کوشتنی ئه‌و هه‌لگریت، روژی سه‌د جار هی‌وای ده‌خواست که بریا تۆ بمردیتایه و ئه‌و به‌ئاسانی بتوانی می‌وانه‌کانی به‌ریته ئه‌وی.

له دلّی خوئا وت "بیرته؟" کیردی تیژی چیشته‌خانه‌که‌ت به‌گوشاری زیاتر له‌سه‌ر ده‌مار و پیستی ژیر ملیت دانا و خوین فیچقه‌ی کرد و په‌رییه سه‌ر شووشه‌ی چاویلکه‌که‌ت، دیسانه‌وه به‌رده‌وام بوو‌یته‌وه له کاره‌که‌ت، ئه‌وه‌نده کیرده‌که‌ت هی‌نا و برد تا سه‌ریت له لاشه‌ی جیا کرده‌وه و خوین فواره‌ی کرد، ده‌موچاوه شینه‌که‌ی سپی هه‌لگه‌راو ده‌توت ده‌گه‌رپته‌وه بۆ خه‌ونی پاکی منالی.. سیمای ئارام بوو‌بووه‌وه و که فه‌له‌ی ناوچاوانی و گۆناکانی نیشته‌وه.

ئا .. له‌ودوو ئه‌م ده‌موچاوه ترسناکه‌وه وینه‌ی فریشته‌یه‌ک بوو تا ئه‌وکاته‌ی نه‌ترانی بوو؟ چه‌ند جوان بوو، ئایا ده‌بوو دووباره زیندوو‌ی بکه‌یته‌وه؟ بۆ ساتیک هه‌رچی نه‌فره‌تت به‌رامبه‌ری هه‌بوو، وه‌ک با روئی، بریا کار به‌مه نه‌گه‌پشته‌ی، بریا ئه‌وت دروست بکردایه‌ته‌وه، ئایا دروویه

که دوتوانرئ مروّف به رههندی مروّفی شارستانی نزیک بکریتهوه؟
 ئایا راسته که کاتیک ئادم مرد، رهزالهتهکانی شهیتان بردی و
 روحیشی خوا؟ باری تهعالا.. هیچ ناخوشییهک له روخساری فریشته
 ئاسای ئهودا نهدهبینرا، رهگهکانی ناوچاوانی که بههر لیدانئیک
 دهبنگی و گهژهبییان دووباره دهکردهوه، ئیستا ئیتر ئارام بوویون،
 قزی پیچ پیچی رهشی له چهچهف و خویندا مانایهکی تازهیان دها،
 چاو بریقهدارهکانی به بنمیچهکهوه ههئواسیبوو بی ئهوهی که مؤره
 بکهن یا پزیسکیتکیان لیوهبیت، لیوهکانی .. ئهو لیوه گوشتنه
 نیوهکراوانهی که دهتگوت تازه له ماچیکی گهرم و دریژ ههگیراوه و
 هیشتا تیر نهبووه، وهک خویمان مابوونهوه، نوشتایتیهوه و لیوهکانت نایه
 سهه لیوهکانی، بۆ یهکهم جار سهرمای تهزوو هیئهری ئهو گوشته نههمه
 خستیتیه لهززه. نهتزانی چهند چرکه یان چهند سهعات بهسهه
 لیوهکانی ئهوهوه مایتهوه و ههستت به سهرمایهکی سهیر دهکرد، که
 لهزیکی وای لی هیئابوویت، که هیچ پیوهندی به سهرمای ئهم تهرمه
 سههۆل کردووهوه نهبوو. بۆ ساتیک پیلوی چاوی چهپی لهریهکی کردوو
 وهستایهوه. سهیری دهستهکانیت کرد که چنگی کردبوو به
 سههچهفهکهدا، ههردووکیانته له ئهئیشکهوه لی کردهوه و دات به
 دیوارهکهدا، نینۆکه تیزهکانی دیوارهکیان رووشاند و وهستان. پهئجه
 شادهی دهستی راستی بهتهواوی نوشتابوووه و پهئجهی ناوهراستی
 دهستی چهپی که ئهنگوستیلهیهکی خاچی تیدا بوو ریک و دریژ مابوو،
 قاچهکانیشت لیک جیا کردهوه، چهند جوان بوو دهتوت پهئجه گهورهی
 له خهجالهتییهوه بووه به ئاو، سههه کهمیک چهماندبووهوه. رانه
 گهورهکانی که پیچرابوون له سههچهفه سپییهکهوه بریت و جیات

کردهوه. نیوهی لاشه بی سهرهکهت که وهک پهیکه ریکی بهردین دلۆبی
 خوین له دهمارهکانییهوه دهپژا، له تابلۆیهکی تردا نیگار کرد.
 قهلهمهکهت دانا، جگه رهبهکت پی کرد، پینج تابلۆشت خستبووه لاوه و
 بۆ تهماشای جهستهی پارچه پارچهیان دانیشتی. ئایا بهراست
 شیوهیهکی وههای ههبوو یان تۆ بهم شیوهیه ئهوت کیشابوو؟ ئایا له
 کاتهدا منت بیر کهوتهوه؟ ئیرهیی نابهم، بهلام ئایا مانای جوانیت زانی؟
 مژیکی قوالت له جگه رهکهت دا و ههستت کرد هیژیک تۆ بۆ لای
 ههزارپیشهکه راکیشا، چه کمهجهکانت یهک له دوای یهک راکیشا،
 شتهکانی ناویانت ئەمدیواودیو کرد تا سهره نجام ئەوهی دهتویست
 دۆزیتهوه، قهلهمدانیک بوو که بهرگی نیگاریکی نهینی نامیزی له سهر
 بوو؛ له بیابانیکی بی کۆتاییدا پیره میردیکی قه مبوو له ژیر درهختیکی
 سه روودا دانیشتبوو، کچیکی جوانیش له بهرده میدا چه میبووه و
 بهدهستی راست گولیکی نیلۆفه ری شینی پیشکش دهکرد. به
 پیکه نینینه مهدهۆشانه و بی ئرا دهکهی که به سوچیکی لیویه وهک
 په لهیهکی گه ورهیی خوین وشک بووبوو، به لیوه خونچه ئاسا نیوه
 کراوهکانییهوه، بهقژی رهش و ئالۆزای هه مان شیوه وه که له سهر
 سهری تۆپه لی بهستبوو، برۆی پیوهست، چاوی رهش، که له هه ر
 که سکی بروانیبایه مه گه ر خوا بیزانیایه چی به سهر دههات. هه موو
 ئەوانه نیشانهی کچیکی ساسانی بوو که دهیگوت له دهستی
 پپه تیهکان هه لههاتوو و بۆ بهردهی تابلۆ په نای بردوو تا له ئەماندا
 بمینی. ئەو دوو قومرییه هه راسان و بچووهکی سینه شی نامادهی
 هه لههاتن بوون بیئه وهی بالکیان هه بیت بۆ فرین، پۆلی شمشیر
 بهدهست به شوین ئەودا له کۆلانه چۆلهکانی نیوه روڊا، سمیل بابری،

راوشکارانه به چاوی کونپشکیانه وه دهتگوت عهرد کون دهکهن و
ئاسمان دهجه پیتن.

ئهی بۆ کوئی چوو؟ هیچ کەس لەو کۆلانه نەبوو، دیوار و بانیزهکان لەو
سوورەیی هەتاویدا بە هیواشی رەنگەکانیان ئارام ئارام بۆ سوور
دەگۆرا، دەنگە لێکی دووری تر و خەلکی شار بەگوێ دەگەیی، بەلام
کەس دیار نەبوو. دەنگێک وتی "منالی بەرگدروو، ئەستیرەکانی ئاسمان
چەندن؟"

"تالەکانی ئەسپی من چەندن؟"

"منالی بەرگدروو، ناوهریستی زەمین کوئیە؟"

کەس وەلامی نەدایەوه، تەنیا دەنگی داکوتینی میخ بەزەویدا دەهاتە
گوئی، ئەو پێپەتییه شیرزانه عارەقیان دەرشت و تینو بە دواي کچیکدا
کە ئاسان خۆی نەدەدا بە دەستەوه کەوتبونه پڕی و نەفرەتیان لەو
رۆژگاری گەران و سوواخە دەکرد، بی ئەوهی زمانی کەس بزانت.

ئهی تف! ئەگەر ئەم زمانە وشکە ئاوی دەبوو مەگەر دلی بیپرەحم
دریخی دەکرد؟

سەیرێکی پەنجەرەکەت کرد، دنیا تاریک بووبوو، چەند سەعاتیک، یان
رەنگە چەند سائیک تێپەری بیت. ئایا ئەوه گرینگ نەبوو؟ گرینگ نەبوو
میژوو چەندە پیاوانی و تینوی بەخۆیەوه بینیه؛ ئادەمانیک کە لەسەر
ئەم عەرزە گەرمە لیویان وەک لیوی ماسی دەیوت ئاو، لە تینیۆتیدا
وختەبوو بین بەلادا و ئاوی دەریاکانیش سویر، جۆگە ئاویکیان
دەویست کە لە کەناریدا گۆلی نیلۆفەر رووایت.

پیاڵەت پر لە مەشروب و کرد و هەلت دا. ئایا حەزت نەکرد کە سێک

ئۆكۆردىيۆن بژەنى و بەئاوازىكى خەمگىن بچرىكىنى «ئەى رۆژگارى نەخش و نىگاران، ئەى دللى خەوتوو، ئەى خەوى شىرىن...» ئەوى ترى چى بوو؟ بىرم نەماو، لە زەيندا وتم " دىت پىكەو قسە بکەين؟"

سەرت بەرز كردهو، من نەبووم، رۆيشتبووم و دەنگى شەمەنەفەر دورودور هاتە گوئى، هەرچەندە دورتر دەكەوتمەو، زياتر يادى تۆ دللى تەنگ دەکرد و هەناسەمى قەپات، وەكو ئەشكىك كە هەرگىز نەتوانم لە چاوانمەو، بۆت بپيژم، لە گوئشەى زىندا بووى و دلۆپەت كرد. وەكو بوغزىك كە لە قورگدا مابوو، ئاوا مايتەو... ئەى رۆژگارى نەخش و نىگاران!

پياو، نايىناكەى تەنىشت دەركەى قاو، خانەى فىردەوسىيت لە بىرە؟ پالى دەدا بە دىوارەكەو و ئۆكۆردىيۆنى دەژەنى، جارجار كەسىك ئەسكە ناسىكى دەخستە گىرفانىيەو. قىافەيت بىر دىتەو؟ شىو، لە كەس نەدەچوو لە خوئى نەبى، چاويلكەيەكى رەشى لە چاودەكرد كە سەرى لووتى بەزەحمەت لە ژىرىيەو دەبىنرا، شىو، يەكى بازارى هەبوو، غەبغەدار، سەرى ماش و برنجى، قزى لوول و شانە كراو، پاك و خاوين، كاتىك كە لىو، سوورەكەى دەجولاً ئىتر بونىام تى دەگەى كە دەيەيت بچرىكىنى «ئەى رۆژگارى نەخش و نىگاران» چاكەت و پانتۆلەكەى هەمىشە رەساسى بوو، قۆپچەكانى داخراو، وىقارى پياو، يەكى هەبوو كە سەرەتا من ترسام ئەگەر پارەيەك بخەمە گىرفانىيەو، دەست لە ئۆكۆردىيۆنەكەى هەلگرى و چاويلكەكەى داكەنى و بەشىو، يەك سەبىرم بكات كە يانى، كارىكى باشت نەكرد.

"ببوره بەپيژ... چەند جوان دەبژەنيت، كاتىك كە تۆى لى نەبىت ئىمە شتىكمان ون كردهو، دەنگ و سەداى ئەم شەقامە بى تۆ هەر قسەى

قۆرە، دەزانیت؟ من زۆر سوپاسی تۆ دەکەم.. یانی ھەموومان" بۆ نەمدەتوانی قسە بکەم و لە کاتی سەرکەوتن بە قادرمەکاندا ھەڵدەنوتام، ھەمیشە بەمجۆرە کاتیک بونیا م لەسەر خۆی نەبیت ھەڵدەنوتی، جانتاکە ی لئ دەکەوێت و ھەرچی تێدایە ھەڵدەریژیت. چ مەرگم بوو کە وا دەترسام دووبارە ئەم ئاھەنگە بوەستین، بەرەو رووم بیت، پەلم بگری و جانتاکەم بداتەو دەست و تاسەر و قادرمەکانەو م بگەپەن و پرسی "خۆ هیچت لئ نەھاتوو؟"

بۆ وا سەیرم لئ بەسەرھاتبوو، زۆر بی تاقەت بووم بۆی، بەدەنم ئازاری دەھات، ئیسقانەکانم لە گشت لایەکەو ھاواریان دەکرد و ئەژنۆم دەلەرزى، کە چوومە قاووخانەکە دیسانەو ئەو لەوێ نەبوو. قورسایى دنیا کەوتە سەرشانم و ریی ھەناسەمى قەپات کرد، بۆ ساتیک لەو ناوھەراستەدا سەرگەردان بووم، نەمزانی بۆ لەوێ وەستاوم، بۆچی ھاتووم و چیم دەوێت و چ مەرگم بوو؟

چوومە شوینە ھەمیشەییەکەى خۆم و لای پەنجەرەکەو دانیشتم، بەلام ھیچم بانگ نەکرد، جگەرەیکم پئی کرد و دلم سپارد بە ئۆکوردیۆنەکە. جیگەى من لە کۆتایی قاووخانەکەدا لە شوینیکی لاپەنادا بوو، پالم دەدایە و بە دیوارەو ھەموو قاووخانەکەم دەخستە ژێر چاوەو. بەلام ئیستا نەمدەویست سەیری ھیچ شتیک بکەم، دەمویست گوئی لەو مۆسیقایە بگرم و لە خۆم بپرسم کە ئایا ئەویش بیر لە من دەکاتەو؟ ئەسلەن منى لە یادە؟ چەند جاریک سەلامم لئ کرد، کلاوھەکەى بەرز دەکردەو و دنوشتایەو و بەریژەو زەرەدیەکی دەگرت، ئایا لەگەل ھەموو کەسێکدا ھەروابوو یان تەنیا بۆ من ریزی دەنواند؟ تۆ لە بیرتە چاوی دەبریپە من و بەدەستی چەپ یان راست یاری بە سمیلئ

دهکرد، بئ خهيال و رههت منى دهخسته ژير ئه و نيگيا نهى و دهيتواندمه وه، خووشى به زهردهخه نه په كهى نهينى ئاميزه وه بؤ پهروهردگارى من درودى دهنارد.

گارسونيك كه كراسيكي سهوزى له بهردابوو له منى پرسى كه هيچم دهويت، من گوتم نا، دواتر سى پياو هاتنه سهر ميژه كه م، دووانيان مهست بوو، په كيكيان قزبژيك بوو.

"دهبيت زور ببوريت.. هااا.. هه ليهت جه نابت شاعيريت"

مژيكي خهستم له جگه ره كه م دابوو، دوو كه له كهى له قورگما پهنگى خوارده وه، سهيرم ده كرد، لاواز و دريژ و بئ جورم، كاكولئ هينا بوويه سهرچاوى، دوو كه له كه م كرد به سهروچاويدا و ههنگاو يك بؤ دواوه له تريكي دا، به لام نه هیده توانى هاوسهنگى خوئى رابگریت، به ملاولادا دهكهوت. عاره قيان له شوينى تر دهخوارده وه و دههاتنه قاوه خانهى "فیردهوسى" يان قاوه خانهى "نادرى" قاوه په كيشى بكن به سهردا.

قز بژه كه يان كورسيه كهى راکيشا و له سهرى دانيشت، ددانه كانى دهستكرد بوون و كاتيک به چاوه شينه كانى تپى دهروانيم، ههستم دهكرد سهيرى دوو هه لماتى شووشه دهكه م، وتى "زور ههز دهكه م گويم له شيعره كانى تو بيت" روو به هه رسيكيان وتم "من نه هلى شيعر نيم.. نه هلى نيگارى سه ره رگى قه له مدانم"

"نه مگوت جه ماعهت؟ من دهمزانى ئه مه پتوه ندى به ميرزا قه له مدانه وه ههيه"

"زن چؤن جگه ره دهكيشيت"

"من دهيكيشتم" و ناوچه وانم دابه په كدا، سئيه ميان لووتىكى قه وس و

قزڙيكي لووسي هه ٻو، مڙي هه ڀر مهه ڪي له جگه ره ڪه ڪي دها و وادهاته
پيش چاو له دووانه ڪه ڪي تريان هه رامزاده تر بيت، به دست ناماڙه ڪي ٻو
كورسيه خاليه ڪه ڪي نه و ڪرد و وتي "من هه زم له و پيشانه نيهه ڪه
ڪو تاييهه ڪه ڪي ان "ڪيش" بيت"

وتم "مه به ست؟"

"ويستم بيرسم له و جه نابي نيگار ڪيشه هيچ هه لده ڪري؟"

نه متواني به به خوم بگرم، به ري دهستم ڪيشا به مي زه ڪه دا و
هه ستام" هيچ پيوهنديه ڪي به تووه نيهه"

"ٻو دهي ڪه ڪي به هه را؟"

"دهمانه و ٻيٽ بزانيت تامي چون ٻو؟"

"هه نه وهنده" هه رسي ڪي ان پي ڪه نين.

ٻوني شيريني ديٽ.

دهمويست به جان تا ڪم وهه بڪيشم به ده مچاوي نه و
سه سه ريه يانه دا، ڪه په رچه مي بنوسينم به ناوچه وانويه وه، ده مويست
بليم قور به سه رتان. له بهر نه مهيه ڪه ئيمه بهم حال وه شانازي
نه ته وايه تيمان نيهه؛ هه ستي هه ره وه زيتان نيهه، مرؤقه ڪان به مرؤف
نابين، له بري ڪار به تاله لي ددهن و له به يانويه وه تا ئيوارئ چه نه
ددهن.

ره جالي خه سيوانه، ناپياوانه، نه گهر راست ده ڪن ٻو جي ڪه نيهه
دا ڪو ڪي له مافه ڪانتان بڪات؟ ٻو چوار ڪه ستان ناتوانيت پي ڪه وه
هه لبي ڪات؟ ٻو هه ر ڪه سيڪ ديٽ به ڪسه به ئاساني ده چي ته ميشڪتانه وه،
قور به سه رتان، ڪه چي ته نيا وتم "ره جاله ڪان، بيدهنگ" قي زاندم و به

هەردوو دەست گوێیەکانم گرت تا دەنگی خۆم نەبیستم، گریم گرتبوو، بۆ چرکەییەک هەستم کرد یەکیەک لەوان لە دواوە زنجیرەکەیی کردمەووە کراسە رەشەکەم کەوتە خوارەووە و من رووتبوومەووە.

نەمزانی چەند زەمەن تێپەڕی، تەنیا بیرمە کە دەستەکانم لەسەر یەک لە رووی مەمکەکانم دانابوو، رووت لە بەرامبەر ئەو هەموو شمشێر بەدەستە وەستا بووم، قاقایان لێ دەداو من ئەم جارەم رێی دەربازبوونم نەبوو کۆمەڵێک لە مێشکما دەستیان بۆم رادەووەشاند، دەموچاویان دیار نەبوو.

وێکو بالۆنیک سووک بووم و لە بێکیشی زەمەندا رۆدەچووم، وێکو بلاییت دنیا وێک میزەلانیک واییت و چووپیته مەکو، من لە کاتیکیدا چنگم بەپەتییکی ئاشکراوە کردبوو تیکەلای لە رەنگەکانی سوور و سپی جێ دەمام، بۆرەیی مانگا دەهات، زایەلەیی دەنگی کارمەندانی پزیشکی دادوهری، دەنگی کەسانیکی تیکەلۆپیکەل کە من هیچیانم نەدەبینی، دەنگی زەنگی تەلەفۆنیک لە سالانی دواتردا؛ گوشییەکەم هەلگرت و گوتم "فەرموو"

"سلاو"

"سلاو لە تۆش"

"ببۆرە چەند سالیته؟"

پێش ئەوێ وەلامی بدەمەووە پرسى کە ناوم چییە؟ حەوسەلەم نەبوو وتم "کویت لێ داو؟" یەک ژمارەیی بەهەلە وت، گوشییەکەم دانایەووە. دووبارە زەنگ لێ درایەووە، گوشییەکەم هەلگرت و گوتم "فەرموو"

وتی "چ دەنگیک!"

وتم "ئىشت بەكى ھەيە؟"

وتى "ببوره ئيره كويىە؟"

وتم "پزىشكى دادوھرى"

گوشىيەكەى دانايەو، ئەو شلەژا و من بەئارامىيەكى تەواوھە بىرم لە رابردوو دەكردەو و بۆ قاوھخانەى فىردەوسى گەرامەو. قاقاى پىرەمىردىكى قەمبوره دەھات و ئەوان لە دەورم كۆ بووونەو، لە ناو ئەو ژاوەژاوە غەرىبەدا تەنیا ژنەفتم كەسىك ووتى "تۆش چوويته رىزى مردووانەو" بوغزم كرذبوو لىوھكانم دەلەرزى و سەرم داخست، بەلكو گولى نىلوفەر بچنم و پىشكىشى پىرەمىردى قەمبوره بگەم، بەلام كە سەرم بەرز كردهو ئەو سى پياوھ رۆىشتبون، پياويكى تر لە بەردەمدا راوھستابوو كە چەندىن جار بىنىبووم، لەگەل ئەو شاعىرە بالابەرزەدا دەھات و ئازارى بە مىروولە نەدەگەياند. چاوهكانى رىپوقى كرذبوو شتھايەكى لە رەفتارى ئەو شاعىرە بالابەرزەى تىدابوو، ئەوھى كە قولى ھەلدەكردوو ئارەقاوى و لەرزىو، بەچاوهكانى لىم دەپاراپەوھە كە سرنج رۆبگەمە رەگە ھەلماوساوھكانىيەو. بە گریانەوھە وتم "من ئەھلى شىعر نىم.. ئەھلى نىگارى سەر بەرگى قەلەمدانم" چاكەتەكەى خۆى داكەند و دای بەمندا، دانىشتەم سەيرىكى دەوروبەرم كرد، تا بزانم كى سەيرى كرديووم، دواتر ئەو پياوھ وتى كە خەرىكى كارى خۆيانن، ھىچ نەبووھ.. چى بووھ؟ لىكھەلە تىگەىشتنىك بوو تەواو.. ئەرى.. ھەر ئەوھى كە وتم، ھەلە لى تىگەىشتنىكى بچووگ.

كراسەكەم لەبەركردەوھە و ئەو پياوھ زنجىرەكەى بۆ داخستەوھە، چاكەتەكەى لە شانم لى كردهوھە بانگى قاوھى كرد، وتم "برىا مەشروبم بخواردايە" گارسۆنەكە بۆ من قاوھى ھىنا، پياوھەكە لە گىرفانى

جانتا که پیدا شوو شهیه کی دهرهینا و فنجانہ کہ می لی پپر کرد، وتی "تا ئیستا عارہقت به قاووه خواردووہ تہوہ؟" من وتم "نا" ئہوہی له فنجانہ کہ دا بوو فرم کرد، سیگار یکم پی کرد، پشتی دہستم دہگہست و دہمویست قسہ بکہم، لی گریان فرسہتی نہ دہدا، وتی "به بروای من وا قورس مہیگرہ، بہو شیوہیہ نییہ کہ ئیوہ دہفہرموون، ئہسلہن مہفہرموون" دہستی کرد به گیرفانی بہرباخہ آیدا، پؤستہ ریکی دهرهینا و نیشانی دام، فؤتؤی ئہو شاعیرہ بالآبہرزہی پیوہ چہسکرا بوو، لہسہری نووسرا بوو «انا لله و انا الیہ راجعون»، وتی "به بروای من دنیا قیمہتی ئہم پہیثانہی نییہ" پؤستہ رہکہی چوار قہد کردوو له گیرفانی ناپوہ، وتی "توبی خوا مہگری، من شاعیرم، حہساسم زؤر، ناتوانم بتیینم کہ تؤ ئہشک بریژیت" وتی "حہیف نییہ تؤ ئہم قسانہ دہکہیت.. نا.. وا مہفہرموو" وتی "به بروای من جہستہت و ہک بلوورہ، جوانیشی ہزار ماشاللا.. بہلای کہمہوہ رحمتیک بہمن بکہ"

نہمتوانی قسہ بکہم، فرمیسکہ کانم سہری و فنجانہ خالییہ کہم بہگارسؤنہ کہ نیشان دا تا دانہیہ کیکہ بہینیت، بہلام دلّم شتیکی تری دہویست، شتیکی کہ من لہم حالہتہ دابری و له گوّل و گولزاردا نوقمم بکات، نغت و سویریہک له دہمارہکانمدا بگہری و من بؤ دنیای پووچی بیات، نزیکی مہرگ، تا بہردہرگہی دہسشویہ کہی قاوہخانہی فیردہوسی، بہلام قفلّی دہرگہ کہ سووریو، وہستام تا کہسٹیک کہ لہوپیو بیٹہ دہرہوہ، روانیمہ باخچہی پشت قاوہخانہ کہ، پشیلہیہک له ژیر سیبہری دارقؤخچیکا بہچکہکانی دہلیسایہوہ، لہولتر مندالیک لہسہر سندوقیک دانیشتبوو سہوزہی پاک دہکرد، ہموو ئیسقانہ کانم ہاواریان دہکرد و دہمارم خیراخیرا لیی دہدا، چہند تہقہیہکم له

دهرگه که دا، پیره مېرديکي پاک و تهميز له کاتيکا دسته کاني به د سمالکي سپي پاکه کرده وه، هاته دهره وه و من چوومه ژوورې، به لام نيتر دهرگه که م قفل نه کرد، له بهردهم ئاوينه که دا وه ستام، سرنجم پرکردو چه قاندمه دهمارم. سووتانکي به وروژان له سهر رووي پيستم نيشت.

بوني شيريني سووتاو دهات.. وينه ي ئاوينه که که من بوو تاريخ داهات، ژنيک له ناوه راستي نيگاري سهر که مؤله ي نيرگه له يه کي بلووري گورده دا، له سهر کورسيه کي دارين دانيشتبوو، له کاتيکا پياوه کان مژيان له نيرگه له که ده دا، بلقي ئاو به سهر له شيبه وه ده خزاو ده چوو بو ئاسمان، چاوم تروکاند و دووباره سهيرم کرده وه، ژني نيوه رووتي ناو تابلوکه سه ماي ده کرد و پياوه مهسته کان شانيان دابووه سهر پشتيه کانيان، دستيک به جامي باده و دستيک له سهر ورگيان مه ده ووش و خه والو جار جار لييان دهرواني، يه کيک ره بایي ده ژه ني يه کيک ده في لي ده دا، ئه و ژنه ي که سه ماي ده کرد نه خوش بوو، حاله تيکي باشي نه بوو، ئايا له ئازاردا وا خوي ده پيچا يان به راستي ده بويست سه ما بکات؟

سرنجي خاليم له دهمارم دهرکيشايه دهره وه، جي سووتانکي تيمدا به سريه که و له سهر پيستمه وه نيشت، وينه ي ئاوينه که تاريخ نه بوو، من چرچه نادياره کاني پيستی دهموچاوم به ناساني ددي، ئايا ئه و ژنه من بووم يان که سيکي تر؟ ژنيک به چاويکي کز، شانکي داکه وتوو و کوره وه، دستيه که مووي سپي سهر ي له ههر دوو لاي له چکه که يه وه هاتبووه دهره وه، دستيک به نه ژنو و دسته که ي تری به که مه ريه وه، له تاو چ که سيک هاتبوو که داويني سولتان بگريت و فيغان بکات؟

هاواری دهکرد، که هەرچی دهیکیشم لهدهست تۆ دهیکیشم.

بهلوعهکهه کردهوه و دهموچاوم شۆرد له ئاوینهه روانی. خۆم ناسی،
خهندهیهکهه بۆ خۆم کرد، قسچاکانم هیسواش دا بهزهویدا تا بزانه
مهحکهمن، ئهوکاته دهنگی ون و دووری ئۆکوردیۆنم بیست و تیگهیشتم
دنیا زۆر گهرمه، بهقادرمهکاندا چوومه سهروهه و خۆم گهیانده میزهکهه
ئهو پیاوه هیشتا جگهرهکهی تهواو نهکردبوو، دانیشتم و جگهرهیهکهه
ئاگر دا.

وتی "خۆتان ساز کرد؟"

سهرم بادا، بهلام نهک بهنیشانهی بهئی، پاشان وتم "بهئی؟"

"پرسیم باشتی؟"

به زۆرهکی زهردهخهنهیهکهه کردوو بابتهکهه گۆری "بهئی.. دهموچاوم
شۆرد، کهمیک فینک بوومهوه"

"ئیسنا نا.. کاتی خۆی، دهبیت منیش برۆم دهموچاوێک بشۆم"

چ پێوهندی به منهوه ههیه، ئهسلهه تاقههه لێی نهبوو، جگهرهکهه
بهنیوهی خامۆش کرد و وتم "چهند گهرمه"

«بهبروای من، دهبێ بروای تۆش بپرسم، مهیلت لێیه بچینه مالی من،
زۆر دوورنییه له شهقامی "سیروس" ه.»

"سیروس؟ ههمان ئهو شوینهی که دوینی پیاوێک خۆی و چوار مندال
و ژنهکهی بهبهنزین سووتاند؟ شارهزام.. یانی تا ئیسنا نهپۆشتمووم،
وهلی بیستم کهه پیاوێک خۆی و خیزانهکهی ئاگر تی بهرداوه"

فنجانه قاوهکهه بهرههرووی درێژ کرد تا کهمیکی بریژێ، دیسانهوه له
جانناکهیدا شوشهکهی دهرهینایهوه و فنجانهکهی لێ پرکرد و وتی که

لهگه‌ل قاوه‌دا حه‌شر ده‌کات، وتی "ئه‌مه کۆنیاکه، به‌پر‌وای من کۆنیاک و قاوه پیکه‌وه یانی تۆپ" فنجانی قاوه‌که‌م په‌کیینه هه‌ل‌دا و گه‌رم بوومه‌وه. وتی "به‌رێکه‌وت وابوو به‌لێ، له‌سه‌ری کۆلانه‌که‌ی ئیمه‌ بوو، ده‌زانی دوینی عه‌سر که" هه‌ستام "زۆر سوپاسی لوتفت ده‌که‌م من له‌وه زیاتر زه‌حمه‌تتان ناخه‌مه‌به‌ر"

به‌سه‌رسورمانه‌وه سه‌یریک‌ی کرد "بۆ کوی؟"
"دره‌نگمه"

عاجز و خه‌مبار ده‌هاته پێش چاو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌مه‌جلیسیکی خه‌تمدا، خواردنیان دا‌بێته هه‌موویان و ئه‌میان فه‌رامۆش کرد‌بیت، وتی "ئاخر ده‌زانی من شیعریکم له‌وه‌سفی تۆدا هۆنیوه‌ته‌وه، که زۆر حه‌زم ده‌کرد بیخوینمه‌وه و سه‌رنجانی له‌باره‌وه بزانی، به‌پر‌وای من زۆر زوو ده‌ته‌وێت برۆیت"

وتم "ئه‌گه‌ر به‌پێویستی ده‌زانی شیعره‌که‌ت بخوینیته‌وه، باشه بیخوینه‌روه" په‌شۆکاوانه به‌دوای شیعره‌که‌دا گه‌را، له‌م گیرفانه‌وه بۆ ئه‌وگیرفان، له‌ گیرفانی به‌ر باخه‌له‌وه بۆ گیرفانی لاته‌نیشت، گیرفانی دواوه، سه‌ره‌نجام دۆزییه‌وه، کاغه‌زیک‌ی چوار قه‌ده‌کراوی کرده‌وه و به‌ مژیک‌ی قولی له‌ جگه‌ره‌که‌یه‌وه خویندییه‌وه:

"دهنک دهنکی هه‌نار"

تۆبوویت که له‌ زارمه‌وه ده‌رژایت

که‌وچک که‌وچک ئیمه‌ سوور و ته‌رتر ده‌که‌یته‌وه

تۆبووی به‌ نیگا

ئیمه‌ت

وتم "داوای لیبوردن دهکهم"

به په شوکاوییه وه وتی "هیشتا ته واو نه بووه"

"به لئی، ده زانم" بو دوایه مین جار چاوم به دیواره کان و جیگه خالییه که ی نه ودا گپرا و جانناکه م هه لگرت، له شوینی خوی هه ستا و به ری لئ گرتم، ئیستا ههستم به کراسه ره شه که ی و ریشه نه تا شراوه که ی کرد، وتی "به راست هه وائت هه یه که هاوړیکه ی ئیمه مرد؟"

"مرد؟ کام هاوړی ئیوه؟"

به دهست ئاماژه ی بو گیرفانی بهر باخه لئ کرد "ئه وه ی که چوڼ بلیم، بیرتان نییه؟ پوستره که ی به دار و دیواره وه هه یه"

بیرم بوو، ویستم بیرسم بو مرد، به لام وتم "هیچم بیرنایهت"

"به هه حال، گه زازی گرت و مرد"

"خوتان خوښ بن"

"بونیا میکی گول بوو.. گول.. هه میسه خه یالی ده کرد له چل سالیدا ده مرئ و هه رواش بوو، مرؤقیکی زور باش بوو، به لام قسه نه ده چوو به گوپییدا، ده چوو به ردهم دؤلابی پشت سارده که ره وه به رزه کان و له وئ ته زریقی ده کرد، نامه رده کان سرنجی پیسیان لئ دابوو، بی خوینبازی.. "یه کسه برووسکه یه که به پشتما هات، وهک ئه وه ی منیان له ئاگردا دهره ئنابیت و له سه هؤلیان هه لکیشابیتم، گوتم "خوا لئی خوښبیت، من ئیتر ده بیت برؤم"

وتی "ده ته ویت له گه لئا بیتم؟"

"نه خیر" خیرا له وئ هاتمه دهره وه و ئه سکه ناسکیکم خسته گیرفانی

ئەو موسیقارە نابینایەو، خۆم گەیانده شەقامەکه، حەزم دەکرد بەنێو
خەلکەدا وەک وەرەقە یاری بەجۆزیک هەلگەپێمەو که کەس هەست
نەکات چیم. عەسرتیکی گەرم بوو، قژم سەر شانەکانمی قورستر دەکرد،
پیاویک لە قەراخ شۆستە ی جادەیهک چیچکە ی کردبوو، بە سەتلیکی
حەلەبی سوور شۆستە ی بەردەم دووکانەکە ی ئاوەرشتین دەکرد. من زۆر
گەرمامبوو، حەزم دەکرد جەکانم دابکەنم و خۆم بخەمە بەر ئەو ئاوە،
حەزم دەکرد سەرم لەو ئاوەدا نەقۆم بکەم و تاسەد بژمیرم، کە چی تا
چلێش نەمدەتوانی، ئەگەر زۆریشیان لێ کردمایە.

ماشینێکی پانویۆری رەش هۆرنی لێ دا و من گوێم پێ نەدا، پیاویک
بەلامدا تێپەری و لە ژێر لێووە وتی "بووخۆم" من هەرۆک ئەو ی
نەشمببستبیت، بەلام خەریک بوو سەرسام دەبووم. ئەم هەموو دوژمنە
هەیه و نەمزانیو؟ لە دنیا یەکدا دەژیم که هیچ پەنایەکم نییە، دنیا یەک که
هیچ وێکچوونکی لەگەڵ کۆمەلگە ی مرۆفایەتی نییە، جێگە یەک وەک
بێشە و درنده و من ناچار بووم بەرگە ی بگرم و بەترس و لەرزووە
بەپیدا برۆم، بەترسەو بنوم و بەپەشیوییهو رابیم، مەگەر چەندیک
دەژیام تا نیووە زیاتری تەمەنم لە پووچەلکردنەو ی پلانی ئەوانی تەدا
بەفیروۆ دەم، بۆ کەس بەفریادم نەدەهات؟

بۆ ساتیک سەرم گێژی خوارد، بیرمکردهو، لە کوێ بووم و بۆ کوێ
دەرۆم و لە کام زەماندا وەستاوم؟ نەمدەزانی بەردەوامبم لە روێشتن یان
بگەرێمەو؟ بۆ کوێ بگەرێمەو؟ بۆ شەمەندەفەرێک که لەتاریکیدا
بەخێرا یییهکی سەرسورھێنەر دەرۆی؟ بۆ قاوہخانە ی فیردەوسی؟ یان
بۆ مائی ئیوہ؟ تاسەتم دەکرد، گریی سەرپۆشی خەیاڵم توند کردووە و
بۆ مائی ئیوہ ریگەم گۆری، بەلام لەپەر ژنیک لە بەردەمدا هەلتۆقی و

به‌ئاوازیکی توورپه وتی خوشکی.. وتم من نیم.. په‌شیمان بوومه‌وهو به‌هه‌مان ری‌دا که‌وتمه‌وه ری، گه‌رمام بوو چه‌زم ده‌کرد بیر له‌وه بکه‌مه‌وه، سی مانگ نا دوو مانگ و چوار رۆژ بوو که ئه‌وم نه‌دیوو هیچ که‌س و هیچ شتیکی جیی خالیی ئه‌وی پر نه‌ده‌کرده‌وه، ته‌نانه‌ت رۆژگاری نه‌خس و نیگارانیس. ماوه‌یه‌ک بوو نه‌ده‌هاته قاوه‌خانه‌ی فیرده‌وس که‌س هه‌والیکی لیینه‌بوو، هیچ شتیکی بۆنی ئه‌وی لی نه‌ده‌هات، ئایا له‌ من ره‌نجا بوو؟ قسه‌ی لی دابریبووم؟ ئایا ئیتر تاقه‌تی نه‌ما‌بوو، وا خوی نیشان نه‌ده‌دا؟

من سالانیکی به‌ر له‌ هاتنم بۆ ئه‌م دنیا‌یه، خۆم له‌ودا هه‌ست پی ده‌کرد، له‌ روحی ئه‌ودا، له‌ خوینی ئه‌ودا بووم، به‌ده‌ماره‌کانیدا ده‌رۆیشتم و له‌ نیگایدا هه‌رده‌م نیشانه‌یه‌ک له‌ من بوونی هه‌بوو، کاتیکی ده‌هاته خه‌ونی تۆوه به‌روونی ده‌مدی که ده‌ستی ده‌کاته گه‌ردنانه‌وه بۆ خالقی من دروود ده‌نیرئ. سه‌یری تابلۆکانی تۆ ده‌کات و به‌گالته‌وه ده‌یگوت ئاغای کۆپی ده‌وله، ئایا هه‌نوکه له‌ یادتدا بووم؟ چه‌زم ده‌کرد یه‌ک جار، ته‌نیا جارێک ئه‌و ببینم و سالوی لی بکه‌م، له‌ به‌رده‌میدا به‌ریزه‌وه بوه‌ستم که کلاوه‌که‌ی له‌ سه‌ری دابگریت و بلّیت هه‌وا چه‌ند بۆگه‌ن بووه، یا بۆ نمونه تۆ ناوت چییه و چه‌ند سالیت، ته‌نانه‌ت چه‌زم ده‌کرد به‌ تووره‌بیبیه‌وه بلّی "بۆ دیته ئه‌م قاوه‌خانه‌یه، له‌ کونجیکی ماله‌که‌تدا دا‌که‌وه وا هاتوو سه‌ریکم دا "تا من بلّیم "ئه‌م شه‌و دیتت؟" ده‌یتوانی له‌ شتیکی تر توورپه ببیت و له‌ خولقه‌تی من گله‌یی بکات و به‌گرژییه‌وه بلّی "بۆچی هاتویته ئه‌م دنیا‌یه‌وه؟" من بلّیم "بۆ سه‌رلیتیکدانی تۆ" پاشتر بيم به‌دوکه‌ل و له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و چاوپه‌ش و بریقه‌دارانه‌یدا هه‌لبّیم. ئاره‌زووم بوو یه‌ک جار، ته‌نیا یه‌ک جار، چاوه‌کانی بدره‌وشیته‌وه و

زهردهخه نه له روخساریدا نهخش بیهستی و بهمن بلّیت "یا هو...
دیدارت به قیامت"

بۆ بهدبهختبووم، بۆ هه‌رگیز پیتی نه‌ده‌گه‌یشتم و نه‌گه‌ر بشگه‌یشتبام
وه‌کو می‌شه‌هنگ له روحی مندا پوره‌ی دهدا و له چاوتروکانیکدا ته‌رکی
خانه‌و لانه‌ی دهدا؟ ئایا له‌به‌رئه‌وه‌ی چوارپارچه ئیسقانی ئهم جه‌سته بی
خوین و روحی بدات به‌سه‌رمدا؟ چه‌ند به‌دبهختبووم و نه‌مه‌زانی...
چه‌ند سه‌رم کرد به‌یانه و قاوه‌خانه‌کاندا، چه‌ند له به‌رامبه‌ر مآلیانه‌وه
رۆیشتم به‌لکو ئه‌مه‌خوایه شوینه‌واریکی ئه‌و ببینم و نه‌مبینی، چه‌ند
شه‌و به‌یادی ئه‌و نوستم و که چی تۆ هاتیته‌خه‌ونم، ئایا تۆ ئاسته‌ته‌نگی
نیوان دیداری من و ئه‌و بویت؟
ئیتیر نه‌مه‌زانی.

گه‌رمام بوو، به‌شه‌قامیکدا سوپامه‌وه، که پرده‌رخت بوو سێبه‌ریکی
زۆرتری هه‌بوو، له خێراویک ئاوم خوارده‌وه، خۆم به‌دوکانی
وینه‌کیشه‌کانه‌وه و خه‌فاند. ئه‌وئێ گۆزه‌ری قه‌له‌مدانییه‌کان بوو، هه‌موو
نیگارەکانیان له‌به‌ر خۆره‌که‌دا دانا‌بوو تا وشک ببه‌وه، یان رهنگه‌ بۆ
ته‌ماشاکردنیش دایان نابیت، تابلۆکان هه‌ریه‌که‌یان چیرۆکیکیان هه‌بوو؛
دوو کۆتر له‌سه‌ر ستاره‌یه‌که هه‌لنیشتبوون و به‌ماتییه‌که‌وه بیریان له
دره‌خته‌کانی ئه‌ولای ته‌لاریک ده‌کرده‌وه، ژنیکی بالابه‌رز گۆزه‌یه‌کی پری
له‌سه‌ر شان نابوو، دره‌ختیک پریوو له‌قه‌له‌ره‌ش، هه‌لۆیه‌که به‌ئاسماندا
ده‌سوپایه‌وه، دره‌ختیکی تر ئه‌وه‌نده‌گه‌وره‌بوو که له‌چوارچێوه‌ی
تابلۆکه چوو‌بووه‌ده‌روه. چوومه‌پێشتر هه‌ندیک له‌تابلۆکان مرۆفیان
بۆ لای خۆیان راده‌کیشا، هه‌ندیکیان ته‌نیا ئیشی ئاوی بێمانا بوون،
چه‌ند ماسیگریک عاره‌قیان ده‌ردابوو تۆریان راده‌کیشا، ژنیک مندالێکی

له باوهش گرتبوو، پشیله‌یه‌ک خه‌ریکبوو به‌گلو له شلیله‌یه‌ک یاری ده‌کرد، له تابلویه‌کی تردا پیاویتی موویۆر سه‌یری من، یان که‌سیکی له پشت منه‌وه‌ی ده‌کرد، ئاوړم دایه‌وه که‌س له دوامه‌وه نه‌بوو، دووباره سه‌یرم کرده‌وه، وتم من؟ بزه‌یه‌کی کرد، ده‌ستیکی به‌مووه بۆره‌کانیدا هینا و به ده‌سته‌سپریکی سپی عاره‌قی ناوچه‌وان و سه‌رلیوی سړی، سه‌عاته‌که‌ی به‌ره‌و رووی من گرت و ده‌ستی نایه ژیر چه‌نه‌یی و وه‌ک خو‌ی وه‌ستایه‌وه. چومه پښتر سه‌یری سه‌عاته‌که‌یم کرد، به‌لام نه‌متوانی بزانه سه‌عات چه‌نده. منیش بزه‌یه‌کم بۆ سه‌نده‌وه و سه‌ریکم بۆ له‌قاند، یانی که چی بووه؟! چاوی تروکاند، لیوی جولانه‌وه بی‌ه‌وسه‌لانه وتی "پزیشک بووم هه‌ر له خو‌ت و خوړای نه‌خوشکه‌وتم و مردم، هه‌ریه‌و ئاسانییه، زۆر قوړپایته.. که‌س ته‌کلیفی ئەمه نازانیت، تو ئەمه ناو ده‌نییت ژیان؟"

ده‌ستی چه‌م به‌حاله‌تی پرسیار برده‌پیشی، وه‌کو گو‌ل کرده‌وه، جاریکی تر سه‌رم راوه‌شاندا یانی که هیچ ناکریت و به‌ته‌نیا له چوارچه‌وه‌که‌یدا جیم هیشت و رویشتم.

ئه‌سپه‌هایه‌ک بی‌ئوه‌ی حیه‌ل بکه‌ن هه‌لیان ده‌خسته‌وه، له تابلویه‌کی تردا تیزه جاریک هه‌م پی ده‌که‌نی و هه‌م ده‌گریا، له‌پر چاوم که‌وت به‌ په‌رده‌یه‌ک که به‌دیواری به‌رامبه‌ر دووکانیکدا هه‌لواسرابوو، په‌رده‌یه‌ک که له ناویدا کانیوایک ورده شه‌پۆلی دها و نه‌سیمیکی فینک ده‌هات، په‌لوپۆی شو‌ره‌بیه‌ک له‌سه‌ر تاشه‌به‌ردیکی به‌رزه‌وه سی‌به‌ری رژاندبوو به‌و ناوه‌دا و هیچ که‌سیکی لی نه‌بوو، ته‌نیا خاوه‌نی دووکانه‌که نه‌بیت که له پشتی ئەو تابلویه‌وه دانیشتبوو ته‌رمیمی تابلویه‌کی تری ده‌کرد، که وینه‌ی گول‌دانیک بوو.

چوومه دووکانه‌که‌وه، ساتیک سهیری ئه‌و په‌رده‌یه‌م کرد، چه‌ند ئاشنا بوو، من ئه‌م دیمه‌نه‌م له کوئی بینیبوو؟ بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه جله‌کانم دابکه‌نم و خۆم له ئاوه‌که‌هه‌لکیشم، گه‌رمام بوو، حه‌زم کرد بگه‌ریمه‌وه، جان‌تاکه‌م له‌لایه‌که‌وه‌ دانا و کراسه‌که‌م دا‌که‌ند و بی ئه‌وه‌ی ده‌نگم لیوه بیت چومه ئاوه‌که‌وه. ئاوه‌که‌ سارد بوو هه‌رجاری که ده‌چوومه ناوی شتیک ده‌رژایه دلم.

خاوه‌ن دووکانه‌که‌هه‌روا که تابلویه‌کی ته‌رمیم ده‌کرد، له‌په‌ر ئاوری دایه‌وه، فلچه‌که‌ی فری دا و سه‌یریکی ده‌وروبه‌ری خۆی کرد، من خیرا خۆم کرد به‌ژیر ئاوه‌که‌دا و کاتیک سه‌رم ده‌ره‌ینا، بینیم که خه‌لکی له به‌رده‌م دووکانه‌که‌دا کۆبونه‌ته‌وه و به‌سه‌رسو‌رمانه‌وه سه‌یرم ده‌که‌ن، دووباره خۆم کرده‌وه به‌ژیر ئاوه‌که‌دا و ئه‌مجاره که سه‌رم ده‌ره‌ینا ئه‌و پیاوه ئیشه‌که‌ی وازلیه‌ینابوو، رووه‌و ئه‌و لایه سه‌رگه‌ردان وه‌ستا‌بوو، گرینگیم پی نه‌دا، سه‌یری تاشه‌به‌رده‌که‌م کرد به‌لکو په‌یکه‌ری فه‌ره‌ادی له‌سه‌ر بینیم، به‌لام که‌س له‌وئ نه‌بوو، نه‌مزانی بۆ ئه‌وه‌نده چاوه‌رپی بووم تا به‌لکه‌ که‌سێک له‌سه‌ر ئه‌و تاشه‌به‌رده‌وه سه‌یرم بکات.

بیه‌ستبووم هه‌رکاتیک له‌سه‌ر کانی و ئاوێک بم که‌سێک له شوپینیکه‌وه سه‌یرم ده‌کات، که‌چی هه‌رچه‌ند له‌ملا و لام ده‌روانی که‌سم نه‌ده‌بینی، دلم په‌له‌په‌ل لیتی ده‌دا و شتیک له ناخمه‌وه ده‌رژا، ژیره مه‌له‌یه‌کم لی دا، به‌ده‌ستی کراوه به‌سه‌ر رووی ئاوه‌که‌دا و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی وه‌نه‌شیه‌ی که وایزانم له‌به‌ر ساردی ئاوه‌که‌ یا ره‌نگه‌ له‌به‌ر نه‌بینینی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد بووبیت، به‌قه‌ژی ره‌شی خوساو، چاوی چاوه‌روانییه‌وه هاتمه‌ ده‌ره‌وه.

چه‌ند حه‌زم ده‌کرد سالانیک له چاوه‌روانیدا بمێنمه‌وه، تا به‌لکو که‌سێک له‌سه‌ر ئه‌و تاشه‌به‌رده‌وه سه‌یرم بکات، یان بزانه‌م ئه‌و په‌یکه‌ره‌ی

روحی خوئی داوه بهو بهرده له کوئییه؟ پهیکه ریڅ که رڅژانیک مندالی
به رگدروبوو بو داخوازی کچی پاشا دهچوو.

له پړ خاوهنی دووکانه که ناوړی دایه وه و بینیمی، وهک نه وهی سهیری
درهختیکی گرگرتوو بکات، یان وهک نه وهی که دلئی ئیتر توانای لیدانی
نه مابیت، دهستی تا سهر سنگی هیئا و ناله یه کی بچووی کرد.

وتم "مه ترسه" و پیکه نیم

وتی "تو لیره چی دهکئی؟"

وتم "گه رمام بو" سهرم گیژی دهخوارد و دلّم توند لیی ددها، وتی
"حالتان باش نییه" و بهره و رووم هات که له سهر زهوییه که هه لم
سینیتیه وه، وتم هیچ نییه، خوم ده توانم، دانیشتم و عاره قی ناوچه وانم
به له پی دهستم سړی و وتم "ئا" به دهستی له رزوکی په رداخیک ناوی
دامی و من یه کبینه چورپریم کرد، که په رداخه کم له سوچیک
دووکانه که دانایه وه ئیمزای توم له خوارووی تابلوکه وه بینی، خیرا
هه ستام، جله کانم ته کاند و به زه رده خه نه یه ک مالئا واییم له پیاوکه کرد.

پوخساریکی تکا کارانه ی هه بوو، ههستم کرد ناماده یه گیانی خوئی
بهخت بکات و له وی گلم بداته وه، بیری خاوهن ماله که مانم که وته وه، بهو
جیاوازییه ی که ئه میان دوچاری سهرسورمان بوو بوو، چاویکی له من
کردوو چاویک له تابلوکه و سهره نجام خوئی نه گرت و وتی "چ
لیکچوونیک" چهند ههنگاویکی ناو به ده ورمدا سوپرایه وه، وتی "تو له
کوئیو هاتوویت؟"

من بیدهنگ بووم و خوش خوش پی دهکه نیم، وتی "خه ریکیت بو کوئی
بجیت؟ دیسانه وه قسه م نه کرد و خوم به تابلوکانی تره وه خه ریک کرد،

وتى "تۆ ناوت شىرىن نىيە؟" چاۋيىكم بەسەرتاپايدا گىترا ھىچى بەفەرھاد نەدەرد، ھىۋاش جانناكەم ھەلگرت و لە دووكانەكەى ھاتمە دەروە.

لە ژىر سىبەرى درەختەكانى شەقامەكەدا راستەپىم گرت و بى سەرنج لە دەوروبەر خىرا دەپۇيشتىم، بريا بمتوانمىبا لەو تابلۇيەدا بىمامايەتەوہ و تۆم لەوئى ببىنىبا، گولى نىلۇفەرم لەو كەنارە بچنىبا و پىشكىشىم كردىتايە. خۆزگە لەبەر خاترى لىكچوون لەگەل جەماعەتدا خۆت كۆم دەكردەوہ بەشىۋەيەك لە دوورەوہ وا بەھاتىتايە پىش چاۋكە تۆش پىرەمىردىكى قەمبورىت، جۆگە بەلای پىتا رەوانە و درەختى سەرووش سىبەرى بۆ تۆ كر دووہ، كە ھەر كەسىك ببىنىت بلىت لە ژىر سىبەرى سەرووہكەدا، ئەگىنا خۆ ھەتاۋىك لە گۆرئى نەبوو، تۆش بەدلىنبايىيەوہ سەرقالى پاكردەنەوہى فلچەكانت بوويت.

"ئەم ھەموو تابلۇيە بۆ تۆ بەس نىيە؟ كەواتە تۆ لە كوئىت؟"

خەمگىن نىيە؟ تۆ بەدۋاى مندا بگەرىتت و من بەدۋاى تۆ؟ كحول بە دەمارەكانتا دەگەپئى و خىراى شەمەندەفەر زياتر و زياتر دەبىت، گەرمى ھەك پزىسكى بى ئازارى ئاگرى نىگاركىشان، لە پەنجەكانى دەست و پىت و لاگوئى و تەنانەت كەمەرت جى دەمىنىت.

شەمەندەفەر ھىندە خىرا دەپۇيشت كە من وام دەزانى ئىستا ئىتر بەكۆتايىى دنيا دەگەم، كەچى نەگەيشتم، لەچەمەدانىيەكەوہ بۆنىكى توند دىت و من خۆم داوتە دەست ئەو رىگەيە. دەستىم بۆ يەخەم برد كىلىلى مالىكەى ئەو، لە نىۋان مەمكەكانمدا بوو، بۆ ساتىك ھەستىم كرد كىلىلى مالى قەمبوروہ.. رەنگە.. رەنگە.. رەنگە.

نازانم بۆ كاغەزى قەدەرى من ۋەكو ئەو كاغەزانە وابوو كە لە فرۆكەوہ

هه‌لده‌درانه خوارى، كاغه‌زانى سه‌وز و سپى و سوورى "جاويدشا"، من هه‌ميشه كاغه‌زه سووره‌كانم ده‌گرت‌ه‌وه و كه‌سانىك هه‌بوون كه هه‌موو ره‌نگه‌كانيان ده‌ست ده‌كه‌وت. له كوئوه هاتبووم وا شپوه‌م له هيچ كه‌س نه‌ده‌چوو؟

ده‌هات به‌بیرتدا كه ئە‌گەر بتزانىبايه من كيم و له كويم، نامه‌يه‌كت بۆ ده‌نووسيم.. بۆ نامه؟ ئە‌گەر بزانيهت خۆت نايه‌يته سوواخم؟ هيژىكى خۆنه‌ويستانه توى له شوينى خوى هه‌لكه‌ند، خيرا رويشتى به‌لاى جل و به‌رگه‌كانته‌وه و چاكه‌ت و پانتۆلت له‌به‌ر‌كرد و بوينباخيكي سه‌وزت به‌ست، عه‌ترت له‌خۆت دا، كاتىك ويستت بكه‌ويته رى، بىرت كرده‌وه ده‌بى بۆ كوئى برۆيت؟ هه‌مووان تووشى ئە‌م حاله‌ته‌ ده‌بن، وه‌لى وا خۆيان نيشان ده‌دن كه به‌م شپوه‌يه نه‌بووه، حازر ده‌بن، كلاو ده‌كه‌نه سه‌ريان، پيالو له‌پى ده‌كه‌ن، بۆنى خۆشترين عه‌تر له خۆيان ده‌دن، هي‌نده سه‌رگه‌رمى خۆرا‌اندنه‌وه ده‌بن، كه بىريان ده‌چپته‌وه بىر له رۆش‌تنه‌كه بكه‌نه‌وه، پاشان كه ده‌يانه‌ويت بكه‌ونه رى، دىواره‌كانى ناوه‌وه‌ى كه له سه‌ريان يه‌ك به‌دوايه‌كدا داده‌چپت و ئە‌وه‌نده ته‌پوتۆز ده‌كات كه هيچ شتىك به‌زه‌ينياندا نايه‌ت، خوابكات كه‌سىك به‌بونىام بلّيت بۆ كوئى ده‌چپت؟ من له‌زه‌ينتا وتم شه‌شت سال بگه‌رپرّه‌وه دواوه و وه‌ره به‌رده‌م من، به‌لّين ده‌ده‌م كه هه‌ردوو‌كمان له سه‌رگه‌ردانى رزگار بىين و ته‌نانه‌ت ئە‌گەر بۆ ده‌قيقه‌يه‌كيش بووه له‌ماناى ژيان تى بگه‌ين.

وتم "ديت يارى يه‌كبين؟!" به‌لام هه‌رچه‌ندت كرد نه‌تتوانى، مه‌گه‌ر ده‌بوو؟ تازه رۆبى ئە‌و زه‌مانه‌ى كه كه‌سىك مووى سيمرغى ده‌سووتان و ده‌ستبه‌جى سيمرغ ده‌هاته به‌رده‌رگه‌ى، تازه ئە‌وه نابيت. ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر ئە‌م شه‌مه‌نه‌فه‌ره به‌وه‌په‌رى خيرايش برۆش‌تايه، جارىكى تر من به‌تۆ

نەدەگەيشتم، بەراست ئەم شەمەنەفەرە بۆ کوئى دەچوو؟

بليتهکه له بهينى پەنجەکاندا مابوو، لەو رووناکییە کزەى له سەرەوه دەهات، وا دەهاته پيش چاوم که شتيکی لهسەر نووسراوه، بەلام هەرچەندم کوشا نەمتوانى خەتەکهى بخوینمەوه، لەپر دەنگى پیکەنینه ترسناک و وهحشییەکهى پیرەمێردى قەمبوورم بەسەردا رژا، وام زانى ئەو دەنگەم له زەیندا بیست، بەلام کاتیک سەرم بەرز کردوه بینیم لهسەر کورسى تەنیشت دەرگەکه دانیشتوو و بەدەموچاویکی گوشراوهوه بەمن پى دەکه نیت، بەدانی رهشەوهبووى، قژى چلکن و پیکەوه نووساوى، خوئى له عەبايهكى ئۆخراييهوه(*) پچابوو نەیدەتوانى بەر بەپیکەنینهکهى بگریت.

من خۆم نەدۆراند و هەولم دا بەسەر خۆمدا زال بم، بەلام گیرم خواربوو، دەستەکانم بەگوێچکەمەوه نووساند و زریکاندم، وا که تەواوى بەدەنم کهوتە لەرزین، بى ئەوهى دەنگیک له زارمەوه بیتەدەر، تەنیا نالەیهکی بچووکی خۆم بیست، پاشان هەستم کرد که کۆمەلێکی پيشومار خەلک بەناو سەرمدا دەرۆن و قسە دەکەن.

وهک ئەوهى کۆمەلێک خویندکاری سادیستی کتیب بەدەست، بەدەنگى بەرز هاوکیشە لەبەر بکەن، لى دەنگى هیچیان روون نەبوو، روومەتم رنى و ئەوهنده بەهیز یهکێک له پەنجەکانم گەست که خوینم لى هینا، ئینجا پیرەمێرد بیدەنگ بوو، بەتوورەبییهوه وتى "خۆ تۆ برینداربوویت.."

(*) ئۆخرا: ئەم وشەیه له بنه رەتدا یۆنانییە، بەجۆرە خاکیک دەوتریت که رەنگى جۆراوجۆرى لى دروست دەکریت، خوئى رەنگیکی زەردى مەیلەو

سوورە . و

دهسرت بدهمى پىي بيهستى؟" دهسرىكى چلكنى له گيرفانيدا دهرهينا و بهرهو رووم گرتى.

وتم "بوئه وهنده دووباره دهبيته وه؟ تو كيتت؟"

وتى "تهنيا موسافيرى ئهم شه مه نه فهره تويت.. هااا؟"

وتم "يانى چى؟"

وتى "جگه له تو هيچ كه سىك له م شه مه نه فهره دا نييه، ههز ده كه هيت برق سهير بكه"

وتم "به راست؟"

له شوينى خوم ههستام، دهرگه كابينه كه م كرده وه و له راره وه كه دا دهستم كرد به گهران، جيگه جيا جيا كان گه رام و سهرم به هه موو كابينه كاندا كرد، كه سى لى نه بوو، جار يكي كه چوومه وه. ناوه وم ده يقى ژاند، به لام دهنگم ليوه نه ده هات. ئايا له شاخ يكه وه ده كه وتمه خواره وه؟ ئايا له بير يكي بى بندا نقووم ده بووم؟ ئايا خهريكه له رهحمى دا يكيكه وه بيمه دهرئ كه ده بوو به هه نسك هه لدان و هه راسان، يه كپارچه بمدا يه ته قوولپى گريان؟

چهند سهخت بوو! دهنكى زريكه ي ناخم له كاسه ي سه رمدا ههست پى ده كرد و هه لده هاتم، له شتيكى نه ناسراو هه لده هاتم تا په نا بيه مه بهر نه ناسراو يكي تر. به يادى سالانى دوور له كو مه لىك تونى هه لده هاتم، بيرم كه وته وه كه دهست به ژير مه كه كانمه وه بگرم نه با دا بكه و يت.

ئهستيره چكوله كان رىك له به رام بهر چاوه كانى مندا ده سووتان و ون ده بوون، به لام ئهستيره سپى و زيويه كان به نيو يارى ئهستيره

چکۆله كاندا هیدورهیور به پیتی خۆیاندا دهروشتن، پیکوته و سهنگین له سهروو که هکه شانوه وهستا بووم و به لام دهستم له ژیر دهسه لاتمدا نه بوو که به په له پیتکه به که بتوانم ئه ستیره کان له یاری بکه مه دهروه، هیچ شتییک له ژیر دهسه لاتمدا نه بوو، چه ند سهخت بوو، چ قورساییه که به کۆلمه وه بوو! بۆ ژیانکردن نا، به لکو ته نیا بۆ زیندوو مانه وه، ده بوو چ په له قازیه که بکه م، چ مه رگم بوو؟ نازانم ته نیا ده زانم که شتییک منی هه راسان ده کرد و موگناتیسکی نه ناسراو منی بۆ دواوه راده کیشا، ئه وهنده بۆ دواوه گه رامه وه تا گه یستمه کۆتایی شه مه نه فه ره که، بۆ دلنیا بوون دهستم له دوايه مین دیواری شه مه نه فه ره که دا و له پی که وتم، هه ناسه سوار و تۆقیو سه رم داخستبوو نه بادا چاوم به دهروه بکه ویت.

ئیسیتا ئیتر له په نجه ره کانیش ده ترسام، که ده نگوت ره شایی دهروه یی بۆشاییه کی بی کۆتاین، ئه گه ر بکه وتمایه ته راکیشانه که یه وه، تا ئه به ده له ناخه وه ده مقریشکاند بی ئه وه ی ده نگیک له زارمه وه بیته ده ری.

وهک بلپی پیم نابیته دنیا به کی نه ناسراوه وه که عه ردی نه بیته، من بی ئه وه ی بمرم وهک روحتیکی سه رگه ردان یان روحتیکی گه ریده له ئاسماندا تیامابووم، وه حشه تیکی گه وره تر له مه رگ وجودی گرتبووم، بۆ ساتیک ههستم کرد ته واوی تۆقینی من له ته نیا ییه، له ته نیا مردن نه ده ترسام، له وه ده ترسام به ته نیا بمینمه وه، چه ند له په ستا په ستا ده مقیژاند، رق قوو رگمی گرتبوو، هه ناسه م ته نگ، کاتیک فرمی سک به چاومدا ها ته خواری هه ستام دهستم له خۆمه ودا تا بزانه هه م، ئه وکاته که وتمه ری.

هه موو کابینه کان خالی بوون، من فیکه م لی ددا، ده شگریام، که چی

ئەم دۆلەت ساھابىمۇ ئارام نەدەبۇ، قوۋرگىم گىرابو، فىكە، گىران،
فىكە، فىكە، فىكە، بىرا بىتوانىيە لە جىي گىران فىكەم بىكشايە، وەك
ئەو ئاوازەى كە دواتر پىاۋە نابىنا بەۋىقارەكەى بەردەم قاۋەخانەى
فېردەۋسىيە بەئۆكۆردىۋەن دەپزەنى.

وتى "ئەم ئاوازەم، لەسەر فىكەى شەۋانەى مەستىك داناۋە"

وتم "جوانە"

"بەدلىنىيەۋە تۆش جوانىت"

"خۆزگە بىتوانىيە بىيىنى"

"من ئەھلى تەماشىم.. ئەھلى ئاوازە خەمگىنەكانم"

گىرام و فىكەم دەكىشا، ھىچ كەسىكى لى نەبو، ھەموو كابىنەكان
خالى بوون، بەدۋاي پىرەمىدە قەمبۇرەكەدا دەگەرەم پەنای بۇ بەرم،
بەلكۇ لە كەنارىدا ئارام بىگرم، بەلام ئەۋىش نەبو، لە كۆيى پىرەمىدە؟
نەبو.

چەند رۆشىتبۇم؟ دىسانەۋە دەستم پى كىردەۋە، لە كابىنەكەى خۇمان
دەرچۇوم، بەيەكەمىن فارگۇن گەشىتم، چۇومە ژوورى ئىشىپىكىردىنى
ئامپىرەكان، دەرگەى كابىنەكەم كىردەۋە، كە پىم خىستە ئەۋدىۋەۋە ئىنجا
زانىم كە شەمەنەفەرەكە بى شۇفىرە، لەۋى بوو زانىم ھىزىكى پەنھانى
شەمەنەفەرەكە رىنۆيىنى دەكات، بى ئەۋەى كەسىك سۈۋتەمەنى تى
بكات، يان كەسىك لىي بخورىت.

دەنگى سەرسۇرھىنەرى ئامپىرەكان ئاماژەى خىرايىيەكى نائاسايى
بوو، دوو كورسى لەۋىدا بوو كە ھەردووكىيان خالى بوون، پەروانەيەك
بەتەلبەندى پەنجەرەى دەستەراستدا وشك بوۋبوو، كابىنەكە بۇنى دەمى

مردووی لئ ددهات، دهمی مردوویهک که بهسه درو کافور(*) ددهشون و پانکهی که به ته و اووی هتیزیه وه دهخولیته وه تا جهسته که بۆگهن نه کات. وهها سه رم گیزبوو بوو که نه مده توانی به سه رپیوه بووه ستم، هزم ده کرد دانبشم و گرمۆله بيم، وهک کۆیلک بخولیمه وه، سووراو بیده نگ له سوچیکه وه بکه ومه دهر وه، به شپوهیه ک که کهس نه مبینیت. وه لئ هیچ توانام نه بوو، مات و بیده نگ له به دب ختی خۆم دهر وانی، به چاره نووسی شووم، که ئه وه موو ریگه یه م به ئیراده ی خۆم هه لئ ژاردبوو؟ سات به ساتیش و اقی من زیاتر ور دهما، ئایا کهس باوهر ده کات؟ ئایا تو باوهر ده که ییت؟ ده توانیت پیم پی بکه نیت، یان به چاره نووسی خه مئه نگیزم به لپیگری، به لام ئه گهن چاویک به خوشتاندا بخشین، بۆتان دهر ده که ویت که حالتان له من باشتر نییه، بیهووده یه که بپرسم ئیوه بۆ؟ چونکه نهک تو هیچ که سیک په رسقیکی نییه، مرؤف رۆژیک به بینینی دووچاوی رهش ژیره و ژورر ده بیت، بیرى لئ ده کاته وه، هه موو شه ویک خه وی پیوه ده بینیت، دوو مانگ و چوار رۆژ به دوایدا ده گه ریت، وهختی به دهستی ده بینیت، بۆی دهر ده که ویت که تهرمیکی به سه ردهسته وه ماوه.

نا.. تۆش بی گونا هیت هینده بیر مه که ره وه و له سه ری مه رۆ، بگه رپیره وه. خیرا گه رامه وه کابینه ی ژماره ی بیست و چوار، له

(*) سهر و کافور: سهر داریکه له ناوچه گه رمیانییه کاندا دهر ویت و گه لاکه ی وشک ده کریت بۆنیکى خوشى هه یه، کهف ده کات و له خو شۆردندا به کار دیت. هه رچی کافوریشه؛ گیایه کی بۆنخۆشه، له پزیشکی و پیشه سازیدا به کار دهر بیت. هه ردوکیان به شپوه ی گولاو به لاشه ی مردودا ده کریت، تا بۆنی مردووه که بشارتته وه. و

شوینەکه‌ی خۆمدا دانیشتم و ویستم وهک دەسپێکی سەفەرەکه له رهشایی دەرەوه بروانم، بەلام ئیتر نەمدەتوانی، سەیری ژوور سەری خۆم کرد، چەمەدانییەکه نەمابوو، کەسی پری دابووێه و بردبووی، کەسێک گالتهیه‌کی بی تامی له‌گه‌ڵ کردبووم، دەستم گرت بەدەموچاومه‌وه و بیرم له‌وه کردەوه که نابیت له‌وه زیاتر هه‌له‌په بکه‌م.

تیگه‌یشتیم که زۆر شت بەدەست مرۆف نییه، ژیان خەونه تێپه‌ریوه‌کانه و تەفسیر دەکریت، ژیان جۆلانه‌ی خه‌یالی رۆژانیکه که هه‌رگیز تەمەنمان پێی ناگات، ژیان دەستپێکی سەبرده‌کانه. دەمویست حه‌واسم کۆ بکه‌مه‌وه و یه‌ک جار به‌را‌بردووم یان ئاییندەمدا تێپه‌رم. دەزانم کاتیک بوونیا‌م به‌رێدا دەرۆات قاجیکی پێش ده‌که‌وێت و قاجیکی دوا، وختیک ده‌وستیت وه‌ک په‌روانه به‌قوتوی ئاوینه‌یه‌کدا به‌دیواره‌وه دەدوریت، بەلام گێژ بووبووم، نەمدەزانی بگه‌ریمه‌وه بۆ را‌بردوویان بیر له‌ ئایینده بکه‌مه‌وه، له‌خۆوه بیرم که‌وته‌وه زه‌مانیک له‌سه‌ر چرپا چلکنه‌که نووستبووم و دوو مؤمدانی کۆن به‌ژوورسه‌رمه‌وه بوو که خه‌رمانه‌ی ته‌واونه‌کراویان ده‌خسته‌ سه‌ر دیواره‌که، هه‌رچه‌ند پێویست به‌بوونی ئه‌و دوو خه‌رمانه‌یه‌ نه‌بوو، به‌لام بۆ پی‌رۆزکردنی ئه‌و ساته‌ بێگه‌ردانه دیواری به‌رامبه‌ر وه‌کو میحرابی لی هاتبوو، دوو میحراب له‌ تویی یه‌کتردا، له‌ ناویاندا رووناکییه‌کی سه‌وز ده‌گه‌را، له‌ ژیر ئه‌و گره‌ سه‌وزه‌دا، گه‌نجیکی کاکل په‌ریشان تاری ده‌ژهنی و بۆنی شه‌راب له‌ زاری ده‌هات، ده‌یانگوت که شیخ کۆلان به‌کۆلان گه‌را‌بوو تا ئه‌وی دۆزب‌بووه‌وه، وتبووی: کوربه‌ به‌لاری‌دا مه‌رۆ! لاوه‌که له‌ حه‌ژمه‌تا وتبووی چی بکه‌م؟ شیخ وتبووی له‌گه‌ڵ ئیمه‌ وه‌ره. تا به‌یان ئه‌نگوتبوو شیخ مونا‌جاتی خوێند و هوهای کێشا، گه‌نجه‌ لاوازه‌که زۆر برسی بوو،

خۆشى نەيزانىبوو، تارى دەژەنى و بۆنى شەراب لە ھەناسەى دەھات،
كە سپىدەى دابوو ئەو لە برسان گيانى سپاردبوو، شىخ فيغانى كرد كە
ئىمە ھەفتا ساڵ...

سەرم راوھشاندا تا وینەى نازەھىنم بگۆرئى، شەمەنەفەر تەكانىكى
توندىى دا و بەئازىر ئىدانەو ھەتەرايىيەكەى كەم بوو، ھەموو شتىك
لەو تارىكيىدا ئارام بوو، رىتمى توندى چەرخەكانى ھىواش بوو، ھەو
شەمەنەفەر ھەستا، بىدەنگىيەك بەلى كىشا كە بۆنى دل لەسەر
خۆچوونى دەدا، تامى سەكەكانى ھەدى دەقيانوس لە دەمدا، تامى
تفتى مەرگ.

چەند ھەزم لە كانادا كردبوو، ھەزم دەكرد خۆر گەرمتەر بىت، ھالائى
گەرمى لە چاوەكانمەو ھەتە دەرى و كەس لە كۆلان نەبىت، كەى بوو؟ تۆ
بىرتە؟ كانادايەك كرى و لەسەر قادرمەكانى ئەودىو ھەرگەى ھەوشەو
دانىشتەم و دەم بەلىوى شووشەكەيەو، پاسكىل سوارىك بەكۆلاندا
تەپەرى و من دەمخواردو، پەپوولەيەك بەلەفەرى بوو، لە دىوارى
پەرگولەى مالانى بەرامبەرەو بەرەو روى من ھات و دووركەوتەو، من
دەمخواردو. سەرم بەرز كردبوو ھەو و بەھەردو دەست ئەو شووشە
ساردەم گرتبوو كە نەبادا بکەوت، پاشان ھەناسەيەكى نويم ھەلگىشا،
بەم سەراوسەرى كۆلاندا چاويك گىرا نەكا تىنووەكان بگەن، جارىكى
تر خواردمەو، دەنگى رادىو دەھات، ھەلەتە دايكەم نووستبوو، خەلكى
گەرەك نووستبوون، ھىشتا جەناب سەرھەنگى دراوسىمان
نەگەرابوو، رۆژنامە بەدەست، بەدەم عارەقشەنەو، تىنو.

ھىشتا "باسى" ئەو كورپۆلكە رەشتالەى چاوانىكى برىقەدارى ھەبوو،
لە پەنجەرەى مالا بەرزەكەيانەو چاوى دەبرىيە ھەوشەكەى ئىمە،

نه هاتبوو تا له بهرامبهرم بوهستیت و له قاچه دريژه و باريکه کانم پروانیت و دواتر هپواش کوشم هلبداته وه و سهیری بکات، هه رچه ند بیرم کرده وه مانای ئەم کاره تینه گه یستم و دواى ئەوه هه رگیز ئەو کوره جارێکی تر له په نجه ره که یانه وه سهیری حه وشه که مانى نه کرد، بو کوی چوو بوو؟ ئایا وای خه یال کردبوو، که من شتی کم له و دزیبوو له ژیر کوشمه وه شار دبوومه وه؟ وتی په روانه و په روانه یه که دای له بال و به سه رمانه وه فری.

هیتشتا کانا دا که م ته واو نه کردبوو که بیده نگییه کی سهیر سه رتاسه ری کۆلانی ته نی، له و بیده نگییه دا بوو من ئاگایانه خه وتم، یان رهنگه له خه ویکی دريژه وه خه بهر هاتبم تا ئارام بگرم، که چاوم کرده وه رۆژ بوو، من له شه مه نه فه ردا نه بووم، خۆره که ی زۆر گه رم بوو، عه رد قلیشی ترسناکی تی بوو بوو، بیرم نییه که در کودال بوو یان می رگ، کویره شوینیک بوو که ژنانیکی بی شومار سه رقالی کاربوون، ژنانیکی رووت که مه مکه شویره کانیا ن دا بوو به شانیا ندا تا به رده ستیا ن نه گریت، به داسی گه و ره دره ویا ن ده کرد و ده چوونه پیشی، که باش لیم روانین هه موو ژنه کان خۆم بوون، خه ریک بوو شاخم لی برویت.. من؟ یانی مه مکه کانم ئەوهنده کشابوون که ناچار بووم بیاندم به مالاو لای شاندا؟ ماندوویه تیه که له که لله ی سه رمه وه دهستی پی کرد که تانوکى پیم دههات و دهچوو. ئایا ئەم هه موو ژنه من بوو؟ مه گه ر ده بوو؟

یه کیک له ژنه کان که منی دی لیم هاته پیشی و وتی "لیره له گه ل نیمه ده مینیتیه وه؟"

"من؟ نا.. ده مه ویت بگه ریمه وه"

وهک هه ویر له ژیر ئەو گه رما به تینه دا کشابوو، وهک دلۆپی مۆم قه تره

قهتره تکا، نهمتوانی لئی پروانم، رووم وەرگیترا، لهپر شهمنهفه ریکم
 بینى لهولاولوه وهستا بوو، پیره میتردیكى قه مېوور دهرگه یی که یک له
 فارگۆنهکانی کردبووه، بهدهست راوهشانندن دهیویست شتیك بلی،
 پیم هه لگرت و بهرهو رووی رام کرد، کاتیك گهیشتمه لای
 شهمنهفه ره که وتی "خه ریک بوو جی بمینی.. هااا؟ ئەگەر من نه هاتمایه
 خوا دهیزانی چی رووی ددها" سواربووم و خیرا خوّم گه یانده کابینه ی
 ژماره بیست و چوار، لهسه ر کورسییه که ی خوّم دانیشتم، بی ئەوه ی
 نیگیایه کی دهره وه بکه م، بریارم دا ئیتر له جیی خوّم نه جو لیم،
 شهمنهفه ره که فیکه ی کیشا و که وته ری، من ههستم به ئارامی کرد،
 به لآم سه رتاپای گیانم هاواری ده کرد، ده تگوت له چه ند لایه که وه رام
 ده کیشن و ئیسقانه کانم له یه ک جیا ده که نه وه، ده تگوت قژم ده سکه نه
 ده که ن و ئەندی شه م پارچه پارچه، پارچه پارچه یه کی په راگه نده که
 هه ریه که ی له لایه که که وتبوو، سه رمام بوو، موچوور که م پیدا ده هات،
 دواتر یه کباره گرم گرت.. چ مه رگم بوو؟

ئایا بۆ ئەوه ی ئارامی به دهست به یتم ده بیت بیر له سالانی دواتر
 بکه مه وه؟ بۆ ناتوانم هه واسم کو بکه مه وه، له رزیو و فره فر له زه مه ندا
 خول ده خۆم. دهنگی باسی ده ژنه قم که ده لیت په روانه و من وه ک
 په روانه یه که له م زه مه نه وه هه لده فریم و ده چه مه زه مه نیکی تر ده نی شه مه وه،
 له سه ر ئەم قه له مدانه وه بۆ سه ر ئەو قه له مدان.

ئایا دیسانه وه دلم بۆ باوکم ته نگ بوو؟ ئایا پیویست بوو له بهر مؤله تی
 چه ند مانگیك، کو شیم بۆ خاوه ن ماله که مان هه لبدمه وه و بلیم "زۆر
 باشه"؟ یان دهردی من پیوه ندیی به سالانی دواتر وه هه بوو؟ ئەوه نده
 په ریشان بووم که نه مده زانی، لهپر شتیك له زه نیمه وه فری و دلم

لهسه خۆچوو، دهنگی دووردهستی ئۆكۆردیۆنی پیاوه نابیناکه م بیست، پیاویک وهك ئەوهی بیهویت مهسه لهیهکی گرینگ بهسه لئیت، به پیروا به خۆبوونیکی تهواوهوه له ژیر لپوهوه دهیچری "ئهی رۆژگاری نهخش و نیگاران" رق قورگی گرتبووم، خۆنه ویستانه جانتاکه م هه لگرت، به قاردمه کانی قاهه خانهی فیردهوسییدا چوومه خواری، چوومه دهستشوییه که، دهرگه که م به سه ر تۆدا قفل کرد.

سه یریکی خۆم له ئاوینه که دا کرد تا بزائم چهند سالم؟ چهند سال؟ به سه ر ئەو سالانه دا تپه ریوه که تهرمیکم به دهسته وه مابوو؟ ویستم ببینم ئایا ده کریت بیرى خۆم بینمه وه رۆژیک له رابردوودا به سواری شه مه نه فه ریک له تاریکیدا بۆ شوینیکی نادیار ده رۆیشتم؟ سرنجم پیرکردوو چه قاندمه دهمارم، به لام دیسان دهستم رووشا و چهند دلۆپه خوینیک تکایه سه ر عه رده که، ئیستا به ئاسانی دهنگی ئۆكۆردیۆن ده بیسترا، من چاوم پری بووه دلۆپه خوینه کان که نه ئینی نامیز و خۆله میشی ده یاننواند، بیرم کرده وه بۆ خوینی من سوور نییه؟ دهستم به لیواری دهستشۆره که وه گرت تا نه که وم، قاچه کانم ده له رزین، پالم به دهرگه که وه دا و دواتر وه ک چرا داگیرسام، وتم "بۆ ئیوه؟"

بابه تی دارشتنی من وه ک هه میشه هه لیتوپلایت بوو، من قسه ی دلم نووسی، نووسیم قه مبوورکان تلیاکی بوون و ئیمه ی قه له مدانییه کانیش هه موو عاره ق خۆر، لی زۆری نه خایاند که ئیمه ش روومان کرده ته زریق و مؤرفین، ئیمه له که لک که وتبووین و که س نه یده ویست گونا همان له ئەستۆ بگریت، مامۆستای دارشتنمان پیره مئیردیک بوو، چاوی ئیمه بوو، هاتبووه بهر هه یوانی ژووری ئۆفیس تا له ناو ئەو هه موو کچه سوورمه یی پۆشه دا من بدۆزیته وه، منیش نا ئومئیدم نه کرد، به ره و رووی

رۆشتم و وتم "ئاغا.. بهدوای مندا دهگه پیتیت؟"

"به لئی.. به لئی گیانه کهم"

له قادرمه کان هاته خوارئ و وتی "ئهو دارشتنه خۆت نووسیوته؟"

من شهیتان بووم، چهند جارێک به سهر و قه لافه ته کوله که میدا
هه لروانی و نیگایه کی پیکه نین ئامیزم رشته چاوه کانیه وه، ویستم بلیم
دلسۆزی جه نابتم، به لام له دهمم دهر په پری:

"به چکه مراوییه ناشرینه که"

هه ردوو کمان پیکه نین، وتی "ئهی هارو هاج"

سه عاته زیویینه که ی به ریاخه لئی دهره یینا و وتی "زۆر باشه.."

نووسیوته قهیدی نییه، به لام ئیتر له م شتانه مه نووسه"

زهنگی وانهی سییه م لی درا و من دووباره تیکه ل به سوورمه یی
پۆشه کان بووم، تا کهس نه زانیت چ حالیکم هه یه، وهک ئه وهی هه ل
کردیت.

دهنگه هایه کم بیست، تهق.. تهق.. تهق.. تهق، دهنکی پیلاره پاژنه
به زهکانی خۆم بوو؟ له ژووړیکی گه وره دا دهرۆشتم و کورپک دهگریا و
له باوه شمدا دستم به پروویدا دهینا، که هه ناسه ی دهیدا له گه ردنم
حالیکه خۆشی دهمامی، منیش به هیواشی دهمکیشا به پشتیدا و رام
دهژند، ژیر بووه وه و خهوی لی کهوت، مندالی خۆم بوو، به لام که ی ئه وم
بووبوو؟ لیکه به سهر گه ردنمدا دهرژا و هیزی دهمامی که دیسانه وه
برۆم.

حالیکه خۆشم هه بوو، له و ژووړه گه وره یه دا به و پیلاره پاژنه
به زانه وه دهرۆشتم که له پر منداله که م میزی پیدا کردم و هه موو

جله‌کانمی ته‌ر کرد، له دلی خوڤدا وتم به‌خیر نه‌یه‌مه‌وه، بۆ بیرم چوو
داییبی پئی هه‌لگرم. ئە‌گەر ئە‌م شتانه‌م له خه‌ودا ببینیایه‌ وا لیک
ده‌درایه‌وه که میز مانای سامانی زۆره، به‌لام چ سوودیکی هه‌بوو که
هه‌موو شته‌کان له بیداریدا روویان ده‌دا.

منداله‌که‌م له‌سه‌ر عه‌رده‌که راکیشا، ده‌رپیکه‌یم دا‌که‌ند و بۆ ئە‌وه‌ی
داییبی پئی هه‌لگرم. سه‌یرم کرد منداله‌که‌م ئیتر مندال نه‌بوو، پیاویک
بوو، به‌هه‌مان کلاوی شاپواو بۆینباخی باریک، به‌هه‌مان چاکه‌ت و
پانتۆلی خۆله‌می‌شی خه‌تخه‌ت، که چاوی به‌من که‌وت کلاوه‌که‌ی له سه‌ری
داگرت و که‌میک به‌فیزه‌وه نوشتایه‌وه.

گیژ و مه‌نگ سه‌یری په‌له‌ خوینه‌کانم ده‌کرد، سرنجه‌که‌م له ده‌ستم
ده‌ره‌ینا و سووتانیک به‌له‌رزه‌وه نیشته سه‌ر رووی پێستم، چاوه‌کانم
داخست ده‌نگی خیرا و یه‌ک ریتمی شه‌مه‌نه‌فه‌رم که‌وته به‌رگویی. ترپه‌ی
دل‌م ئاسایی بووه‌وه، ده‌نگی ته‌پلی گه‌وره و بچووک ده‌هات، هه‌موویان
پیکه‌وه به‌سه‌روایه‌ک.

که چاو‌م کرده‌وه شه‌مه‌نه‌فه‌ر له تاریکدا ده‌رپۆیشت و من سه‌رم نابوو
به‌شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌یه‌وه، ده‌ره‌وه تاریک بوو، هه‌ستم به‌ئارامی
ده‌کرد، هه‌مان ئە‌و شته‌ی تۆ ئاهت بۆ هه‌لده‌کیشا و لپی مه‌حروم بوویت،
باش ده‌تزانێ ئە‌گەر دل‌ت به‌و ژنه‌ نه‌دۆراندابا، ناچار نه‌بوویت بری
تلیاک و مه‌شروبه‌که‌ت زیاد بکه‌یت.

ئ‌ه‌وه‌نده قه‌رزاری خۆت بوویت که نه‌تده‌توانی له‌به‌ر ئاوینه‌دا سه‌ر به‌رز
بکه‌یته‌وه و سه‌یری خۆت بکه‌یت، ئایا ئە‌م قه‌رزارییه‌ له به‌ئاسانگرتنی
تۆوه هات‌بووه‌کایه‌وه؟ ره‌نگه‌ وابی‌ت و ره‌نگه‌ واشنه‌بی‌ت، ئایا گونا‌هت
کردبوو که‌سیکت خۆش ده‌ویست؟ ئە‌ویش قه‌حبه‌یه‌ک که شوپینکی بۆ

غرور و کهرامه‌تی تۆ نه‌هیشتیوووه. وتم ده‌زانیت ریگه‌ی کۆتایی چیه؟ تۆ سهرت بادا یانی که نا، گوتم به‌ده‌زییه‌ک هم‌موو مه‌سه‌له‌ی تۆ حل ده‌بیت، ته‌زریق ده‌زانیت؟ نه‌گهر ناچاربیت فیر ده‌بیت و نه‌گهر فیر نه‌بوویت، ههر کاتیک ناچار بوویت بیوه‌شینۆ و ته‌زریق بکه‌یت، وریا به‌ده‌ستت نه‌له‌رزۆ، ئازار ده‌داته پیسته‌که‌ت.

ده‌بینی که‌وتوو مه‌ته چ رۆژیکه‌وه؟ ته‌زریقیی بووم، ئیتر به‌کیشان ئیش ناروات، ته‌نانه‌ت ته‌زریقیش ئۆخژنم نادا. خوینبازی ده‌که‌م. که‌سرنجه‌که‌م خالی کرد، ئینجا که‌میک خوین دهرده‌کیشم و تیی ده‌که‌مه‌وه، جاریکیکه‌ که‌میک خوین دهرده‌هینم و تیی ده‌که‌مه‌وه. ئای.. ره‌نگه‌.. ره‌نگه‌. ئیشیکی بۆگه‌نه، گویت لئییه؟ جه‌سته‌م کوتر او ماندوو، ده‌لئی ئیسقانه‌کانم سیمکیشی ده‌که‌ن، ده‌لئی پارچه‌ پارچه‌م ده‌که‌ن و سه‌رله‌نوۆ دروستم ده‌که‌نه‌وه، نه‌وه‌ی که‌ سه‌رم ده‌خمه‌ نیوان ده‌سته‌کانمه‌وه و خۆم راده‌ژهنم، ته‌نیا له‌به‌ره‌ئوه‌یه که‌ ئیتر نامه‌ویت زه‌ینم له‌سه‌ر شتیک کۆ بکه‌مه‌وه، ده‌مه‌ویت به‌به‌رده‌وامی وینه‌ی زه‌ینم بگۆریت، له‌ حالی خۆم تۆ ناگه‌م؟ له‌ برسیتی تۆ ناگه‌م.. نه‌ خه‌و و نه‌ بیداری ده‌زانم.. ئازارم هه‌یه و دل‌م ته‌نگه‌.

رۆژیک له‌ برسا هاتمه‌ دهرۆ، رووسه‌رییه ماشییه‌که‌م دابوو به‌سه‌رما و له‌ ژیر گهردنه‌وه توند گریم دابوو، مانته‌ویه‌کی ره‌شم له‌به‌رکردبوو، ته‌کسییه‌کم گرت و وتم بمگه‌یه‌نه سه‌نته‌ری شار. دووکانه‌کان داخرا بوون و دهنگی نامۆ ده‌هات، خه‌لک رژابوو سه‌ر جاده‌ و منداڵ و گه‌وره و ژن و پیاو هه‌موو سنگیان ده‌کوتا و حسین.. حسینیان ده‌کرد، له‌ قه‌راغ جاده‌که‌دا وه‌ستام سه‌رنجم دایه‌ کۆمه‌لێک، که‌ وه‌ک مریشکی سه‌رپراو هه‌لبه‌ز و دابه‌زیان ده‌کرد، گریانم هات، له‌ دلۆ خۆمدا وتم بۆ

پښغه مېرکه په کيان نه مه ناکه ن، که چې بۆ نه مه بزانه چې ده که ن، جوان
نييه؟

چون گوريان ده خوارده وه، برسيسان نه ده بوو؟ بۆ هيچ دوکانيک
نه کرابووه، بۆ نانه واکان نانيان نه ده برژاند؟ له بهردهم مزگه وتی
"شوش" هه تی په پريم، سه وزبوو، بونی قيمه ی ئيمام حسين ده هات،
بونيامی مه ست ده کرد، چوومه ژوورئ، هه موو ره شيو شانی دنيا له وئ
بوون و قاپی پر له قيمه ده ستا و ده ستی ده کرد. هه ستم به غوريه تکرد،
ولهی دلّم دا به ده رپاوه و چوومه پيشی، به پياويک که له بهردهرگه ی
ژناندا وه ستابوو، وتم "تاغا خواردينش ده ده يت به من؟" پیکه نی
سه يریکی سه رتاپامی کرد و وتی "بۆ ناند همی؟.. ئه مړۆ ناييت که س
برسی بيّت" قاپيک خواردم و هرگرت و هاتم برۆمه وه بۆ کۆلانی خو مان،
ژنيک به رده می گرتم و وتی:

"مه گهر نه مگوت سه رت داپوشه"

وتم "من؟"

وتی "به لی قه حبه .. تو"

وتم "من .. خو نیم!"

ئه وه نده توند دای به ژير قاپه که مدا که خوار دنه که رزايه سه ر
زه وييه که و دام له پرمه ی گريان و که وتمه سه ر ئه ژنو، که به ده ست پلی
گوشته رژاوه که م کۆ ده کرده وه، نه فره تم کرد، به لام گازيکم له ده ست
گرت و گوتم خوانه کات. تووره بوو بووم و شتيک له سنگمدا قورس و
قورستر ده بوو، برسيم بوو، بونی قيمه شيتی ده کردم، پارويه کم خسته
ده ممه وه، به لام گريان نه يده هيشت پارووه که قوت بدهم، تفم کرده وه.
حه زم ده کرد بگه ريمه وه، ده بوو بۆ کوئ بگه ريمه وه؟ بۆ هر شوينديک

بگه پرامايه ته وه گرینگ نه بوو، گرینگ نه وه بوو كه ئيستا نيم و نه بووم.
 به برسيتي بۇ رۇژگارى نه خش و نيگاران گه پرامه وه، تا گه يشتمه وه
 ماله وه شه و به سه رداهات، له ژووره وه له سه رخؤ چووم، ده رگه يه ك
 كرايه وه و من ديسانه وه له نيوان وينه ديرينه كاندا جي مام،
 قاومخانه يه كي گه و ره به ليواري هه لدير يكه وه بوو كه ديواره كانى هه مووى
 له توږى جالجالو كه بوو، بۇ خوڤى تابلويه ك بوو له توږى جالجالو كه. له
 نيو نه وه هه موو ته ونه نارپك و ناهندان هه ييه دا هه زار جالجالو كه،
 ژوور يكي ته واويان دروست كر دبوو، ژوور يكي پر له تهم و خو له مي شي،
 كه له هه ر لايه كه وه ليم ده روانى، دوايىن خالى دنيا م ليوه هدى.

له پشتى توږه كانه وه پيره ميږديكي قه مبور پيالهي ده شوږد و چاي
 لي دنا و له گه ليشياندا ناوازيكي راديوكه ي له ژير ليوييه وه ده وته وه،
 ورته ورتي ك كه روون نه بوو، چوومه پيشي و بانگم كرد، دهنگى من له
 تال يان توږى جالجالو كه كه وه تي نه ده پيري، به لام من ورته ورتى نه وم
 ده بيست، قوولپه قوولپى سه ما و ره كه م ده ژنه فت و كه چى هه رچه ند
 هاوارم ده كرد نه و نه يده بيست، تونيم بوو، جه زم له چا ده كرد، سه يري
 ده ورو به رم كرد به لكه ريگه يه ك په يدا بكم، له ناو قاومخانه ي توږى
 جالجالو كه دا روو بار يكي كه فكر دوو تي ده پيري، روو بار يكي مه رزيى له
 كانيه ك كه له شوپن يكي تره وه هه لده قوولى، ده بووه جه وت لق.

پيره ميږده قه مبور كه زه رده خه نه ي كرد و له ژير ليوه وه خو يندى
 "عه تار جه وت شارى عه شق گه پرا ..."

من دهنگى نه وم به پرونى ده بيست، هه ر له به ره وه ش چوومه پيشه وه و
 ديسانه وه به دهنگى به رز بانگم كرد، به لام وهك نه وه ي له وديو زه مان يكي
 زوره وه له پيش كيويك يان دنيا يه كي تره وه بانگى بكن. رهنگه دهنگي ك

له قورگمه وه دهرنه هاتبیت، نازانم. دام له بال و به سووکی په روانه یه که
چوومه وه سه ر یاده وه ریه کان، له رابردووه وه بۆ ئابینه، هه روا به و
ساده بییه.. بینیم که له سووخی تۆدا له پزیشکی دادوهری له
مه یتخانه یه کدا دانیشتووم.

له ژورئیکی گه وه له سه ر مۆبیلئیکی ئوخرای دانیشتبووم، دوکتۆرئیک
به سه دریه یه کی سپییه وه له ویدیو میزه که یه وه بوو، مردوویه که به رامبه ر
من له سه ر ده سه ته به ره یه که نووستبوو، زه وییه که ته ر بوو، راپه و
سالۆنه کان ته ر بوون و له هه ر لایه کدا چه ند مردوویه که خه وتبوون. زۆرم
برسیبوو، هیچ ریگه یه کی تر نه بوو، من ده با پیلآوه کانم بخواردایه،
پیلآوه کانم ته ر بوو، من بنی هه ردووکیانم به یه که وه چه سپاندو و نابهدل
قه پم به و پیلآوه ره شانهدا ده کرد، خه ریکبوو برشیمه وه، به لام
ناچاربووم. کاتیک دوایه مین پارچه م ده خوارد، پیاویک که ده سستی
کچۆله یه کی هه شت نۆ سالانی گرتبوو هاته ژووره وه، کچه که سه ر و
قژی ئالۆسکابوو ده گریا، من قیزاندم:

"بۆ هیناوته بۆ ئیره؟"

وتی "ئه م کچه م نه خوۆشه"

وتم "باشه.. بۆ ئیره.. بییه بۆ دوکتۆر"

وتی "نا ده یه ویت بمریت.. هاتوو وه فاتنامه که ی بۆ دهر بکه م"

وتم "خۆ هیتستا نه مردوو"

وتی "ده یه ویت بمریت، ئه سلنه حالی باش نییه، که مرد من به چ
شیوه یه که ته رمه که ی به ینم بۆ ئیره؟ سه ره رای ئه مه چی له سه ره که
بکه م؟"

كچه كه ئەسكەناسىكى بىست تومەنىيە لە دەستا بوو، حەزى دەكرد
بىگۆرپىتەو بە ئەسكەناسە پىنج سەد تومەنىيەكەى دىكتۆر. دوكتۆر
ئاورپىكى داپەو بە بۆ لای من "ئىشى چى بوو؟" وتم قەلەمدانىيە بوو،
دەزانىت من لە شەست سالا پىش ئىستاو بە دايدا دەگەرپىم، تۆش
دەيناسىت؟ سەرم خستە ناو دەستەكانمەو خۆم راوشاند تا وئىنەى
ناوزەينم بگۆرپىت.

گۆتم بە دەرزىيەك كۆتايى بە مەسەلەكە بەئىنە، هەندىك كات بۆ ئەوەى
شنىك بىمىنئىتەو دەبى قوربانىيە بەدەيت.

وتت "وازام لى بىنە"

وتم "من؟" بەلام تۆ نەتبىستوو من زۆر نىگەران بووم.

وتت "تكا دەكەم"

قەحبەكە پىكەنى و وتى "خۆت بكوژە تا وازت لى بەئىنم"

"چۆن؟"

"بە دەرزىيەك"

تۆ لە توورەييدا دەلەرزىيت و وتت "لێرە برۆ"

وتى "تۆ لێرە برۆ" خێرا خێرا هەلەكەى دەشكاند و چاوهكانى خر

بووبوووە.

وتت "تۆ قابىلى باشبوون نىت.. حەسوودىت.. بەغىلىت.. بى
مارىفەتى.. تى دەگەيت؟ من دۇنيام بە دەستى كەسىك زەربەت
خواردوو، حەز دەكەم بزەنم بە دەستى كى؟ بلى؟ بلى ئەسلەن تۆ كىيت؟
لە كوێو هاتوو؟ بە داوى چىدا دەگەرپىت؟"

"بەتۆچی؟"

دەتوویست لەکۆتاییدا لەسەرخۆ و بەئەدەبەوہ قسە بکات، دەتوویست پیش ھەر شتیک ئینسان بێت، وەلێ رۆژ بەرۆژ دەبەنگتر دەبوو، لەسەر شان و لاملیت روانی، کە وەک ژنانی پیش میژوو، لە پەلە و چلکدا گەڕ بووبوو.. بەپێکەنینەکانی.. بەجولەیی دەستەکانی.. بەنیگاکردنیدا کە ئیتر هیچیان ژنانە نەبوون، ناسکییەتی تیدا نەبوو، لە نازەلیک دەچوو کە تەنیا لەبەر بەردەوامیدان بەژیان ھەرچیەکی دەست دەکەوێت دەیخوات. خۆپرییەکانی دەھینایە مאלەکە، چونکە ئەوان پێیاندا ھەلەدا، وایدەزانی ژنە شاھەنگە.

ھەرچەند ئەو دەبەنگتر دەبێت، تۆ عاشقتری دەبیت، قەلەمدانکیش و نیگارکیشیکی دەست زێربوویت، کە رۆژ بەرۆژ کارەکانت بێ رەنگتر و ھەزانتەر دەبوو، بەرادەھیک کە کۆپیکارییەکانت بەھزار فرتوفیل بۆ ساغ دەکرایەو، ئیتر ھیچ کەسێک بۆ کاریک رای نەدەسپاردیت، نە وینەییەک، نە چەمەنزاریک، نە ئەسپێک، نە گۆلدانێک، ھیچ. رۆژەکانت ناخۆش تۆ دەپەڕین، دەستت نەدەچوو ھیچ کاریک، لە سستی ھیندە راکشاندا مابوویتەو، کە ئەگەر لەبەر تیکەییەک نان نەبوايە ھەر نەدەجولایت، بەلام ناچار بوویت جارجاریک کتیییک لە کتیبخانەکەتدا ھەلگریت و برۆیتە دەرەو و بەبەھایەکی ھەرزان بيفرۆشی، تا نانتیک.. مەشرۆپیک یان تلیاکی پێ بکریت و خیرا بۆ مאלەوہ بگەڕیتەو.

زەمانێکت بەبیر خۆت ھینایەو، کە کاتێک بەیانیان لە خەو رادەبوویت، بەیادی ئەو پێ دەکەنیت، ئامادەبوویت دەست بەدیتە ھەر کاریک بۆ ئەوہی خۆشحالی بکەیت، ئایندەت بەیادی ئەو تۆمار کردبوو، زەینت بێ ئەو ئارامی نەبوو، ئایا عاشقی سیمای جوانی بووبوویت؟

ئایا له ناخی ئاگایتدا شتییک یادهوهیری هه‌بوو که نه‌تده‌توانی
فهرامۆشی بکه‌یت؟ ئایا ده‌ترسایت که ئه‌گهر ئه‌و له‌ده‌ست بده‌یت، ناچار
بیت له‌شاردا له‌نیوان ئه‌و هه‌رچی‌وپه‌رچی‌یانهدا ده‌ربه‌ده‌ر به‌دوای
عه‌شقدای بگه‌ریتیت.

چ‌رووی دابوو که‌وا که‌وتبوویتته‌ئو حاله‌وه؟ حالیک‌که‌له‌خه‌و و
بیداریدا ترست له‌وه‌هه‌بوو، ده‌ترسایت له‌نووستن، که‌نه‌بادا خه‌وی پتوه
ببینیت و له‌ترسی مه‌رگ هاواری جه‌رگه‌ر بکه‌یت، ده‌شترسایت بیدار
بیت، که‌نه‌بادا سه‌روسه‌کو‌تی ده‌رکه‌وتیت، چونکه‌بچووکتزین حسابی بۆ
نه‌ده‌کردی، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌لامیتکت بۆ بکات، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌سه‌له‌ن تۆ
وجود نه‌بیت، هه‌له‌ده‌ستا ده‌موچاوی بشوات، ماکیاجیکی تۆخ بکات،
جانناکه‌ی هه‌لگرتیت و بۆ لای هیلکه‌فرۆشی... سه‌روپه‌چییه‌ک...
حه‌سه‌سه‌سیک... یان هه‌ر نه‌ناسیکی تر پروات، ده‌ترسایت له‌ودیو
په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ببینیت، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌په‌رده‌کانت دادابوووه‌و، هه‌رگیز
به‌ته‌نیشته‌په‌نجه‌ره‌که‌دا تۆ نه‌ده‌په‌ریت. هه‌رگیز سه‌یری جاده‌که‌ت
نه‌ده‌کرد، به‌ده‌نگی به‌رز به‌خۆت ده‌وت خۆزیا عه‌شقی پیاویک ببووایه‌و
یه‌ک جار وه‌ک په‌له‌یه‌ک مه‌ره‌که‌ب بته‌کایه‌ته‌ژیانی پیاویکی تره‌وه‌، به‌لام
مه‌گه‌ر ئه‌م په‌له‌یه‌ له‌ژیانی تۆ پاک ده‌بووه‌وه؟ ئه‌م هه‌موو تابلۆ ناته‌واوه‌ت
چی لێ ده‌کرد؟ دیسانه‌وه‌ده‌تگوت که‌واته‌بۆ نه‌هات؟ بۆ ده‌رنگه‌ه‌وت؟
وا‌ی له‌ده‌ست تۆ!

ئیش و کار و زه‌مان و وجود و ژیا‌نی له‌یه‌ک شتدا کورت بووبوووه‌و؛
ئهو.

ئیت‌ر هیه‌چ تۆ نه‌ده‌گه‌یشته‌جگه‌له‌م ژنه‌، ئه‌م قه‌حه‌به‌یه‌، ئه‌م سیه‌ره
که‌مه‌علوم نه‌بوو چ‌ژه‌هریکی له‌روحي تۆدا له‌وجودی تۆدا رشتبوو، که

نهک ته نیا ده تویست، به لکه ته وای گهر دیله ی له شت داوای گهر دی له شی ئه وی ده کرد، هاوارت ده کرد که پتویستته و ئاواتته له گه ل ئه ودا به ته نیا له م دنیا یه دا بمینیتته وه و هه مووشتیک له بوومه له رزه یه کدا ویران ببیت. به لام باش ده تزان ی که هه رچیویه رچییه کانی ئه و دیو دیواری ماله کت، هه ناسه دده ن و به رپیدا ده رۆن، هه ر جاریک ئه و ببین کلکیکی بۆ ده له قین و ده یخه نه وه داوه که، ئه و ئاسان.. چهند ئاسان ده روات! خۆزگا له بیرت ده چوو وه، دوو برۆی که وانی، دوو چاوی رهش و ئیتر هه یج، یه ک تۆپه ل قژی ره شی شان ه نه کرا و ئیتر هه یج، لیوی ته ر و نیوه کرا وه که ده نکوت تازه له ماچیک هه لگرا وه و هیشتا تیره نه بو وه و ئیتر هه یج؟

نا.. هه زاران شتی تر بوو که له بیرت نه ده چوو وه.

به وای مندا جاریکی تر که وتیته وه رۆ، جله کانت له به کرد، کراس، پانتۆل، قه مسه له، کلاوی که پکه ج، هه مان جلی کۆن، ئایا ده چوویت په روانه بگریت؟ خۆزیا سه ریکت له و دۆسته مده دا که له سه ر پردی رۆمی ما ئیکی هه یه، له په روانه ی ره نگا وره نگ، سلاوت له سه ر یازه کانه زاییه کانی سه ر کۆلانه کان بکر دایه تا هه ست به ئارامی بکه یت، له نیو کۆلانی ئه و باخانه دا گۆرانیت له ژیر لیوه وه بگوتبا، یان فیکه ت بکیشابا!

کاتیک له مال هاتیته ده رۆ له بیر ی ئه وده دا بوویت که چۆن ده توانریت تۆ به کاریک راسپیرن، ئه سپیک، چه مه نزاریک، بونیامیک، سه روشتیکی بیگیان، هه ر چییه ک بیت بتوانیت سه رت گه رم بکات، پار هیه ک بکات و تلیاک و مه شروبی پی بگریت و به په له بگه ریتته وه بۆ ماله وه، پیش ئه وه ی که سیک بتناسیتته وه، پیش خۆر ئا و ابوون؟

شەقامى "مەنۇچەھرى" جىمەي دەھات و پارەگۆرەكان لەو ناوہ دەخولانەوہ، پارەى ئەم و ئەويان كاش دەكرد، شوروشەوقىكىيان ھەبوو، پىكەنەن لەسەر لىويان ون نەدەبوو. قەسابەكان چاوەرپى خۆرئابوون بوون تا گلۆپ لەسەر دوگى ئازەلەكانيان ھەلېكەن، ئۆتۆمبىلەكان خاويان دەكرد و عەرەبانەكان بەبارەكانيانەوہ دەھاتن و دەچوون.

چەند دەلالىك و دوو پاسەوان لە بەردەم دووكانى شەربەتفرۆشچىكا، شەربەتى ئەفلاتونيان دەنۆشى و يەككىيان كۆمەلىك ئەسكەناسى لە دەستدا بوو بەدەم خواردەنەوہ بەدەستىك دەيژمارد. ئىمەش رۆژگارېك چووينە بازار سەكان خستە دەست ئەو پارەگۆرانەوہ تا بۆمان كاشبەكەن، ھەندىك زياتر يان ھەندىك كەمتر، جياوازى چىيە؟ بەلام تۆ ئىتر ھىچت نىيە، ئەو قەحبەيە چەندىن جار بەتۆى گوتبوو "ئەسپى لە بەخالتا سەوزەلە خانم دەلېت"

لە ئاپۆرەى پارەگۆرەكان تى پەرىت و بەئاراستەى قەلمدانىيەكاندا رۆشتىت. دوو كۆتر لەسەر ستارەيەك بەرەو لای درەختەكانى ئەوپەرى تەلارەكە ھەلفەرىن، ژنىكى بالابەرز گۆزەيەكى پرى گەياندبوو سەر سەكۆى بەر مالىيان و سەيرى دواوہى دەكرد، پۆلىك قەلەپەش لەسەر درەختىكى وشك ھەلنىشتبوون، ھەلۆيەك لەسەر دارېك جىي خۆى خۆش دەكرد. چوويە پىشتەر، ئەو ھەموو تابلۆيە.. كامەيان ئىشى تۆ بوو؟ ھىچت لە بىرە؟ رۆشتىت.. چەند بىمانا!

ماسىگرەكانت بىنى كە عارەقيان دەردابوو، لە دەورى تۆرى پر لە ماسى ئەلقەيان بەستبوو، كاتى دابەشكردن بوو، لەولاوہ ژنىك دەستى مندالېكى گرتبوو دارەدارەى پى دەكرد. پىاوېكى موو بۆر عارەقى ناوچەوانى دەسرى و بى ئەوہى گرېنگى بەتۆ بدات چاوى برىبووہ

خیراویک، یان رهنګه له چوارچپوهیه کی قاوه بیدا جیگیر بمینیته وه. گه یشتیته هونهرستانی "نیرۆمیان" و له پیشیاندا وه ستایت، ئه سبه کان به حیله کیشان له چوارچپوهه که وه غاریان دابووه دهری و پیاویک که به دواياندا رای دهکرد، به هه ناسه برکپوه گه یشت، دهستی به شیوهی چهتر له سهر چاوهکانی گرتبوو، له ئاسۆی دهروانی، له تابلوییه کی تردا قاپیکی پر له تریی یاقوتی بریقه دار سه رنجتی راده کیشا. کۆتری سهر درهختی قهراخ جاده که چاوی بریبوو شه قامه که و چاوه رپبوو تو برۆیت و چه شهی بکات، چوویته دووکانه که وه و سهیری دار و دیواریت دهکرد، په ردهیه کی گه وره له به رامبهرت بوو، که ئاویکی زولالی به هیواشی لیوه دهرۆی، له تاشه به رديک دور ده که وته وه و به رپیی خویدا دهرۆیی، په یکه ری فه رهاد له سهر ئه و تاشه به رده مابوو وه، دهنگی سیسرک له دور ده دست ده هات، بیگومان له وی که یفیان له بۆنی توپیو ده هات.

نیرۆمیان له ناوه راستی دووکانه که دا له سهر ستانديک پشت به تابلوی شیرین و فه رهاد به دیار تابلوییه کی تره وه چه نه ی دها، دایکی له سووچیکی دووکانه که دا له سهر کورسییه کی بچووک دانیشتبوو، به دهمووچاویکی چرچ و لۆچ و قژه سپییه که یه وه که له هه ر دوو لای له چکه که یه وه هاتبووه دهری، به خاوی خه ریکی ملپچ چننبوو، هه مان ملپچی ئه رخه وانی که ساله های سال پتیه وه خه ریک بوو، دهیچنی و هه لی ده وه شانده وه و شلیه که ی گلۆله ده کرده وه و دیسانه وه دهیچنییه وه. هه زاران جار ئه و ملپچه ی چننبوو، دیسان هه لی وه شانده بووه. ئیستا له ویدیو شووشه ی ئه ستووری چاویکه که یه وه سهیری تو ده کات.

"سلاو"

ئىرۆمىيان سەيركى كرد "دووبارە ھاتىتەوہ؟"

"ئەرى"

"ھەوالت نىيە.. دەزانى كە .."

"رۆژگارم خۆش نىن"

"رۆژگارى ئىمەش خۆش نىيە.. بازار نىيە"

"من لە برسا دىمە دەرەوہ.. سەيرىكى ھالەم بکە، من ھالەم باش نىيە"

"باشە.. مەكىشە"

چەند ھەنگاويك لى چوويتە پىشى و لە بەرامبەرىدا ھەستايەت

"ناتوانم.. ئەگەر نەكىشەم دەمرم"

"بەجەھەنەم"

"ئىتر ئەم قسانە بەسەرچوون، بەلای كەمەوہ پۆترىتى.. شتىك بەدە

بەمن تا بەم شىوہىە دەر بەدەر نەبم"

"مەگەر خۆم دەستم نىيە، پۆترىت بەدەم بەتۆ بىكىشى؟!"

"ئاخر تۆ ئاگات لە ھالى من نىيە"

"ئاگام لىيە، يان دەكىشىت يان تەزرىق دەكەيت.. بۆ تۆ وا دەزانى من

لەسەر گەنجىنەى قاروون دانىشتووم.. كەى كىشىەى منە كە تۆ...."

عارەق لە ناوچەوانتەوہ دەتكا و دەستەكانت دەلەرزى، وتت "كەواتە

دىمەنى شتىك"

بەفەلچەكەى ئامازەى بۆ تابلووى شىرىن و فەرھاد كرد و وتى

"چەندىكە ئەوہت كىشاوہ؟ كە كەس نەيەوئىت.. خۆ من شىت نەبووم!.."

پىم وتى شىرىن بكىشە، تۆ چوويت ئەم فەرھادە مردووت كىشاوہ، ئەم

هه موو ئىشه نيوهناچله .."

به تەنیشت تابلۆكه دا روئىشتى، چاويكت به تاشه به رده كه دا خشاند كه
فه رهاد ته شوئىكه ي به رز كرد بووه وه و به سه ر وئنه ي سه ر به رده كه دا
دا ي ده هئينا يه وه، به قزى ئالوزاو، ئارام نوستبوو؟ دهنگى هورينىكت
بيست، گه رايته وه، پاسيكي شين له خوار كيوه كه وه وه ستا و كوومه لىك
خويندكار لى دابه زين، كه هه موويان پىلاوى وهرز شيان له پىدا بوو،
دوايه مين كه سيان كچيكي لاواز و رهنگ په ريوو بوو كه به دوو دارشه قى
ژير بالييه وه له پاسه كه دابه زى، ژنىكى ته مه ن مامنامه ندى
بالا به رز شيان له گه لدا بوو، ئىنجا هه موويان وه ك گروويكى كه ر
به كووسىكى خووش ئه م شيعره يان وت «ئه مشه وه دهنگى ته شوئى له
بيستوون نايه ت.. رهنگ فه رهاد چووبىته خه وى شيرينه وه.. رهنگ
فه رهاد چووبىته خه وى شيرينه وه..» دواتر هه موويان چه پله يان لى دا .

تو خووت خسته لاوه و له سه ر ته خته يه ك له به رده م چاىخانه يه كدا
دانىشتى، چاچييه كه بى ماتلبوون چاى بو هئنايت و سه يرى
ريبووانى كرد، كه هه موويان له ده ورى ژنه بالا به رزه كه كو بوويوونه وه و
گوئى قولاغ بوون بزنان چى ده لىت، وتى "زور باشه .. ئه مه ش بيستوون،
ئه وه ي له پۇلدا وتم له بىر خوټانى به رنه وه، له "تاق بستان" يش بگه رين،
نه خشى هه لكوټلدا وى سه ر به رده كانى تاق بستان به فه رمانى "خه سره و
په رويز" نه خشاوه، دوو به شى ناوه وى ئه شكه وته كه تان ئاسايى له ياده؟
نه خشه كانى ده ره وه؟ خه سره و په رويز سوار "شه بديزى" ئه سپى خوئى
بوو. له ده سته راست نيچيرگه لىكى ديت، كه كوومه لىك ده يانويست راوى
بكه ن، به له ميك كه ژنانىكى مۇسيقار تيدا به جوړه ها ئامير ئاوازي
روژگارى نه خش و نيگاريان ده ژهنى، له ده سته چه پدا خه سره و په رويز

خهريکي راو بوو، به لّام دواتر "قه تحه لى شای قاجار" ده ستووری دا نه خشى سهر به رده کان ده ستکاری بکن و کردیان، نه خشى ناغایان ناخنييه ناو وینه که وه، یان بابلیین خستیا نه جیگه ی خه سره و په روپزه وه نه وی تری به یی ده ستکاری وه ک خوئی مایه وه، هه موو نه مانه واز لی بیین، ئیستا ئیتر ئیوه خوټان بیستون بیین.. نه مه ته نیا کتویک نییه.. نه مه په یکه ری فه رها ده.. له سه ر نه م دیواره لووسه بریاربوو که نه خشى فه رهاد بکیشن، به لّام نه خشى شیرین و فه رهاد ته نیا له "فقرگاهی" مه هاباد ماوه ته وه».

دواتر رووه و نه و کچه ی به دوو دارشه قه وه له به رام بهر کتوه که دا وه ستابوو وتی "توش له چیرۆکه که تدا فه رهاد مه کوژه، فه رهاد له نه ده بیاتی فارسیدا سیمایه کی هیجگار شیرینی هیه.. هیجگار خو شه ویست.. سیمبولی عه شقه.. هه رگیز له ده می هیچ که سیکه وه به فه رهاد مه لی برۆ بمره"

ژنه بالابه رزه که به روویه کی زۆر تامه زرووه، وه ک نه وه ی بییه ویت هه موو نه م کتوه له چاوه کانیدا جی بکاته وه، چووه پیش و هه موویان به دوایدا، به لّام نه و کچه ی دارشه قه کانی پی بوو دوا ده که وت، نه وان چاوه پریان ده کرد تا ده یانگه یشتی، ده روشتن و نه و دیسانه وه دوا ده که وته وه، ده نگی له عه رددانی دارشه قه کانی لیدانیکی له سه ر یه ک بوو که کتوه که ی ده له رانده وه و زایه له که ی ده هاته وه.

تو چا سارده وه بووه که ته هه لّقوراند و پیش نه وه ی هه ستی چایه کی تر خرایه به رده مت، چایچییه که وتی "نان ده خویت؟"
"نا"

"دوو هیلکه ت بو بکه مه رو نه وه"

تۆ هیچت نه گوت و سهیری خویندکاره کانت ده کرد، گویت له دهنگی سرودیان بوو له دووره وه ده هات، ده تخواست پیدیان بگه یته وه، به لام نه تده توانی، چایچییه که سینیه کی نایه پیشت، چهند له تیک نان، سی هیلکه، خویدانیک و ته واو، چهند برسیت بوو! فه رموو له دهمت ده که وته خواری، حه زم کرد منیش له گه لت بخۆم، زۆرم برسی بوو، به لام نه متوانی.

هیواش هیواش نانه کهت خوارد، چات خوارده وه و جگه رت کیشا، ئیتر خۆر ئاوا بوو بوو، ترسیکی سهیر سیبه ری خستبووه سه ره هه وا، خویندکاره کان هیشتا نه گه رابوونه وه، بیده نگی تیکه ل به ترسی ئیره ده بوو، هه وا ورده ورده سارد ده بوو، هه ره چهند سیگارت ده کیشا نه تده توانی به ره به لرزت بگریت، چایچییه کهش له چایخانه که پیدا گوئی له رادیو ده گرت و قاپ و پیاله کانی ده شوورد، جار جار هه ش ئاوازی رادیو که ی له ژیر لیوه وه ده گوته وه، دنیا به ته واوی تاریک بوو، که چی خویندکاره کان نه گه رانه وه، تۆ جگه ره به کیترت پیکردوو روانیته کتوه که که سه ری کرد بوو به ئاسماندا، ئه و کاته له ناو تاریکیه که وه پیریژنیک ده رکه وت که ملپیچی ئه رخه وانی ده چنی، یان رهنگه خه ریکبوو بیت چینه که ی هه لوه شینیتته وه، وه ها پیریژنیکت سالانیک پیشتتر له سه رمای ویرانکه ری شاریکی دووردا دیبوو، به دیار ئاگریکه وه دانیشتبوو شلیله ی ئه رخه وانی له شیشی چینه که پیدا یان نا له دسته قایمه کانیدا ئه سیربوو، گلۆله شلیله که ی له گیرفانی چاکه ته کراوه که ی نابوو، هه روا دهیچی و به ره و لای تۆ ده هات، کاتیک به ته واوی له به رده م رووناکی په نجه ره ی چایخانه که دا وه ستا، وتی "شیرین مرد" په نجه ی ده ستت له خۆوه بۆ قژی سه رت رویشت و چنگت پیدا کرد،

من فرمیسمک له سهر گۆنای تۆ لا په سهند نییه، حەز دەکەم پێ بکەنیت،
پیاو ناگری، ئایا چی دەبیت ئەگەر پیاویک بگری، تۆ چەند ئازارت
هەیه؟

چایچییه که له ویدیو په نجه ره که وه سه ری ده رکیشا و هه روا که
سینییه که ی به ده سماڵ ده سیری وتی "لێی گه ری" به په نجه ی ئاماژه ی بو
میشکی کرد، تۆ سه رنجت نه دا، چایچییه که ها ته ده ری و لیت نزیک
بووه وه، به ئه سپایی وتی "وازی لی بی نه .. شیته .. عه قلی له ده ست داوه ..
تی ده گه یت؟"

له پر ده رگه ی دوو کانه که کرایه وه و پیاویک که ده ستی مندالێکی
گرتبوو وتی "ئاغا .. پزیشکی داوه ری له کوێیه؟"

ئیرۆمیان وتی "برۆ له پێشتره"

تۆ به ئاشکرا ده له رزیت و چنگت کردبوو به قه ژتا، شتییک له سنگتا
په لی ده کوتا که بوئی ته نیایییه کی مندالانه ی لی ده هات، وتی "ئێستا من
چی بکه م"

"هیچ .. برۆ بمره"

"هه ره ئه وه نده"

پیریژن هه روا ملپێچه ئه رخه وانیه که ی ده چنی و ئیرۆمیان چاوی
بچووک کرده وه و سه ری خست به دوادا، له تابلۆی سه ر ستانده که ی
ده روانی. ئیتر نه تزانی چۆن بو ماله وه که راپته وه، ته واوی ریگه که ت
چۆن بری، هیجت بیر نییه، چوویته چیشته خانه که وه، که وانته ره که ت
کرده وه، خرته که و پرته که ت هینایه ده ری، قه حبه وتی "به دوای چیدا
ده گه رییت؟"

كۆمهلىك حەب و دەرمانى كۆن بى ئۇەى سەيرى ناو و بەروارەكەيان
بەكەت خستتە دەست و گەراپتەوۋە ژوورەكەت، وتى "دەيت پىكەوۋە قسە
بەين؟"

دەستت بەخىرايى راوەشاندا تا سەعاتەكەت بچىتە سەر مەچەكت،
كەچى سەعات لە دەستتا نەبوو، كەى بى ئاگەدارى من ئۇوى
فرۆشتبوو؟ چراكەت كوژاندەوۋە و لە بەرامبەريدا دانىشتى، ئەو لەسەر
چرپاكە و تۆ لەسەر عەرد، ئىستا ئىتر چلكى جىگەكە ديار نەبوو، چەند
تالە رووناككىيەك كە لاي پەردەكەوۋە دەپژايە سەردىوارەكە، پەرى و بالى
كردبووۋە، بەلام نەك وەك ھەلۆ. وەكو دىوارى بەرزى قەلاى شارىكى
كۆن، كە قەلا و شوراكەن پشت بەپشتى بەك، ھەتاويان بەسەر دەستەوۋە
دەبرد، وەكو چەپكىك رووناكى و سىبەر، كە سەريان كىشاوۋەتە
گەردوون، تا گەردەكان بۆ پى ماچكردن بەگەننە عەرش.

جولەى بەدەن و نوورى چاوەكانى تۆ بەرەبەرە كەم دەبووۋە، وەك
ھەتاويك كە ئارام ئارام لەسەر دىوارى رۆژئاواى ئاسمان نوقم دەبىت،
وەك كە شتىيەكىي جەنگى زەبەلاح كە نەرم نەرم لە كۆتايىي دەريادا
ئاوا دەبىت، سات بەسات بى ھەستتەر و خالىتر دەبىت، بەلام ئەو
نازانىت لە شىتتىيەكى كتوپردايت، خرىكەيەك حەپت لە بەردەمتدا داناو،
ئەو ھەموو حەپە رەنگاوپرەنگت بەجاريك لە مەشت ناوۋە بەپەرداخىك
ئاوۋە قووتى دەدەيت، دەبىنى رەنگت پەريوۋە ھەستت دەكرد دنيا
بەسەر سەرتا دەخولتتەوۋە، وەك ئاگردانىك تۆ پىيەوۋە پىوۋەست بوويت،
شنىك لەسەرتەوۋە پزىسكى دەھاوى.

وتى "خراب كەوتمە داوت.. بۆ ھەر پىاويك دەبوو بەجۆرىك
بەمىمەوۋە، بەلام بۆ تۆ بەھەموو شىوۋەيەك، ئاخىر من جگە لە تۆ كەسى

تر شک نابه‌م، هەر به‌لایه‌ک که من دهم‌وێت به‌سه‌ر پیاو‌دا بیهێنم، هەر ئاره‌زوویه‌کم له پیاوان هه‌بێت، هەر فکریک له‌ باب‌ه‌تی پیاوه‌وه ده‌که‌وێته گیانم، هه‌مووی کۆ ده‌که‌مه‌وه و له‌یه‌ک شوین... به‌راست تۆ حالت باش نییه‌؟! "

جگه‌ره‌که‌ی کرده ته‌پله‌که‌که‌وه و سه‌ری له تۆ نزیک کرده‌وه، دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی کرد به‌ده‌موچاوت‌دا و دووچاری په‌شیوی و له‌رزینی کردیت، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولت هه‌لکێشا و داته‌وه، هه‌لنجت هات و رشایته‌وه، نوزه‌یه‌کی لیوه‌هات و له‌شوینی خۆی هه‌ستا "ده‌ک بمرم... حالی تۆ باش نییه‌"

دلت تیوال تیوال ده‌بوو، ده‌سته‌کانت ده‌له‌رزین و هه‌یج هه‌ستیک له قاچه‌کاندا نه‌بوو، لیفه‌که‌ی به‌خیرایی له‌سه‌رت راکێشا و جل و ده‌ست و ده‌متی پاک کرده‌وه، له‌ به‌رده‌متدا که‌وتبووه سه‌ر ئه‌ژنۆ و نه‌یده‌زانی چی بکات، رهنکه قسه بکات، رهنکه به‌قوربان و به‌ساقه‌ت ببیت، رهنکه جوین بدات، به‌لام تۆ نه‌تده‌بیست، به‌لاچاو ئه‌وت دی له‌ودیو دیواریکی دووکه‌لاییه‌وه ده‌سته‌یه‌ک حه‌بی فری دا و له‌ مال رای کرده‌ ده‌ری.

به‌ده‌م مرده‌وه پیکه‌نیت، به‌و خه‌یاله‌ی که ئیتر ئاسووده ده‌بیت، بۆ دوایه‌مین جار سه‌یری وینه‌که‌ی منت کرد، ته‌واوی هه‌یزی پاشه‌که‌وتی خۆت خسته‌ گه‌ر، تابینیت چاوه‌کانم له‌ چ حالیکدان، بۆ ئه‌مه به‌زه‌ینتا هاتبوو؟ ئایا ئاماژه‌یه‌کی خۆکوشتنت له‌ودا ده‌بینی؟ له‌ هه‌مان ساتدا ئه‌وت دی که به‌دوو پیاوی که‌ته‌وه گه‌ر پابووه‌وه ماله‌وه، یه‌کیان قاچت و ئه‌وی تریان ژیر بالت، به‌رزیان کردیته‌وه و ئیتر هه‌یج تۆ نه‌گه‌یشت، چه‌نده زه‌مه‌ن روشتبوو، روژیک، سالیک، نا، ریک بیست و چوار روژ تۆ که‌وتبووی، شتیکت له‌ نه‌خۆشخانه بیر نایه‌ت، جگه له‌ بۆکس و

پياكيشانىّ كه دوكتۆر و پەرستارهكان تىيان دەسرهواندى، جوئنيان پى دەدايت "خوپرى، ناتهواو، گهنال، لاشهخۆر، بۆگهن، بۆگهن، بۆگهن" بىست و چوار رۆژ تىپهپرى و ئەو وهك پهروانه بهدورتا هەلدهفپرى، جيگه دەگۆرپيت، خواردنى لى دەنا، گسكى دەدا، دهيشۆرديت، لهخوار هەمان تهختى تۆوه دنووست، هەلدهستا و ديسانوه قسهى دهکرد، جارجار له مال دەروپيه دەرى و پاش چەند سهعاتىك دهگهرايهوه، تۆ كه بى نازار و ئارام له نيو جيگهدا نوستبووى ئەو ماچى دهکردى، وازى دههينا ئاوها سهريرى من بكهيت، دهزانى مهسخهترين شتى دنيا رووى دابوو؟ تۆ نهمردبوويت، بهلام نهشدهژياى، تهنيا زيندووووى، بونيامىك كه تهنيا دهبيستيت، بهگران قسه دهكات، پى دهكهنيت، دهگرى، بهلام ئەسلەن ناتوانيت بهپپوه بوهستيت، ناتوانيت قهلام بهدستهوه بگريت، تهنيا لهبهرئەوه ههيه تا بلين من هيشتا نهمردوم. بهداخم.

سوپی لى دەنا، بهريهخهى بۆ دهبهستيت، كهوچك كهوچك خواردن دهكات بهدەمتەوه و جارجاريش دەست دینیت بهقرتا، بهخندهپهكى نەرم بهتهواوى روخسارييهوه، بهنيگايهكى ميههربان، تهراشى بۆ دهکردى، لهگهنى دههينا و بهئاوى شلهتین سەر و ملی بۆ دهشۆردى، ديسان قسهى دهکردهوه، رۆژيک كه خەريکبوو نينوکهکانى بۆ دهکردى وتى "دینیت پیکهوه زهماوند بکهين؟"

"ئا"

هەمان رۆژ مهلاى هينايه مالهکه و بهفهرمى بووه ژنى تۆ، دواى ئەوهى ژيانى تۆ گۆرا، ئيتر هيجت لهدهست نهدههات، تهواوى رۆژت

له سەر چرپا دهگوزهراند. دهخهوتیت هه لدهستایت، چیکه که تهر دهکرد و له تهری بهردهوامی چیکه که بتزار بوویت. ههندیك کات که ئه و قهحبهیه سه رخووش دهبوو، په رداخیک مهشروبی ده دایه دهستت و له لایه کی چرپاکه داده نیشته و دهیگوت "ئوخهیش.. سه رهنجام بووی به مؤلکی من"

شهویك خهوت بینی که ده توانیت به ریدا برۆیت، قاچه کانت له ژیر دهسه لاتتدا بوو، له کۆلانیکه وه پیچته ده کرده وه بۆ شه قامیک که کۆمه لیک خه لکی جه نازه به شان رییان لی گرتی، بۆ هه ر لایه ک برۆشتیتایه ئه وان پیشیان لی ده گرتی، نه یان ده هیشته دهرچیت، هه رچه نده ئه ملالوات ده کرد بی سوود بوو، ئه وه نده هه ولت دا شه که ت بوویت، شه لالی عاره ق بووی و له سه رخوچوویت، له ناوه راسستی کۆلانه که دا وه ستایت و له نیوه خه و و نیوه بیداریدا هه ستت کرد که ئه وان جه نازه که یان خسته سه ر شانی تۆ، لاشه یه کی گه رم که پارچه یه ک قوماشی سه وزی تیه و پتچرا بوو، گه نجیکی پانزه سال، هه ستت کرد گه رمی که وته سه ر ناوچه وانته، واده اته پیش چا و ئه وه ی که له و پارچه سه وزه پتچرا وه نه مردووه، گه رم و زیندووه، رهنگه تای لی هاتبیت، جه ماعه ت به یه ک دهنگ ده یانوت لا اله الا الله، جه نازه که یان خسته سه ر شانت و دووباره به رزیان کرده وه، ئیتر ترست شکابوو، پتکه نیت، چاوه کانت هه لگلوخت و سه یرت کرد پیره متریك ناوچه وانته ماچ ده کات، قه حبه که وتی "تات لی هاتووه.. ئازیزم.. به لام هیه چ نییه"

پارچه یه کی له له گه نیکدا شوورد، چۆراندییه وه، قه دی کرد و دیسانه وه خستییه وه سه ر ناوچه وانته "تۆ وه کو منال وایت، ئه گه رچی هه زم ده کرد له تۆ مندالیکم ببیت، به لام که نه بوو، ئیتر خووت وه کو مندالیک به خیو

دهكهم.. بههموو ئهوانه رازيم، دهزانی من له شوپنیکي جهنجالهوه
 هاوومهته ئهم شوپنه بيدهنگه.. يانزه خوشک و برابووین، يهک له يهک
 بهدبهختتر، له ژووړيکی رووتهلدا دهژيايین که ههميشه بونی نهوتی لی
 دههات، بونی نهوت و ميز.. چوزانم. باوکم هسهسيکی تهلهکه باز
 بوو، شاهوان بهسهرخوشي دههاتهوه و ئهوهندهی نهړنهړ دهکرد که ئيمه
 له ترساندا له ناو پيخهفهکانماندا دهميزاين، دوايي ههړکهس نهيزانی له
 کوئی گوم و گورپوو وهکو هیتلهر، خوی مرد؟ کوشتیان؟ ئيمه هيچمان
 نهزانی و ههر بهو جوړه گهورهبووین، ده سالان بووم که بهقالیکی
 نيرهکهر منی دهربرده پشتی دووکانهکهپهوه و دهستی بۆ دهربردم، درۆم
 کرد که پيم گوتی تو چاو و گویت کردوومهتهوه، تو زور باشی.. بهلام
 حهيف، هزم دهکرد جوانترین کوری دنيا ت بۆ بخمهوه.

من باش نيم، هيچ کاتيک باش نهبووم، له ده سالیپهوه ههموو شتيک
 تی دهگهيشتم، دهچوموه پشتی ئهو دووکانه نهفرهتيپهوه و کالهکم
 دهخوارد، ستيوم دهخوارد، ميوههايکهم دهخوارد که هزم ليتيان بوو، ئهو
 نيرهکهره دهستی بۆ دهربردم، تا رۆژيک دهستم کرد بهگيرفانيدا و
 رهسمی ژنيکم تيدا بينيپهوه، من له مندالیپهوه ههسوود بووم، ويستم
 بزائم ئهو ژنه کپيه، بهلام ئهو نهیدهويست بهمن بلی، دوايي زانيم
 ژنيتی، سهيرم کرد مانهوهم لهوئی سوودیکی نهمابوو، لهگهله لۆريپهکی
 بارهه لگردا رۆشتم بۆ باشوور و له بهردهستی ئهم شوڤير و ئهو
 شوڤيردا گهړام، ماوهيهک له "سهلهفچگان" سهرگهردان بووم ريم ون
 کردبوو نهمهزانی بۆ کوئی بچم.

ماوهيهک له ههلديريکدا مامهوه، بهفر بوو، خهريکبوو له سهرمادا رهق
 ببينهوه، له بهيانبيپهوه ههتا ئيواره عارهقی جوولهکهمان خواردهوه،

لهوانه‌ی که ده‌ست ئاسمانیش نه‌ده‌که‌وت، پیاله‌کانمان پر کردبوو تا هاتین بیخۆینه‌وه نیوه‌ی تیدا نه‌بوو، وتم "زوو بیخۆنه‌وه تا په‌ریان نه‌یان خواردووه‌ته‌وه" په‌ریان له‌خۆوه له‌سه‌رمای ده‌ورووبه‌ردا ده‌خولانه‌وه، ئیمه‌ ئه‌وانمان نه‌ده‌دی، کاتیک پیاله‌مان خالی کرد، زانیمان ریگه‌ کراره‌ته‌وه و ئیمه‌ش رۆشتین، ماوه‌یه‌کی زۆر له‌باشوور بووم، سه‌مای به‌نده‌ریش فیر بووم، بیجاوورووبووم، ده‌مپیس بووم، ده‌مویست هه‌ر له‌روو پۆرتی پیاوان بشکینم، به‌لام هیچ کاتیک نه‌متوانی.

خۆم ده‌پازانده‌وه، دلم ده‌برد، یه‌کیک ده‌بوو به‌تۆپه‌که‌مه‌وه و له‌گه‌لیدا ده‌په‌شتم، ژه‌هرم بۆ ده‌پژاند که‌چی بی سوود بوو، رۆژان و سالان تیپه‌رین و من گه‌وره‌تر بووم، ئه‌و رۆژانه‌هه‌موو شتیک وه‌ک یه‌ک بوون.. لیگه‌رین.. تا له‌نۆزده‌سالییدا هه‌ر له‌م تاران هه‌چومه‌سه‌ر کاریک، له‌عیاده‌ی دکتۆریکی موپۆردا ئیشم ده‌کرد، که‌هه‌میشه‌به‌قژییه‌وه‌خۆی ده‌خلافاند، ئه‌وه‌نده‌عه‌ره‌قی ده‌کرده‌وه‌که‌ناچار بوو به‌ده‌ستمالیکی سپی عاره‌قی ناوچه‌وانی بسریت، هه‌مان ئه‌و دکتۆره‌ی له‌خوتخۆراییی مرد، دواتر تۆم بیینی، خوا به‌نه‌فره‌تت بکات.

به‌نووی په‌نجه‌کانم ده‌مکیشا به‌ده‌سکی کورسییه‌داره‌که‌دا و هه‌ولم ده‌دا هاوناواز بیت له‌گه‌ل ده‌نگی چه‌رخه‌ ئاسنه‌کانی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا، جووله‌ی ده‌ستم خیراتر کرد، خیرایی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ زۆر بوو... خیراتر... خیراتر... خیراتر.

ئه‌وه‌نده‌ به‌م کاره‌ بی مانایه‌ درپژهم دایه‌ که‌ سه‌رم گێژی خوارد و په‌نجه‌کانم ئیتر له‌ژیر ده‌سه‌لاتمدا نه‌مابوون، جووله‌که‌م هیداش هیداش کرده‌وه و ده‌ستم به‌هیداشی له‌سه‌ر ده‌سکی کورسییه‌که‌ دانا، شه‌مه‌نه‌فه‌ر وه‌ستا، چاوه‌کانم نوقاند، یان رهنه‌گه‌ چاوه‌ نوقاوه‌کانم

کردبیتته وه، بیرم نییه، تهنیا بیرمه له ویتستگه یه کی شینی ته ماویدا
 ده رۆشتم و به دوا ی که سێکدا ده گه رام، که سێک ده هات یان که سێک
 ده رۆشت؟ نازانم به دوا ی کیدا ده گه رام، به هه رکه سێک بگه یشتما یه
 به دیقه تێکی ته وا وه لیم ده روانی و هیچ که سێک نه و نه بوو، به هه ر
 لایه کدا ده رۆشتم په شیمان ده بوومه وه که بۆ به لاکه ی تر دا نه رۆیشتوم،
 سهیری هه ر که سێکم ده کرد، نه فسووسم ده خوارد که بۆ سهیری نه وان ی
 ترم نه کردوو ه. نه وان بالایه کی سهیر و نامۆیان هه بوو، وهک نه وه ی
 پیلوی چاوه کانیان هه لگه رابیتته وه، سووری ناو پیلوه کانیان وهک
 "ته راخوما" ترسناکی ده کردن، من به دوا ی که سێکدا ده گه رام که پیلوی
 چاوی هه لگه رابیتته وه. هه موویان ده چوون به یه کدا، گومه زه کانی شین
 بوون، دهنگی فیغانی چه ند ژنیک له لایه که وه ده گه یییه گو ی، له
 پیره میردیکی قه مبور که سهری بر دبووه ناو عه با که یه وه پرسیم "بۆ نه م
 بونیامانه به م شیوه یه ن؟" وتی "نه مانه هه موویان گونا هبارن..
 گونا هیکیان کردوو بۆ یه چاویان هه لگه راره ته وه " وتم "چ گونا هی؟" که
 سهری بهرز کرده وه بینیم پیلوی نه ویش هه لگه راره ته وه و خوینتیکی رهش
 له جه ناگه یه وه دلۆپ دلۆپ ده تکیت، له ترسا قریشکاندم، به لام دهنگ له
 قورگمه وه ده رنه هات، دهنگدانه وه ی هاواره که م له که لله مدا ده سو راپه وه،
 چه ند که سێک له سهر ما ده ستیان به را کردنکرد و من هیلنجم ده هات
 وهک نه وه ی شتیک دلۆپ دلۆپ له زه ینمه وه برژی، دیواره کانی کاسه
 سهرم درزیان ده برد، دهسته کانم به هه ردوو لای سهر مه وه گرت و پالم دا
 به کورسییه که وه، دهنگی شه مه نه فه ره که ئیتر به رده وام نه ده هات، وهک له
 باوه پیچرابیت گاهی ده هات و گاهی نه ده هات.

قه حبه وتی "ماوه بهک گرم گرتبوو، ئیستاش هه روا م، رۆژیک

سەر دەكەم بە شوپنێكدا و دەڕۆم، ئەوكاتە دەبینی كە ئیتر نیم كەچی
خەیاڵ دەكەیت هەم، دەزانی ئەگەر باوكم سەرخۆش نەبایە و لاقەیی
نەكردمایدە رەنگە هێجگار وا دەرنەچوو مایە"

"زینا لەگەڵ مەحەر مەكانی خۆی؟!"

"ئۆف.. ئا.. ئا.. ئا"

دەنگی خەمگین و كوژەربوو، دوو سی مژێ قوولیی لە جگەرەكەیی دا و
وتی "تاكەت دا بە زیوہ ئیستا" ئەستامینوفن "یكت دەدەمیی كە ئاسان
بنویت.. ئەدی.. ئازیزم"

حالت باش نەبوو، كەسێك لە چاویكی نا ئاگاوه بە شەلاق كەوتبوو
گیانی تۆ و هەر لێی دەدای، عەجەب چ دنیا یەكی بۆگەنە! پیاویك دلی
دۆراندبوو ژیكی قەشەنگ تەنیا لە بەرئەوهی یەك تابلۆی هونەری لە
سیمای، ئەندامی، پەنجەیی باریك و ئەو نیگا ئاگراویەیی بكیشییت.
بەلام بێ هیوا بوو وەك من، كە بەدوای ئەم چاوانەدا هاتم، لە ژێر
داروپەردووی جەستەیی خۆیدا ما بوو، تەرمی مەعشوقەكەیی بەسەر
شانەوه بوو نەیدەزانی بۆ كوئی بچیت، تا بەرەبەیان دەنگی گریانەكەشم
لە پشت ئەو هەموو سألەوه دەبیست، دەبیست كە پیاویكی شەست
سألە دوای نیو شەویكی تاریك لە تەنیا ییدا دەگریا و هیچ پەنایەكی
نەبوو، ئەو پیاوه تۆ بوویت، بەلام من لە كوئی بووم؟

چاوت برییه وینەكەیی من كە رەنگە هەستم و لە كەنار تدا ئارام بگرم،
یان ئارام بگری، سەرخەینە سەرشانی یەكتر و فرمیسك هەلپێژین،
بەدوو دەستی شل و شوڕر و ماندوو یتییەكی خەوینە رەوه، كە پاش ئەو
هەموو هیلاكییه دینە سووخی مرۆف، بۆ تۆ پەنا بەینم. لەكاتێكدا توند

باوهشت پيدا كردووم و گهرمايي لهشي خۆتم پي ده بهخشيت، گاهي بدوو په نجه له نيوان دهسته كاندا نهوازشم بكهيت و په راسووه كانم بژميريت، تا بزانيت كامه ياكه يان كه مه و گاهي كه دپته وه هوش خوت به ئارامي به بهري دهستت به پشتما بكيشيت، بي نه وه قسه يه كه بكهيت، يان به زه بنتدا ختوره بكات كه من بو ده گريم و چ مه رگمه؟ بي نه وه ي پرسى من كيم و له كوئيه هاتووم و بو هينده دلته په مه و به گومانم، وهك چوله كه په كى خوساوى ژير باران؟

نا ئيتر نه مده ويست.

كه چاوت كرده وه، قه حبه كه پي كه نى و په ردا خيك چاى له به رده متدا دانا.. سه ربه نده كه ي له دواوه گري دابوو. خيرا خيرا فلچه كانتي ده شكاند و ده يكرده سه تلپكه وه و رهنه وشكبووه كانى ده كرده كيسه يه كى خو له وه، چوارچيوه ته واونه بووه كانى به په تيكي ناسك به يه كه وه به ست و گه نجپكى كه ته كيسه كانى له قادرمه كه برده خوارى و له وديو ده رگه كه وه به جپى هيشت. ويستت راست بيته وه، نه تتوانى، قه حبه كه هاته هاوكاريت، گو شه يه كى خسته ژير سهرت تا بتوانى چاكه ت بخويته وه.

وتى "ئيسراحه تمان كرد.. وا نيبه؟"

چوو ه چيشت خانه كه وه و هاته ده رى، ديسانه وه كيسه يه كى پر پاشماوه رهنه و قه له م و قه له مدان كه له وي مابوو وه هينايه ده رى، وتى "سبه ينى ماله كيشه كان دين.. ده مه وي ت دار و ديوارى ماله كه مان ساف بكهين.. رهنه گيكي په ميه ي كالى بكهين، كاره باچى به ينم چنده گلوپيكي رهنه گاورهنگ راکيشم.. دواتر چه رچيه كان بين نه م هزارپيشه يه فرى بدهنه ده روه، توش هه ر له بهر نه م خرتكه و پرتكه يه يه دلته گيراوه، به لام

وا دەزانی نەخۆشیت. ئیترە بەپەردەى مەنگۆلەدار دەكەم بەدوو بەشەوہ تا چاوت بەسەرو بیچمی هیلکەفرۆش و ئەوانە نەكەوئیت كە پتیاں دەلئیت غەریبە"

دوو جگەرەى پى کرد و دانەىهکیانی دایە دەست تۆ، وتی "دەگریت؟ خو من شتیکی خراپم نەوتووہ، باوہر بکە هەرچیم کردووہ و هەرچیم وتووہ لەبەر تۆ بووہ، بۆ كى ئەم هەموو رەنگت رژاند بەسەر ئەو تابلییانەدا؟ بۆ ناوبانگی دواى مردن؟ مردووشۆر.. دەمەوئیت ژيانیکی نوئى دەست پى بکەم، کاریک دەكەم كە بمانکاتەوہ بەتۆپ"

دەستی خستبووہ قژتەوہ و لە رووی تواناوہ تیکەلەپەك لە سۆزىکی دایکانە و لاواندنەوہى بەکەمین ژنى جیهان بۆ نازەلئىكى مالى، بەردەوام بوو "ناخ ئەگەر سەرت لەو كونە دەهینایە دەرى و دەتزانى كە دنیا بەدەست چ كەسانیکەوہ دەگەرئیت.. رۆژیک دەتەمە تەنیشت پەنجەرەكە و نیشانت دەدەم؛ وێرانەکانى دەوروبەر گۆراون بۆ تەلارى گەرە گەرە، سەتەلايت بەردەوام بەرنامەى خوڤش پەخش دەكات، ئیتر مرۆڤەکان نامە بۆ يەكتر نانووسن، فاكس دەكەن. لەم كاتەدا تۆ دادەنیشى رەنگ دەپژئیت بەسەر تابلۆدا! باوہر بکە ئەوہى كە دەیلئیم قسەى بەتال نىیە، راستىیەكى روونە، بەدوو سالى ئیترە دەكەم بەكۆشك، تەلارىكى جوان.. ئیتر من كار ناکەم، پۆلیك كچى ناساك دەخەمە ئیشەوہ، ئەو كاتە رەنگە خوڤم جارێكى تر بىمەوہ بەسۆزانى.. چوزانم"

چاوى بریپە سوچیک و لە خەيالاتی خویدا ون بوو، تۆ سەیری وینەى منت دەکرد و نووكى پەنجە شادەت دەكرۆژت، حەزت لە جگەرە بوو، لە چا، لە بیستنى فیکەى سەرخۆشیک لە نیوہشەوئى باراناویدا، مەیلی كانادای سارد، نازانم ئەوكاتە بیرى باوكیشت دەكەوتەوہ؟

وتی "ئەم ھەزاربیشەھە زۆر جی دەگریت، فریتی دەدەمە دەرەوہ و دەرۆم دیکۆرسازیک رادەسپیرم کہ دیکۆزیکم بۆ بکات، ھەر بریقەکەہی چاوی مشتەری کوێر بکات... دەبینی ئازیزم کہ تەواوی تەمەنت ھەلەت کردبوو... بیرتە بەقایشیک تیم دەکەوتی و شین و مۆرت دەکردمەوہ؟ دەتویست لە من مۆدیلیکی کہر و کوێر دروست بکەیت، بۆ؟ کہ بیم بە بەیکەرێک! لەبەر جی، چی لە سەرتا بوو؟ بەراست بیرتە؟"

بیرتە من دەر بەدەر بەدوای ئەودا دەگەرێم و ھیچ شوین پتییەکیم چنگ نەدەکەوت؟ ئیتر نەدەچووہ قاوہخانەکان، ھیچ شەقامیک بۆنی ئەوی لێ نەدەھات، ھیچ کەسیک شتوہی ئەو نەبوون... من ھەر بەدوایدا دەگەرێم، سەرەنجام شەویکی بەھار دلم سپاردە دەریاوہ و ھەموو قاوہخانەکان یەک یەک گەرێم، قاوہخانەہی فیردەوسیی، قاوہخانەہی نادری، قاوہخانەہی لوقاننە، ھەموو شوینیک قەرەبالغ بوو، بونیامەکان دەچوون بەیەکدا و بۆ من، ھیچ کەسیک ئەو نەبوو. چومە بارێک بەنیوتوانج و پەنجە راکیشان و قسەہی ناخۆشدا تێ پەریم، دوو پتیک عاراقی فەلم خواردوہ و ھاتمە دەری، چومە قاوہخانەہی فیردەوسیی، قاوہیەکم بانگ کرد، بەقادر مەکاندا چومە خوارێ بێ ئەوہی بیرم بێت دەرگەکە داخەم، سرنجم لە جانناکەم دەرھینا و پرم کرد و چەقاندەمە دەمار مەوہ، کہ تەواو بوو ھەندیک خۆینم دەرھینا و دیسانەوہ تیم کردوہ، دەرم کیشا و تیم کردوہ، سەیری خۆم لە ئاوینەدا کرد، چەند تیکشکاو و پیربووم! لە دەنگی ئۆکۆردیۆنی کابرا نابیناکەہی بەدەرگەوہ زانیم باران بەخور دەباریت، گەرمام بوو، بەقادر مەکاندا سەرکەوتەوہ و بەسەر پتوہ قاوہکەم ھەلدا، ئەسکە ناسیکم کردە ژیر پیالەکە و ھاتمە دەری، دەستم کرد بەجانناکەمدا، چەند ئەسکە ناسیکم لە تاریکیدا

دهرهینا و خستمه گیرفانی ئەو مۆسیقارەوه و له گه‌ڵ دهنگی
ئۆکۆردۆنه کهیدا هاوئاواز دهمگوتەوه "ئەي رۆژگاری نه‌خش و نیکاران..
هەرچی بوو خەون بوو.. خەیاڵ بوو.. ئەي دلی نووستوو.. ئەي خەوی
شیرین"

باران به‌خوێ دەباریت، وه‌ک ئەوه‌ی ئاسمان ته‌پم بکات. خوێم ره‌ها
کرد به‌ تاریکایی شه‌و و بارانی به‌خوێ که ده‌یشۆردمه‌وه و مه‌ستتری
ده‌کردم، هه‌موو مه‌ستییه‌کانم به‌خۆشی ئەوه، من به‌خۆشی ئەوه‌وه
ده‌مخواردوه. به‌شه‌قامی فیرده‌وسیدا هه‌لگه‌پام و به‌شه‌قامه‌که‌ی ئەودا
پێچم کرده‌وه، له‌ به‌رده‌م ماله‌که‌یدا وه‌ک سه‌ربازێکی ئیشکگر ده‌هاتم و
ده‌چووم، له‌ ته‌نیشته‌ ژوره‌که‌یه‌وه چه‌ندین جار هاتم و چووم و زانیم که
نییه، چرای ژوره‌که‌ی خامۆش بوو، بۆنی قاوه‌ی چاکه‌ت و پانتۆله‌که‌ی
له‌ هه‌وای باراناویدا حاڵی به‌حالم ده‌کرد، ئەگه‌ر به‌هاتایه و منی له‌ویدا
ببینیا ده‌یگوت "مه‌گه‌ر تۆ ئاوکیشی نه‌هێنیه‌کانی خه‌لکیت؟"

میلی په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌یم به‌هه‌ردوو ده‌ست گرت و سه‌رم به‌شیلمان
و خشته‌ی ماله‌که‌یه‌وه نابوو، وتم ئەي رۆژگاری نه‌خش و نیکاران، ئی‌مه
خوامان ده‌وێت، ئی‌مه ون بووی بێ به‌له‌مه‌کان، ئی‌مه منالانی
قوتابیه‌کانی سه‌ربه‌پێ، ئی‌مه کوله‌فیری خوساوه‌ین له‌ داسی جووتیار
ده‌ترسین، ئی‌مه گوناه‌یکمان نه‌کردوه، بێ په‌نا ماوین، ده‌غڵ و دان لێ
دوراو، لانه‌ تیکچوو، مالانی ئاوه‌دانی سی نه‌ۆمی.

بێچاره‌ دلم. باران خوێ خوێ ده‌بارێ و من سه‌رمامه، من سه‌رمامه و
هیچ که‌سیک نییه، هیچ وه‌لامیک نییه، ژوره‌که‌ بۆنی مه‌رگی لێ ده‌هات،
بۆنی جه‌سته‌یه‌کی ئاوساوی ناوچه‌مه‌دانییه‌ک به‌کولی ژنیکه‌وه، ئەو ژنه
من بووم. نازانم بۆ تۆم بیه‌ر که‌وته‌وه، هه‌وای تۆ که‌وتبووه سه‌رم،

دهمویست سه‌ریکت لی بدهم، میلی په‌نجه‌ره‌که‌م به‌ردا، دووباره له به‌رام‌به‌ر ئه‌و ماله‌ کۆنه‌ هاتم و چووم، ده‌نگی هاوئاوازی مندا لانی بچووکم بیست، سه‌ریکی سه‌ر ده‌رگه‌که‌م کرد، ئه‌و هه‌موو نه‌خش و نیگاره‌ی سه‌ر ئه‌و کاشییه‌ شینه‌ دیرینانه! چ حالیکم هه‌بوو؟ هیچ تی ناگه‌م، ده‌نگی باران له نیو چه‌رخ‌ی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا ون ده‌بوو. له‌په‌ر ماشینی‌ک له دوامه‌وه وه‌ستا، پیاویک جامه‌که‌ی دادایه‌وه و وتی "ده‌توانین ئه‌مشه‌و له خزمه‌تدا بین؟"

پشتم له‌رزنی، ئاوریکم دایه‌وه له تاریک و رووندا سه‌یرم کرد چه‌ند که‌س بوون؟ نه‌مه‌زانی.

وتم "من؟"

وتی "ئا تۆ.. قه‌هبه‌ی هه‌رزه"

وتم "من.. خو نیم"

وتی "بی دایک و باوک" و ویستی له ماشینه‌که دابه‌زیت که من رام کرد، کۆلانه و کۆلان، باشه ئاسک له ده‌شتدا چون ده‌توانیت رابکات و هیلیکی غوبار له دوا‌ی خو‌ی جی به‌یالی؟ قژم له هه‌وادا په‌ریشان ده‌بوو، مه‌مه‌که‌کانم به‌دوو ده‌ست گرتبوو تا نه‌که‌ویت، ده‌نگی هه‌نکه‌هانکیانم ده‌بیست و رام ده‌کرد. بۆ ساتیک سه‌رم خسته ناو ده‌سته‌کانمه‌وه و خۆم راوه‌شاند، ویستم وینه‌ی زه‌ینم بگۆڕی، ویستم بۆ رۆژگاری نه‌خش و نیگارن بگه‌ریمه‌وه، ویستم له شه‌مه‌نه‌فه‌ریکدا دانیشتم و به‌ره‌وشوینیکی نه‌زانراو له تاریکی بی کۆتایی ئه‌و تونێله دووکه‌ل گرتوو یان ئاسمان ره‌شه‌دا، ته‌رمیک به‌کۆلمه‌وه بیت و به‌لام که‌س له من نه‌پرسی بۆ هه‌م.

له شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا بووم؟ له‌سه‌ر چ‌رپا‌که نووستبووم؟ هيچم له ياد نيينه، ته‌نيا نه‌ووم له ياده که دوو موم له مومدان‌تک‌دا به‌لاي سر‌مه‌وه د‌سووتان و نه‌و به‌تاسه‌په‌کي سه‌يره‌وه چاوي برپيووه من، من مردبووم و نه‌و مه‌راسيمي زيندوو‌کردنه‌وه "ژياندنه‌وه" ي مني به‌جی ده‌يئا، به‌ده‌ورمدا باله‌فه‌ري ده‌کرد، من ده‌نگي هه‌ناسه‌ي له‌رزيويم ده‌بيست، شله‌په‌کي تفت و شيرينم له ده‌مدا هه‌ست ي ده‌کرد، که به‌نيوان ددانه داخراوه‌کانمه‌وه بو گه‌رووم سه‌ره‌وخوارده‌بوو، وهک قورقوشميکي تواوه که ناگري له گيانم به‌رده‌دا. له رحمي دايکيکه‌وه پيم ده‌خسته دنياوه، دنياپه‌ک که له يه‌که‌مين ساته‌وه ده‌بوو سازي گريانم کوک بکردياوه و به‌ته‌واوي وجودمه‌وه له ناخي دل‌مه‌وه شينم بکردياوه.

هه‌ستم کرد شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که له تاريکي تونيله‌که ده‌چيته ده‌ري، رووناکييه‌کي که‌م له دووره‌وه دياربوو، ده‌نگي چه‌رخه‌کاني شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که هيواش.. هيواش ده‌پراو وه‌کو له‌نگه‌ري سه‌عاتيکي پوکاوه ده‌جولا و نه‌و چه‌رخانه‌ي ده‌هاري، ئايا به‌يان نه‌نگوتبوو، ئايا نه‌وه هه‌تاوبوو که رووناکي رشتبووه ناو چاوه ماندوو‌ه‌کاني من؟ بو ساتيک کرژبووم و هه‌لله‌رزيم، ساردي کيرديکم له له‌شمدا هه‌ست ي کرد، شتيکي بري که من قيژاندم و بو يه‌که‌مين جار ده‌نگي قيژه‌ي خوم بيست، وهک نه‌وه‌ي پوليک راوچي په‌تيکي گه‌وره له ده‌ريادا گري بدن، به‌لام شه‌پولي خيرا وهک مقه‌ستيکي ده‌سکره‌ش په‌ته‌که‌ي ده‌بري، تور و ماسييه‌کان ده‌گه‌رانه‌وه بو ده‌ريا. به‌زه‌حمه‌ت له نيوان پيلوه‌کانمه‌وه چه‌مه‌داننیه قاوه‌بييه‌که‌م به‌ژور سه‌رمه‌وه بيني و بو‌نيکي بيزارکه‌ري له سه‌رما هه‌لکرد، بوني ده‌رياپه‌ک بوو که هه‌موو ماسييه‌کان مردبوون، کوره‌گه‌وره‌ي پاشا شاي ماسييه‌کاني راو کردبوو و ماسييه‌کان

هه موویان مردبوون، ده ریا بوئی مرداره بووی لی ده هات، بوئیکی نه فرته نه نگیز که ریی هه ناسه می داده خست.

ئه وکاته شه پۆلیکی خیرا له جهسته مه وه هه لکشا و هه موو ئه و بوئه بیزاره ی داشۆرد و هه موو شته کانی له بیر برده مه وه، ده نگه لیک نوئی هات، هه ندیک پی ده کهنین و هه ندیک چه پله یان لی ده دا، ژنیک ده ینا لاند، ئایا ئه و ژنه من بووم؟
"کچه؟"

که سیک چه مه دانیه که ی له لای سه رمه وه هه لده گرت و رای کرد و دوور ده که وته وه، ئایا ئیتر ته رمیک به کۆلمه وه نه بوو؟ ده ستم بو یه خه مبرد لای مه مکه کانم که رام، هیچ کللیک نه بوو، سه گه کان له دوور ده ست چه په چه بیان ده کرد و پیره میردیکی قه مبوور له قه راغ جوگه ئاویک، له ژیر دار سه روویه کدا، په نجه ی حیره تی برده بوو بو ده می و له ژیر چاوه وه چاوه روانی ده کیشا، تا گولی نیلۆفه ر بچنم و پیشکیشی بکه م.

ئه مه خه مگین نییه؟

کۆتایی

لە نىگار كىشەو ە بۆ نىگار

دىالۆگ و دانووستانى دوو دەق

عەتا نەھايى

وتووڭىز و دىالۆگى نىوان مرۆڧەكان، بەتايىبەت مرۆڧى بىرمەند و داھىنەر، دوو ئاست و ئاراستەى ھاوزەمەنى و ناوزەمەنى، يان ھەنووكەيى و مېژوويى ھەيە. بەو مانايە كە مرۆڧى بىرمەند و داھىنەر و پىراى و تووڭىز لەگەل ھاوسەردەمەكانى، بەردەوام لە حالى دىالۆگ لەگەل مرۆڧى سەردەمانى رابوردو، تەننەت داھاتووشە. ئەو بەردەوام خەرىكى ولامدانەو بە پىرسىارەكانى پىشىنان و گەلەكردنى پىرسىار بۆ نەوەكانى داھاتووه. پىشكەوتن و پەرسەندن لە ھەموو بوارە فكرى و ئەدەبى و ھونەرىيەكاندا بەرئەنجامى ئەم پىرسىار و ھەلامە بىپسانەو ە ئەم دانووستان و دىالۆگە نەقراوھيە. لە ھەموو بوارەكان و بە تايىبەت لە بوارى داھىنانى ئەدەبىدا دەقەكان مەيدانى ئەم دانووستانەن، يان بە واتايەكى تر، ئەم دانووستان و دىالۆگە لە دەقەكاندا خۆى دەردەخات. ئەوھى دەقەكى سەركەوتوو لە دەقەكى تىكشكاو يان زىرەدەق جىيا دەكاتو ە سەردەميانە بوون و لە ھەمان كاتيشدا دەستەويەخە بوون يان "چالنج" لەگەل باشترين دەقەكانى بەر لە خۆيەتى. ھەلەيەكى گەورەيە كە ئەم دەستەويەخە بوون و چالنجە بە دابىران و پشت ھەلكردنى دەقەك لە دەقەكانى رابوردو بزاندرىت. «كارىك كە زىرەدەقە بەناو ئاوانگار دەكان دەيكەن». لەوھش ھەلەتر ئەوھيە كە دەقەكان لە ھەموو بارىكەو ە يەكتر دووبارە بكەنەو ە.

لېرەو ە دەچمە سەر بابەتى نووسىنەكە كە خويندنەوھيەكى بەراورد

کارانه‌ی رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، به‌قه‌له‌می "عه‌باس مه‌عرووفی" نووسه‌ری ئی‌رانیه. به‌ر له‌هه‌موو نرخاندنێکی پێشوه‌خت، عه‌باس مه‌عرووفی له‌و نووسه‌رانه‌یه‌ که‌ به‌رده‌وام له‌ حاڵی وتووێژ و دانووستانی رۆشنبیری و ئه‌ده‌بی له‌گه‌ڵ نووسه‌رانی به‌ر له‌ خۆیه‌تی و، به‌ره‌مه‌هه‌داستانییه‌کانی له‌ ده‌وامه‌ی لۆجیکی چیرۆک و رۆمانی ئی‌رانیده‌یه. له‌م میانه‌دا رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد نمونه‌ی دیاری به‌ره‌مه‌مێکی داستانییه‌ که‌ راسته‌وخۆ له‌ هه‌ناوی به‌ره‌مه‌مێکی تروه‌ سه‌ری هه‌ل‌داوه و له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی واقیعیکی داستانییه‌وه‌ هاتوه‌ته‌ بوون. ئه‌م رۆمانه‌ ده‌قیکه‌ نه‌وه‌ک هه‌ر له‌ پێوه‌ندی و دانووستان له‌گه‌ڵ ده‌قیکی تری داستانی، به‌لکو ده‌قیکه‌ که‌ نمایشی ئه‌م پێوه‌ندی و دانووستانه‌ ده‌کات. ئه‌م رۆمانه‌ ره‌وایه‌تیکی ئالۆزی زه‌نییه‌ له‌ زمانی که‌سایه‌تییه‌ک که‌ له‌ رۆمانیکی تروه‌ هاتوه‌.

راوی یان بێژه‌ری رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، له‌ راستیدا که‌سایه‌تی رۆمانی "گونه‌ کوپه‌ره"، به‌ ناوبانگترین رۆمانی سادق هیده‌ایه‌ت و له‌ هه‌مان کاتیشدا به‌ ناوبانگترین رۆمانی فارسییه‌ که‌ زیاتر له‌ هه‌فتا ساڵ به‌ر له‌ ئیستا و شه‌ست ساڵ به‌ر له‌ نووسینه‌ی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد نووسراوه. من گومانم له‌وه‌ نییه‌ که‌ هه‌موو که‌سایه‌تییه‌ چیرۆکییه‌کان «ته‌نانه‌ت که‌سایه‌تی فانتاستیکترین چیرۆک و رۆمانه‌کانیش» پێیان له‌ ناو دنیای واقیعیاده‌یه‌ و، به‌ شێوه‌یه‌ک له‌ دنیای واقیعه‌وه‌ ده‌چنه‌ ناو دنیای مه‌جازی چیرۆک و رۆمانه‌کان. ئه‌وه‌ش ده‌زانم که‌ گوێزانه‌وه‌ی که‌سایه‌تی له‌ چیرۆک و رۆمانیکه‌وه‌ بۆ چیرۆک و رۆمانیکی تر بابه‌تیکی تازه‌ و غه‌ریب نییه‌ و، له‌خۆیدا به‌ها به‌ به‌ره‌م نابه‌خشیت یان له‌ به‌هاکانی که‌م ناکاته‌وه‌. ئه‌وه‌ی له‌م رۆمانه‌دا به‌لای منه‌وه‌ سه‌رنج راکیش و جێی رامن و تیفکرینه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ مه‌عرووفی له‌م رۆمانه‌یدا

ئىمكانى گوتن و گىرانه‌وه به كه سايه تىبه كه ده به خشىت كه له رۆمانه كه پيشوو، واته له رۆمانى كونده كوئره دا هيچ دهره فته و مه جالىكى بۆ گوتن و گىرانه‌وه پى نه دراوه. نووسهر، خوئى له دوو لاپه رهى كوئايى كتيبه كه يدا پاش ئه وه كه باسى چۆنيه تى نووسىنى ئه و رۆمانه ي دهكات ده لئى: «به پيچه وانه ي نووسينه كانى پيشووم بۆ خوئم ده وريكى ئه و تووم له نووسىنى ئه م رۆمانه دا نه بوو. كاتيك دهستم به نووسين كرد، وهك ئه سپيكي وه حشى هه وسارى پساند و رووى له كيو و بيا بان كرد. ژنى قه له مدانه كه ي كونده كوئره ده ي گىرايه وه و من واسيته بووم تا ئه م شيوازه غه ريزيه دوور له عه قله خوئى دهرخات.» پاشان ده لئيت: «ئه زموونى ئيقاع و زمانى كونده كوئره و، گه ران به ناو نيگارى قه له مدانه كاندا شيتيه كه بوو. شيتيه كه كه هيور هيور روحى ده جوو. ژنى رۆمانى كونده كوئره ده ستى به گوتن كردبوو، له خه و بيداريدا وازى لئى نه ده هينام... من هيچ گه لاله و پلاتيكم بۆ چيرۆكه كه نه بوو، نه مده زانى رووداوه كان به ره و كوئى دهرۆن.»

دياره پيويست ناكات گومان له م گوته ي نووسهر بكه ين، چونكه شيوازى گىرانه وه كه ئه و راستيه مان بۆ دهره خات كه نووسهر هيچ گه لاله و پلاتيكي له وه پيش دارژاوى بۆ نووسىنى رۆمانه كه ي نه بووه. ژنى رۆمانى كونده كوئره، يان وا باشته بگوتريت، نيگارى سه ر به رگى قه له مدانه كان كه ئيمه پيشتر له زمانى راوى و بيدهرى ئه و رۆمانه وه له گه ل هۆويه ت و كاره كته ره كه ي، يان با بلئيم له گه ل بيه هۆويه تى و بئى كاره كته رييدا ئاشنا بووين، پاش شهست سال له رۆمانه كه ي عه باس مه عرووفيدا دهره كه وئته وه و، ئه م چاره له زمان و روانگه ي خوئيه وه، چيرۆكى ژيان و سه ربورده ي خوئى ده گيرئته وه.

لهبه رنهوه كه يه كېك له مهبهسته سه ره كيبه كاني ئەم كورته خویندنه وهیبه گرینگیدان به پتوهندی نیوانی دهقی ئەم رۆمانه و رۆمانی كونده كویره ی سادقی هیدایهت و، چۆنیهتی دیالۆگ و دانووستانی فرههنگی و ئەدهبی نیوان ئەم دوو نووسه رهیه، ناچارم ئاورپکی زۆر كورت و راگوزاری لهو رۆمانهش بدهمهوه و سووكه بهراوردیکیش له نیوان ههنديك لایهنی ئەم دوو دهقه بكهم.

كونده كویره ی سادق هیدایهت گپرانه وهی دوو چیرۆك یان دوو رهههندی چیرۆكی ئالۆز و قوول و كراوهیه. گپرانه وهیهکی زهنیه كه سنووره كانی نیوان خهون و بهئاگایی، واقیع و خهیاڵی شیواندوه. كونده كویره چیرۆكی عاشقانهیه كه له زمانی پیاویکی تهنیا و خه مۆك و مالیخولیا یییه وه، له دوو بهشی سه ره كیدا دهگپردرته وه. راوی یان بیژهری ئەم رۆمانه ئەهه رچی ناوی نییه، بهلام تا ئیستا و پاش ههفتا سال، هیشتا بهناوبانگترین كهسایهتی چیرۆك به زمانی فارسییه، زۆربهی هه ره زۆری خوینه واران ی پیر و گهنجی ئیرانی دهیناسن و یه كه م پاراگرافی گپرانه وه كه یان له به ره: «له ژياندا زامگه لیک ههیه كه وهك خۆره، به هیوری و له ته ریکیدا روح دهخوات و دهیتاشیت. ناکرێ له لای كهس باسی ئەم زام و ئازارانه بکهیت، چونکه هه موو كهس به پتی عادهت ئەم ئازاره برۆا پینه كراوه به رووداو و پيشهاتی سهیر و دهگمهن دهزانی، ئەهه ر كه سېك بیلێت یان بینوو سیت خه لك به پتی بۆچوونی باو و بۆچوونی خویان هه ول دهدهن به بزیه کی پر له گومان و گالته جاری وهری بگرن. چما مرۆف هیشتا چاره و ده رمانیکی بۆ ئەم زام و ئازارانه نه دیوه ته وه و تاكه هه توانیش فرهامۆشی به شه راب و خهوی تلپاك و مادهی سپر كه ره.»

ئەم ئازاره كه بیژهری رۆمانی كونده كویره له دهسپێکی

گيڙانه وهڪه پيدا بهم شيوه باسي دهڪات، بهر نه نجامي عه شقييكي
 ماخوڙيانه. ٺهه له دوامه ي گيڙانه وهڪه پيدا باسي ٺهه دهڪات كه چوڻ له
 درزي تاقى ژورره كه ي، له پشت كوويهه كه شه رابي كوڙى ههوت ساله وه
 چاوى به ديمه نيڪ ده كه ويٽ كه له و ديمه نه دا كچيكي جوان به سه ر
 شيوه ليڪدا نه ويوه ته وه و، گوليكي نيلوفه ر پيشكيش به پياويكي كوورى
 ٺهه بهر شيوه له كه دهڪات. بيگومان ٺهه ديمه نه سه دان ساله كه بڙ
 هه موو ئيرانيهه كه و، ته نانهت بڙ زوربه ي خه لڪي ٺهه ناوچه يه ش
 ديمه نيكي ٺا شنايه. ديمه نيكي مينيا توڙي كه له سه ر هه موو شتيك، هه ر
 له كاسه و دهوريه وه بگره تا بهرگي قه له مدانه كان كيشرا وه ته وه. راوى
 يان بيژهرى گيڙانه وه كه شه يداى ٺهه و كچه نيلوفه ر به دهسته ده بيت و
 لى ده بيته ڙنى خه ون و خوڙگه دوور و دريڙه كانى و، وهك مرؤڙيكي
 خه يالى و فريشته يه كي ٺا سمانى باسي دهڪات. فريشته يه كه كه دواتر
 ديته ژورره كه ي و بى هيچ قسه و گفتوگو يه كه له سه ر قه ره ويٽ له كه ي
 راده كشيٽ و هه ر له ويٽ ده مرپٽ. ٺهه وسا كابرآ كه له هه موو هه وليڪ بڙ
 ڙيانده وهى ٺاؤميد ده بيت، له ٺهه نجامدا بڙ ٺهه وهى ده ست و چاوى هيچ
 پياويكي تر سيماي بان زه ويڻي ٺهه دلداره فريشته ٺا سايه
 نه شه مزنيٽ، جهسته ي ناسكى له ت و كوت و پارچه پارچه دهڪات و له
 ڙير خاكدا ده يشاري ته وه. پاشان تا هه تا هه تايه له فيراقى دوو چاوى
 ره شى ٺهه دلداره خه يال كرده، خوڙي به كيشانه وه نيگارى ٺهه ڙنه
 له سه ر بهرگي قه له مدانه كان خه ريڪ دهڪات. ٺهه مهه كورته ي به شى
 به كه مى رڙمانه كه يه كه بيژهر به خه وه يي نيٽ و دوا ٺهه وه كه به ٺاگاي
 ده بيته وه، له به شى دووه مدا بريارى نووسينه وهى ٺهه خه ونه ده دات.
 به لام ٺهه وهى كه بيژهر له به شى دووه مدا ده بنووسيت روويه كي ترى ٺهه
 خه ونه، يان ٺهه چيرڙو كه يه. گيڙانه وهى به شى دووه مى رڙمانى كونده

كوپره، ديسان خهونپكى تر، به لام ئەم جارە خهونپكى گەلپك ناخوش و كابووسپكى گەلپك ترسناكە. لەم بەشەدا راوی يان بپژەر چيرۆكى شهيدايى خوڤى بۆ ژنيك دەنووسپت كه به پپچهوانەى ژنه فریشته ئاساكەى بەشى يەكەم، نەوەك ژنى خەون و خەيالآت، بەلكو ژنى خويەتى. ژنيكى سۆزانی و لەيلەدۆنەيهكى دەرپى به كۆل كه بپژەر له ئەنجامدا ئەويش دەكوژپت.

من نامەوى لەم نووسینەدا رۆمانى كوندە كوپره بخوینمەوه كه لەوپەرى ئالۆزى و فرەرەهەندى و قوولیدايه، بەلكو دەمەوى بلیم ئەو ژنه فریشته ئاسا و مینیاتۆرییه كه خوینەر تەنیا له زهن و زمانى بپژەرى پياوى چيرۆكەكه وه لهگەلى ئاشنا دەبپت، ئەو ژنه كه لەو رۆمانەدا فرسەتى گوتنى تاكه وشەيهكىشى نەبووه و، له پاش مردنیشى ئەسیری سەر بەرگى قەلەمدانەكان بووه، له پاش شەست سال و له پاش سەفەرپكى دوورودرپژ به سەر بەرگى قەلەمدانەكانەوه، له رۆمانى پەيكەرى فەرهاددا دەرەكەوئپتەوه و، ئەم جارەيان خوڤى بپاری گپرانەوهى ژيان و سەربوردەكانى ژيانى خوڤى دەدات. ئەگەر له رۆمانى كوندە كوپرهدا بپژەرى پياو نىگار كپشى سەربەرگى قەلەمدانەكان چيرۆكەكهى بۆ سببەرى خوڤى دەگپرپتەوه، له رۆمانى پەيكەرى فەرهاددا بپژەرى ژن نىگارى سەر بەرگى قەلەمدانەكان چيرۆكەكه بۆ پياوئكى نەقاش كەسپكى وەك بپژەرى رۆمانەكهى پپشوو دەگپرپتەوه. پياوئك كه له ناخ و دەروونى خویدا شهيداي ئەو ژنه فریشته ئاسايە يان ئەو نىگارە مینیاتۆرییه، به لام تووشى به تووشى ژنيكى هەرزە و بەرەلاوه بووه. كەواته به روالەت هپچ جياوازییهكى ئەوتۆ له مابەينى چيرۆكى ئەم دوو رۆمانە نييه، جگە لهوه كه له رۆمانى كوندە كوپرهدا رووداوهكه له روانگەى زهن و زمانى نەقاش و نىگار كپشەوه

گیڤرڊراوه ته وه، به لآم له رۆمانی په یکه ری فه رهاددا رووداوه کان له روانگه ی زهن و زمانی نه قش و نیگار هکوه ده گڼرډرینه وه. ئەلبهت ئەمه ته نیا جیاوازی نیوان ئەم دوو رۆمانه نییه. گرینگترین خالی جیاوازی نیوان ئەم دوو رۆمانه لایه نی سه مبولیک و هیمایینی هه موو توخم و رهگه زهکانی رۆمانی کونده کویره و پیوهندی ئەم توخم و رهگه زانه له گه ل قوولترین لایه نهکانی زه نی مرۆف، به تایبهت زه نی راوی و بیژه ری گڼرانه وه که یه. کونده کویره خه ونیکه که هه موو کون و که له به رهکانی ناوشیار "ناخودئاگای" زه نی مرۆف، له سه ر به ستینی میژوو، فه رههنگ و زمانی ئیرانی، نمایش دهکات. ئەمه قوولاییه کی وه های به م دهقه کراویه به خشیوه که تا ئیستا سه دان وتار و دهیان کتیبی به زمانی فارسی و ته نانهت زمانه رۆژاوا ییه کانی ش له سه ر نووسراوه و، به هه موو جوړه مه نه هچیکي ئەده بی "زمانناسی، کۆمه لئناسی، دهروونناسی و..." خویندراوه ته وه.

بیگومان په یکه ری فه رهادیش گڼرانه وه یه کی سه رکه وتوو، ئالۆز و چیژبه خشه، به لآم ئەم رۆمانه له گه ل ئەوه شدا که گڼرانه وه یه کی زه نییه، زیاتر له وه که ئاوړی له دهروون و ناوشیاری زه نی مرۆف دابیته وه، دا لغه ی نواندنه وه ی کیشه و گرفته کۆمه لایه تیبه کان و، به تایبهت کیشه و گرفتهکانی ژن له کۆمه لگه ی پیاوسالاری هه یه. ئەوه ند ه که رۆمانی کونده کویره سه روکاری له گه ل هیمما و سه مبوله کانه و ده یه وه یت به بۆنه ی ئەوانه وه په رده له سه ر بوونی مرۆف و رازه دهروونییهکانی هه لبداته وه، په یکه ری فه رهاد به خه می کیشه و گرفته کۆمه لایه تیبه کانه وه یه و دهخواریت رهگوریشه ی میژوویی ئەو کیشه و گرفتانه شی بکاته وه. بۆیه ئەگه ر له رۆمانی کونده کویره دا به گوته ی "رینه لانوی" فه رانسه یی «گرینگی هونه ر به مانای ئەوپه ری

شهره فمەندیی وشەكە، لە بەرچاوی خوینەر بە شیوەبەهەکی ئاشکرا
دەردەكەوێت. «رۆمانی پەیکەری فەرهاد بە گوتەیی "رۆلف ئیشپنەر"
رەخنەنووسی گۆفاری "تاگ ئشپیگل"ی ئالمانی «دەنگ و جەستە و سۆز
و پلەوپایەیی ژن بۆ ژن دەگەرێنیتەوه.»

ئەگەر شیوازی گێڕانەوهی رۆمانی کۆندە کوێرە بازنەبیبە، و، راوی
یان بیژەر لە شوێنیکەوه دەست بەگێڕانەوه دەکات و لەسەر رەوتیکی
بازنەبیبە دەگاتەوه بۆ هەمان شوێن و هەمدیس لەوێوه دەست پێ
دەکاتەوه و وەك هەلگەران بە پەیزە یان پێپلیکانیکی خری و بازنەبیبە
بەرەو ژوور هەلەدەکشیت، رۆمانی پەیکەری فەرهاد تاکبێژییەکی دوور و
دریژ و پچری پچری کەسایەتی سەرەکی چیرۆکەكە، واتە ژنی تابلوی
نەقاشی، یان نیگاری سەر بەرگی قەلەمدانە. تاکبێژی ژنیک کە لە
کەسنەزانی (*) زەنی راوی و بیژەری رۆمانەكەیی سادق هیدایەت دەرباز
بوو و چوووتە خەونی پیاویکی نیگارکێشی تر و لە خەونی ئەو پیاو
نیگارکێشەدا چیرۆکەكەیی دەگێریتەوه. کەواتە دەبێ بۆ پەیکەری
فەرهاد ئەگەرچی بەروالەت تاکبێژییەکی دەروونی ژنە، بەلام لە ناخی
خۆیدا وتووێژی ژن و پیاو. دیالۆگی نیگار و نیگارکێش. دانووستانی
شاعی و سرووش، هونەرمەند و ئیلهام.

بێگومان لە خوینەری ئەم چەند لاپەرە شاراوە نیبە کە هەموو پیاویک،
بە تاییبەت پیاوانی هونەرمەند و داھێنەر، لە زەنی خۆیاندا سیمای لێلی
ژنیکیی فریشتە ئاسای بان زەوینیان هەلگرتوو. ژنیک کە سەرچاوەی
ئیلهامی شاعیرانە و هونەرمەندانەبە. ژنیک کە بە درێژایی میژوو
(*) کەسنەزان = ناشوین "ناکجا اباد"

ئەدەب و ھونەر، ھەر شاعیرێک بە شیۆھێک وەسف و مەدح و پەسنی کردووە و ھەر نەقاشێک بە شیۆھێک نینگاری کیشاوەتەووە و ھەر مۆسیقاژەن و دەنگبێژێک بە شیۆھێک بە گوێدا چرپاندووە. پیاوانی ھەست ناسک بە درێژایی تەمەنیان "وشیارانە یان ناوشیارانە" بە شوێن ئەو ژنە ناسکە خەیاڵییەدا دەگەڕێن. ئەوان کاتێک عاشق دەبن پێیان وایە ژنی خەون و خەیاڵەکانیان بینووتەو، بە لام کاتێک بە دلدارەکانیان دەگەن، ئەو وێنە زەھنییە وردە وردە لە مێشکیاندا کال دەبێتەو و ئەو عەشقە ئەفلاتوونییە لەسەر قەرەوێلە و لە ناو جیی خەوتنەکیاندا دەمریت. ئەوسا ھێور ھێور دلدارەکیان لێ دەبێتە ژنێکی ئاسایی و لە ھەندیک حالەتی دەگمەنیشدا ژنێکی ھەرزەیی دەربێ بەکۆل. چیرۆکی کۆنە کوێرەیی سادق ھیدایەت لە رووکەشیتەری لایەنیدا، نمایشی ئەم دۆخە دەکات. بێژەری پیاوی رۆمانەکی پاش مردنی ژنی فریشتە ئاسای خەیاڵەکانی لەسەر قەرەوێلەکی و، پاش ئەو کە دلدارەکی لێ دەبێتە ژنێکی ھەرزەیی دەربێ بە کۆل، تووشی خەمۆکی و نائۆمیدیەکی کوشەندە و ھونەرماندانە دەبیت و پاشماووی تەمەنی خۆی بە کیشانەووی روخساری ژنی فریشتە ئاسای خەیاڵەکانیی، لەسەر بەرگی قەلەمدانەکان، خەریک دەبیت. ئەم چیرۆکە لە پەیکەری فەرھادیشدا دووبارە دەبێتەو. جیاوازییەکی لەوھدایە کە ئەمجارە نینگاری سەر بەرگی قەلەمدان، یان با بلییم ژنە ناسکە خەیاڵییەکیە کە دەچێتە خەونی پیاویکی نەقاش و بەمشێوە دەست بە گێرانەو دەکات:

«نازانم، ئایا دەتوانم سەر بنێمە سەر شانەکان و فرمێسک برێژم؟
بە دوو دەستی شوێر و داکەوتوو، سەری خەوی پاش ھیلاکییەکی زۆر کە
ھەلەکووتیتە سەر گیانی مروۆف، پەنات بۆ بەینم؟ لە کاتیکدا توند لە

باوهشت گرتووم و گهرمای لهشی خۆتم پی دهبهخشی، جاریک به دوو قامکی ناوهپراستی ههر دوو دهستت دهملایینیتهوه و پهراسوهکانم دهیژیتیت تا بزانی کامیان یهکی کهمه و، جاریک که وهخۆت دیتتهوه بهره دهستت به پشتندا دهکیشیت، ئارام، بی ئهوهی بپرسیت من کیم، له کوپوه هاتووم و بۆ ئاوا دوودل و دردۆنگم، وهک چۆلهکهی تهپی بهر باران؟...» پاشان بهمشپوه درپژهی پی دهدا: «نا، ئیتتر نهدهتوانی دواى ئه و سهفهره دورودرپژانه، پاش ئه و ههموو ساله تهنیاییه و دووری له و چاوه رهش و به بریقانه که به نیگایهکی پشت دهلاقهی مالهکهی ژیانى بهئاگرهوه نام، ئیتتر نهدهتوانی سهرگهردان بم...»

ئهمه گوتنی نهقش و نیگارێکی بی پرسپیکتیوه که له بی هۆیهتی و بی کاراکتهری خۆی وهرس بووه و، بهندی دهیان و بگره سهدان سالهی سهه بهرگی قهلهمدانهکانی پساندوو. ئهمه گوتنی ژنیکه که هیللی سووری بیدهنگی له مژینهی بهزاندوو و چیرۆکیکمان بۆ دهگهریتتهوه که پیشتر نهمانبستوو.

نهمانبستوو؟

چیرۆکی پهیکهری فههاد گیرانهوهیهکی ئالۆز و فره رهههنده، که له رهههنديکیدا دووباره بوونهوهی چیرۆکی کونده کوپرهیه و، زۆربهی کهسایهتی و رووداوهکانی ئه و رۆمانهی تیدا دهردهکهویتتهوه. پیشتر ئاماژه بهوه کردوو که رۆمانی کونده کوپره له روالهتیتترین و روکهشیتترین دهرکهوتنیدا چیرۆکی دوو پالوو، یان با بلیم دوو چیرۆکه که له ههر کامهیاندا لایهنیک، یان سیمایهکی ژن له روانگی پیاوه دهردهکهویت و دهگهردرپژتهوه. ئهم دوو چیرۆکه، یان ئهم دوو پالووی چیرۆکه، له رۆمانی پهیکهری فههاددا بهههمان شپوه و ئهم

چاره له روانگه و له زمانى ژنه که وه دووباره ده بېته وه. له م رومانهدا ژنه که شهيدای وينه زهنى و بان زهوينى پياو ده بېت. پياويک که دهمريت و ژنه که په يکه ره که ده خاته جانتايه که وه و ب ه ميشه به کولى خويدا ددات و له گه ل خو ي ده يگيرت. له لايه کی تریشه وه هر هه ژنه ده چپته خه ونى پياويکى نه قاش که له گه ل ژنيکى هرزه و به ره لادا ده ژى و نازارى ددات. تا ئيره رنگه بگوتريت په يکه رى فه رهاد لاسايى و دووباره نووسينه وه ي کونده کوپره، يان له باشترين حاله تدا خو يندنه وه و ساده کردنه وه ي نه و رومانه يه. رنگه بگوتريت عه باس مه عرووفى نه ک هر که سايه تى و رووداوه کان، به لکو زوربه ي تيم و موتيفه کانيشى له رومانه که ي سادق هيدايهت وهرگرتوه و، بېجگه له وهش، هر له روانگه ي هيدايه ته وه سه يرى ژنى کردووه و، وهک نه و ژنى له دوو سيمای دژوازي فريشته ئاسا و هرزه دا بينيوه. رنگه بگوتريت مه عرووفى نه يتوانيوه وها که له سه رته اى نه م نووسينه دا ئامازه ي پى کرا و توويژ و ديالوگيکى رو شنبيرانه ي نه ده بى له گه ل هيدايهت ساز بکات و، ده که که شى نه که و توه ته کيشه و چالنج له گه ل ده که که ي هيدايهت. رنگه بگوتريت په يکه رى فه رهاد نه ک هر ه يچ وه لام يکى نه مړوي بيانه ي به پرسيارهکانى کونده کوپره نه دا وه ته وه، به لکو ه يچ پرسيار يکى تازه شى به ره م نه ه يئاوه.

بيگومان نه م بوچوونه و نه م نرخان دن و قه زاوه ت کردنه، بوچوون و نرخان دن يکى به په له و يه ک لايه نه يه. حاشا له وه ناکريت که نيگا و روانينى نووسه رى رومانى په يکه رى فه رهاد بو چه مگه ليکى وهک ژن، عه شق، مهرگ و ژيان، به شيويه ک دووباره کردنه وه ي نيگا و روانينى سادق هيدايهت و رومانى کونده کوپره يه. به لام خودى سادق هيدايهت و رومانه که شى، له رووبه رووبوونه وه له گه ل نه م چه مکانه، له شاعيران و

داستانبیزانی کۆنی ئیرانی، له کهسانیکى وهک "نزامى" و دهقه عاشقانهکانى وهک لهیلی و مهجنوون و شیرین و فهراهدى تى نهپه راندوه.

عهباس مهعرووفى له دوا لاپه رهى کتیبه کهیدا دهلیت: «ههستم دهکرد که پتوهندییه کی قوول له مابهینی هیدایهت و نزامیدا ههیه، به لام ههرجى بیرم دهکرده وه نه مده توانی پیناسه ی ئه و پتوهندییه بکه م. هیدایهت چ پتوهندییه کی به نزامییه وه بوو؟» ئه وهی که مهعرووفى نهیتوانیوه پیناسه ی بکات، بوونی فکرکی هاوبهش و خویندنه وهی چونییه کی هیدایهت و نزامى و زۆر شاعیر و داستانبیزى تر بۆ چه مکه گه لیکی وهک ژن، عهشق، مهرگ و ژیا نه. فکر و خویندنه وهیه ک که له رۆمانه که ی مهعرووفیشدا به بى هیچ گۆرانیک دووباره ده بته وه.

راسته دهقه ئه ده بییه کان مهیدانى دیالۆگ و دانووستانى رۆشنییرانه ی نیوان شاعیر یان نووسه ره گه ل شاعیر یان نووسه رانی تره، به لام پتویست ناکات ئه م دیالۆگ و دانووستانه هه تمه ن به ئاراسته ییه کی فکرى و فهلسه فیدا بروات. رۆمانه که ی سادق هیدایهت له گه ل ئه و هدا که نیگا و روانینیکی رۆژه لاتی و ئیرانى و بیگومان نه ریتی بۆ ژن و عهشق و مهرگ و ژیا ن هه یه، به لام به مؤدیرنترین شیوه نمایشی کاریگه رى ئه م شیوه روانینه له سه ره هه ست و هزر و سایکۆلۆجى مرۆف دهکات و به مؤدیرنترین شیوه زالبوونی ئه م نیگایه و کاریگه رى له سه ره وشیار و ناوشیاری زهنی مرۆف دهگێرته وه. ههروه ها په یکه رى فهراهدیش کاریگه رى ئه م شیوه روانینه رۆژه لاتی و نه ریتییه بۆ ژن و عهشق و... له سه ره فه ره نگ و میژوو، رووداوه میژووی و کۆمه لایه تییه کان دهگێرته وه. ئه م دوو رۆمانه، وێرای توانا و

به‌های هونه‌ری و ئه‌ده‌بی جیاوازیان، له راستیدا ته‌واوکه‌ری به‌کترن. به‌که‌میان به‌سه‌رسامکه‌رتین شیوه‌ په‌رده له‌سه‌ر نه‌دیوترین سووچه‌کانی ناخ و ده‌روونی پیاوی رۆژه‌لاتی و ئیرانی هه‌لده‌داته‌وه و، دووهمیشیان ئاماده‌یی ژن له رووداوه میژوویی و کۆمه‌لیه‌تییه‌کانی ئه‌م هه‌ریمه‌ ده‌نوینتیه‌وه. راوی یان بیژهری ژنی رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، نیگاری سه‌رگه‌ردانی سه‌ر قه‌له‌مدانه‌کانه که له رابوردووه هاتووه، له خه‌یال و واقیعی رابوردووه‌وه، له ئه‌فسانه و میژوووه‌وه هاتووه. مه‌عرووفی نه‌که هه‌ر له‌م رۆمانه‌یدا به‌لکو له هه‌موو رۆمانه‌کانی تریشیدا چاویکی له ئه‌فسانه و چاویکی تری له میژوویی و لاتنه‌کیه‌تی. که‌سایه‌تییه‌کانیشی هاوکات له دلی ئه‌م دووانه‌وه سه‌ره‌لده‌ده‌ن. رووداو و کاره‌ساته‌کانیش هاوکات لایه‌نیکی خه‌یالی و ئه‌فسانه‌یی و لایه‌نیکی تری واقیعی و میژوووییان هه‌یه.

راوی یان بیژهری په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، نیگاری ژنیکی گه‌نج و جوان که ده‌یان و سه‌دان ساڵ ناچار کراوه که له‌سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌کان روو له پیره‌پیاویکی کوور و قه‌مبهور بکات و گۆلی نیلوفه‌ری پیشکیش بکات، ئیستا نه‌که هه‌ر بریاری هه‌لاتن و خۆده‌بازکردن له به‌ندی قه‌له‌مدانه‌کانی داوه، به‌لکو به‌ته‌مایه له به‌ندی پیره‌ کوور و قه‌مبوره‌که‌ش هه‌لبێت. له به‌ندی هه‌موو ئه‌و پیاوانه هه‌لیت که خۆی واته‌نی «ده‌یانویست دامان پۆشن و بمانشارنه‌وه. یان هه‌ولیان دها جلمان له‌به‌ر دابدین. ئیمه "نیگاری سه‌ر هه‌موو قه‌له‌مدانه‌کان" فی‌ر بووین که هه‌لێین، به‌لام بۆ کوئی؟ سنووری ئیوان ئه‌م دووانه کوئی بوو؟ ده‌بوو له کوئی بوه‌ستاینایه که نه‌ ئه‌سیری بانگبێژان و جارچیانی ئه‌خلاق بین و نه به‌ ده‌ستی درنده بی ئه‌خلاقه‌کان په‌ر په‌ر بکریین؟ من که تا ئه‌و رۆژه هه‌یج کاریکم جگه له به‌نیگاربوونی به‌رده‌وام له‌سه‌ر

قه‌له‌مدانه‌كان نه‌ده‌زانی، ئیستا فیر بووم که له‌په‌رده‌ی نه‌قاشی یان به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كان بپه‌ده‌ر و له‌کاری دنیا سه‌رم سوو بمی‌نیت. شوین ئه‌و چاوانه بکه‌وم که مانایان به‌ژیانم به‌خشیبوو»

لیره‌وه ئیتر ئه‌م ژنه به‌هر دوو ریچکه‌ی به‌ره‌هست و ناب‌ره‌هست، ئه‌فسانه‌یی و می‌ژوویدا سه‌ر ری ده‌که‌ویت و له‌پیناوی دۆزینه‌وه‌ی دلداره‌که‌ی، نه‌قاشی سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كان، خۆی به‌خه‌ونی نه‌قاشی‌کی تردا ده‌کات و له‌خه‌ونی ئه‌ودا و له‌گۆشه‌ نیگای ژنانه‌ی خۆیه‌وه، چیرۆکی ژبانی خۆیمان بۆ ده‌گێریته‌وه.

لیره‌وه ده‌بی بپیم هه‌روا که شی‌وازی گێرانه‌وه‌ی بازنه‌یی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی به‌هیدایه‌ت به‌خشیوه‌ که وه‌ک چه‌رخه‌ مه‌ته‌یه‌ک به‌ناخ و ده‌روونی خه‌ونه‌کانی بی‌ژهری رۆمانه‌که‌یدا رۆ بچیت و، قوولترین سووچی زهنیه‌تی هه‌لبکۆلی و، په‌رده‌ له‌سه‌ر هێما و وینه‌ زه‌نی و ئه‌زلی و ئه‌به‌دییه‌كان هه‌لبداته‌وه، عه‌باس مه‌عرووفیش به‌سوود وه‌گرتن له‌شی‌وازی تاکبیت‌زی ده‌روونی ئه‌و هێما و وینه‌ زهنیه‌یه‌ ده‌هینیته‌ گۆ، له‌زمانی ئه‌وانه‌وه‌ واقیع و رووداو و کاره‌ساته‌کانی کۆمه‌لگه‌یه‌ک ده‌گێریته‌وه‌ که هیشتا ئه‌و هێما و وینه‌ زهنیه‌یه‌ زۆرتین ده‌ور و کاریگه‌رییان له‌سه‌ر ژبان و گوزهرانی هه‌یه. بێگومان من نامه‌وی سه‌رله‌نووی به‌و رووداو و کاره‌ساتانه‌دا بچمه‌وه‌ و دیسان بیانگێرمه‌وه. به‌لکو ده‌مه‌وی بپیم ئه‌وه‌ی که راوی یان بی‌ژهری رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌هاد به‌وه‌په‌ری وردبینی ژنانه‌ و له‌ریتمی‌کی توند و خیرادا ده‌یگێریته‌وه، کۆی ئه‌و رووداو و کاره‌ساتانه، کۆی ئه‌و کیشه‌ و گرفتانه‌یه‌ که کۆمه‌لگه‌ی ئیرانی له‌کۆنه‌وه‌ تا ئیستا به‌تایه‌ت ئیستا له‌گه‌لیدا رووبه‌روو بووه‌ته‌وه‌ و به‌ده‌ستیانه‌وه‌ ده‌نالینیت.

لەم چوارچێوەدا، یەکیەک لە جوانییەکانی گێڕانەوهکەیی عەباس مەعرووفی ئەوێهە کە لە لایەکەوه خەونەکانی راوی رۆمانی کونده کوێره و رۆمانەکەیی خۆی "پەیکەری فەرهاد" تێ هەڵکێش دەکات، لە لایەکی ترههه رووداوه واقیعییهکان و کێشه و گرفتە کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی سەردهمی سادق هیدایهت به رووداو و کێشه و گرفتە سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئەم سەردهمه‌وه گری‌ دەدات. ئەو به‌م کاره پیمان دەسه‌لێنیت: هه‌روه‌ها که رۆمانه‌کەیی و خەونی که‌سایه‌تییه‌کانی رۆمانه‌کەیی، له هه‌ناوی رۆمانه‌کەیی هیدایهت و خەونی که‌سایه‌تییه‌کانی هیدایه‌ته‌وه سه‌ریان هه‌لداوه، به هه‌مان شێوه رووداو و کاره‌سات و کێشه و گرفتە فەرهنگی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی سەردهمه‌کەشی "ئەم سەردهمه" درێژ کراوه‌ی روودا و کێشه و گرفتەکانی سەردهمی هیدایهت و به‌ر له ئەویشن.

به‌ دنیاییه‌وه تێ هەڵکێش بوون و لێکدرانی رووداو و که‌سایه‌تی و تیم و موتیفه‌کانی ئەم دوو رۆمانه له ئاستێکدايه که خۆینه‌ری پەیکەری فەرهاد به‌ بێ خۆیندنه‌وه‌ی رۆمانی کونده‌کوێره ئیمکانی پێوه‌ندی و چێژبردن و تیگه‌یشتن له مانا‌کانی نییه. یان با ب‌لایم ریگه‌ی نزیکبونه‌وه و گه‌یشتن به‌ دنیای داستانی پەیکەری فەرهاد، له دنیای داستانی کونده کوێره‌وه تێ ده‌په‌ریت. ئەگه‌رچی خودی مەعرووفی بۆچوونێکی جیاوازی هه‌یه و پێی وایه وێرایی ئەو هه‌موو نزیکایه‌تییه‌ش، رۆمانی پەیکەری فەرهاد به‌ره‌مه‌تکی سه‌ر به‌خۆ و له‌خۆیدا ته‌واوه، و به‌بێ ئاگه‌داری خۆینه‌ر له رۆمانه‌کەیی سادق هیدایهت و به‌بێ خۆیندنه‌وه‌ی ئەو رۆمانه‌ش مانا‌کانی خۆی به‌ده‌سته‌وه ده‌دات و چێژ به‌خۆینه‌رانی ده‌گه‌یه‌نیت.

بێگومان مەعرووفیش وه‌ک هه‌موو ئەو خۆینه‌رانه که رۆمانی کونده

کوپره بیان خویندوووتهوه و لهگه لیدا ژیاون، ناتوانیت بۆ ساتیکیش
 کهسایه تی و رووداو و تپم و موتیفه کانی ئەو رۆمانه فهرامۆش بکات و،
 له روانگهی کهسیکهوه که ئەو رۆمانهی نه خویندوووتهوه قهزاوت لهسه
 سهربهخۆیی و ناسهربهخۆیی رۆمانی پهیکه ری فهراهاد بکات. من پیم
 وایه رۆمانه کههی سادق هیدایهت به هه موو رهه ندهکانییه وهها
 تهنراوته رۆمانی پهیکه ری فهراهاد که هیچ خوینه ریکی بی ئاگا لهو
 رۆمانه ناتوانیت پیوهندیی قایمی لهگه ل بگریت و، چیرۆکی پیویستی لی
 وه بگریت. من لهگه ل ئەوه دا که پیم وایه هیچ چیرۆک یان رۆمانیکی
 سهربهخۆ نابیت بۆ به دهسته وه دانی هه موو مانا و جوانییه کانی داوا له
 خویننه ر بکات ئاور له دهره وهی خۆی، واته میژوو یان رووداو
 کۆمه لایه تییه کان یان دهقیکی تر بداته وه. به لام پیم وایه رۆمانی
 پهیکه ری فهراهاد بی ئەو سهربهخۆیییه ته واوهش رۆمانیکی
 سهرکه وتوه. چونکه ئەگه رچی ئەم رۆمانه وه که هه موو دهقیکی ئەدهبی
 و داهینه رانهی تر له دیالۆگ و دانوستان لهگه ل دهقه کانی تردایه، له
 هه مان کاتیشدا نمایشی ئەم دیالۆگ و دانوستانه دهکات. ئەم
 نمایشکردنه بابه تیکی جیاوازه و تایبهت بهم رۆمانه یه. ئیمه دهرانین که
 نمایش و نواندنه وهی هه موو دیالۆگ و دانوستانیک پیویستی به
 ئاماده بی هه ردوو لایه نی دانوستانه کهیه. من نامه وی پاساو بۆ هیچ
 یان بۆ کهس به پیمه وه. خو شحالم به رله وه که پهیکه ری فهراهاد بگریت
 به کوردی رۆمانی کونده کوپره کراوه به کوردی و، خو شحالت ریش دهیم
 ئەگه ره پهیکه ری فهراهاد خوینه ره کانی ناچار به خویندنه وهی رۆمانه کهی
 سادق هیدایهت بکات.

بابه تیکی تر که دهمه وی لهم خویندنه وه کورته دا ئاماژهی پی بکه م
 بابه تی زمانه. به دلنیا یییه وه زمانی گپ رانه وهی پهیکه ری فهراهاد لایه نی

هه ره بههیز و سهرکه وتوووی رۆمانه کهیه . مه عرووفی له هه مان لاپه ره ی کۆتایی کتیبه که دا دهلی «ئه زموونی له حنی "ئیقاع" کونده کویره و گه ران له نه قاشی قه له مدانه کان شیتیه که بو...» من گومانم له و شیتیه دا هینه رانه نییه ، به لام ئه گه ره مه بهستی نووسه ره ئه وه بیت که زمان و له حنی رۆمانه که ی هه مان زمان و له حنی کونده کویره یه ، پیم وایت به هه له دا چوو .

ئه وه راسته که له میژوو ی ئه ده بی هاوچه رخی فارسیدا زمان و له حنی داستانی کونده کویره ده ور و کاریگه رییه کی حاشا هه لئه گری له گۆران و تازه کردنه وه ی په خشان و نه سری نفیساری فارسی هه بووه و ، به شیک ی زۆری له توانا و قابلییه ته کانی ئه م زمانه بۆ گه ی رانه وه ی چیرۆکی مۆدیرن ئاشکرا کردوو . به لام سرووشتییه که ئه م زمانه دواتریش له سه ره دهستی چهند نه وه له شاعیران و نووسه رانی تازه گه ری ئیرانی زیاتر په ره ی سه ندوووه ، توانا کانی بۆ گه ی رانه وه ، به تاییه ت گه ی رانه وه ی چیرۆک و رۆمانی زه نی زیاتر بووه ، ئیمکاناتی بۆ ئاشکرا کردنی قوولایی زه نییه تی مرۆف به ربلۆتر بووه . عه باس مه عرووفی وه ک نووسه ریکی نوێخواز که دا لئه و که لکه له ی زمانی هه یه ، نه ک هه ر میراتگری زمانی داستانی سادق هیدایه ت و ، تۆن و ئیقاعی سه میمانه ی بیژه ری رۆمانی کونده کویره یه ، به لکو ئاگه داری ئه زموونه ئه ده بی و زمانیه کانی شاعیران و نووسه رانی پاش هیدایه ت و ، تۆن و ئیقاعی شاعیرانه ی چیرۆک نووسانی به ره له خۆشییه تی . ئه وه له ده وامه ی ته قه لای نووسه رانی به ره له خۆیدا توانیویه تی ئه زموونه زمانیه که ی هیدایه ت بۆ نزیک خسته نه وه ی زمانی گه ی رانه وه ی داستانی له ئاخافتنی خه لک قوولتر بکاته وه و ، له حن و ئیقاعی گه ی رانه وه که ی له زه نییه تی که سایه تییه کان نزیکتر بخاته وه . که واته ئه زموونی زمان و

لهحن و ئيقاعی گڼپړانه وهی په يکهري فهرهاد نهک هر دووباره کردنه وهی زمان و ئيقاعی کونده کوږره نييه، به لکو تازه تر و قولتر و به هوئی نزيکبوونی له ناخی زهنييه تي بيژره که ی سه ميميتريشه. ئەم زمان و تۆن و ئيقاعه ئيمکاناتيکی زياتری بۆ وه سف و نواندنه وهی زهنييه تي که سايه تي چيرۆکه که هه يه.

يه کيک له ديارترين تاييه تمه ندييه کانی ئەم زمان و تۆن و ئيقاعه داستانييه، لايه نی شاعيرانه يه تي. راسته زمانی کونده کوږره ش له زۆر شویندا زمانیکی شاعيرانه يه و، نهک هر نووسه ران، به لکو شاعيرانی تازه گهري پاش هيدايه تيش سووديان له زهنييه ت و زمانی شاعيرانه ی ئەو رۆمانه وهرگرتوه (*). به لام زمانی شيعری په يکهري فهرهاد به هه موو رۆمانه که دا بلاو بووه ته وه. «له زهينيدا به خۆمم گوت ئەمه واته ژيانی هه تاهه تايی. ئاسووده بنوو، من سه يرت ده کم. من خه وتم. له شم به پيخه فه که وه دروو، له قوولایي بۆنی پياوانه يدا نوqm بووم. وه ها نوqm بووم که ئەو ناچار بوو هه موو هه ستي بينینی له پشت قاپووری چاوانیيه وه بخوازیت و، وهک ده رزی له شم به پيخه فه که وه بدرویت. له دلما گوتم ئازينه که م به نيگات بمدروو، به هه ر شوینيکه وه که هن ده که يت بمدروو. به ژيان، به مهرگ، به عه شق و به هه رچی که دلّت ده يخوازیت. له به رامبه ر نيگاتدا ده بم به هه ور، ده بم به دووکه ل که بتوانی وهک با ياريم پي بکه يت. به هه ناسه ی گهرمت فوو له له شم بکه، بزانه چۆن ون ده بم.»

(* بۆ نمونه شاملوو رسته گه ليکی شيعری "وهک: بزه يهک له سه ر لپوی له رزی، وهک سه ماي ئاو له بنميچه کان، که رهنگدانه وهی خۆره تاو بوو." راسته وخۆ له زمانی کونده کوږره وهرگرتوه.

له كۆتايدا

بىگومان وەرگىزىلىرى رۆمانىكى وەك پەيكەرى فەرھاد كە تاكېيىيەكى دەروونى و گىرئانەۋەيەكى پىچىر پىچىرى زەننىيە، بۇ ھەموو وەرگىزىلىك كارتىكى گران و رىسكىكى گەۋرەيە. زىمانى ئەم بەرھەمانە «ھەروا كە ئامازەي پى كرا» كاركردىكى شىئەرى ھەيە و، بە پىچەۋانەي زىمانى ئىنشايى زۆر چىرۆك و رۆمانى تر كە تەنيا ئەركى راگويزانى مانا و پەيامى لە ئەستۆيە، خۆي داھىتەرى مانا و پەيامە. بەشى زۆرى رووداۋەكانى ئەم جۆرە چىرۆك و رۆمانە وەك شىئەر رووداۋىكىن كە لە زىمانى نووسەرھەكانىاندا روو دەدەن و، كەم وەرگىزى دەتوانىت بە تىر و تەۋاۋى لە زىمانىكى تردا دووبارەيان بىكەتەۋە. ئەمە لە لايەك و، لە لايەكى تىرىشەۋە بە داخەۋە چىرۆك و رۆمانى كوردى تا ئىستاش ئەزمونىكى ئەتۆي لەم شىۋە ماملەكردە لەگەل زىمان و گىرئانەۋەي زەنى نىيە و، چىرۆكنووسانى كوردىش بىجگە لە چەند كەسىكى دەگمەن بەھايەكى ئەتۆيان بە جىۋاۋى نىۋان زىمانى رۆژنامەگەرى لەگەل زىمانى چىرۆك و رۆمان و، شىۋاۋى ئاخاۋتن و لەھن و ئىقاعى جۆراۋجۆرى بىژەر و كەسايەتى چىرۆك و رۆمانەكانىان نەداۋە. ئەلبەت باروۋخى سىياسى و كۆمەلەيەتى و فەرھەنگى كوردىش بە شىۋەيەك بوۋە كە پىۋىستى گىرئانەۋە و نواندەۋەي واقىيە عەينى و بەرھەستەكان، دەرھەتىكى بۇ ئاۋردانەۋەي نووسەران لە داغە و كىشە و گىرئە زەننىيەكانى كەسايەتتىيە داستانىيەكان نەھىشتۋەتەۋە.

نووسەرانى كورد بە زۆرى تا ئىستاش ماناخاۋز بوون و بە قەدەر پىۋىست گىرئىگىيان بە زىمان و ئىقاع و سەبىك و ستايلى جىۋاۋى

کپړانه وه که بیان نه داوه. هه روه ها زه مينه ی کومه لايه تي و فـهـر هـنـگـي
پـيـوـسـتـيـش بـو ناوردانه وه بیان له کيشه و گرفت و دا لغه زه نيه کان له
نارادا نه بووه. نه مانه به گشتی کارکیان کردووه که زورینه ی خوینه ی
کورديش ناماده بیه کی نه و تویان بو چی ژبردن و پیوهندی گرتن له گه ل
نهم جوړه دهقه زه نییانه نه بیت.

من دلنیام که توانا نه مین، وهرگی پری نه م رومانه ش ناگای له م
راستی یانه و، له ترسناکی و ریسکی کاره کی بووه، به لام وهک
وهرگی پری کی به جور نه له بری نه وه که بیر له ریسکی کاره کی بکاته وه،
وهک نووسه ی رومانه که سه رشیتانه خو ی ته سلیمی سوژی بی
سنووری راوی یان بیژره ی رومانه که کردووه.

نه گهرچی ده بی به راستگو یییه وه دان به ودا بنیم که به داخله وه من
به هو ی هندی ک گرفتی شه خسییه وه ته نیا توانیومه نریکی بیست
لاپه پری نه م دهقه له گه ل دهقه فارسییه که یدا به راورد بکه م، به لام به
پتوانه ی نه و بیست لاپه پریه پی م وایه کاک توانا به وپه ری جیدییه ته وه
هه ولی داوه به قه دهر توانای خو ی و مه جالی خو به دسته وه دانی
رومانه که بو بوون به کوردی، له ریسکی کرده کی که م بکاته وه. نه و
ماندوو نه بیت و خوینه ریش سوود له وهرگی پړانه کی وهرگریت.

سوپاسی تایبه تیم بۆ:

* کاک جه پار سابیر که نوسخه‌ی فارسی ئهم کتیبه‌ی له تاران‌وه
به تایبهت بۆ هی‌نام.

* کاک عه‌تانه‌هایی و کاک مه‌سعوود ئه‌حمه‌د، که به پیدا‌چوونه‌وه و
سه‌رنجه‌کانیان، ئهم وهرگیرانه‌یان ده‌وله‌مه‌ند کرد.